

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ, ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

Γραφείο Υπουργού

23.01.061.207

Για κατ'ο

Φακ.: Υ.Ε.Ε.Β.: 8.13.1.28.2

20 Νοεμβρίου 2020

Κύριο Αδάμο Αδάμου
Πρόεδρο Βουλής των Αντιπροσώπων

Αγαπαιτέ κ. Πρόεδρε,

Θέμα: «Ο περί Προστασίας του Καταναλωτή Νόμος του 2020»

Με αναφορά στην επιστολή του Γενικού Διευθυντή της Βουλής των Αντιπροσώπων με αρ. φακ. 23.15.001 και ημερομηνία 15/11/2019, διαβιβάζονται πενήντα (50) αντίγραφα της Εισηγητικής Έκθεσης και του υπό αναφορά Νομοσχεδίου με τίτλο «Ο περί Προστασίας του Καταναλωτή Νόμος του 2020», με την παράκληση όπως αυτό κατατεθεί στη Βουλή των Αντιπροσώπων για ψήφιση σε νόμο. Η συνημμένη Εισηγητική Έκθεση συνοδεύεται με τα σχετικά Παραρτήματα, περιλαμβανομένου του δεόντως συμπληρωμένου Ερωτηματολογίου Ανάλυσης Αντικτύπου, της σχετικής αιτιολογικής έκθεσης, υπογεγραμμένης από τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, καθώς και του Πίνακα Αντιστοιχίας.

Σημειώνεται ότι το υπό αναφορά Νομοσχέδιο, συζητήθηκε και εγκρίθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο κατά τη συνεδρία του, ημερομηνίας 13/11/2020. Αντίγραφο του Προσχεδίου της Απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου, επισυνάπτεται.

Το κείμενο της Εισηγητικής Έκθεσης και συνημμένα Παραρτήματα αυτής διαβιβάζονται στην ηλεκτρονική διεύθυνση archives2@parliament.cy. Το Νομοσχέδιο με τίτλο «Ο περί Προστασίας του Καταναλωτή Νόμος του 2020» διαβιβάζεται και σε μορφή word.

Ο υπεύθυνος λειτουργός για σκοπούς επαφής με το Αρχείο της Βουλής για τη διεκπεραίωση της διαδικασίας σε διοικητικό επίπεδο είναι:

Έλενα Παπαχριστοφόρου
Τηλ. εργασίας – 22200904,
ηλεκτρονική διεύθυνση – epapachristoforou@meci.gov.cy

Με ευγένειες,

Νατάσα Πηλείδου
Υπουργός

Κοιν.: Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας
Γραμματέα Υπουργικού Συμβουλίου

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

Νομοσχέδιο με τίτλο «Ο περί Προστασίας του Καταναλωτή Νόμος του 2020»

Σκοπός του παρόντος Νομοσχεδίου είναι η ενοποίηση/κωδικοποίηση των πιο κάτω υφιστάμενων οριζόντιων νομοθεσιών, για την ορθότερη και αποτελεσματικότερη εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας που ρυθμίζει θέματα προστασίας του καταναλωτή, καθώς επίσης και η εναρμόνιση με τον Κανονισμό (ΕΕ) 2017/2394 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2017, σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών.

- Ο περί των Αθέμιτων Εμπορικών Πρακτικών των Επιχειρήσεων προς τους Καταναλωτές Νόμος του 2007 (103(I)/2007) ως τροποποιήθηκε.
- Ο περί Ελέγχου των Παραπλανητικών και Συγκριτικών Διαφημίσεων Νόμος του 2000 (92(I)/2000) ως τροποποιήθηκε.
- Ο περί των Δικαιωμάτων των Καταναλωτών Νόμος του 2013 (133(I)/2013) ως τροποποιήθηκε.
- Ο περί Ορισμένων Πτυχών της Πώλησης Καταναλωτικών Αγαθών και των Συναφών Εγγυήσεων Νόμος του 2000 (7(I)/2000) ως τροποποιήθηκε.
- Ο περί της Αναγραφής της Τιμής Πώλησης και της Μοναδιαίας Τιμής των Προϊόντων που προσφέρονται στους Καταναλωτές Νόμος του 2000 (112(I)/2000) ως τροποποιήθηκε.
- Ο περί Καταχρηστικών Ρητρών σε Καταναλωτικές Συμβάσεις Νόμος του 1996 (93(I)/1996) ως τροποποιήθηκε.
- Οι περί των Προϋποθέσεων Πώλησης Εμπορευμάτων σε Τιμές Εκπτώσεων Νόμος του 1990 (34/1990) ως τροποποιήθηκε.

2. Η ενοποίηση/κωδικοποίηση των προαναφερθέντων νομοθεσιών, αποσκοπεί κυρίως στην αποτελεσματικότερη προστασία των καταναλωτών, την ενδυνάμωση της συνεργασίας και του συντονισμού μεταξύ των αρμόδιων αρχών, καθώς και την ενίσχυση του νομοθετικού πλαισίου και των εξουσιών της αρμόδιας αρχής.

3. Στο εν λόγω νομοσχέδιο προβλέπονται, μεταξύ άλλων, πρόνοιες αναφορικά με τις αρμοδιότητες και εξουσίες της αρμόδιας αρχής, ήτοι της Υπηρεσίας Προστασίας Καταναλωτή (ΥΠΚ) του Υπουργείου,

συμπεριλαμβανομένων της επιβολής διοικητικών προστίμων και της δυνατότητας καταχώρησης αιτήσεων στο δικαστήριο για έκδοση απαγορευτικών διαταγμάτων. Επιπρόσθετα, περιλαμβάνεται σχετική πρόνοια, η οποία διασφαλίζει τη δυνατότητα σε καταναλωτές να εγείρουν αγωγή ενώπιον αρμόδιου δικαστηρίου για αποκατάσταση και/ή καταβολή αποζημίωσης.

4. Το προτεινόμενο νομοσχέδιο, το οποίο έτυχε νομοτεχνικού ελέγχου από τη Νομική Υπηρεσία, επισυνάπτεται ως **Παράρτημα 1**. Αντίγραφο του συμπληρωμένου Ερωτηματολογίου Ανάλυσης Αντικτύπου, που συνοδεύει κάθε προτεινόμενη νομοθεσία, επισυνάπτεται ως **Παράρτημα 2**. Επιπρόσθετα, αντίγραφο της Αιτιολογικής Έκθεσης του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας επισυνάπτεται ως **Παράρτημα 3**, ενώ ο σχετικός Πίνακας Αντιστοιχίας επισυνάπτεται ως **Παράρτημα 4**.

5. Το Υπουργικό Συμβούλιο κατά τη συνεδρία του που πραγματοποιήθηκε στις 13/11/2020 (Προσχέδιο Απόφασης **Παράρτημα 5**):

(α) ενέκρινε το νομοσχέδιο με τίτλο «Ο περί Προστασίας του Καταναλωτή Νόμος του 2020»,

(β) εξουσιοδότησε την Υπουργό Ενέργειας, Εμπορίου και Βιομηχανίας να καταθέσει το εν λόγω Νομοσχέδιο στη Βουλή των Αντιπροσώπων για ψήφισή του σε Νόμο, και

(γ) εξουσιοδότησε την Υπουργό Ενέργειας, Εμπορίου και Βιομηχανίας να επιφέρει οποιεσδήποτε τροποποιήσεις κρίνει σκόπιμες, κατά το στάδιο της επεξεργασίας και συζήτησης του νομοσχεδίου στη Βουλή των Αντιπροσώπων, προ της ψήφισής του, εφόσον δεν αλλάζει η φιλοσοφία του, άνευ επαναφοράς του θέματος στο Υπουργικό Συμβούλιο.

6. Η Υπουργός Ενέργειας, Εμπορίου και Βιομηχανίας με την παρούσα Εισηγητική έκθεση καλεί τη Βουλή των Αντιπροσώπων όπως ψηφίσει σε Νόμο το συνημμένο νομοσχέδιο με τίτλο «Ο περί Προστασίας του Καταναλωτή Νόμος του 2020», που επισυνάπτεται στο Παράρτημα 1 της παρούσας Έκθεσης.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ, ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

20 Νοεμβρίου 2020

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΜΕ ΤΙΤΛΟ:

«Ο ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2020»

Προοίμιο. Για σκοπούς ενοποίησης και απλοποίησης ορισμένων Νόμων, οι οποίοι ρυθμίζουν θέματα προστασίας του καταναλωτή και για σκοπούς ενισχυμένης και αποτελεσματικότερης προστασίας του καταναλωτή, καθώς και ενίσχυσης των εξουσιών της Εντεταλμένης Υπηρεσίας με σκοπό την καλύτερη εφαρμογή των προνοιών που αποσκοπούν στην προστασία του καταναλωτή· και

Επίσημη για σκοπούς εναρμόνισης με τον Κανονισμό (ΕΕ) 2017/2394 του
Εφημερίδα της Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης
Ε.Ε.: L 345/1, Δεκεμβρίου 2017, σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών
17.12.2017, σ.1-26. αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την
προστασία των καταναλωτών και με την κατάργηση του κανονισμού
(ΕΚ) αριθ. 2006/2004· και

Επίσημη για σκοπούς εναρμόνισης με την Οδηγία 2005/29/ΕΚ του
Εφημερίδα της Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου
Ε.Ε.: 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς
L149, 11.6.2005, σ. τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση
22-39. της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ,
98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του
Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του
Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου· και

Επίσημη για σκοπούς εναρμόνισης με την Οδηγία 2006/114/ΕΚ του
Εφημερίδα της Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης
Ε.Ε.: L376, Δεκεμβρίου 2006, για την παραπλανητική και τη συγκριτική
27.12.2006, σ. 21- διαφήμιση (κωδικοποίηση)· και
27.

Επίσημη για σκοπούς εναρμόνισης με την Οδηγία 2011/83/ΕΕ του
Εφημερίδα της Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου

E.E.: L304, 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου· και

Επίσημη για σκοπούς εναρμόνισης με την Οδηγία 98/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Φεβρουαρίου 1998 περί Εφημερίδα της της προστασίας των καταναλωτών όσον αφορά την αναγραφή των τιμών των προϊόντων που προσφέρονται στους καταναλωτές· και
E.E.: L80, 18.3.1998, σ. 27-31.

Επίσημη για σκοπούς εναρμόνισης με την Οδηγία 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών· και
E.E.: L171, 7.7.1999, σ. 12-16.

Επίσημη για σκοπούς εναρμόνισης με την Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 5ης Απριλίου 1993 σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές· και
E.E.: L95, 21.4.1993, σ. 29-34.

Επίσημη για σκοπούς μερικής εναρμόνισης με το άρθρο 27 της Οδηγίας (ΕΕ) 2015/2302 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015 σχετικά με τα οργανωμένα ταξίδια και τους συνδεδεμένους ταξιδιωτικούς διακανονισμούς, η οποία τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 και την οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και καταργεί την οδηγία 90/314/ΕΟΚ του Συμβουλίου· και
E.E.: L 326, 11.12.2015, σ. 1-33.

για σκοπούς τροποποίησης της εθνικής νομοθεσίας, ώστε να είναι πλήρως συμβατή με τις υποχρεώσεις της Κυπριακής Δημοκρατίας ως Κράτος Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

ΜΕΡΟΣ Ι

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Συνοπτικός τίτλος 1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Προστασίας του Καταναλωτή Νόμος του 2018.

Ερμηνεία 2. Στον παρόντα Νόμο, εκτός εάν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια:

«αρχή δημόσιου τομέα» σημαίνει τη δημόσια υπηρεσία, κάθε ανεξάρτητη υπηρεσία ή αρχή ή γραφείο ανεξάρτητου αξιωματούχου ή κάθε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή οργανισμό δημοσίου δικαίου, περιλαμβανομένων των αρχών τοπικής αυτοδιοίκησης, ή οποιοδήποτε άλλο οργανισμό δημοσίου δικαίου χωρίς νομική προσωπικότητα που θεσμοθετείται με νόμο προς το δημόσιο συμφέρον και τα κεφάλαια του οποίου είτε παρέχονται είτε είναι εγγυημένα από τη Δημοκρατία·

«Δημοκρατία» σημαίνει την Κυπριακή Δημοκρατία·

«διαφήμιση» σημαίνει κάθε ανακοίνωση που γίνεται στα πλαίσια εμπορικής βιομηχανικής, βιοτεχνικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας, με στόχο την προώθηση της προμήθειας αγαθών ή υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένης της μεταβίβασης ή άλλης διάθεσης ακινήτων, δικαιωμάτων ή υποχρεώσεων·

«Διευθυντής» σημαίνει το Διευθυντή της Υπηρεσίας Προστασίας Καταναλωτή του Υπουργείου Ενέργειας, Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού·

«Δικαστήριο» σημαίνει Δικαστήριο αρμόδιας δικαιοδοσίας·

«εμπορευόμενος» σημαίνει κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ανεξάρτητα αν διέπεται από το ιδιωτικό ή το δημόσιο δίκαιο, το οποίο ενεργεί για σκοπούς οι οποίοι σχετίζονται με την εμπορική, επιχειρηματική, βιοτεχνική ή επαγγελματική του δραστηριότητα και κάθε πρόσωπο το οποίο ενεργεί εξ ονόματος ή για λογαριασμό του εμπορευόμενου·

«εμπορική εγγύηση» σημαίνει κάθε ανάληψη υποχρέωσης εκ μέρους του εμπορευόμενου ή παραγωγού («εγγυητής») προς τον καταναλωτή, επιπλέον των νομικών του υποχρεώσεων σχετικά με την εγγύηση συμμόρφωσης, για επιστροφή του καταβληθέντος τιμήματος ή για αντικατάσταση, επισκευή ή συντήρηση με οποιοδήποτε τρόπο των αγαθών, σε περίπτωση που αυτά δεν ικανοποιούν τις προδιαγραφές ή οποιαδήποτε άλλη απαίτηση πέραν της συμμόρφωσης που αναφέρονται στη δήλωση της εγγύησης ή στη σχετική διαφήμιση και που είναι διαθέσιμες κατά τη στιγμή ή πριν τη σύναψη της σύμβασης·

«εμπορικό κατάστημα» σημαίνει κάθε ακίνητο χώρο λιανικής πώλησης, όπου ο εμπορευόμενος πραγματοποιεί τη δραστηριότητά του σε μόνιμη βάση ή κάθε κινητό χώρο λιανικής πώλησης, όπου ο εμπορευόμενος πραγματοποιεί τη δραστηριότητά του σε συνήθη βάση·

«Εντεταλμένη Υπηρεσία» σημαίνει το Διευθυντή της Υπηρεσίας Προστασίας Καταναλωτή του Υπουργείου Ενέργειας, Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού και οποιονδήποτε λειτουργό της εν λόγω Υπηρεσίας ή άλλο πρόσωπο ειδικά εξουσιοδοτημένο γραπτώς από αυτόν να ενεργεί στο όνομα και για λογαριασμό του·

«επιγραμμική διεπαφή» σημαίνει κάθε λογισμικό, περιλαμβανομένου

του δικτυακού τόπου, μέρους αυτού ή μιας εφαρμογής, το οποίο διαχειρίζεται εμπορευόμενος ή άλλος εξ ονόματος του εμπορευόμενου και χρησιμεύει για να δοθεί στους καταναλωτές πρόσβαση στα αγαθά ή τις υπηρεσίες του εμπορευόμενου·

«ιδιοκτήτης κώδικα» σημαίνει κάθε οντότητα, συμπεριλαμβανομένων ενός εμπορευόμενου ή μιας ομάδας εμπορευομένων, η οποία είναι υπεύθυνη για τη διατύπωση και την αναθεώρηση ενός κώδικα συμπεριφοράς και/ή για την παρακολούθηση της συμμόρφωσης προς τον κώδικα όσων έχουν αναλάβει να δεσμεύονται από αυτόν·

«καταναλωτής» σημαίνει κάθε φυσικό πρόσωπο το οποίο, όσον αφορά τις συμβάσεις ή εμπορικές πρακτικές που καλύπτει ο παρών Νόμος, ενεργεί για λόγους οι οποίοι δεν εμπίπτουν στην εμπορική, επιχειρηματική, βιοτεχνική ή ελεύθερη επαγγελματική του δραστηριότητα·

«καταναλωτική σύμβαση» σημαίνει οποιαδήποτε σύμβαση η οποία συνομολογείται μεταξύ εμπορευόμενου και καταναλωτή·

«κάτοχος» σε σχέση με υποστατικά σημαίνει οποιοδήποτε πρόσωπο για το οποίο η Εντεταλμένη Υπηρεσία έχει εύλογη υποψία ότι είναι ο κάτοχος των υποστατικών·

«κώδικας συμπεριφοράς» σημαίνει κάθε συμφωνία ή σύνολο κανόνων που δεν επιβάλλονται από νομοθετική, κανονιστική ή διοικητική διάταξη κράτους μέλους και που καθορίζουν, όσον αφορά μια ή περισσότερες συγκεκριμένες εμπορικές πρακτικές ή επιχειρηματικούς τομείς, τη συμπεριφορά των εμπορευομένων που αναλαμβάνουν να δεσμεύονται από τον κώδικα·

«νόμιμη εγγύηση» ή «εγγύηση συμμόρφωσης» σημαίνει τη νομική προστασία του καταναλωτή σε περίπτωση έλλειψης συμμόρφωσης,

όπως προβλέπεται στο άρθρο 36.

«παράπονο» σημαίνει δήλωση, η οποία υποστηρίζεται από εύλογα αποδεικτικά στοιχεία, ότι εμπορευόμενος διέπραξε, διαπράττει ή ενδέχεται να διαπράξει παράβαση του παρόντος Νόμου.

«πρόσωπο» σημαίνει φυσικό ή νομικό πρόσωπο και περιλαμβάνει αρχή δημόσιου τομέα.

«σταθερό μέσο» σημαίνει κάθε μέσο, συμπεριλαμβανομένου χαρτιού και ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, που επιτρέπει στον καταναλωτή ή στον εμπορευόμενο να αποθηκεύει πληροφορίες που απευθύνονται προσωπικά σε αυτόν κατά τρόπο προσπελάσιμο για μελλοντική πρόσβαση, επί χρονικό διάστημα επαρκές για τους σκοπούς που εξυπηρετούν οι πληροφορίες και το οποίο επιτρέπει την ακριβή αναπαραγωγή των αποθηκευμένων πληροφοριών.

«υποστατικό» συμπεριλαμβάνει οποιοδήποτε πάγκο πωλήσεων, όχημα, σκάφος ή αεροσκάφος.

«Υπουργός» σημαίνει τον Υπουργό Ενέργειας, Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού.

(2) Στον παρόντα Νόμο και στις δυνάμει αυτού εκδιδόμενες κανονιστικές-διοικητικές πράξεις, οποιαδήποτε αναφορά σε Οδηγία, Κανονισμό, Απόφαση ή άλλη νομοθετική πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης σημαίνει την εν λόγω πράξη όπως αυτή εκάστοτε διορθώνεται, τροποποιείται ή αντικαθίσταται, εκτός εάν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια.

(3) Στον παρόντα Νόμο και στις δυνάμει αυτού εκδιδόμενες κανονιστικές διοικητικές πράξεις, οποιαδήποτε αναφορά σε Νόμο ή σε κανονιστική διοικητική πράξη της Δημοκρατίας, σημαίνει τον εν

λόγω Νόμο ή κανονιστική διοικητική πράξη, όπως εκάστοτε διορθώνονται, τροποποιούνται ή αντικαθίστανται, εκτός εάν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια.

ΜΕΡΟΣ II

ΑΘΕΜΙΤΕΣ ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ

Πεδίο εφαρμογής 3.- (1) Το παρόν Μέρος εφαρμόζεται στις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές, όπως αυτές καθορίζονται στο άρθρο 5., πριν, κατά τη διάρκεια και ύστερα από εμπορική συναλλαγή σχετιζόμενη με ένα προϊόν.

(2) Το παρόν Μέρος εφαρμόζεται υπό την επιφύλαξη του δικαίου των συμβάσεων και, ιδίως, των κανόνων εγκυρότητας, διαμόρφωσης ή αποτελέσματος μιας σύμβασης.

(3) Το παρόν Μέρος εφαρμόζεται υπό την επιφύλαξη των ενωσιακών και εθνικών κανόνων που αφορούν θέματα υγείας και ασφάλειας των προϊόντων.

(4) Σε περίπτωση σύγκρουσης των διατάξεων του παρόντος Μέρους με πρόνοιες εναρμονιστικών νόμων ή των Μερών IV έως VI, οι οποίες ενσωματώνουν ενωσιακές διατάξεις και ρυθμίζουν συγκεκριμένες πτυχές αθέμιτων εμπορικών πρακτικών, οι πρόνοιες αυτές επικρατούν των διατάξεων του παρόντος μέρους, εκτός αν προνοείται ειδικά περί του αντιθέτου.

(5) Το παρόν Μέρος εφαρμόζεται υπό την επιφύλαξη των τυχόν όρων εγκατάστασης ή των καθεστώτων αδειών ή των δεοντολογικών κωδίκων συμπεριφοράς ή άλλων ειδικών κανόνων που διέπουν νομοθετικώς κατοχυρωμένα επαγγέλματα, προκειμένου να τηρούνται υψηλά πρότυπα επαγγελματικής ακεραιότητας, που επιβάλλονται στους επαγγελματίες σύμφωνα με το ενωσιακό δίκαιο.

(6) Το παρόν Μέρος δεν εφαρμόζεται αναφορικά με τα θέματα πιστοποίησης και αναγραφής του ονομαστικού τίτλου των αντικειμένων από πολύτιμα μέταλλα.

Ερμηνεία 4. Στο παρόν Μέρος:

«απόφαση συναλλαγής» σημαίνει απόφαση που λαμβάνει ο καταναλωτής για το κατά πόσον, πώς και υπό ποίους όρους θα πραγματοποιήσει αγορά, θα καταβάλει τίμημα πλήρως ή εν μέρει, θα κρατήσει ή θα διαθέσει προϊόν ή θα ασκήσει συμβατικό δικαίωμα επί του προϊόντος, είτε ο καταναλωτής αποφασίσει να προβεί σε ενέργεια είτε όχι.

Επίσημη
Εφημερίδα της
Ε.Ε.: L 119 της
4.5.2016, σ. 1-88

«Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων» σημαίνει τον Κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ.

«εμπορική πρακτική» σημαίνει κάθε πράξη, παράλειψη, τρόπο συμπεριφοράς ή εκπροσώπησης, εμπορική επικοινωνία, συμπεριλαμβανομένης της διαφήμισης και του μάρκετινγκ, ενός εμπορευόμενου, ~~άμεσα συνδεόμενη με την προώθηση, πώληση ή προμήθεια ενός προϊόντος σε καταναλωτές~~

«επαγγελματική ευσυνειδησία» σημαίνει το μέτρο της ειδικής τεχνικής ικανότητας και μέριμνας που ευλόγως αναμένεται να επιδεικνύει ένας εμπορευόμενος προς τους καταναλωτές, κατ' αναλογία προς την έντιμη πρακτική της αγοράς και/ή τη γενική αρχή της καλής πίστης, στον τομέα δραστηριοτήτων του εμπορευόμενου.

«κατάχρηση επιρροής» σημαίνει την εκμετάλλευση της θέσης ισχύος σε σχέση με τον καταναλωτή για την άσκηση πίεσης, ακόμα και χωρίς τη χρήση ή την απειλή σωματικής βίας, με τρόπο που περιορίζει σημαντικά την ικανότητα του καταναλωτή να λάβει τεκμηριωμένη απόφαση.

«μέσος καταναλωτής» σημαίνει τον καταναλωτή που έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος, λαμβανομένων υπόψη των κοινωνικών, πολιτιστικών και γλωσσικών παραγόντων, όπως επίσης και των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων καταναλωτών, που τους καθιστούν ιδιαίτερα ευάλωτους στις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές.

«νομοθετικώς κατοχυρωμένο επάγγελμα» σημαίνει την επαγγελματική δραστηριότητα ή ομάδα επαγγελματικών δραστηριοτήτων, η πρόσβαση στις οποίες ή η άσκηση των οποίων ή ένας από τους τρόπους άσκησης των οποίων προϋποθέτει, άμεσα ή έμμεσα, ειδικά επαγγελματικά προσόντα, κατ' εφαρμογή νομοθετικών, κανονιστικών ή διοικητικών διατάξεων.

«ουσιώδης στρέβλωση της οικονομικής συμπεριφοράς των καταναλωτών» σημαίνει τη χρήση μιας εμπορικής πρακτικής με σκοπό τη σημαντική μείωση της ικανότητας του καταναλωτή να λάβει τεκμηριωμένη απόφαση συναλλαγής, με επακόλουθο ο καταναλωτής να λάβει μια απόφαση συναλλαγής που διαφορετικά δε θα ελάμβανε.

«προϊόν» σημαίνει κάθε αγαθό ή υπηρεσία, συμπεριλαμβανομένης ακίνητης περιουσίας, δικαιωμάτων και υποχρεώσεων.

«πρόσκληση για αγορά» σημαίνει την εμπορική επικοινωνία στην οποία αναφέρονται χαρακτηριστικά του προϊόντος και η τιμή, με τρόπο ο οποίος ενδείκνυται για τα μέσα της εμπορικής επικοινωνίας που χρησιμοποιούνται, ούτως ώστε να έχει ο καταναλωτής τη δυνατότητα να πραγματοποιήσει την αγορά.

Απαγόρευση των
αθέμιτων
εμπορικών
πρακτικών

5.- (1) Οι αθέμιτες εμπορικές πρακτικές απαγορεύονται.

(2) Μια εμπορική πρακτική είναι αθέμιτη όταν:

(α) Είναι αντίθετη προς τις απαιτήσεις επαγγελματικής ευσυνειδησίας, και

(β) στρεβλώνει ουσιαδώς ή ενδέχεται να στρεβλώσει ουσιαδώς την οικονομική συμπεριφορά του μέσου καταναλωτή στον οποίο φθάνει ή στον οποίο απευθύνεται το προϊόν, ή του μέσου μέλους της ομάδας, όταν μια εμπορική πρακτική απευθύνεται σε μια συγκεκριμένη ομάδα καταναλωτών, ή

(γ) είναι παραπλανητική, όπως αυτή καθορίζεται στα άρθρα 6. και 7., ή

(δ) είναι επιθετική, όπως αυτή καθορίζεται στο άρθρο 8.

(3) Εμπορικές πρακτικές που ενδέχεται να στρεβλώνουν ουσιαδώς την οικονομική συμπεριφορά μόνο μιας σαφώς προσδιοριζόμενης ομάδας καταναλωτών που είναι ιδιαίτερας ευάλωτοι ως προς την πρακτική αυτή ή ως προς το συγκεκριμένο προϊόν λόγω πνευματικής ή σωματικής αναπηρίας, ηλικίας ή ακρισίας, με τέτοιο τρόπο ώστε ο εμπορευόμενος να μπορεί ευλόγως να το προβλέψει, εκτιμώνται υπό το πρίσμα του μέσου μέλους της συγκεκριμένης ομάδας:

Νοείται ότι, αυτό ισχύει υπό την επιφύλαξη της κοινής και θεμιτής διαφημιστικής πρακτικής της διατύπωσης δηλώσεων που ενέχουν ~~υπερβολές ή δηλώσεων οι οποίες δεν αναμένεται να εκληφθούν, ως~~
~~έχουν, στην κυριολεξία τους.~~

(4) Στο Παράρτημα I εκτίθεται ο κατάλογος των εμπορικών πρακτικών που θεωρούνται αθέμιτες υπό οποιεσδήποτε περιστάσεις.

Παραπλανητικές
πράξεις

6.- (1) Μια εμπορική πρακτική θεωρείται παραπλανητική όταν περιλαμβάνει εσφαλμένες πληροφορίες και είναι επομένως αναληθής ή, όταν, με οποιοδήποτε τρόπο, συμπεριλαμβανομένης της συνολικής

παρουσίασής της, εξαπατά ή ενδέχεται να εξαπατήσει το μέσο καταναλωτή, όσον αφορά ένα ή περισσότερα από τα στοιχεία τα οποία παρατίθενται στο εδάφιο (2), ακόμα και εάν οι πληροφορίες είναι, αντικειμενικά, ορθές, και ούτως ή άλλως, όταν τον οδηγεί ή ενδέχεται να τον οδηγήσει να λάβει απόφαση συναλλαγής την οποία, διαφορετικά, δε θα ελάμβανε.

(2) Τα στοιχεία που αναφέρονται στο εδάφιο (1) αφορούν:

(α) την ύπαρξη ή τη φύση του προϊόντος,

(β) τα κύρια χαρακτηριστικά του προϊόντος, όπως είναι η διαθεσιμότητα, τα οφέλη, οι κίνδυνοι, η εκτέλεση, η σύνθεση, τα συνοδευτικά εξαρτήματα, η μετά την πώληση υποστήριξη προς τον καταναλωτή και η αντιμετώπιση των παραπόνων, η μέθοδος και η ημερομηνία κατασκευής ή παροχής, η παράδοση, η καταλληλότητα, η χρήση, η ποσότητα, οι προδιαγραφές, η γεωγραφική ή εμπορική προέλευση ή τα αναμενόμενα από τη χρήση του προϊόντος αποτελέσματα ή τα αποτελέσματα και τα ουσιώδη χαρακτηριστικά των δοκιμών ή ελέγχων του προϊόντος,

(γ) την έκταση των δεσμεύσεων του εμπορευόμενου, τα κίνητρα για την εμπορική πρακτική και τη φύση της διαδικασίας πωλήσεων, κάθε δήλωση ή σύμβολο που αφορά άμεση ή έμμεση χορηγία ή έγκριση του εμπορευόμενου ή του προϊόντος,

(δ) τη τιμή ή τον τρόπο υπολογισμού της ή την ύπαρξη ειδικής πλεονεκτικής τιμής,

(ε) την ανάγκη υπηρεσίας, ανταλλακτικού, αντικατάστασης ή επισκευής,

(στ) τη φύση, τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα και τα δικαιώματα του εμπορευόμενου ή του πράκτορά του, όπως είναι η ταυτότητα και τα περιουσιακά στοιχεία του, τα προσόντα του, η ιδιότητα, η έγκριση, η εταιρική σχέση ή η σύνδεση και η κυριότητα δικαιωμάτων βιομηχανικής, εμπορικής ή πνευματικής ιδιοκτησίας ή τα βραβεία και οι διακρίσεις του,

(ζ) τα δικαιώματα του καταναλωτή, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος αντικατάστασης ή επιστροφής σύμφωνα με το Μέρος V ή

των κινδύνων που μπορεί να αντιμετωπίσει ο καταναλωτής.

(3) Μια εμπορική πρακτική θεωρείται επίσης παραπλανητική όταν στο πραγματικό της πλαίσιο, λαμβανομένων υπόψη όλων των χαρακτηριστικών της και των περιστάσεων, οδηγεί ή ενδέχεται να οδηγήσει το μέσο καταναλωτή να λάβει απόφαση συναλλαγής την οποία διαφορετικά δε θα ελάμβανε, και η πρακτική αυτή περιλαμβάνει:

(α) Κάθε τρόπο προώθησης προϊόντος προς πώληση (μάρκετινγκ), συμπεριλαμβανομένης της συγκριτικής διαφήμισης, που δημιουργεί σύγχυση με προϊόντα, εμπορικά σήματα, εμπορικές επωνυμίες και άλλα διακριτικά γνωρίσματα ενός ανταγωνιστή,

(β) μη συμμόρφωση του εμπορευόμενου προς τις δεσμεύσεις που περιέχουν κώδικες συμπεριφοράς με τους οποίους ανέλαβε να δεσμευτεί, όταν:

(i) Η δέσμευση δεν είναι προγραμματική αλλά είναι ρητή και μπορεί να εξακριβωθεί, και

(ii) ο εμπορευόμενος αναφέρει σε μια εμπορική πρακτική ότι δεσμεύεται από τον κώδικα.

Παραπλανητικές
παραλείψεις

7.- (1) Μια εμπορική πρακτική θεωρείται παραπλανητική όταν, στο πραγματικό της πλαίσιο, λαμβανομένων υπόψη όλων των χαρακτηριστικών της και των περιστάσεων, καθώς και των περιορισμών του συγκεκριμένου μέσου επικοινωνίας, παραλείπει ουσιώδεις πληροφορίες που χρειάζεται ο μέσος καταναλωτής, ανάλογα με το συγκεκριμένο πλαίσιο, για να λάβει τεκμηριωμένη απόφαση συναλλαγής, και ως εκ τούτου τον οδηγεί ή ενδέχεται να τον οδηγήσει να λάβει απόφαση συναλλαγής την οποία διαφορετικά δε θα ελάμβανε.

(2) Παραπλανητική παράλειψη τεκμαίρεται επίσης όταν ο εμπορευόμενος αποκρύπτει ουσιώδεις πληροφορίες ή τις παρέχει κατά τρόπο ασαφή, ακατάληπτο, διφορούμενο ή εκτός χρόνου κατά τα αναφερόμενα στο εδάφιο (1), λαμβανομένων υπόψη των ζητημάτων που περιγράφονται στο εν λόγω εδάφιο, ή όταν δεν προσδιορίζει την

εμπορική επιδίωξη της εμπορικής πρακτικής, εφόσον αυτή δεν είναι ήδη προφανής από το συγκεκριμένο πλαίσιο και όταν, και στις δύο περιπτώσεις, τούτο έχει ή ενδέχεται να έχει ως αποτέλεσμα να λάβει ο μέσος καταναλωτής απόφαση για συναλλαγή την οποία, διαφορετικά, δε θα είχε λάβει.

(3) Όταν το μέσο που χρησιμοποιείται για την ανακοίνωση της εμπορικής πρακτικής επιβάλλει περιορισμούς τόπου ή χρόνου, οι περιορισμοί αυτοί, καθώς και τα μέτρα που λαμβάνει ο εμπορευόμενος για να καταστήσει την πληροφορία προσιτή στους καταναλωτές με άλλο τρόπο, λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να καθοριστεί αν η πληροφορία έχει παραλειφθεί.

(4) Στην περίπτωση της πρόσκλησης για αγορά, θεωρούνται ουσιώδεις οι ακόλουθες πληροφορίες, εάν δεν είναι ήδη προφανείς από το συγκεκριμένο πλαίσιο:

(α) Τα κύρια χαρακτηριστικά του προϊόντος, στο βαθμό που ενδείκνυνται σε σχέση με το χρησιμοποιούμενο μέσο επικοινωνίας και το προϊόν,

(β) η γεωγραφική διεύθυνση και η ταυτότητα του εμπορευόμενου, όπως η εμπορική επωνυμία του και, όπου ενδείκνυται, η γεωγραφική διεύθυνση και η ταυτότητα του εμπορευόμενου για λογαριασμό του οποίου ενεργεί,

(γ) η τιμή, συμπεριλαμβανομένων των φόρων, ή αν, λόγω της φύσης του προϊόντος, η τιμή δεν μπορεί ευλόγως να καθοριστεί εκ των προτέρων, ο τρόπος με τον οποίο υπολογίζεται η τιμή, και, όπου ενδείκνυται, όλες οι πρόσθετες επιβαρύνσεις αποστολής, παράδοσης ή ταχυδρομείου ή, όταν αυτές οι επιβαρύνσεις ευλόγως δεν μπορούν να υπολογιστούν εκ των προτέρων, το γεγονός ότι μπορεί να απαιτηθούν τέτοιες πρόσθετες επιβαρύνσεις,

(δ) οι ρυθμίσεις για την πληρωμή, παράδοση, εκτέλεση και αντιμετώπιση παραπόνων, εφόσον αποκλίνουν από τις απαιτήσεις επαγγελματικής ευσυνειδησίας,

(ε) για προϊόντα και συναλλαγές όπου υφίσταται δικαίωμα υπαναχώρησης ή ακύρωσης, η ύπαρξη αυτού του δικαιώματος.

(5) Οι απαιτήσεις παροχής πληροφοριών, σχετικά με την εμπορική επικοινωνία, συμπεριλαμβανομένης της διαφήμισης ή του μάρκετινγκ, των οποίων ενδεικτικός κατάλογος περιλαμβάνεται στο Παράρτημα II, θεωρούνται ουσιώδεις.

Επιθετικές 8.- (1) Μια εμπορική πρακτική θεωρείται επιθετική εάν, στο πραγματικό
πρακτικές της πλαίσιο, λαμβανομένων υπόψη όλων των χαρακτηριστικών της και των περιστάσεων, χρησιμοποιεί παρενόχληση, καταναγκασμό, συμπεριλαμβανομένης και της άσκησης σωματικής βίας, ή κατάχρηση επιρροής και, ως εκ τούτου, παρεμποδίζει σημαντικά ή ενδέχεται να παρεμποδίσει σημαντικά την ελευθερία επιλογής ή συμπεριφοράς του μέσου καταναλωτή ως προς το προϊόν, με αποτέλεσμα να τον οδηγεί ή να είναι πιθανόν να τον οδηγήσει να λάβει απόφαση συναλλαγής που διαφορετικά δε θα ελάμβανε.

(2) Κατά τον προσδιορισμό του κατά πόσο μια εμπορική πρακτική κάνει χρήση παρενόχλησης, καταναγκασμού, συμπεριλαμβανομένης της άσκησης σωματικής βίας ή κατάχρησης επιρροής, πρέπει να συνεκτιμώνται τα εξής:

(α) Η χρονική στιγμή, ο τόπος, η φύση ή η επιμονή,
(β) η χρήση απειλητικών ή προσβλητικών εκφράσεων ή απειλητικής ή προσβλητικής συμπεριφοράς,

(γ) η εκμετάλλευση, από τον εμπορευόμενο, κάθε συγκεκριμένης ατυχίας ή περίπτωσης, την οποία γνωρίζει και η οποία είναι τόσο σοβαρή ώστε να διαταράσσει την κρίση του καταναλωτή, προκειμένου να επηρεάσει την απόφασή του όσον αφορά το προϊόν,

(δ) κάθε επαχθές ή δυσανάλογο μη συμβατικό εμπόδιο που επιβάλλει ο εμπορευόμενος σε περίπτωση που ο καταναλωτής επιθυμεί να ασκήσει τα δικαιώματά του στο πλαίσιο της σύμβασης, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων λύσης της σύμβασης ή

μετάβασης σε άλλο προϊόν ή σε άλλον εμπορευόμενο,
(ε) κάθε απειλή για λήψη μέτρου που δεν μπορεί να ληφθεί νόμιμα.

ΜΕΡΟΣ III

ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΕΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

Πεδίο εφαρμογής 9. Το παρόν Μέρος εφαρμόζεται αφενός στις παραπλανητικές διαφημίσεις εμπορευόμενων προς εμπορευόμενους και στις αθέμιτες συνέπειες αυτών, και αφετέρου στις συγκριτικές διαφημίσεις εμπορευόμενων προς εμπορευόμενους και/ή καταναλωτές καθορίζοντας τους όρους υπό τους οποίους επιτρέπεται η συγκριτική διαφήμιση.

Ερμηνεία 10. Στο παρόν Μέρος:
«παραπλανητική διαφήμιση» σημαίνει κάθε διαφήμιση, η οποία με οποιοδήποτε τρόπο, περιλαμβανομένης της παρουσίασης της, παραπλανεί ή ενδέχεται να παραπλανήσει τα πρόσωπα στα οποία απευθύνεται ή στων οποίων την αντίληψη περιέρχεται και η οποία, εξαιτίας του απατηλού χαρακτήρα της, είναι ικανή να επηρεάσει την οικονομική τους συμπεριφορά ή που, για τους λόγους αυτούς, βλάπτει ή ενδέχεται να βλάψει έναν ανταγωνιστή·
«συγκριτική διαφήμιση» σημαίνει διαφήμιση που κατονομάζει ρητά ή υπονοεί έναν ανταγωνιστή ή τα αγαθά και τις υπηρεσίες που προσφέρονται από έναν ανταγωνιστή.

Κριτήρια 11. Για να κριθεί αν μια διαφήμιση είναι παραπλανητική, λαμβάνονται
παραπλανητικής
διαφήμισης υπόψη όλα τα στοιχεία της και ιδίως οι ενδείξεις της σχετικά με-
(α) Τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα των αγαθών ή υπηρεσιών, όπως διαθεσιμότητα, φύση, εκτέλεση, σύνθεση, μέθοδος και ημερομηνία κατασκευής ή παροχής, καταλληλότητα, χρήσεις, ποσότητα, προδιαγραφές, γεωγραφική καταγωγή ή εμπορική προέλευση, ή τα αναμενόμενα από τη χρήση τους αποτελέσματα, ή τα αποτελέσματα και τα ουσιώδη χαρακτηριστικά των δοκιμών ή ελέγχων των αγαθών ή των

υπηρεσιών,

(β) την τιμή, τον τρόπο διαμόρφωσής της και τους όρους υπό τους οποίους παρέχονται τα αγαθά και οι υπηρεσίες, όπως οι όροι πληρωμής ή πίστωσης, παράδοσης, ανταλλαγής, επιστροφής, επισκευής, συντήρησης, νόμιμης εγγύησης και εμπορικής εγγύησης, και

(γ) την ιδιότητα, τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα και τα δικαιώματα του διαφημιζομένου, όπως η ταυτότητα και η περιουσία του, οι ικανότητες και η κατοχή δικαιωμάτων βιομηχανικής, εμπορικής ή πνευματικής ιδιοκτησίας, τα βραβεία και οι διακρίσεις του.

Προϋποθέσεις
θεμιτής συγκριτικής
διαφήμισης

12. Η συγκριτική διαφήμιση επιτρέπεται, όσον αφορά τη σύγκριση, όταν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

(α) Δεν είναι παραπλανητική σύμφωνα με τα άρθρα 6. και 7. του Μέρους II.

(β) συγκρίνει αγαθά ή υπηρεσίες που ανταποκρίνονται στις ίδιες ανάγκες ή έχουν τους ίδιους στόχους.

(γ) συγκρίνει κατά τρόπο αντικειμενικό ένα ή περισσότερα χαρακτηριστικά που είναι ουσιώδη, συναφή, εξακριβώσιμα και αντιπροσωπευτικά των εν λόγω αγαθών και υπηρεσιών, στα οποία μπορεί να συμπεριλαμβάνεται και η τιμή.

(δ) δεν έχει ως συνέπεια τη δυσφήμιση ή την υποτίμηση των σημάτων, εμπορικών επωνυμιών, άλλων διακριτικών σημείων, αγαθών, υπηρεσιών, δραστηριοτήτων ή της κατάστασης ενός ανταγωνιστή.

~~(ε) για προϊόντα με ονομασία προέλευσης, αφορά σε κάθε περίπτωση προϊόντα με την ίδια ονομασία προέλευσης~~

(στ) δεν επωφελείται αθέμιτα από τη φήμη σήματος, εμπορικής επωνυμίας ή άλλων διακριτικών σημείων ανταγωνιστή ή από τα δηλωτικά καταγωγής ανταγωνιστικών προϊόντων.

(ζ) δεν παρουσιάζει ένα αγαθό ή μια υπηρεσία ως απομίμηση ή αντίγραφο αγαθού ή υπηρεσίας που φέρει σήμα κατατεθέν ή εμπορική επωνυμία.

(η) δε δημιουργεί σύγχυση μεταξύ εμπορευομένων, μεταξύ διαφημιστή

και ανταγωνιστή ή μεταξύ των εμπορικών σημάτων, των εμπορικών επωνυμιών, άλλων διακριτικών γνωρισμάτων, αγαθών ή υπηρεσιών του διαφημιστή και του ανταγωνιστή.

Επιφύλαξη 13.- (1) Οι διατάξεις του παρόντος Μέρους εφαρμόζονται με την επιφύλαξη τήρησης των διατάξεων άλλων προνοιών του παρόντος Νόμου και/ή άλλων νόμων περί διαφήμισης συγκεκριμένων προϊόντων ή υπηρεσιών, ή των περιορισμών ή των απαγορεύσεων σχετικά με τη διαφήμιση σε συγκεκριμένα μέσα ενημέρωσης.

(2) Δεν επιτρέπεται η συγκριτική διαφήμιση για συγκεκριμένα προϊόντα ή υπηρεσίες όταν, σύμφωνα με τις διατάξεις οποιασδήποτε άλλης ισχύουσας νομοθεσίας, απαγορεύεται η διαφήμιση για τα εν λόγω προϊόντα ή υπηρεσίες. Όταν οι απαγορεύσεις αυτές περιορίζονται σε συγκεκριμένα μέσα ενημέρωσης, το παρόν Μέρος εφαρμόζεται στα μέσα ενημέρωσης που δεν καλύπτονται από τις εν λόγω απαγορεύσεις.

(3) Η χρήση συγκρίσεων κατά τη διαφήμιση επαγγελματικών υπηρεσιών δύναται να απαγορεύεται ή περιορίζεται, σύμφωνα με τις διατάξεις οποιασδήποτε άλλης ισχύουσας νομοθεσίας.

ΜΕΡΟΣ IV

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΗ ΣΕ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΕΚΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΤΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΣΕ ΕΞ ΑΠΟΣΤΑΣΕΩΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Πεδίο εφαρμογής 14.- (1) Το παρόν Μέρος εφαρμόζεται, βάσει των όρων και στο βαθμό που ορίζεται στις διατάξεις του, σε οποιαδήποτε σύμβαση συνάπτεται μεταξύ ενός εμπορευόμενου και ενός καταναλωτή. Εφαρμόζεται επίσης σε συμβάσεις προμήθειας νερού, φυσικού αερίου, ηλεκτρικής ενέργειας ή τηλεθέρμανσης, μεταξύ άλλων και από δημόσιους παρόχους, στο βαθμό που τα αγαθά αυτά παρέχονται σε συμβατική βάση.

(2) Εάν οποιαδήποτε διάταξη του παρόντος Μέρους έρχεται σε σύγκρουση με διάταξη άλλης εναρμονιστικής νομοθεσίας που ρυθμίζει ειδικούς τομείς, η τελευταία υπερισχύει και εφαρμόζεται στους ειδικούς αυτούς τομείς.

(3) Το παρόν Μέρος δεν εφαρμόζεται στις συμβάσεις-

- (α) για κοινωνικές υπηρεσίες που σχετίζονται με την κοινωνική στέγαση, την παιδική μέριμνα και τη στήριξη των οικογενειών και των ατόμων που έχουν μονίμως ή προσωρινώς ανάγκη, περιλαμβανομένης της μακροπρόθεσμης μέριμνας·
- N.149(I) του 2013 (β) για υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης όπως ορίζεται στο άρθρο 2
N.82(I) του 2015 του περί Εφαρμογής των Δικαιωμάτων των Ασθενών στο πλαίσιο της
N.48(I) του 2019 Διασυννοριακής Υγειονομικής Περίθαλψης Νόμου του 2013, είτε παρέχονται μέσω υγειονομικών εγκαταστάσεων είτε όχι·
- (γ) για δραστηριότητες τζόγου, που περιλαμβάνουν τυχερά παιχνίδια στα οποία ο παίκτης στοιχηματίζει χρηματικά, περιλαμβανομένων των λαχειοφόρων αγορών, τα παιχνίδια σε καζίνα και τις συναλλαγές που αφορούν στοιχήματα·
- (δ) για χρηματοοικονομικές υπηρεσίες·
- (ε) για τη δημιουργία, απόκτηση ή μεταβίβαση δικαιωμάτων επί ακινήτων ή δικαιωμάτων εντός ακίνητης περιουσίας·
- (στ) για την κατασκευή νέων κτιρίων, τη ριζική μετατροπή υφιστάμενων κτιρίων και τη μίσθωση στέγης ως κατοικίας·
- N.186(I) του 2017 (ζ) σχετικά με τα «πακέτα» που αφορούν «ταξιδιώτες», όπως οι ~~έννοιες αυτές ορίζονται στο άρθρο 2 του περί των Οργανωμένων Ταξιδιών και Συνδεδεμένων Ταξιδιωτικών Διακανονισμών Νόμου του 2017,~~
με εξαίρεση το άρθρο 17., εδάφιο (7), το άρθρο 19. εδάφια (2) και (6), και τα άρθρα 30., 31. και 32., που εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, και σε αυτές τις περιπτώσεις.
- N.34(I) του 2011 (η) οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του περί της Χρονομεριστικής Σύμβασης, Μακροπρόθεσμων Προϊόντων Διακοπών, Μεταπώλησης και Ανταλλαγής Νόμου του 2011·

(θ) οι οποίες, σύμφωνα με την υφιστάμενη νομοθεσία, καταρτίζονται από πρόσωπο εντεταλμένο από αρχή δημόσιου τομέα, η οποία έχει καταστατική υποχρέωση ανεξαρτησίας και αμεροληψίας και καθήκον να διασφαλίζει, μέσω της παροχής εκτενών νομικών πληροφοριών, ότι ο καταναλωτής συνάπτει τη σύμβαση μόνο μετά από ώριμη νομική σκέψη και με γνώση των νομικών συνεπειών της·

(ι) για την προμήθεια τροφίμων, ποτών ή άλλων αγαθών που προορίζονται για τρέχουσα κατανάλωση στο πλαίσιο του νοικοκυριού και τα οποία παραδίδονται από τον εμπορευόμενο σε συχνή και τακτική βάση στο σπίτι, στην κατοικία ή στο χώρο εργασίας του καταναλωτή·

(ια) για υπηρεσίες μεταφοράς επιβατών, με την εξαίρεση του άρθρου 19.εδάφιου (2), και των άρθρων 32.και 30.·

(ιβ) οι οποίες συνάπτονται μέσω αυτόματων μηχανών πώλησης ή εμπορικών καταστημάτων αυτόματης πώλησης·

(ιγ) οι οποίες συνάπτονται με τηλεπικοινωνιακούς φορείς μέσω δημόσιων τηλεφωνικών θαλάμων για τη χρήση αυτών ή οι οποίες συνάπτονται για τη χρήση μιας μοναδικής κλήσης που πραγματοποιεί ο καταναλωτής μέσω τηλεφώνου, διαδικτύου ή τηλεομοιοτυπίας·

(ιδ) οι οποίες συνάπτονται εκτός εμπορικού καταστήματος για τις οποίες ο καταναλωτής καταβάλλει ποσό που δεν υπερβαίνει τα είκοσι ευρώ (€20).

Ερμηνεία 15.Στο παρόν Μέρος:

«αγαθό» σημαίνει κάθε ενσώματο κινητό πράγμα, πλην των πραγμάτων τα οποία πωλούνται στο πλαίσιο μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης ή με άλλο τρόπο από νόμιμη αρχή· το νερό, το φυσικό αέριο και η ηλεκτρική ενέργεια θεωρούνται «αγαθά», εφόσον διατίθενται προς πώληση σε περιορισμένο όγκο ή καθορισμένη ποσότητα·

«αγαθό κατασκευασμένο σύμφωνα με τις προδιαγραφές του πελάτη» σημαίνει κάθε αγαθό το οποίο δεν είναι προκατασκευασμένο και κατασκευάζεται βάσει της ατομικής επιλογής ή απόφασης του πελάτη·

«δευτερεύουσα σύμβαση» σημαίνει μια σύμβαση με την οποία ο καταναλωτής αποκτά αγαθά ή υπηρεσίες που συνδέονται με εξ αποστάσεως σύμβαση ή με σύμβαση εκτός εμπορικού καταστήματος και όπου τα εν λόγω αγαθά ή οι υπηρεσίες παρέχονται από τον εμπορευόμενο ή από ένα τρίτο μέρος με βάση μια ρύθμιση μεταξύ του εν λόγω τρίτου μέρους και του εμπορευόμενου·

«δημόσιος πλειστηριασμός» σημαίνει τη μέθοδο πώλησης κατά την οποία τα αγαθά ή οι υπηρεσίες προσφέρονται από τον εμπορευόμενο σε καταναλωτές, οι οποίοι συμμετέχουν ή έχουν τη δυνατότητα να συμμετέχουν στον πλειστηριασμό οι ίδιοι, μέσω διαφανούς ανταγωνιστικής διαδικασίας προσφορών που διεξάγεται από έναν εκπλειστηριαστή και όπου ο νικητής πλειοδότης δεσμεύεται να αγοράσει τα αγαθά ή τις υπηρεσίες·

«εξ αποστάσεως σύμβαση» σημαίνει κάθε σύμβαση η οποία συνάπτεται μεταξύ του εμπορευόμενου και του καταναλωτή στο πλαίσιο ενός οργανωμένου συστήματος πωλήσεων εξ αποστάσεως ή παροχής υπηρεσιών χωρίς την ταυτόχρονη φυσική παρουσία του εμπορευόμενου και του καταναλωτή, με αποκλειστική χρήση ενός ή περισσότερων μέσων επικοινωνίας εξ αποστάσεως μέχρι και τη στιγμή σύναψης της σύμβασης·

«σύμβαση εκτός εμπορικού καταστήματος» σημαίνει κάθε σύμβαση μεταξύ του εμπορευόμενου και του καταναλωτή·

(α) η οποία συνάπτεται με ταυτόχρονη φυσική παρουσία του εμπορευόμενου και του καταναλωτή σε χώρο που δεν είναι το εμπορικό κατάστημα του εμπορευόμενου, ή

(β) για την οποία έγινε προσφορά από τον καταναλωτή κάτω από τις ίδιες συνθήκες που περιγράφονται στην παράγραφο (α), ή

(γ) η οποία συνάπτεται στο εμπορικό κατάστημα του εμπορευόμενου ή με χρήση οποιουδήποτε μέσου εξ αποστάσεως επικοινωνίας αμέσως μετά από προσωπική και ατομική επαφή με τον καταναλωτή σε χώρο

που δεν είναι το εμπορικό κατάστημα του εμπορευόμενου, με την ταυτόχρονη φυσική παρουσία του εμπορευόμενου και του καταναλωτή, ή

(δ) η οποία συνάπτεται στη διάρκεια εκδρομής οργανωμένης από τον εμπορευόμενο με σκοπό ή αποτέλεσμα τη διαφήμιση και πώληση αγαθών ή υπηρεσιών στον καταναλωτή·

«σύμβαση παροχής υπηρεσιών» σημαίνει κάθε σύμβαση πλην σύμβασης πώλησης βάσει της οποίας ο εμπορευόμενος παρέχει ή αναλαμβάνει να παράσχει υπηρεσία στον καταναλωτή, ο δε καταναλωτής καταβάλλει ή αναλαμβάνει να καταβάλει το τίμημα·

«σύμβαση πώλησης» σημαίνει κάθε σύμβαση βάσει της οποίας ο εμπορευόμενος μεταβιβάζει ή αναλαμβάνει να μεταβιβάσει την κυριότητα αγαθών στον καταναλωτή, ο δε καταναλωτής καταβάλλει ή αναλαμβάνει να καταβάλει το τίμημα, καθώς και κάθε σύμβαση που έχει ως αντικείμενο ταυτόχρονα την παροχή αγαθών και υπηρεσιών·

«χρηματοοικονομική υπηρεσία» σημαίνει κάθε υπηρεσία τραπεζικής, πιστωτικής, ασφαλιστικής ή επενδυτικής φύσης ή σχετική με ατομικές συντάξεις, με επενδύσεις ή με πληρωμές·

«ψηφιακό περιεχόμενο» σημαίνει δεδομένα που παράγονται και παρέχονται σε ψηφιακή μορφή.

Υποχρεώσεις
ενημέρωσης για
συμβάσεις άλλες
από τις
συναπτόμενες εξ
αποστάσεως ή
εκτός εμπορικού
καταστήματος

16. (1) Πριν δεσμευθεί ο καταναλωτής από σύμβαση που δε συνάπτεται εξ αποστάσεως ή εκτός εμπορικού καταστήματος, ή από οποιαδήποτε αντίστοιχη πρόταση για κατάρτιση σύμβασης, ο εμπορευόμενος παρέχει στον καταναλωτή τις ακόλουθες πληροφορίες με ευκρινή και κατανοητό τρόπο, εάν οι εν λόγω πληροφορίες δεν είναι ήδη εμφανείς από τις περιστάσεις:

(α) τα κύρια χαρακτηριστικά των αγαθών ή των υπηρεσιών, στο βαθμό που ενδείκνυται σε σχέση με το μέσο και τα αγαθά ή τις υπηρεσίες·

(β) την ταυτότητα του εμπορευόμενου, όπως η εμπορική επωνυμία

του, τη γεωγραφική διεύθυνση στην οποία είναι εγκατεστημένος και τον αριθμό του τηλεφώνου του·

(γ) τη συνολική τιμή των αγαθών ή των υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των φόρων, ή αν, λόγω της φύσεως των αγαθών ή των υπηρεσιών, η τιμή δεν μπορεί ευλόγως να καθοριστεί εκ των προτέρων, τον τρόπο με τον οποίο πρόκειται να υπολογιστεί η τιμή και, κατά περίπτωση, όλες τις πρόσθετες επιβαρύνσεις αποστολής, παράδοσης ή ταχυδρομείου ή, όταν αυτές οι επιβαρύνσεις δεν μπορούν ευλόγως να υπολογιστούν εκ των προτέρων, το γεγονός ότι μπορεί να απαιτηθούν τέτοιες πρόσθετες επιβαρύνσεις·

(δ) κατά περίπτωση, τις ρυθμίσεις για την πληρωμή, την παράδοση, την εκτέλεση, την προθεσμία εντός της οποίας ο εμπορευόμενος αναλαμβάνει την υποχρέωση να παραδώσει τα αγαθά ή να παράσχει την υπηρεσία και την πολιτική που εφαρμόζει ο εμπορευόμενος για την αντιμετώπιση των παραπόνων·

(ε) επιπλέον της υπενθύμισης για την ύπαρξη νόμιμης εγγύησης για τη συμμόρφωση των αγαθών, την υπενθύμιση περί ύπαρξης εξυπηρέτησης μετά την πώληση και, κατά περίπτωση, εμπορικών εγγυήσεων, μαζί με τις σχετικές προϋποθέσεις·

(στ) τη διάρκεια της σύμβασης, όπου ενδείκνυται, ή, εάν η σύμβαση είναι αορίστου χρόνου ή αυτόματης παράτασης, τους όρους για τον τερματισμό της σύμβασης·

(ζ) κατά περίπτωση, τις δυνατότητες λειτουργίας του ψηφιακού περιεχομένου, μαζί με τα ισχύοντα τεχνικά μέτρα προστασίας·

~~(η) κατά περίπτωση, κάθε αξιολογη διαλειτουργικότητα ψηφιακού περιεχομένου με υλισμικό και λογισμικό της οποίας ο εμπορευόμενος έχει γνώση ή ευλόγως αναμένεται να έχει γνώση·~~

(θ) κατά περίπτωση, τη δυνατότητα προσφυγής σε εξωδικαστικό μηχανισμό παραπόνων και επανόρθωσης, στον οποίο υπάγεται ο εμπορευόμενος, καθώς και τους τρόπους πρόσβασης σε αυτόν·

(ι) τυχόν άλλους συμβατικούς όρους και προϋποθέσεις.

(2) Το εδάφιο (1) εφαρμόζεται επίσης σε συμβάσεις παροχής

νερού, φυσικού αερίου ή ηλεκτρικής ενέργειας, όταν δεν διατίθενται προς πώληση σε περιορισμένο όγκο ή καθορισμένη ποσότητα, παροχής τηλεθέρμανσης ή παροχής ψηφιακού περιεχομένου που δεν παρέχεται πάνω σε υλικό μέσο.

(3) Το εδάφιο (1) δεν εφαρμόζεται σε συμβάσεις που αφορούν καθημερινές συναλλαγές και που εκτελούνται αμέσως μόλις συναφθούν.

(4) Επιπρόσθετα των διατάξεων του εδαφίου (1), πριν δεσμευθεί ο καταναλωτής από σύμβαση πώλησης που συνάπτεται εντός εμπορικού καταστήματος, ο εμπορευόμενος οφείλει να ενημερώσει γραπτώς τον καταναλωτή:

(α) για την πολιτική επιστροφών και αλλαγών του εμπορευόμενου, μαζί με τις σχετικές προϋποθέσεις και προθεσμίες·

(β) σε συμβάσεις για τις οποίες ο καταναλωτής καταβάλλει χρηματικό ποσό που υπερβαίνει τα €50 ανά αγαθό, για την ύπαρξη νόμιμης εγγύησης και για το χρονικό διάστημα κατά το οποίο ο πωλητής ευθύνεται έναντι του καταναλωτή σε περίπτωση έλλειψης συμμόρφωσης ως καθορίζεται στο άρθρο 38.

(5) Η ενημέρωση που προβλέπεται στο εδάφιο (4) παρέχεται με σαφή, εύκολα αναγνωρίσιμο, ευδιάκριτο και ευανάγνωστο τρόπο και συντάσσεται τουλάχιστον σε μια από τις επίσημες γλώσσες της Δημοκρατίας, νοουμένου ότι πρόκειται για επίσημη γλώσσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ενημέρωση γίνεται -

(α) είτε με σήμανση που τοποθετείται πάνω στο ίδιο το αγαθό ή στη συσκευασία του ή στο ράφι του καταστήματος που είναι τοποθετημένο,

(β) είτε με γενική σήμανση που τοποθετείται σε ευδιάκριτο σημείο εντός του καταστήματος.

17. (1) Ο εμπορευόμενος έχει καθήκον να παρέχει στον καταναλωτή Υποχρεώσεις πριν από τη σύναψη σύμβασης (ή άλλης αντίστοιχης προσφοράς) εξ

ενημέρωσης για αποστάσεως ή εκτός εμπορικού καταστήματος τις πιο κάτω συμβάσεις εξ πληροφορίες με ευκρινή και κατανοητό τρόπο:
 αποστάσεως και (α) τα κύρια χαρακτηριστικά των αγαθών ή των υπηρεσιών, στο βαθμό συμβάσεις εκτός που ενδείκνυται σε σχέση με το μέσο και τα αγαθά ή τις υπηρεσίες·
 εμπορικού (β) την ταυτότητα του εμπορευόμενου, ιδίως την εμπορική επωνυμία
 καταστήματος του·

(γ) τη γεωγραφική διεύθυνση όπου ο εμπορευόμενος είναι εγκατεστημένος και τον αριθμό τηλεφώνου του εμπορευόμενου, τον αριθμό τηλεομοιοτυπίας και τη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του, εάν υπάρχει, ώστε να μπορεί ο καταναλωτής να επικοινωνήσει με τον εμπορευόμενο γρήγορα και αποτελεσματικά και, κατά περίπτωση, τη γεωγραφική διεύθυνση και την ταυτότητα του εμπορευόμενου για λογαριασμό του οποίου ενεργεί·

(δ) εάν διαφέρει από τη διεύθυνση που παρέχεται βάσει της παραγράφου (γ), τη γεωγραφική διεύθυνση της εμπορικής έδρας του εμπορευόμενου και, όπου ενδείκνυται, τη διεύθυνση του εμπορευόμενου για λογαριασμό του οποίου ενεργεί, όπου ο καταναλωτής μπορεί να απευθύνει τυχόν παράπονά του·

(ε) τη συνολική τιμή των αγαθών ή υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των φόρων, ή αν, λόγω της φύσεως των αγαθών ή των υπηρεσιών, η τιμή δεν μπορεί ευλόγως να καθοριστεί εκ των προτέρων, τον τρόπο με τον οποίο πρόκειται να υπολογιστεί η τιμή, καθώς και, όπου ενδείκνυται, όλες τις πρόσθετες επιβαρύνσεις αποστολής, παράδοσης ή ταχυδρομείου και κάθε άλλη δαπάνη ή, όταν αυτές οι επιβαρύνσεις δεν μπορούν ευλόγως να υπολογιστούν εκ των προτέρων, το γεγονός ότι μπορεί να απαιτηθούν τέτοιες πρόσθετες επιβαρύνσεις. Σε περίπτωση σύμβασης αορίστου χρόνου ή σύμβασης που περιλαμβάνει συνδρομή, η συνολική τιμή περιλαμβάνει τη συνολική δαπάνη ανά περίοδο χρέωσης. Εάν οι συμβάσεις αυτές επιβαρύνονται με σταθερή τιμή, η συνολική τιμή σημαίνει επίσης τη συνολική μηνιαία δαπάνη. Εάν η συνολική δαπάνη δεν μπορεί ευλόγως να υπολογισθεί εκ των προτέρων, περιγράφεται ο τρόπος με τον οποίο η τιμή πρόκειται να υπολογιστεί·

(στ) το κόστος χρησιμοποίησας του μέσου επικοινωνίας εξ αποστάσεως για τη σύναψη της σύμβασης, όταν αυτό υπολογίζεται με βάση άλλη εκτός των βασικών τιμολογίων·

(ζ) τις διευθετήσεις πληρωμής, παράδοσης, εκτέλεσης, της προθεσμίας εντός της οποίας ο εμπορευόμενος αναλαμβάνει να παραδώσει τα αγαθά ή να παράσχει τις υπηρεσίες και, κατά περίπτωση, της πολιτικής που εφαρμόζει ο εμπορευόμενος για την αντιμετώπιση των παραπόνων·

(η) όπου υπάρχει δικαίωμα υπαναχώρησης, τις προϋποθέσεις, την προθεσμία και τις διαδικασίες άσκησης του δικαιώματος σύμφωνα με το άρθρο 22. εδάφιο (1), καθώς και το υπόδειγμα του εντύπου υπαναχώρησης που παρατίθεται στο Τμήμα Β του Παραρτήματος ΙΙΙ·

(θ) κατά περίπτωση, ότι ο καταναλωτής θα επιβαρυνθεί με τη δαπάνη επιστροφής των αγαθών σε περίπτωση υπαναχώρησης και, για τις εξ αποστάσεως συμβάσεις, εάν τα αγαθά από τη φύση τους δεν μπορούν υπό κανονικές συνθήκες να επιστραφούν ταχυδρομικώς, τη δαπάνη επιστροφής τους·

(ι) σε περίπτωση που ο καταναλωτής ασκήσει το δικαίωμα υπαναχώρησης αφού το ζητήσει δυνάμει του άρθρου 18. εδάφιο (3) ή του άρθρου 19. εδάφιο (8), ότι ο καταναλωτής δεσμεύεται να καταβάλει το λογικό κόστος στον εμπορευόμενο σύμφωνα με το άρθρο 25. εδάφιο (3)·

(ια) όταν δεν παρέχεται δικαίωμα υπαναχώρησης, σύμφωνα με το άρθρο 27., την πληροφορία ότι ο καταναλωτής δεν θα έχει δικαίωμα υπαναχώρησης ή, κατά περίπτωση, τις περιστάσεις υπό τις οποίες ο καταναλωτής χάνει το δικαίωμά υπαναχώρησής του·

(ιβ) υπενθύμιση της ύπαρξης νόμιμης εγγύησης για τη συμμόρφωση των αγαθών·

(ιγ) κατά περίπτωση, την ύπαρξη και τους όρους εφαρμογής υπηρεσιών υποστήριξης του πελάτη μετά την πώληση, εξυπηρέτησης μετά την πώληση και εμπορικών εγγυήσεων·

(ιδ) την ύπαρξη σχετικών κωδίκων δεοντολογίας και του τρόπου απόκτησης αντιγράφων τους, κατά περίπτωση·

(ιε) τη διάρκεια της σύμβασης, κατά περίπτωση, ή, εάν η σύμβαση είναι αορίστου χρόνου ή αυτόματης παράτασης, τους όρους για τον τερματισμό της σύμβασης·

(ιστ) κατά περίπτωση, την ελάχιστη διάρκεια των υποχρεώσεων του καταναλωτή βάσει της σύμβασης·

(ιζ) κατά περίπτωση, την ύπαρξη και τους όρους κατάθεσης χρημάτων ή άλλων χρηματοοικονομικών εγγυήσεων που πρέπει να καταβληθούν ή να παρασχεθούν από τον καταναλωτή όποτε το ζητήσει ο εμπορευόμενος·

(ιη) κατά περίπτωση, τις δυνατότητες λειτουργίας του ψηφιακού περιεχομένου, μαζί με τα ισχύοντα τεχνικά μέτρα προστασίας·

(ιθ) κατά περίπτωση, κάθε αξιόλογη διαλειτουργικότητα ψηφιακού περιεχομένου με υλισμικό και λογισμικό της οποίας ο εμπορευόμενος έχει γνώση ή ευλόγως αναμένεται να έχει γνώση·

(κ) κατά περίπτωση, τη δυνατότητα προσφυγής σε εξωδικαστικό μηχανισμό παραπόνων και επανόρθωσης, στον οποίο υπάγεται ο εμπορευόμενος, καθώς και τους τρόπους πρόσβασης σε αυτόν.

(2) Το εδάφιο (1) ισχύει επίσης για συμβάσεις παροχής νερού, φυσικού αερίου ή ηλεκτρικής ενέργειας, όταν δεν διατίθενται προς πώληση σε περιορισμένο όγκο ή καθορισμένη ποσότητα, παροχής τηλεθέρμανσης ή παροχής ψηφιακού περιεχομένου που δεν παρέχεται πάνω σε υλικό μέσο.

~~(3) Σε περίπτωση δημόσιου πλειστηριασμού, οι πληροφορίες που προβλέπονται στο εδάφιο (1), παράγραφοι (β), (γ) και (δ) μπορούν να αντικαθίστανται από αντίστοιχα στοιχεία του εκπλειστηριαστή.~~

(4) Οι πληροφορίες που προβλέπονται στο εδάφιο (1), παράγραφοι (η), (θ) και (ι) μπορούν να παρέχονται με το υπόδειγμα οδηγιών για την υπαναχώρηση που παρατίθεται στο Τμήμα Α του Παραρτήματος ΙΙΙ. Ο εμπορευόμενος έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις παροχής πληροφοριών που ορίζονται στις εν λόγω παραγράφους, εφόσον έχει

παράσχει αυτές τις οδηγίες ορθά συμπληρωμένες, στον καταναλωτή.

(5) Οι πληροφορίες που αναφέρονται στο εδάφιο (1) αποτελούν όρους της σύμβασης και δε μεταβάλλονται πλην διά ρητής συμφωνίας των συμβαλλόμενων μερών.

(6) Εάν ο εμπορευόμενος δεν έχει τηρήσει τις υποχρεώσεις ενημέρωσης για τις πρόσθετες επιβαρύνσεις ή άλλες δαπάνες κατά τα οριζόμενα στο εδάφιο (1) παράγραφος (ε) ή για τις δαπάνες επιστροφής των αγαθών κατά τα οριζόμενα στο εδάφιο (1), παράγραφος (θ), ο καταναλωτής δεν πληρώνει τις εν λόγω επιβαρύνσεις ή δαπάνες.

(7) Οι πληροφορίες που αναφέρονται στο εδάφιο(1), συντάσσονται σε τουλάχιστον μια από τις επίσημες γλώσσες της Δημοκρατίας, νοουμένου ότι πρόκειται για επίσημη γλώσσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ή στη γλώσσα επιλογής του καταναλωτή, εφόσον ο εμπορευόμενος και ο καταναλωτής συμφωνούν προς τούτο.

N.76(I)/2010N.156(

I) του 2004

N.97(I) του 2007

(8) Οι οριζόμενες στον παρόντα Νόμο υποχρεώσεις ενημέρωσης είναι επιπρόσθετες με τις απαιτήσεις πληροφόρησης που προβλέπονται στον περί Ελευθερίας Εγκατάστασης Παρόχων Υπηρεσιών και της Ελεύθερης Κυκλοφορίας των Υπηρεσιών Νόμο του 2010 και του περί Ορισμένων Πτυχών των Υπηρεσιών της Κοινωνίας της Πληροφορίας και ειδικά του Ηλεκτρονικού Εμπορίου καθώς και για Συναφή Θέματα Νόμου του 2004:

Νοείται ότι, αν μια διάταξη των προαναφερθέντων Νόμων σχετικά με το περιεχόμενο και τον τρόπο με τον οποίο παρέχονται οι πληροφορίες έρχεται σε σύγκρουση με διάταξη του παρόντος Μέρους, υπερισχύει η διάταξη του παρόντος Μέρους.

(9) Ως προς την εκπλήρωση των υποχρεώσεων ενημέρωσης που ορίζονται στα άρθρα 17. μέχρι 27., το βάρος της απόδειξης το έχει ο

εμπορευόμενος.

Τυπικές απαιτήσεις για συμβάσεις εκτός εμπορικού καταστήματος 18. (1) Όσον αφορά τις συμβάσεις εκτός εμπορικού καταστήματος, ο εμπορευόμενος παρέχει τις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 17. εδάφιο (1) στον καταναλωτή σε χαρτί ή, εάν συμφωνεί ο καταναλωτής, σε άλλο σταθερό μέσο. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να είναι ευανάγνωστες και διατυπωμένες σε απλή και κατανοητή γλώσσα.

(2) Ο εμπορευόμενος παρέχει στον καταναλωτή αντίγραφο της υπογεγραμμένης σύμβασης ή την επιβεβαίωση της σύμβασης σε χαρτί ή, εάν συμφωνεί ο καταναλωτής, σε άλλο σταθερό μέσο, συμπεριλαμβανομένης, κατά περίπτωση, της επιβεβαίωσης της προηγούμενης ρητής συγκατάθεσης και αποδοχής του καταναλωτή σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος (iv).

(3) Εφόσον ο καταναλωτής επιθυμεί η παροχή υπηρεσιών ή η παροχή νερού, φυσικού αερίου ή ηλεκτρικής ενέργειας, όταν δεν διατίθενται προς πώληση σε περιορισμένο όγκο ή σε καθορισμένη ποσότητα, ή η παροχή τηλεθέρμανσης να αρχίζει στη διάρκεια της περιόδου υπαναχώρησης που προβλέπεται στο άρθρο 20. εδάφιο (2), ο εμπορευόμενος απαιτεί από τον καταναλωτή να καταθέσει τη ρητή αίτησή του πάνω σε σταθερό μέσο.

(4) Όσον αφορά τις συμβάσεις εκτός εμπορικού καταστήματος, εάν ο καταναλωτής έχει ζητήσει ρητώς τις υπηρεσίες του εμπορευόμενου για την εκτέλεση επισκευών ή συντήρησης για την οποία ο εμπορευόμενος και ο καταναλωτής αμέσως εκτελούν τις συμβατικές υποχρεώσεις τους και εάν το ποσόν που πρέπει να καταβάλει ο καταναλωτής δεν υπερβαίνει τα διακόσια ευρώ (€200) –

(α) ο εμπορευόμενος οφείλει να παράσχει στον καταναλωτή τις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 17. εδάφιο (1), παράγραφοι (β) και (γ) και πληροφορίες για την τιμή και τον τρόπο με

τον οποίο πρόκειται να υπολογιστεί η τιμή, μαζί με εκτίμηση της συνολικής τιμής, σε χαρτί ή, εάν ο καταναλωτής συμφωνεί, πάνω σε άλλο σταθερό μέσο. Ο εμπορευόμενος οφείλει να παράσχει τις πληροφορίες που προβλέπονται άρθρο 16. εδάφιο (1), παράγραφοι (α), (η) και (ια), αλλά δύναται επίσης να μην τις παράσχει σε χαρτί ή άλλο σταθερό μέσο εάν ο καταναλωτής συμφωνήσει ρητώς:

(β) η επιβεβαίωση της σύμβασης που γίνεται σύμφωνα με το εδάφιο (2) του παρόντος άρθρου οφείλει να περιέχει τις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 17. εδάφιο (1).

Τυπικές απαιτήσεις
για εξ αποστάσεως
συμβάσεις

19. (1) Όσον αφορά τις εξ αποστάσεως συμβάσεις, ο εμπορευόμενος παρέχει τις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 17. εδάφιο (1) ή θέτει αυτές τις πληροφορίες στη διάθεση του καταναλωτή με τρόπο κατάλληλο για το μέσο της επικοινωνίας εξ αποστάσεως που χρησιμοποιείται σε απλή και κατανοητή γλώσσα. Εφόσον οι εν λόγω πληροφορίες παρέχονται πάνω σε σταθερό μέσο, οφείλουν να είναι ευανάγνωστες.

(2) Εάν μια εξ αποστάσεως σύμβαση που πρόκειται να συναφθεί με ηλεκτρονικό μέσο επιβάλλει στον καταναλωτή την υποχρέωση να πληρώσει, ο εμπορευόμενος οφείλει να παράσχει στον καταναλωτή με σαφή και ευκρινή τρόπο και αμέσως προτού ο καταναλωτής υποβάλει την παραγγελία του τις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 17. εδάφιο (1) παράγραφοι (α), (ε), (ιε) και (ιστ) . Ο εμπορευόμενος οφείλει να μεριμνήσει ώστε ο καταναλωτής, υποβάλλοντας την παραγγελία του, να αναγνωρίσει ρητώς ότι η παραγγελία συνεπάγεται υποχρέωση πληρωμής. Εάν η υποβολή παραγγελίας απαιτεί την ενεργοποίηση ενός πλήκτρου ή ανάλογη λειτουργία, το πλήκτρο ή η ανάλογη λειτουργία πρέπει να φέρουν ευανάγνωστη σήμανση που να αναγράφει τις λέξεις «παραγγελία με υποχρέωση πληρωμής» ή μια ανάλογη σαφή διατύπωση που να δείχνει ότι η υποβολή παραγγελίας συνεπάγεται υποχρέωση πληρωμής στον εμπορευόμενο. Εάν ο εμπορευόμενος δεν συμμορφωθεί με το παρόν εδάφιο, ο καταναλωτής δεν δεσμεύεται από

τη σύμβαση ή την παραγγελία.

(3) Οι εμπορικές ιστοσελίδες οφείλουν να αναγράφουν σαφώς και ευανάγνωστα το αργότερο με την έναρξη της διαδικασίας υποβολής παραγγελίας κατά πόσο ισχύουν περιορισμοί στην παράδοση και ποια μέσα πληρωμής είναι δεκτά.

(4) Εάν η σύμβαση συνάπτεται με μέσο επικοινωνίας εξ αποστάσεως το οποίο παρέχει περιορισμένο χώρο ή χρόνο για την απεικόνιση των πληροφοριών, ο εμπορευόμενος παρέχει, πάνω στο συγκεκριμένο μέσο πριν από τη σύναψη αυτής της σύμβασης, τουλάχιστον τις προσυμβατικές πληροφορίες που αφορούν τα βασικά χαρακτηριστικά των αγαθών ή των υπηρεσιών, την ταυτότητα του εμπορευόμενου, τη συνολική τιμή, το δικαίωμα υπαναχώρησης, τη διάρκεια της σύμβασης και, εάν η σύμβαση είναι αορίστου χρόνου, τις προϋποθέσεις τερματισμού της σύμβασης, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 17.εδάφιο (1) παράγραφοι (α), (β), (ε), (η) και (ιε) . Οι λοιπές πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 17.εδάφιο (1) παρέχονται από τον εμπορευόμενο στον καταναλωτή κατά κατάλληλο τρόπο σύμφωνα με το εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου.

(5) Με την επιφύλαξη του εδαφίου (4), εάν ο εμπορευόμενος προβεί σε τηλεφωνική κλήση προς τον καταναλωτή με σκοπό τη σύναψη εξ αποστάσεως σύμβασης, οφείλει, στην αρχή της συνομιλίας με τον καταναλωτή, να δηλώσει την ταυτότητά του και, όπου τούτο έχει εφαρμογή, την ταυτότητα του προσώπου εξ ονόματος του οποίου τηλεφωνεί και τον εμπορικό σκοπό της επικοινωνίας.

(6) Εάν πρόκειται να συναφθεί εξ αποστάσεως σύμβαση μέσω τηλεφώνου, ο εμπορευόμενος υποχρεούται να επιβεβαιώσει την προσφορά του σε χαρτί ή σταθερό μέσο προς τον καταναλωτή, ο οποίος δεσμεύεται μόνον όταν υπογράψει την προσφορά ή έχει στείλει τη γραπτή συγκατάθεσή του.

(7) Ο εμπορευόμενος παρέχει στον καταναλωτή την επιβεβαίωση της συναφθείσας σύμβασης, σε χαρτί ή σταθερό μέσο σε εύλογο χρονικό διάστημα μετά τη σύναψη της εξ αποστάσεως σύμβασης και το αργότερο κατά τη στιγμή της παράδοσης των αγαθών ή προτού αρχίσει η εκτέλεση της υπηρεσίας. Η εν λόγω επιβεβαίωση περιλαμβάνει:

(α) το σύνολο των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 17. εδάφιο (1), εκτός εάν ο εμπορευόμενος έχει ήδη παράσχει τις πληροφορίες στον καταναλωτή πριν από τη σύναψη της εξ αποστάσεως σύμβασης σε σταθερό μέσο, και

(β) κατά περίπτωση, την επιβεβαίωση της προηγούμενης ρητής συγκατάθεσης και αναγνώρισης του καταναλωτή σύμφωνα με το άρθρο 27. παράγραφος (ιγ) .

(8) Εφόσον ο καταναλωτής επιθυμεί η παροχή υπηρεσιών ή η παροχή νερού, φυσικού αερίου ή ηλεκτρικής ενέργειας, εάν δεν διατίθενται προς πώληση σε περιορισμένο όγκο ή σε καθορισμένη ποσότητα, ή η παροχή τηλεθέρμανσης να αρχίζει στη διάρκεια της περιόδου υπαναχώρησης που προβλέπεται στο άρθρο 20. εδάφιο (2), ο εμπορευόμενος απαιτεί από τον καταναλωτή να καταθέσει ρητή αίτηση.

(9) το παρόν άρθρο εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των διατάξεων σχετικά με τη σύναψη ηλεκτρονικών συμβάσεων και την αποστολή ηλεκτρονικών παραγγελιών, όπως καθορίζονται στα άρθρα 12 και 14 του περί Ορισμένων Πτυχών των Υπηρεσιών της Κοινωνίας της Πληροφορίας και ειδικά του Ηλεκτρονικού Εμπορίου καθώς και για Συναφή Θέματα Νόμου του 2004.

N.156(I) του 2004

N.97(I) του 2007

Δικαίωμα
υπαναχώρησης

20. (1) Εκτός εάν ισχύουν οι εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 27., ο καταναλωτής δύναται μέσα σε χρονικό διάστημα δεκατεσσάρων (14) ημερών να υπαναχωρήσει από την εξ αποστάσεως σύμβαση ή τη σύμβαση εκτός εμπορικού καταστήματος χωρίς να αναφέρει τους

λόγους και χωρίς καμία επιβάρυνση πέρα από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 24. εδάφιο (2) και στο άρθρο 25.

(2) Με την επιφύλαξη του άρθρου 21., η προβλεπόμενη στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου προθεσμία υπαναχώρησης λήγει δεκατέσσερις (14) ημέρες:

(α) από την ημερομηνία σύναψης της σύμβασης, για τις συμβάσεις υπηρεσιών·

(β) για τις συμβάσεις πώλησης, από την ημέρα κατά την οποία ο καταναλωτής ή ένα τρίτο μέρος το οποίο υποδεικνύεται από αυτόν, διαφορετικό από τον μεταφορέα, αποκτά τη φυσική κατοχή των αγαθών ή:

(i) από την ημέρα κατά την οποία ο καταναλωτής ή ένα τρίτο μέρος το οποίο υποδεικνύεται από αυτόν, διαφορετικό από τον μεταφορέα, αποκτά τη φυσική κατοχή του τελευταίου αγαθού, σε περίπτωση πολλών αγαθών παραγγελλθέντων από τον καταναλωτή με μια παραγγελία και παραδιδόμενων χωριστά,

(ii) από την ημέρα κατά την οποία ο καταναλωτής ή ένα τρίτο μέρος το οποίο υποδεικνύεται από αυτόν, διαφορετικό από τον μεταφορέα, αποκτά τη φυσική κατοχή της τελευταίας παρτίδας ή του τελευταίου τεμαχίου, σε περίπτωση παράδοσης αγαθού αποτελούμενου από πολλές παρτίδες ή πολλά τεμάχια,

(iii) από την ημέρα κατά την οποία ο καταναλωτής ή ένα τρίτο μέρος το οποίο υποδεικνύεται από αυτόν, διαφορετικό από τον μεταφορέα, αποκτά τη φυσική κατοχή του πρώτου αγαθού, σε περίπτωση σύμβασης τακτικής παράδοσης αγαθών σε καθορισμένη χρονική περίοδο·

(γ) από την ημέρα σύναψης της σύμβασης, σε περίπτωση συμβάσεων παροχής νερού, φυσικού αερίου ή ηλεκτρικής ενέργειας, εάν δεν διατίθενται προς πώληση σε περιορισμένο όγκο ή καθορισμένη ποσότητα, παροχής τηλεθέρμανσης ή παροχής ψηφιακού

περιεχομένου που δεν παρέχεται πάνω σε σταθερό μέσο.

(3) Τα συμβαλλόμενα μέρη δύνανται να εκτελέσουν τις συμβατικές τους υποχρεώσεις κατά τη διάρκεια της περιόδου υπαναχώρησης.

Παράλειψη
ενημέρωσης
σχετικά με το
δικαίωμα
υπαναχώρησης

21. (1) Εάν ο εμπορευόμενος δεν παρέσχε στον καταναλωτή τις πληροφορίες σχετικά με το δικαίωμα υπαναχώρησης όπως απαιτείται από το άρθρο 17. εδάφιο (1) παράγραφος (η), η προθεσμία υπαναχώρησης λήγει δώδεκα (12) μήνες μετά το τέλος της αρχικής προθεσμίας υπαναχώρησης, όπως αυτή προσδιορίζεται βάσει του άρθρου 20. εδάφιο (2).

(2) Εάν ο εμπορευόμενος παρέσχε στον καταναλωτή τις πληροφορίες που προβλέπονται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου εντός δώδεκα (12) μηνών από την ημέρα που ορίζεται στο άρθρο 19 εδάφιο (2), η περίοδος υπαναχώρησης λήγει δεκατέσσερις (14) ημέρες από την ημέρα που ο καταναλωτής λαμβάνει τις εν λόγω πληροφορίες.

Άσκηση του
δικαιώματος
υπαναχώρησης

22.- (1) Πριν από την εκπνοή της προθεσμίας υπαναχώρησης, ο καταναλωτής ενημερώνει τον εμπορευόμενο για την απόφασή του να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση. Προς τον σκοπό αυτό, ο καταναλωτής δύνανται -

(α) είτε να χρησιμοποιήσει το υπόδειγμα εντύπου υπαναχώρησης όπως ορίζεται στο Τμήμα Β του Παραρτήματος III·

(β) είτε να κάνει οποιαδήποτε άλλη σαφή δήλωση που να παρουσιάζει την απόφασή του να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση.

(2) Ο καταναλωτής έχει κάνει χρήση του δικαιώματος υπαναχώρησης εντός της προθεσμίας υπαναχώρησης που αναφέρεται στο άρθρο 20. εδάφιο (2) και στο άρθρο 21., εάν η ανακοίνωση περί άσκησης του δικαιώματος υπαναχώρησης αποσταλεί από τον καταναλωτή πριν από την εκπνοή της προθεσμίας.

(3) Ο εμπορευόμενος μπορεί, επιπλέον των δυνατοτήτων που

αναφέρονται στο εδάφιο (1), να παράσχει την επιλογή στον καταναλωτή να συμπληρώσει και να υποβάλει ηλεκτρονικά είτε το υπόδειγμα εντύπου υπαναχώρησης που παρατίθεται στο Τμήμα Β του Παραρτήματος **Error! Unknown switch argument.**, είτε οποιαδήποτε άλλη σαφή δήλωση που βρίσκεται στον δικτυακό τόπο του εμπορευόμενου. Σε αυτές τις περιπτώσεις, ο εμπορευόμενος κοινοποιεί στον καταναλωτή επιβεβαίωση παραλαβής αυτής της υπαναχώρησης πάνω σε σταθερό μέσο αμελλητί.

(4) Ο καταναλωτής φέρει το βάρος της απόδειξης ότι άσκησε το δικαίωμα υπαναχώρησης δυνάμει του παρόντος άρθρου.

Έννομα
αποτελέσματα
υπαναχώρησης

23. Η άσκηση του δικαιώματος υπαναχώρησης τερματίζει τις υποχρεώσεις των συμβαλλόμενων μερών:

- (α) να εκτελέσουν την εξ αποστάσεως σύμβαση ή τη σύμβαση εκτός εμπορικού καταστήματος ή
- (β) να συνάψουν σύμβαση εξ αποστάσεως ή εκτός εμπορικού καταστήματος σε περιπτώσεις που υποβλήθηκε προσφορά από τον καταναλωτή.

Υποχρεώσεις του
εμπορευόμενου σε
περίπτωση
υπαναχώρησης

24.- (1) Ο εμπορευόμενος επιστρέφει κάθε πληρωμή που έλαβε από τον καταναλωτή, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των δαπανών παράδοσης, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση και οπωσδήποτε εντός 14 ημερών από την ημέρα κατά την οποία ενημερώθηκε για την απόφαση του καταναλωτή να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση δυνάμει του άρθρου 22. Ο εμπορευόμενος προβαίνει στην επιστροφή χρημάτων χρησιμοποιώντας τα ίδια μέσα πληρωμής με εκείνα που ο καταναλωτής χρησιμοποίησε για την αρχική συναλλαγή, εκτός κι αν ο καταναλωτής έχει ρητώς συμφωνήσει διαφορετικά και υπό τον όρο να μην επιβαρυνθεί ο καταναλωτής με δαπάνες προκύπτουσες από την επιστροφή των χρημάτων.

(2) Κατά παρέκκλιση από το εδάφιο (1), ο εμπορευόμενος δεν

απαιτείται να επιστρέψει τις πρόσθετες δαπάνες παράδοσης, εάν ο καταναλωτής ρητώς είχε επιλέξει τρόπο παράδοσης άλλο από τον φθηνότερο τυποποιημένο τρόπο παράδοσης που προσφέρει ο εμπορευόμενος.

(3) Εκτός εάν ο εμπορευόμενος προσφέρθηκε να παραλάβει ο ίδιος τα αγαθά, όσον αφορά τις συμβάσεις πώλησης, ο εμπορευόμενος μπορεί να παρακρατήσει την επιστροφή του τιμήματος μέχρι να λάβει πίσω τα αγαθά ή μέχρι ο καταναλωτής να παράσχει αποδείξεις ότι έστειλε πίσω τα αγαθά, όποιο από τα δύο συμβεί πρώτο.

Υποχρεώσεις του
καταναλωτή σε
περίπτωση
υπαναχώρησης

25. (1) Εκτός εάν ο εμπορευόμενος έχει προσφερθεί να παραλάβει τα αγαθά ο ίδιος, ο καταναλωτής επιστρέφει τα αγαθά ή τα μεταβιβάζει στον εμπορευόμενο ή σε άτομο εξουσιοδοτημένο από τον εμπορευόμενο να λάβει τα αγαθά, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση και οπωσδήποτε εντός δεκατεσσάρων (14) ημερών από την ημέρα κατά την οποία ανακοίνωσε στον εμπορευόμενο την απόφασή του να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση σύμφωνα με το άρθρο 22. Η προθεσμία τηρείται εάν ο καταναλωτής στείλει πίσω τα αγαθά πριν από την εκπνοή της προθεσμίας των δεκατεσσάρων (14) ημερών. Ο καταναλωτής επιβαρύνεται μόνο με το άμεσο κόστος επιστροφής των αγαθών, εκτός εάν ο εμπορευόμενος έχει συμφωνήσει να επιβαρυνθεί ο ίδιος με το εν λόγω κόστος ή εάν ο εμπορευόμενος έχει παραλείψει να ενημερώσει τον καταναλωτή ότι ο καταναλωτής οφείλει να επιβαρυνθεί με αυτό. Στην περίπτωση συμβάσεων εκτός εμπορικού καταστήματος, εφόσον τα αγαθά έχουν παραδοθεί στην οικία του καταναλωτή τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης, ο εμπορευόμενος παραλαμβάνει με δικά του έξοδα τα αγαθά, εφόσον πρόκειται για αγαθά που από τη φύση τους δεν μπορούν κανονικά να επιστραφούν ταχυδρομικώς.

(2) Ο καταναλωτής ευθύνεται για τυχόν μείωση της αξίας των αγαθών μόνο ως αποτέλεσμα της διαχείρισης των αγαθών άλλης πλην

εκείνης που είναι αναγκαία για τη διαπίστωση της φύσης, των χαρακτηριστικών και της λειτουργίας των αγαθών. Ο καταναλωτής δεν ευθύνεται σε καμία περίπτωση για οποιαδήποτε μείωση της αξίας των αγαθών όταν ο εμπορευόμενος δεν παρέσχε κοινοποίηση του δικαιώματος υπαναχώρησης σύμφωνα με το άρθρο 17.εδάφιο (1) παράγραφος (η).

(3) Εάν ο καταναλωτής ασκήσει το δικαίωμα υπαναχώρησης, αφού έχει κάνει αίτηση σύμφωνα με το άρθρο 18.εδάφιο (3) ή το άρθρο 19.εδάφιο (8), οφείλει ο καταναλωτής να καταβάλει στον εμπορευόμενο, σε σύγκριση με την πλήρη κάλυψη της σύμβασης, ένα ποσό ανάλογο προς τα παρασχεθέντα μέχρι τη στιγμή που ο καταναλωτής ενημέρωσε τον εμπορευόμενο ότι θα ασκήσει το δικαίωμα υπαναχώρησης. Το αναλογούν ποσό που ο καταναλωτής οφείλει να καταβάλει στον εμπορευόμενο υπολογίζεται βάσει της συνολικής τιμής που είχε συμφωνηθεί στη σύμβαση. Εάν η συνολική τιμή είναι υπερβολική, το αναλογούν ποσό θα πρέπει να υπολογιστεί βάσει της αγοραίας αξίας των παρασχεθέντων.

(4) Ο καταναλωτής δεν επιβαρύνεται:

- (α) για την παροχή υπηρεσιών, την παροχή νερού, φυσικού αερίου ή ηλεκτρικής ενέργειας, εάν δεν διατίθενται προς πώληση σε περιορισμένο όγκο ή σε καθορισμένη ποσότητα, ή για παροχή τηλεθέρμανσης, εν μέρει ή εν όλω, κατά τη διάρκεια της περιόδου υπαναχώρησης, εφόσον: i) ο εμπορευόμενος έχει παραλείψει να παράσχει τις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 17. εδάφιο (1) παράγραφοι (η) ή (ι), ή
- (ii) ο καταναλωτής δεν έδωσε την προηγούμενη ρητή συγκατάθεσή του να ξεκινήσει η εκτέλεση της σύμβασης στη διάρκεια της προθεσμίας υπαναχώρησης που προβλέπεται στο άρθρο 18.

εδάφιο (3) ή το άρθρο 19. εδάφιο (8)· ή

(β) για την εν όλω ή εν μέρει παροχή ψηφιακού περιεχομένου που δεν παραδίδεται πάνω σε υλικό μέσο, εφόσον:

- (i) ο καταναλωτής δεν έδωσε την προηγούμενη ρητή συγκατάθεσή του να ξεκινήσει η εκτέλεση της σύμβασης πριν από το τέλος της περιόδου των δεκατεσσάρων (14) ημερών που προβλέπεται στο άρθρο 20.
- (ii) ο καταναλωτής δεν αναγνώρισε ότι χάνει το δικαίωμα υπαναχώρησης όταν έδινε τη συγκατάθεσή του ή
- (iii) ο εμπορευόμενος έχει παραλείψει να παράσχει την επιβεβαίωση που προβλέπεται στο άρθρο 18. εδάφιο (2) ή στο άρθρο 19. εδάφιο (7).

(5) Εκτός αν άλλως ορίζεται στο άρθρο 24. εδάφιο (2) και στο παρόν άρθρο, ο καταναλωτής δεν φέρει καμία ευθύνη αν ασκήσει το δικαίωμα υπαναχώρησης.

Συνέπειες της άσκησης του δικαιώματος υπαναχώρησης σε συνδεδεμένες συμβάσεις

26.- (1) Με την επιφύλαξη του άρθρου 15 του περί των Συμβάσεων Καταναλωτικής Πίστης Νόμου, εάν ο καταναλωτής ασκήσει το δικαίωμα υπαναχώρησης του από εξ αποστάσεως σύμβαση ή σύμβαση εκτός εμπορικού καταστήματος σύμφωνα με τα άρθρα 20. έως 25., τυχόν συνδεδεμένες συμβάσεις λήγουν αυτομάτως, χωρίς κανένα κόστος για τον καταναλωτή, εκτός όπως προβλέπεται στο άρθρο 24. εδάφιο (2) και στο άρθρο 25. Ο εμπορευόμενος οφείλει, σε περίπτωση κατά την οποία οι συνδεδεμένες συμβάσεις εκτελούνται από άλλο πρόσωπο από τον ίδιο, κατά την παραλαβή της κοινοποίησης υπαναχώρησης από την σύμβαση να πληροφορήσει αμέσως το άλλο πρόσωπο σχετικά.

N.106(I) του 2010
N.176(I) του 2012
N. 40(I) του 2013
N. 42(I) του 2017
N50(I) του 2013.

(2) Με την επιφύλαξη του άρθρου 15 του περί των Συμβάσεων Καταναλωτικής Πίστης Νόμου του 2010, εάν ο καταναλωτής ασκήσει το δικαίωμά του υπαναχώρησης από εξ αποστάσεως σύμβαση ή

Ν. 42(Ι) του 2017. σύμβαση εκτός εμπορικού καταστήματος σύμφωνα με τα άρθρα 20. έως 25. και το τίμημα καλύπτεται, είτε εν όλω είτε εν μέρει, από πίστωση που έχει χορηγήσει στον αγοραστή ο εμπορευόμενος ή τρίτο πρόσωπο, βάσει διακανονισμού του τρίτου προσώπου και του εμπορευόμενου, τότε η σύμβαση πίστωσης λύεται αυτομάτως και ο καταναλωτής δεν υπόκειται σε οποιαδήποτε έξοδα. Ο εμπορευόμενος οφείλει, σε περίπτωση κατά την οποία ο πιστωτής είναι άλλο πρόσωπο από τον ίδιο, κατά την παραλαβή της κοινοποίησης υπαναχώρησης από την σύμβαση να πληροφορήσει αμέσως τον πιστωτή σχετικά.

Εξαιρέσεις από το δικαίωμα υπαναχώρησης 27. Το δικαίωμα υπαναχώρησης, που προβλέπεται στα άρθρα 20. έως 26. για τις εξ αποστάσεως και εκτός εμπορικού καταστήματος συναπτόμενες συμβάσεις, δεν παρέχεται στις ακόλουθες περιπτώσεις:

(α) συμβάσεις υπηρεσιών μετά την πλήρη παροχή της υπηρεσίας, εάν η εκτέλεση άρχισε με την προηγούμενη ρητή συγκατάθεση του καταναλωτή, και με την εκ μέρους του αναγνώριση ότι θα απωλέσει το δικαίωμα υπαναχώρησής του, μόλις η σύμβαση εκτελεσθεί πλήρως από τον εμπορευόμενο·

(β) την προμήθεια αγαθών ή την παροχή υπηρεσιών η τιμή των οποίων εξαρτάται από διακυμάνσεις της χρηματαγοράς τις οποίες δεν είναι δυνατόν να ελέγξει ο εμπορευόμενος και οι οποίες ενδέχεται να συμβούν εντός της προθεσμίας υπαναχώρησης·

(γ) την προμήθεια αγαθών που κατασκευάζονται σύμφωνα με τις προδιαγραφές του καταναλωτή ή σαφώς εξατομικευμένων·

~~(δ) την προμήθεια αγαθών τα οποία μπορούν να αλλοιωθούν ή λήγουν σύντομα·~~

(ε) την προμήθεια σφραγισμένων αγαθών τα οποία δεν είναι κατάλληλα προς επιστροφή, για λόγους προστασίας της υγείας ή για λόγους υγιεινής, και τα οποία έχουν αποσφραγιστεί μετά την παράδοση·

(στ) την προμήθεια αγαθών τα οποία, μετά την παράδοση, λόγω της φύσης τους, είναι αναπόσπαστα αναμειγμένα με άλλα στοιχεία·

(ζ) την προμήθεια οινόπνευματων ποτών, η τιμή των οποίων έχει

συμφωνηθεί κατά τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης πώλησης, η παράδοση των οποίων μπορεί όμως να πραγματοποιηθεί μόνο μετά από τριάντα (30) ημέρες και η πραγματική τιμή των οποίων εξαρτάται από διακυμάνσεις στην αγορά, τις οποίες δεν είναι δυνατόν να ελέγξει ο εμπορευόμενος·

(η) συμβάσεις κατά τις οποίες ο καταναλωτής έχει ζητήσει ειδικά επίσκεψη από τον εμπορευόμενο με σκοπό να πραγματοποιήσει επείγουσες επιδιορθώσεις ή την εκτέλεση εργασιών συντήρησης. Εάν, στην περίπτωση τέτοιας επίσκεψης, ο εμπορευόμενος παράσχει υπηρεσίες επιπλέον εκείνων που ζητήθηκαν συγκεκριμένα από τον καταναλωτή ή αγαθά πέρα από τα ανταλλακτικά που χρησιμοποιήθηκαν υποχρεωτικά κατά την εκτέλεση εργασιών συντήρησης ή κατά τις επιδιορθώσεις, το δικαίωμα υπαναχώρησης εφαρμόζεται στις εν λόγω πρόσθετες υπηρεσίες ή αγαθά·

(θ) την προμήθεια σφραγισμένων ηχητικών εγγραφών ή σφραγισμένων εγγραφών βίντεο ή σφραγισμένου λογισμικού για υπολογιστές, που αποσφραγίστηκαν μετά την παράδοση·

(ι) την προμήθεια εφημερίδων και παντός είδους περιοδικών, εξαιρουμένων των συνδρομητικών συμβάσεων για την προμήθεια αυτών των εντύπων·

(ια) συμβάσεις συναφθείσες σε δημόσιο πλειστηριασμό·

(ιβ) την παροχή στέγασης πλην για σκοπούς κατοικίας, μεταφοράς αγαθών, υπηρεσιών ενοικίασης αυτοκινήτων, εστίασης ή υπηρεσιών σχετιζόμενων με δραστηριότητες αναψυχής εάν η σύμβαση προβλέπει συγκεκριμένη ημερομηνία ή προθεσμία εκτέλεσης·

(ιγ) την προμήθεια ψηφιακού περιεχομένου μη παρεχόμενου πάνω σε υλικό μέσο, εάν η εκτέλεση άρχισε με την προηγούμενη ρητή συγκατάθεση του καταναλωτή και την επιβεβαίωση εκ μέρους του ότι χάνει έτσι το δικαίωμά υπαναχώρησής του.

Παράδοση και
μετάθεση του
κινδύνου

28.- (1) Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται στις συμβάσεις πώλησης, αλλά δεν εφαρμόζεται σε συμβάσεις παροχής νερού, φυσικού αερίου ή ηλεκτρικής ενέργειας, όταν δεν διατίθενται προς πώληση σε

περιορισμένο όγκο ή σε καθορισμένη ποσότητα, παροχής τηλεθέρμανσης ή παροχής ψηφιακού περιεχομένου μη ευρισκόμενου πάνω σε υλικό μέσο.

(2) Εκτός εάν τα συμβαλλόμενα μέρη έχουν συμφωνήσει διαφορετικά ως προς τον χρόνο παράδοσης, ο εμπορευόμενος παραδίδει τα αγαθά με τη μεταβίβαση της φυσικής κατοχής ή ελέγχου των αγαθών στον καταναλωτή χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, αλλά οπωσδήποτε εντός τριάντα (30) ημερών από τη σύναψη της σύμβασης.

(3) Όταν ο εμπορευόμενος δεν εκπληρώνει την υποχρέωσή του να παραδώσει τα αγαθά τη χρονική στιγμή που συμφώνησε με τον καταναλωτή ή εντός της προθεσμίας που ορίζεται στο εδάφιο (1), ο καταναλωτής πρέπει να του ζητήσει να πραγματοποιήσει την παράδοση εντός επιπλέον προθεσμίας ανάλογης των περιστάσεων. Εάν ο εμπορευόμενος δεν παραδώσει τα αγαθά εντός αυτής της επιπλέον προθεσμίας, ο καταναλωτής δικαιούται να τερματίσει τη σύμβαση.

(4) Το εδάφιο (3) δεν εφαρμόζεται σε συμβάσεις πωλήσεων, εάν ο εμπορευόμενος έχει αρνηθεί να παραδώσει τα αγαθά ή εάν η παράδοση εντός της συμφωνημένης προθεσμίας παράδοσης είναι σημαντική, λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστάσεων που περιέβαλαν τη σύναψη της σύμβασης, ή εάν ο καταναλωτής έχει ενημερώσει τον εμπορευόμενο, πριν από τη σύναψη της σύμβασης, ότι η παράδοση απαιτείται να γίνει σε ή μέχρι μία ορισμένη ημερομηνία. Σε αυτές τις περιπτώσεις, εάν ο εμπορευόμενος παραλείψει να παραδώσει τα αγαθά κατά τη χρονική στιγμή που συμφώνησε με τον καταναλωτή ή εντός της προθεσμίας που ορίζεται στο εδάφιο (1), ο καταναλωτής δικαιούται να τερματίσει τη σύμβαση αμέσως.

(5) Μόλις τερματιστεί η σύμβαση, ο εμπορευόμενος οφείλει να επιστρέψει, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, όλα τα χρήματα που είχαν πληρωθεί βάσει της σύμβασης.

(6) Επιπλέον του τερματισμού της σύμβασης δυνάμει των εδαφίων (2) και (3), ο καταναλωτής μπορεί να χρησιμοποιήσει και άλλα νομικά μέσα που έχει στη διάθεσή του.

(7) Στις συμβάσεις κατά τις οποίες ο εμπορευόμενος αποστέλλει τα αγαθά στον καταναλωτή, ο κίνδυνος απώλειας ή βλάβης των αγαθών μετατίθεται στον καταναλωτή, όταν αυτός ή κάποιο τρίτο μέρος το οποίο ορίζεται σχετικά από τον καταναλωτή και είναι διαφορετικό από τον μεταφορέα του εμπορευόμενου έχει αποκτήσει τη φυσική κατοχή των αγαθών. Εντούτοις, ο κίνδυνος μετατίθεται στον καταναλωτή με την παράδοση στον μεταφορέα, εάν ο μεταφορέας έχει λάβει εντολή από τον καταναλωτή να μεταφέρει τα αγαθά και η εν λόγω επιλογή δεν προσφέρθηκε από τον εμπορευόμενο, με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων του καταναλωτή έναντι του μεταφορέα.

Πεδίο εφαρμογής άρθρων 30., 31. και 32. 29. Τα άρθρα 30., 31. και 32. εφαρμόζονται σε συμβάσεις πωλήσεων και υπηρεσιών και σε συμβάσεις παροχής νερού, φυσικού αερίου, ηλεκτρικής ενέργειας, τηλεθέρμανσης ή ψηφιακού περιεχομένου.

Έξοδα για χρήση μέσων πληρωμής 30. Ο εμπορευόμενος απαγορεύεται να χρεώνει τους καταναλωτές για τη χρήση συγκεκριμένου μέσου πληρωμής, δαπάνη υπερβαίνουσα του κόστους χρήσης αυτού του μέσου από τον εμπορευόμενο.

Τηλεφωνική επικοινωνία 31.- (1) Όταν ο εμπορευόμενος χρησιμοποιεί τηλεφωνική γραμμή για τηλεφωνική επικοινωνία μαζί με τον καταναλωτή σχετικά με τις συναπτόμενες συμβάσεις, ο καταναλωτής, τη στιγμή που επικοινωνεί με τον εμπορευόμενο, δεν υποχρεούται να πληρώσει πέραν από τη βασική τιμή χρέωσης της τηλεφωνικής γραμμής.

(2) Το εδάφιο (1) ισχύει με την επιφύλαξη του δικαιώματος των παρόχων των τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών να επιβάλλουν χρέωση για αυτές τις κλήσεις.

Πρόσθετες 32. Προτού ο καταναλωτής δεσμευθεί από τη σύμβαση ή προσφορά, ο πληρωμές
 εμπορευόμενος επιδιώκει τη ρητή συναίνεση του καταναλωτή για κάθε πρόσθετη πληρωμή επιπλέον της αμοιβής που συμφωνείται για την κύρια συμβατική υποχρέωση του εμπορευόμενου. Εάν ο εμπορευόμενος δεν έχει λάβει τη ρητή συγκατάθεση του καταναλωτή, αλλά την έχει συναγάγει, χρησιμοποιώντας τις προκαθορισμένες επιλογές τις οποίες ο καταναλωτής απαιτείται να απορρίψει προκειμένου να αποφύγει την πρόσθετη πληρωμή, ο καταναλωτής δικαιούται την επιστροφή αυτής της πληρωμής.

ΜΕΡΟΣ V

ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ

Πεδίο εφαρμογής 33. Το παρόν Μέρος εφαρμόζεται στις συμβάσεις πώλησης αγαθών που συνάπτονται με καταναλωτές.

Ερμηνεία 34. Στο παρόν Μέρος,:

«αγαθό» σημαίνει κάθε ενσώματο, κινητό πράγμα, εκτός από:

(α) τα αγαθά τα οποία πωλούνται στο πλαίσιο αναγκαστικής εκτέλεσης ή με άλλο τρόπο από δικαστική αρχή,

(β) το νερό και το φυσικό αέριο, όταν δεν είναι συσκευασμένα προς πώληση σε περιορισμένο όγκο ή καθορισμένη ποσότητα, και

(γ) την ηλεκτρική ενέργεια·

«αντικατάσταση» σημαίνει την παράδοση άλλου αγαθού ίδιας αξίας και ποιότητας με αυτή που θα είχε το αρχικώς αγορασθέν αγαθό, αν αυτό ήταν σύμφωνο προς τους όρους της σύμβασης πώλησης.

«επισκευή» σημαίνει την αποκατάσταση του αγαθού σε περίπτωση έλλειψης συμμόρφωσης, ώστε αυτό να είναι σύμφωνο προς τους όρους της σύμβασης πώλησης·

«παραγωγός» σημαίνει τον κατασκευαστή ενός αγαθού, τον εισαγωγέα του αγαθού στο έδαφος της Δημοκρατίας ή κάθε πρόσωπο που παρουσιάζεται ως παραγωγός θέτοντας επί του αγαθού το όνομα του, το σήμα του ή άλλο διακριτικό σημείο·

«πωλητής» σημαίνει τον εμπορευόμενο ο οποίος δυνάμει συμβάσεως πωλεί αγαθά·

«σύμβαση πώλησης αγαθών» περιλαμβάνει τις συμβάσεις προμήθειας αγαθών, τα οποία πρόκειται να κατασκευαστούν ή να παραχθούν, αλλά δεν περιλαμβάνει συμβάσεις που έχουν ως αντικείμενο ταυτόχρονα την παροχή αγαθών και υπηρεσιών.

Συμμόρφωση προς
τους όρους της
σύμβασης

35.- (1) Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος άρθρου, ο πωλητής πρέπει να παραδίδει στον καταναλωτή αγαθά που είναι σύμφωνα προς τους όρους της σύμβασης πώλησης αγαθών.

(2) Τα αγαθά τεκμαίρονται ότι είναι σύμφωνα προς τους όρους της σύμβασης, εάν:

(α) ανταποκρίνονται στην περιγραφή που έχει γίνει από τον πωλητή και έχουν τις ιδιότητες του αγαθού εκείνου που ο πωλητής είχε παρουσιάσει στον καταναλωτή ως δείγμα ή υπόδειγμα·

(β) είναι κατάλληλα για κάθε ειδική χρήση την οποία επιζητεί ο καταναλωτής και την οποία γνωστοποίησε στον πωλητή κατά τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης, ο δε πωλητής την αποδέχθηκε·

(γ) είναι κατάλληλα για τις χρήσεις για τις οποίες προορίζονται συνήθως τα αγαθά του ίδιου τύπου·

(δ) έχουν τη συνήθη ποιότητα και τις επιδόσεις ενός αγαθού του ίδιου τύπου τις οποίες μπορεί ευλόγως να αναμένει ο καταναλωτής, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση του αγαθού και τις δημόσιες δηλώσεις του πωλητή, του παραγωγού ή του αντιπροσώπου του για τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά των αγαθών, ιδίως στο πλαίσιο της διαφήμισης ή της επισήμανσης.

(3) Χωρίς επηρεασμό της γενικότητας των διατάξεων του εδαφίου (2), η ποιότητα των αγαθών περιλαμβάνει ειδικότερα:

- (α) τη διαθεσιμότητα ανταλλακτικών, εξαρτημάτων και ειδικευμένων τεχνικών, στις περιπτώσεις που απαιτείται·
- (β) την ασφάλεια των αγαθών, όπως αυτή καθορίζεται στο άρθρο 2 του Ν.41(I) του 2004, Ν.85(I) του 2009, Ν.22(I) του 2010 περί της Γενικής Ασφάλειας των Προϊόντων Νόμου του 2004·
- (γ) την εύλογη αντοχή στο χρόνο και στη χρήση·
- (δ) την εμφάνιση και την τελική επεξεργασία· και
- (ε) την ανυπαρξία ελαττωμάτων.

(4) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, δεν υφίσταται έλλειψη συμμόρφωσης προς τους όρους της σύμβασης πώλησης αγαθών εάν, κατά τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης, ο καταναλωτής γνώριζε ή δεν μπορούσε ευλόγως να αγνοεί την έλλειψη της συμμόρφωσης ή εάν η έλλειψη συμμόρφωσης οφείλεται σε υλικά που προμηθεύει ο καταναλωτής.

(5) Ο πωλητής δεν ευθύνεται για τις δημόσιες δηλώσεις, που αναφέρονται στο εδάφιο (2), παράγραφος (δ), εάν:

- (α) αποδεικνύει ότι δε γνώριζε και δεν μπορούσε ευλόγως να γνωρίζει τη σχετική δήλωση·
- (β) αποδεικνύει ότι είχε διορθωθεί η σχετική δήλωση μέχρι τη στιγμή σύναψης της σύμβασης· ή

(γ) αποδεικνύει ότι η απόφαση για την αγορά του αγαθού δεν μπορούσε να επηρεαστεί από τη δήλωση.

(6) Η έλλειψη συμμόρφωσης που απορρέει από κακή εγκατάσταση του αγαθού εξομοιώνεται με έλλειψη συμμόρφωσης προς τους όρους της σύμβασης, όταν η εγκατάσταση αποτελεί μέρος της σύμβασης πώλησης αγαθών και έχει πραγματοποιηθεί από τον πωλητή ή με ευθύνη του. Τούτο ισχύει εξίσου όταν το αγαθό, το οποίο προοριζόταν

να εγκατασταθεί από τον καταναλωτή, εγκαταστάθηκε από τον καταναλωτή η δε κακή εγκατάσταση οφείλεται σε ελλειπείς, ανακριβείς ή λανθασμένες οδηγίες εγκατάστασης:

Νοείται ότι οδηγίες εγκατάστασης, που δεν παρέχονται τουλάχιστον σε μία από τις επίσημες γλώσσες της Δημοκρατίας, νοουμένου ότι πρόκειται για επίσημη γλώσσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα θεωρούνται ως ελλειπείς.

Νόμιμη εγγύηση 36.- (1) Ο πωλητής ευθύνεται έναντι του καταναλωτή για κάθε έλλειψη συμμόρφωσης που υπάρχει κατά την παράδοση του αγαθού.

(2) Όταν υπάρχει έλλειψη συμμόρφωσης, ο καταναλωτής έχει δικαίωμα είτε σε δωρεάν αποκατάσταση της συμμόρφωσης του αγαθού με επισκευή ή αντικατάσταση, σύμφωνα με το εδάφιο (3), είτε σε προσήκουσα μείωση του τιμήματος, είτε σε υπαναχώρηση από τη σύμβαση όσον αφορά το αγαθό αυτό, σύμφωνα με τα εδάφια (7), (8) και (9).

(3) Ο καταναλωτής έχει, κατ' αρχάς, δικαίωμα να επιλέξει να απαιτήσει από τον πωλητή τη δωρεάν επισκευή ή αντικατάσταση του αγαθού, εκτός εάν ο πωλητής αποδείξει ότι μια τέτοια πράξη είναι αδύνατη ή δυσανάλογη. Η επανόρθωση θεωρείται δυσανάλογη εάν, σε σύγκριση με τον εναλλακτικό τρόπο επανόρθωσης, συνεπάγεται για τον πωλητή υπερβολικά υψηλό κόστος, λαμβάνοντας υπόψη:

(α) την αξία που θα είχε το αγαθό, εάν δεν υπήρχε έλλειψη συμμόρφωσης·

(β) τη σημασία της έλλειψης συμμόρφωσης· και

(γ) το κατά πόσον ο εναλλακτικός τρόπος επανόρθωσης θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί χωρίς σημαντική ενόχληση του καταναλωτή.

(4) Η επισκευή ή η αντικατάσταση πρέπει να πραγματοποιείται εντός εύλογου χρονικού διαστήματος και χωρίς σημαντική ενόχληση

του καταναλωτή, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση του αγαθού και το σκοπό για τον οποίο ο καταναλωτής προόριζε το αγαθό.

Νοείται ότι το χρονικό διάστημα κατά το οποίο το αγαθό είναι στην κατοχή του πωλητή για σκοπούς αποκατάστασης της συμμόρφωσης του αγαθού με επισκευή ή αντικατάσταση, δεν υπολογίζεται στο χρονικό διάστημα κατά το οποίο ο πωλητής ευθύνεται έναντι του καταναλωτή σε περίπτωση έλλειψης συμμόρφωσης.

(5) Ο πωλητής οφείλει κατά την παράδοση του αγαθού σε αυτόν από τον καταναλωτή για σκοπούς επισκευής ή αντικατάστασης, καθώς και κατά την επιστροφή ή αντικατάσταση του αγαθού, να χορηγεί, ανά περίπτωση, απόδειξη παραλαβής και παράδοσης. Κατά την παράδοση του αγαθού ο καταναλωτής έχει δικαίωμα να ζητήσει από τον πωλητή γραπτή αναφορά του πορίσματος του τεχνικού ελέγχου που διεξήχθη επί του αγαθού από τον αρμόδιο τεχνικό περιλαμβανομένης της γνωμάτευσης αυτού επί των σχετικών ευρημάτων.

(6) Ο όρος «δωρεάν» στα εδάφια (2) και (3) αναφέρεται στα απαραίτητα έξοδα που συνεπάγεται η αποκατάσταση της συμμόρφωσης του αγαθού, ιδίως στις δαπάνες αποστολής, το εργατικό κόστος και στο κόστος των υλικών.

(7) Ο καταναλωτής μπορεί να ζητήσει προσήκουσα μείωση του τιμήματος ή να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση, εάν:

- (α) δε είναι δυνατή ούτε επισκευή ούτε αντικατάσταση ή
- (β) είναι δυνατή μόνο η επισκευή, αλλά αυτή απέτυχε· ή
- (γ) ο πωλητής δεν ολοκλήρωσε την επανόρθωση εντός εύλογου χρονικού διαστήματος· ή
- (δ) ο πωλητής δεν ολοκλήρωσε την επανόρθωση χωρίς σημαντική ενόχληση του καταναλωτή.

Νοείται ότι η επισκευή έχει αποτύχει μετά τη δεύτερη ανεπιτυχή

απόπειρα επισκευής του αγαθού, εκτός αν προκύπτει διαφορετικά από τη φύση του αγαθού ή του ελαττώματος ή άλλες ιδιάζουσες περιστάσεις.

(8) Ο καταναλωτής δε δικαιούται να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση πώλησης αγαθών, εάν η έλλειψη συμμόρφωσης είναι ασήμαντη.

(9) Σε περίπτωση νόμιμης άσκησης του δικαιώματος υπαναχώρησης από τον καταναλωτή σύμφωνα με το παρόν Μέρος, ο καταναλωτής δεν υποχρεούται να καταβάλει αποζημίωση στον πωλητή για τη χρήση του αγαθού.

Δικαίωμα
αναγωγής κατά
παραγωγού ή
προηγούμενου
πωλητή

37. Όταν ο τελικός πωλητής υπέχει ευθύνη έναντι του καταναλωτή λόγω έλλειψης συμμόρφωσης προς τους όρους της σύμβασης πώλησης αγαθών, η οποία απορρέει από πράξη ή παράλειψη του παραγωγού, ενός προηγούμενου πωλητή ο οποίος εντάσσεται στην ίδια αλυσίδα συμβάσεων ή οποιουδήποτε άλλου ενδιάμεσου, ο τελικός πωλητής δε χάνει το δικαίωμά του να στραφεί κατά του υπευθύνου ή των υπευθύνων στην αλυσίδα αυτή των συμβάσεων, με βάση τις γενικές διατάξεις περί συμβατικής ή εξωσυμβατικής ευθύνης.

Προθεσμίες

38.- (1) Ο πωλητής ευθύνεται έναντι του καταναλωτή, κατά τις διατάξεις του άρθρου 36., όταν η έλλειψη συμμόρφωσης διαπιστώνεται εντός δύο ετών από την παράδοση του αγαθού.

Νοείται ότι στις περιπτώσεις πώλησης μεταχειρισμένων αγαθών, ο πωλητής και ο καταναλωτής μπορούν να συμφωνούν συμβατικούς όρους ή να συνάπτουν συμφωνίες που προβλέπουν χρονική περίοδο ευθύνης του πωλητή μικρότερη των δύο ετών, η οποία όμως δεν μπορεί να είναι κατώτερη του ενός έτους.

(2) Ο καταναλωτής, προκειμένου να ασκήσει τα δικαιώματά του,

δυνάμει του άρθρου 36., οφείλει να ενημερώνει τον πωλητή για την έλλειψη συμμόρφωσης, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία διαπίστωσε την έλλειψη συμμόρφωσης.

(3) Μέχρις αποδείξεως του αντιθέτου, η έλλειψη συμμόρφωσης, η οποία εκδηλώνεται εντός ενός έτους από την παράδοση του αγαθού, τεκμαίρεται ότι υφίσταται κατά την παράδοση, εκτός εάν το τεκμήριο αυτό είναι ασυμβίβαστο με τη φύση του αγαθού ή τη φύση της έλλειψης συμμόρφωσης.

(4) Ανεξάρτητα απ' οποιαδήποτε ισχύουσα γενική ή ειδική διάταξη περί παραγραφής δικαιωμάτων, η περίοδος παραγραφής των δικαιωμάτων του καταναλωτή δυνάμει του άρθρου 36., δε δύναται να λήγει εντός της περιόδου των δύο ετών από την παράδοση του αγαθού, επιφυλασσομένης της υποχρέωσης του καταναλωτή δυνάμει του εδαφίου (2).

Εμπορική εγγύηση 39.- (1) Η εμπορική εγγύηση δεσμεύει νομικά το άτομο που την προσφέρει, σύμφωνα με τους όρους που ορίζονται στη δήλωση της εμπορικής εγγύησης και στη σχετική διαφήμιση.

(2) Στην εμπορική εγγύηση πρέπει:

(α) να δηλώνεται ότι ο καταναλωτής έχει νόμιμη εγγύηση, δυνάμει του παρόντος Νόμου, και να καθίσταται σαφές ότι η νόμιμη εγγύηση δε θίγεται από την εμπορική εγγύηση· και

(β) να προσδιορίζονται, σε απλή και κατανοητή γλώσσα, το περιεχόμενο της εμπορικής εγγύησης και τα ουσιαστικά στοιχεία που απαιτούνται για την ενεργοποίηση της εμπορικής εγγύησης, και κυρίως η διάρκεια και η εδαφική της έκταση, καθώς και το όνομα και η διεύθυνση του εγγυητή.

(3) Η εμπορική εγγύηση πρέπει να τίθεται στη διάθεση του καταναλωτή γραπτώς ή να περιέχεται σε άλλο σταθερό μέσο που είναι

διαθέσιμο και προσιτό σ' αυτόν.

(4) Η εμπορική εγγύηση πρέπει να συντάσσεται τουλάχιστον σε μια από τις επίσημες γλώσσες της Δημοκρατίας, νοουμένου ότι πρόκειται για επίσημη γλώσσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(5) Παράλειψη συμμόρφωσης της εμπορικής εγγύησης προς τις απαιτήσεις των εδαφίων (2), (3) ή (4), ουδόλως θίγει την εγκυρότητα της, ο δε καταναλωτής μπορεί να βασιστεί σ' αυτή και να απαιτήσει την τήρηση της.

ΜΕΡΟΣ VI ΑΝΑΓΡΑΦΗ ΤΙΜΩΝ

Πεδίο εφαρμογής 40. (1) Το παρόν Μέρος εφαρμόζεται, όπου δεν αναφέρεται διαφορετικά, στις περιπτώσεις όπου εμπορευόμενος πωλεί ή εκθέτει προς πώληση προϊόντα σε καταναλωτές, καθώς και στις περιπτώσεις παροχής υπηρεσιών προς τους καταναλωτές, και αποσκοπεί στη βελτίωση της ενημέρωσης των καταναλωτών και στη διευκόλυνση της σύγκρισης των τιμών.

(2) Το παρόν Μέρος δεν εφαρμόζεται:

(α) στα προϊόντα που διατίθενται κατά την παροχή υπηρεσίας· ή

(β) στις πωλήσεις με δημοπρασίες και στις πωλήσεις έργων τέχνης και αντικών.

Ορισμοί 41. Στο παρόν Μέρος, εκτός εάν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια:

Κ.Δ.Π. 82/2000 «καθαρή ποσότητα» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό
Κ.Δ.Π. 117/ 2000 στους περί Μέτρων και Σταθμών (Συσκευασμένα Αγαθά) Κανονισμούς του 2000·

«μοναδιαία τιμή» σημαίνει την τελική τιμή, συμπεριλαμβανομένου του

Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και όλων των λοιπών φόρων, η οποία ισχύει για ποσότητα ενός χιλιόγραμμου, ενός λίτρου, ενός μέτρου, ενός τετραγωνικού μέτρου ή ενός κυβικού μέτρου του προϊόντος ή όταν τα προϊόντα πωλούνται με αριθμό, την τελική τιμή για ένα μεμονωμένο προϊόν·

«προϊόντα που πωλούνται χύμα» σημαίνει τα προϊόντα που δεν είναι συσκευασμένα και μετρούνται παρουσία του καταναλωτή·

Κ.Δ.Π. 82/ 2000 «στραγγισμένο καθαρό βάρος» έχει την έννοια που αποδίδεται σε αυτό
Κ.Δ.Π. 117/2000 στους περί Μέτρων και Σταθμών (Συσκευασμένα Αγαθά) Κανονισμούς του 2000·

Κ.Δ.Π. 82/2000 «συσκευασμένο αγαθό» έχει την έννοια που αποδίδεται στον όρο αυτό
Κ.Δ.Π. 117/ 2000 στους περί Μέτρων και Σταθμών (Συσκευασμένα Αγαθά) Κανονισμούς του 2000·

«τιμή έκπτωσης» σημαίνει τιμή πώλησης ή/και μοναδιαία τιμή που υποδηλώνει οποιαδήποτε τιμή μικρότερη από εκείνη στην οποία το ίδιο κατά ποιότητα ή ποσότητα εμπόρευμα πωλείτο αμέσως προηγουμένως από τον ίδιο εμπορευόμενο·

«τιμή πώλησης» σημαίνει την τελική τιμή που ισχύει για μία μονάδα του προϊόντος ή για δεδομένη ποσότητα του προϊόντος, συμπεριλαμβανομένου του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και όλων των λοιπών φόρων·

Αναγραφή της
μοναδιαίας τιμής
του προϊόντος

42.- (1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2), εμπορευόμενος, ο οποίος πωλεί ή εκθέτει προς πώληση προϊόντα σε καταναλωτές, οφείλει να διασφαλίζει ότι σε αυτά αναγράφεται εκτός από την τιμή πώλησης και η μοναδιαία τιμή του προϊόντος, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Μέρους.

Νοείται ότι για συσκευασμένα αγαθά για τα οποία απαιτείται η

αναγραφή επιπρόσθετα από την καθαρή ποσότητα και του στραγγισμένου καθαρού βάρους, αρκεί η αναγραφή της μοναδιαίας τιμής του στραγγισμένου καθαρού βάρους.

(2) Οι διατάξεις του εδαφίου (1) δεν εφαρμόζονται σε προϊόντα για τα οποία η αναγραφή της μοναδιαίας τιμής δε θα ήταν χρήσιμη λόγω της φύσης τους ή του προορισμού τους ή θα μπορούσε να προκαλέσει σύγχυση, και σε αυτά ειδικότερα περιλαμβάνονται:

(α) προϊόντα των οποίων η τιμή έχει μειωθεί από την τιμή στην οποία συνήθως πωλούνται λόγω:

(i) της κατάστασής τους η οποία έχει ήδη υποστεί βλάβη, ή

(ii) του κινδύνου χειροτέρευσής τους·

(β) προϊόντα των οποίων η μοναδιαία τιμή ταυτίζεται με την τιμή πώλησής τους·

(γ) προϊόντα τα οποία αποτελούνται από ποικιλία διαφορετικών προϊόντων που πωλούνται σε ενιαία συσκευασία.

Αναγραφή της
μοναδιαίας τιμής
στις διαφημίσεις και
καταλόγους

43. Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 42., όταν σε διαφημίσεις ή καταλόγους προϊόντων αναφέρεται η τιμή πώλησης, θα αναφέρεται και η μοναδιαία τιμή του προϊόντος.

Τρόπος ένδειξης
των τιμών

44.- (1) Η τιμή πώλησης και η μοναδιαία τιμή πρέπει να αναγράφονται σε ευρώ.

(2) Καμία άλλη τιμή, εκτός από την τιμή πώλησης και τη μοναδιαία τιμή, δεν αναγράφεται στα προϊόντα.

(3) Η τιμή πώλησης και η μοναδιαία τιμή πρέπει:

(α) να είναι σαφείς, ευκόλως αναγνωρίσιμες, ευδιάκριτες και ευανάγνωστες· και

(β) να αναγράφονται στα ίδια τα προϊόντα ή στις συσκευασίες τους ή στα ράφια του καταστήματος που είναι τοποθετημένα τα προϊόντα

εφόσον δεν προκαλείται σύγχυση στον καταναλωτή.

Νοείται ότι, στις περιπτώσεις όπου τα προϊόντα τα οποία πωλούνται εντός εμπορικού καταστήματος δεν είναι απευθείας προσιτά στον καταναλωτή, τότε ο εμπορευόμενος υποχρεούται όπως αναρτήσει με τρόπο εμφανή στον καταναλωτή τιμοκατάλογο, στον οποίο να αναγράφονται οι τιμές πώλησης και οι μοναδιαίες τιμές πώλησης των προϊόντων.

Τιμές έκπτωσης 45.- Εμπορευόμενος ο οποίος πωλεί ή εκθέτει προς πώληση σε εμπορικό κατάστημα οποιοδήποτε προϊόν σε τιμή έκπτωσης οφείλει να διασφαλίζει ότι σε αυτό αναγράφεται κατ' ελάχιστον:

(α) η τρέχουσα τιμή πώλησης· ή

(β) το κλάσμα ή ποσοστό μείωσης της αμέσως προηγούμενης τιμής, με γενική προειδοποίηση ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, δεδομένου ότι τα στοιχεία της μείωσης είναι:

(i) Σαφή και ευκόλως αναγνωρίσιμα ότι αναφέρονται σε συγκεκριμένο προϊόν· και

(ii) ευδιάκριτα και ευανάγνωστα.

Νοείται ότι και στις δύο πιο πάνω περιπτώσεις υπό (α) και (β), η τιμή πώλησης ή/και η μοναδιαία τιμή στην οποία πωλείτο, αμέσως προηγουμένως, το ίδιο κατά ποιότητα ή ποσότητα προϊόν από τον ίδιο εμπορευόμενο εξακολουθούν να αναγράφονται στο προϊόν και να πληρούν τις διατάξεις του άρθρου 44.

Ανάρτηση 46. (1) Τα πρατήρια πετρελαιοειδών οφείλουν να έχουν αναρτημένες πινακίδων κατά τη λιανική πώληση πετρελαιοειδών πινακίδες με τη μοναδιαία τιμή του κάθε είδους πετρελαιοειδούς που πωλούν (τελική τιμή ανά λίτρο), ανεξάρτητα από την αναγραφή των τιμών επί των αντλιών.

Νοείται ότι σε περιπτώσεις που κάποιο πετρελαιοειδές διατίθεται σε διαφορετική τιμή για συγκεκριμένη κατηγορία καταναλωτών ή

επαγγελματιών ή οχημάτων, αυτή η τιμή πρέπει να αναγράφεται και στις αναρτημένες πινακίδες, αναφέροντας και την κατηγορία καταναλωτών ή επαγγελματιών ή οχημάτων προς την οποία απευθύνεται.

N.94 του 1968
N. 7 του 1972
N. 55 του 1976
N.101(I) του 1994
N. 45(I) του 1997
N. 93(I) του 1999

(2) Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, οι όροι «πρατήρια πετρελαιοειδών» και «πετρελαιοειδή» έχουν την έννοια που αποδίδεται σε αυτούς στο άρθρο 2 του περί Ρυθμίσεως Πρατηρίων Πετρελαιοειδών Νόμου του 1968.

(3) Οι πινακίδες που προβλέπονται στο εδάφιο (1) πρέπει να είναι τοποθετημένες σε περίοπτη και ευδιάκριτη θέση του πρατηρίου και να φωτίζονται κατά τις νυχτερινές ώρες, ώστε οι αναγραφόμενες στις πινακίδες μοναδιαίες τιμές να είναι άμεσα ορατές από τους διερχόμενους οδηγούς πριν την είσοδο τους στο πρατήριο και τα αναγραφόμενα σε αυτές στοιχεία πρέπει να έχουν ύψους τουλάχιστον 15 εκατοστών του μέτρου.

Ανάρτηση
τιμοκαταλόγου κατά
τη παροχή
υπηρεσιών

47.- (1) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (3), εμπορευόμενος ο οποίος παρέχει υπηρεσίες σε καταναλωτές σε εμπορικό κατάστημα υποχρεούται όπως αναρτά τιμοκατάλογο στον οποίο να αναγράφονται οι τιμές των βασικών υπηρεσιών που προσφέρει.

Νοείται ότι οι αναγραφείσες στον τιμοκατάλογο τιμές είναι οι τελικές τιμές των υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένου του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και όλων των λοιπών φόρων:

Νοείται επιπρόσθετα ότι σε περίπτωση που το τίμημα για την παροχή υπηρεσίας υπολογίζεται βάσει μέτρησης χρόνου, απόστασης, βάρους, όγκου ή οποιασδήποτε άλλης παραμέτρου, τότε στον τιμοκατάλογο θα πρέπει να αναγράφεται η τιμή ανά μονάδα μέτρησης της παραμέτρου αυτής, στην οποία πρέπει να περιλαμβάνεται ο Φόρος Προστιθέμενης Αξίας και όλοι οι λοιποί φόροι.

(2) Ο τιμοκατάλογος που προβλέπεται στο εδάφιο (1) πρέπει να είναι εμφανής στον καταναλωτή, ευκόλως αναγνωρίσιμος και ευανάγνωστος και θα πρέπει να τοποθετείται σε ευδιάκριτο σημείο εντός του εμπορικού καταστήματος. Εφόσον είναι τεχνικά εφικτό θα πρέπει επιπρόσθετα να τοποθετείται τιμοκατάλογος στην πρόσοψη του εμπορικού καταστήματος.

(3) Εξαιρούνται των διατάξεων του παρόντος άρθρου, οι τομείς όπου η ενημέρωση των καταναλωτών για τις τιμές των προσφερόμενων υπηρεσιών ρυθμίζεται εξειδικευμένα από άλλη ειδική νομοθεσία.

ΜΕΡΟΣ VII ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΙΚΕΣ ΡΗΤΡΕΣ

Πεδίο εφαρμογής 48.- (1) Με την επιφύλαξη των διατάξεων του εδαφίου (4), το παρόν Μέρος τυγχάνει εφαρμογής σε κάθε ρήτρα σύμβασης που συνάπτεται μεταξύ εμπορευόμενου και καταναλωτή.

(2) Η εκτίμηση περί του καταχρηστικού χαρακτήρα των ρητρών δεν αφορά ούτε τον καθορισμό του κυρίου αντικειμένου της σύμβασης, ούτε το ανάλογο ή μη, μεταξύ του τιμήματος και/ή της αμοιβής, αφενός, και των υπηρεσιών ή αγαθών που θα παρασχεθούν ως αντάλλαγμα, αφετέρου, εφόσον οι ρήτρες αυτές είναι διατυπωμένες κατά τρόπο σαφή και κατανοητό.

(3) Οι διατάξεις του παρόντος Μέρους εφαρμόζονται με τις ανάλογες φραστικές αναπροσαρμογές και στις ρήτρες συμβάσεων για πώληση, μίσθωση ή οποιαδήποτε άλλη διάθεση ακίνητης ιδιοκτησίας.

(4) Από την εφαρμογή του παρόντος Μέρους εξαιρούνται:

(α) οι συμβάσεις εργασίας·

- (β) οι συμβάσεις που αφορούν κληρονομικά δικαιώματα·
- (γ) οι συμβάσεις που αφορούν θέματα οικογενειακού δικαίου·
- (δ) οι συμβάσεις που αφορούν τη σύσταση και την οργάνωση εταιρειών ή συνεταιρισμών· και
- (ε) οι ρήτρες που ενσωματώθηκαν με σκοπό τη συμμόρφωση με-
 - (i) νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις της Δημοκρατίας, ή
 - (ii) πρόνοιες ή αρχές διεθνών συμβάσεων στις οποίες η Δημοκρατία και/ή η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι συμβαλλόμενο Μέρος.

Ερμηνεία 49. Στο παρόν Μέρος:

«έγγραφο» σημαίνει οποιαδήποτε πληροφορία αποθηκευμένη σε οποιοδήποτε μέσο.

Καταχρηστικές ρήτρες 50.- (1) Για τους σκοπούς του παρόντος Μέρους και τηρουμένων των εδαφίων (2) και (3) του παρόντος άρθρου, «καταχρηστική ρήτρα» θεωρείται κάθε ρήτρα η οποία, παρά την απαίτηση καλής πίστης, δημιουργεί σε βάρος του καταναλωτή σημαντική ανισότητα ανάμεσα στα δικαιώματα και στις υποχρεώσεις των μερών που απορρέουν από τη σύμβαση.

(2) Η εκτίμηση του καταχρηστικού χαρακτήρα μιας ρήτρας γίνεται, αφού ληφθούν υπόψη η φύση των αγαθών ή των υπηρεσιών που αποτελούν το αντικείμενο της σύμβασης, όλες οι κατά το χρόνο της σύναψης της σύμβασης περιστάσεις που περιβάλλουν την εν λόγω σύμβαση, καθώς και όλες οι υπόλοιπες ρήτρες της σύμβασης ή άλλης σύμβασης από την οποία αυτή εξαρτάται.

(3) Για να διαπιστωθεί κατά πόσο μια ρήτρα ικανοποιεί την απαίτηση καλής πίστης, λαμβάνονται ιδιαίτερα υπόψη τα ακόλουθα:

- (α) η διαπραγματευτική δύναμη των μερών·
- (β) αν ο καταναλωτής δέχθηκε οποιεσδήποτε παροτρύνσεις, για να συμφωνήσει στη ρήτρα·
- (γ) αν τα αγαθά ή οι υπηρεσίες πωλήθηκαν ή προμηθεύτηκαν κατόπιν

ειδικής παραγγελίας του καταναλωτή και

(δ) ο βαθμός στον οποίο ο εμπορευόμενος χειρίστηκε δίκαια τον καταναλωτή.

(4) Το Παράρτημα IV περιέχει ενδεικτικό και μη εξαντλητικό κατάλογο ρητρών που δυνατό να θεωρηθούν καταχρηστικές.

(5) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων, για τους σκοπούς του παρόντος Μέρους, "καταχρηστική ρήτρα" θεωρείται κάθε ρήτρα με την οποία υπολογίζεται το επιτόκιο και περιγράφεται ο τρόπος υπολογισμού του επιτοκίου στη βάση των 360 ημερών ή άλλου αριθμού ημερών αντί στη βάση των 365 ή 366 ημερών σε περίπτωση δίσεκτου έτους.

Συνέπειες
καταχρηστικών
ρητρών

51.- (1) Παρά τις διατάξεις του περί Συμβάσεων Νόμου, καταχρηστική ρήτρα σε σύμβαση μεταξύ εμπορευόμενου και καταναλωτή δε δεσμεύει τον καταναλωτή.

Κεφ. 149
Ν.22(Ι) του 1995
Ν.99(Ι) του 2013

(2) Η σύμβαση εξακολουθεί να δεσμεύει τους συμβαλλομένους, εκτός αν αυτή δε δύναται να συνεχίσει να υφίσταται χωρίς την καταχρηστική ρήτρα.

Ερμηνευτικός
κανόνας για
γραπτές συμβάσεις

52. Ο εμπορευόμενος οφείλει να διασφαλίζει ότι σε περίπτωση γραπτών συμβάσεων, οι ρήτρες διατυπώνονται με σαφή και κατανοητό τρόπο. Σε περίπτωση αμφιβολίας για την έννοια μιας γραπτής ρήτρας, υπερισχύει η ευνοϊκότερη για τον καταναλωτή ερμηνεία. Αυτός ο ερμηνευτικός κανόνας δεν εφαρμόζεται στα πλαίσια των διαδικασιών που προβλέπονται στο Μέρος VIII .

ΜΕΡΟΣ VIII

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ, ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΕΞΟΥΣΙΕΣ ΤΗΣ ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΣΦΥΓΗ

Αρμοδιότητες
Εντεταλμένης
Υπηρεσίας για
διερεύνηση
παραβάσεων

53.- (1) Η Εντεταλμένη Υπηρεσία έχει αρμοδιότητα να εξετάζει, κατόπιν υποβολής παραπόνου ή/και αυτεπάγγελτα, τυχόν παραβάσεις του παρόντος Νόμου. Η εξέταση μπορεί να αφορά περισσότερους από έναν εμπορευόμενους, χωριστά ή από κοινού, του αυτού επαγγελματικού τομέα ή των ενώσεών τους που τυχόν παραβιάζουν τις πρόνοιες του παρόντος Νόμου.

(2) Όταν τα υποβαλλόμενα παράπονα αφορούν ζητήματα που εμπίπτουν στις αρμοδιότητες της Εντεταλμένης Υπηρεσίας με βάση τις διατάξεις του παρόντος Νόμου, η Εντεταλμένη Υπηρεσία προβαίνει σε περαιτέρω αξιολόγηση της αναγκαιότητας διερεύνησής τους, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως:

(α) το δημόσιο συμφέρον·

(β) τις επιπτώσεις ή πιθανές επιπτώσεις στο καταναλωτικό κοινό·

(γ) τις επιπτώσεις ή πιθανές επιπτώσεις σε ευαίσθητες ομάδες του πληθυσμού·

(δ) την προστασία των καταναλωτών· και

(ε) το αποτέλεσμα που προσδοκάται από την παρέμβασή της σε συγκεκριμένη υπόθεση.

Νοείται ότι η Εντεταλμένη Υπηρεσία, αν κρίνει μη αναγκαία τη διερεύνηση παραπόνου βάσει των ανωτέρω, ενημερώνει σχετικά τον παραπονούμενο.

Εξουσίες της
Εντεταλμένης
Υπηρεσίας κατά τη
διερεύνηση
παραβάσεων

54.- (1) Κατά τη διερεύνηση τυχόν παράβασης, κατόπιν παραπόνου ή/και αυτεπάγγελτα, η Εντεταλμένη Υπηρεσία, μέσα στα πλαίσια εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος Νόμου, έχει τις ακόλουθες εξουσίες:

(α) τη διενέργεια επιτόπιων επιθεωρήσεων και ερευνών, περιλαμβανομένης της πρόσβασης σε κάθε χώρο, έδαφος ή μέσο μεταφοράς, ώστε να εξετάζει, να κατάσχει, να λαμβάνει ή να αποκτά αντίγραφα στοιχείων, δεδομένων ή εγγράφων, ανεξαρτήτως του μέσου αποθήκευσής τους ή να υποβάλλει αίτημα λήψης συνδρομής σχετικά με τις ενέργειες αυτές από άλλες αρχές του δημόσιου τομέα, οι οποίες

θα ενεργούν στα πλαίσια ενάσκησης των δικών τους αρμοδιοτήτων, εφόσον η Εντεταλμένη Υπηρεσία κρίνει τέτοια συνδρομή εύλογη και αναγκαία για τη διερεύνηση ενδεχόμενων παραβάσεων του παρόντος Νόμου·

(β) την κατάσχεση κάθε πληροφορίας, δεδομένου ή εγγράφου για το χρονικό διάστημα και στο βαθμό που απαιτείται για την έρευνα·

(γ) να απαιτεί από κάθε εκπρόσωπο ή μέλος του προσωπικού του εμπορευόμενου τον οποίο αφορά η έρευνα να παρέχει εξηγήσεις όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά, τις πληροφορίες, τα δεδομένα ή τα έγγραφα που σχετίζονται με το αντικείμενο της έρευνας και να καταγράφει τις απαντήσεις·

(δ) να ζητεί και να λαμβάνει οποιαδήποτε στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων συμβάσεων, δεδομένων, πληροφοριών και/ή άλλων συναφών στοιχείων, καταχωρημένα σε μηχανικό, ηλεκτρικό ή ηλεκτρονικό σύστημα δεδομένων, και οποιαδήποτε βιβλία και έγγραφα, τα οποία βρίσκονται σε υποστατικό ή άλλο χώρο ή σε μεταφορικό μέσο και να παίρνει αντίγραφα, σε οποιαδήποτε μορφή, φωτοτυπίες και αποσπάσματα τους, ανεξαρτήτως του μέσου ή του τόπου αποθήκευσής τους·

(ε) να ζητεί από τον εμπορευόμενο να προσκομίσει σε τακτή προθεσμία αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την ακρίβεια των πραγματικών ισχυρισμών του αναφορικά με υπό διερεύνηση ενδεχόμενη παράβαση του παρόντος Νόμου, στη βάση των δεδομένων της συγκεκριμένης υπόθεσης και λαμβάνοντας υπόψη τα ~~έννομα συμφέροντα του εμπορευόμενου και των λοιπών επηρεαζόμενων.~~

Νοείται ότι, εφόσον τα αποδεικτικά στοιχεία που ζητούνται δεν προσκομιστούν έγκαιρα ή θεωρηθούν ανεπαρκή από την Εντεταλμένη Υπηρεσία, οι πραγματικοί ισχυρισμοί του εμπορευόμενου μπορεί να θεωρηθούν ανακριβείς·

(στ) να λαμβάνει φωτογραφίες και/ή μαγνητοσκοπημένα αρχεία των υποστατικών, του χρησιμοποιούμενου εξοπλισμού, των διαφημίσεων και/ή των μεταδιδόμενων εκπομπών του εμπορευόμενου, ανεξαρτήτως

του χρησιμοποιούμενου μέσου μετάδοσης αυτών·

(ζ) να ζητεί από κάθε αρχή του δημόσιου τομέα ή φορέα ή οργανισμό, ή κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, περιλαμβανομένων των παρόχων υπηρεσιών πληρωμών, των παρόχων υπηρεσιών διαδικτύου, των φορέων τηλεπικοινωνιών, των καταχωρητών τομέα, των μητρώων τομέα και των παρόχων υπηρεσιών φιλοξενίας, την παροχή κάθε σχετικής πληροφορίας, δεδομένων ή εγγράφων, υπό οποιαδήποτε μορφή ή μορφότυπο και ανεξαρτήτως του μέσου ή του τόπου αποθήκευσης τους, με σκοπό την εξέταση του κατά πόσον έχει επέλθει ή επέρχεται παράβαση του παρόντος Νόμου και τον καθορισμό των στοιχείων της εν λόγω παράβασης.

Νοείται ότι, τα στοιχεία αυτά περιλαμβάνουν τον εντοπισμό των χρηματοοικονομικών ροών και/ή των ροών δεδομένων και/ή τη διαπίστωση της ταυτότητας των προσώπων που συμμετέχουν σε χρηματοοικονομικές ροές και/ή ροές δεδομένων, και τη διαπίστωση των στοιχείων τραπεζικού λογαριασμού και της ιδιοκτησίας των δικτυακών τόπων·

Νοείται ότι οι αρχές δημόσιου τομέα δύναται να αρνηθούν την παροχή των αιτούμενων πληροφοριών σε περίπτωση που η παροχή θα προσέκρουε σε διάταξη του ενωσιακού δικαίου ή νόμου ή δευτερογενούς νομοθεσίας, που αποσκοπεί στην εναρμόνιση με το ενωσιακό δίκαιο.

(η) να προβαίνει σε αγορά αγαθών ή υπηρεσιών ως δοκιμαστικές αγορές, κατά περίπτωση, ακόμη και με καλυμμένη ταυτότητα, ώστε να εντοπίζει τυχόν παραβάσεις του παρόντος Νόμου και να συγκεντρώνει αποδεικτικά στοιχεία, συμπεριλαμβανομένης της εξουσίας να επιθεωρεί, παρατηρεί, μελετά, αποσυναρμολογεί ή να υποβάλει σε δοκιμές τα αγαθά ή τις υπηρεσίες·

(θ) να ανακόπτει, εισέρχεται, επιθεωρεί, ερευνά και διενεργεί έλεγχο σε οποιοδήποτε μεταφορικό μέσο ξηράς, θάλασσας ή αέρα·

(ι) να εισέρχεται σε υποστατικό ή άλλο χώρο και σε μεταφορικό μέσο:

(i) με συνοδεία από οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο, του οποίου την παρουσία κρίνει αναγκαία για

οποιοδήποτε σκοπό για τον οποίο ασκεί εξουσία
δυνάμει του παρόντος άρθρου,

(ii) φέροντας οποιοδήποτε εξοπλισμό ή υλικά, που κρίνει
αναγκαία για οποιοδήποτε σκοπό για τον οποίο ασκεί
εξουσία δυνάμει του παρόντος άρθρου, και

(iii) να λαμβάνει δείγματα προϊόντων δωρεάν και
οποιαδήποτε άλλα τεκμήρια που κρίνει αναγκαία για
οποιοδήποτε σκοπό για τον οποίο ασκεί εξουσία
δυνάμει του παρόντος Νόμου.

Νοείται ότι για τους σκοπούς ενάσκησης των ως άνω εξουσιών η
Εντεταλμένη Υπηρεσία δύναται, κατά οιοδήποτε εύλογο χρόνο, να
εισέλθει σε υποστατικά, χωρίς ειδοποίηση και χωρίς δικαστικό ένταλμα.

(2) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του εδαφίου (1), δεν επιτρέπεται η
είσοδος σε κατοικία ή η άσκηση σε κατοικία οποιασδήποτε άλλης
εξουσίας, εκτός κατόπιν δικαστικού διατάγματος.

(3) Ο κάτοχος και ο υπεύθυνος οποιουδήποτε υποστατικού ή άλλου
χώρου ή μεταφορικού μέσου και ο κάτοχος σχετικού με την υπό
διερεύνηση παράβαση προϊόντος και αυτός που προσφέρει ή παρέχει
σχετική με την υπό διερεύνηση παράβαση υπηρεσία και οποιοδήποτε
πρόσωπο απασχολείται σε υποστατικό ή άλλο χώρο ή μεταφορικό
μέσο, στο οποίο εισέρχεται το μέλος της Εντεταλμένης Υπηρεσίας,
δυνάμει των διατάξεων του εδαφίου (1), έχουν έκαστος υποχρέωση να
παρέχουν στο μέλος της Εντεταλμένης Υπηρεσίας οποιαδήποτε
πληροφορία που κατέχουν και κάθε διευκόλυνση, την οποία το μέλος
της Εντεταλμένης Υπηρεσίας εύλογα ζητεί, το δε μέλος της
Εντεταλμένης Υπηρεσίας έχει εξουσία να ζητεί και να λαμβάνει
οποιαδήποτε τέτοια πληροφορία και διευκόλυνση.

(4) Κάθε μέλος της Εντεταλμένης Υπηρεσίας έχει υποχρέωση να
επιδεικνύει, εφόσον του ζητηθεί, πριν και κατά την άσκηση
οποιασδήποτε από τις εξουσίες που του χορηγούνται δυνάμει του
παρόντος άρθρου, αποδεικτικό έγγραφο της ιδιότητάς του.

Εξουσίες της
Εντεταλμένης
Υπηρεσίας για
κατάσχεση και
κατακράτηση
αγαθών

55. (1) Σε περίπτωση που, δυνάμει του άρθρου 54., μέλος της Εντεταλμένης Υπηρεσίας –

(α) παίρνει δείγμα προϊόντος, ή/και

(β) παίρνει αντίγραφο, σε οποιαδήποτε μορφή, φωτοτυπία ή απόσπασμα στοιχείων, βιβλίων ή εγγράφων, ή/και

(γ) κατακρατεί ή δεσμεύει μεταφορικό μέσο ή προϊόντα ή μέρος των προϊόντων,

πληροφορεί σχετικά το πρόσωπο του οποίου τα συμφέροντα επηρεάζονται από τη σχετική προαναφερόμενη πράξη ή απόφαση, ή το πρόσωπο το οποίο κατά τη στιγμή που δεσμεύονται ή κατακρατούνται τα αντικείμενα που αναφέρονται στις παραγράφους (α), (β) και (γ) είναι υπεύθυνο του υποστατικού ή του μεταφορικού μέσου.

(2) Στην περίπτωση που αναφέρεται η παράγραφος (γ) του εδαφίου (1), το μέλος της Εντεταλμένης Υπηρεσίας πληροφορεί επίσης το πρόσωπο που αναφέρεται στο ίδιο εδάφιο το συντομότερο δυνατό, γραπτώς ή με άλλο ενδεικνυόμενο υπό τις περιστάσεις τρόπο:

(α) για τους λόγους στους οποίους βασίζεται η σχετική πράξη ή απόφαση,

(β) για το δικαίωμα του προαναφερόμενου προσώπου να προσβάλει την πράξη ή την απόφαση με προσφυγή στον Υπουργό, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στο άρθρο 59., και

(γ) για την προθεσμία εντός της οποίας δύναται να ασκηθεί το προαναφερόμενο δικαίωμα, η οποία καθορίζεται στο εδάφιο (1) του άρθρου 59.

Εξουσία εξέτασης
παραπλανητικών
και μη
επιτρεπόμενων
συγκριτικών
διαφημίσεων

56.- (1) Για τους σκοπούς εφαρμογής του Μέρους III και τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2), η Εντεταλμένη Υπηρεσία έχει καθήκον προς το συμφέρον των καταναλωτών, των ανταγωνιστών και γενικότερα του κοινού να εξετάζει κατόπιν υποβολής παραπόνου ή και αυτεπάγγελτα κατά πόσο οποιαδήποτε διαφήμιση, είτε έχει δημοσιευθεί είτε επίκειται η δημοσίευσή της, είναι παραπλανητική ή μη επιτρεπόμενη συγκριτική διαφήμιση.

(2) Η Εντεταλμένη Υπηρεσία, πριν εξετάσει κάποιο παράπονο σύμφωνα με το εδάφιο (1), δύναται να ζητήσει από τον παραπονούμενο να την ικανοποιήσει ότι:

(α) έχει προσφύγει σε σχέση με το ίδιο ή ουσιαστικά το ίδιο παράπονο για την εν λόγω διαφήμιση σε τέτοιους καθιερωμένους μηχανισμούς χειρισμού παραπόνων που η Εντεταλμένη Υπηρεσία θεωρεί κατάλληλους, έχοντας υπόψη όλες τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης· και

(β) έχει δοθεί εύλογη ευκαιρία για να τύχει χειρισμού το εν λόγω παράπονο με εκείνους τους μηχανισμούς· και

(γ) το παράπονο αυτό δεν έτυχε ικανοποιητικού χειρισμού με τη βοήθεια των μηχανισμών αυτών.

(3) Η Εντεταλμένη Υπηρεσία κατά την άσκηση των εξουσιών που παρέχονται σε αυτήν δυνάμει του παρόντος Νόμου, οφείλει να έχει υπόψη της:

(α) όλα τα εμπλεκόμενα συμφέροντα και ιδιαίτερα το δημόσιο συμφέρον, και

(β) ότι είναι επιθυμητή η ενθάρρυνση του εκούσιου ελέγχου των διαφημίσεων από αυτόνομους οργανισμούς, συνδέσμους ή ενώσεις.

Εξουσίες του
Διευθυντή σε
περίπτωση
διαπίστωσης
παράβασης

57.- (1) Όταν η Εντεταλμένη Υπηρεσία διαπιστώσει παράβαση ή επικείμενη παράβαση των διατάξεων του Νόμου, έστω και αν δεν αποδεικνύεται πραγματική ζημιά και/ή βλάβη, και/ή δόλος, και/ή αμέλεια εκ μέρους του εμπορευόμενου, ο Διευθυντής έχει εξουσία να προβαίνει στις πιο κάτω ενέργειες:

(α) να διατάσσει ή να συστήνει στον φερόμενο ως παραβάτη ή οποιοδήποτε πρόσωπο, το οποίο κατά την κρίση του, ενέχεται ή ευθύνεται για την παράβαση αυτή, ή ακόμα και οποιοδήποτε πρόσωπο για το οποίο κατά την κρίση του εύλογα επίκειται η παράβαση του Νόμου, όπως, άμεσα ή εντός τακτής προθεσμίας, τερματίσει την παράβαση και/ή δεν προβεί στην παράβαση και αποφύγει επανάληψή της στο μέλλον· και/ή

(β) να δημοσιεύει ή να απαιτεί από τον παραβάτη τη δημοσίευση απόφασής του στο σύνολο της ή εν μέρει με τη μορφή και τον τρόπο που κρίνει κατάλληλο· και/ή

(γ) να απαιτεί επιπλέον από τον παραβάτη τη δημοσίευση μέσα σε τακτή προθεσμία, επανορθωτικής δήλωσης με τη μορφή και/ή τον τρόπο και/ή τον τύπο που κρίνει υπό τις περιστάσεις κατάλληλο· και/ή

(δ) να προβαίνει στη λήψη μέτρων για έκδοση απαγορευτικού και/ή προστακτικού διατάγματος, συμπεριλαμβανομένου προσωρινού διατάγματος, δυνάμει του άρθρου 62· και/ή

(ε) να επιδιώκει την απόκτηση ή αποδοχή δεσμεύσεων από τον παραβάτη προς τον Διευθυντή με σκοπό την παύση της παράβασης ή της εικαζόμενης παράβασης, δυνάμει του άρθρου 58· και/ή

(στ) να λαμβάνει από τον παραβάτη, με πρωτοβουλία του τελευταίου, επιπρόσθετες διορθωτικές δεσμεύσεις προς όφελος των καταναλωτών που έχουν θιγεί από την παράβαση ή την εικαζόμενη παράβαση, ή ανάλογα με την περίπτωση, να επιδιώκει την απόκτηση δέσμευσης από τον παραβάτη για προσφορά ικανοποιητικών μέσων θεραπείας προς τους καταναλωτές που έχουν θιγεί από την εν λόγω παράβαση δυνάμει του άρθρου 58· και/ή

(ζ) να διατάσσει, κατά περίπτωση, τον εμπορευόμενο και/ή οποιοδήποτε τρίτο μέρος, όπως παρόχους υπηρεσιών διαδικτύου και οποιονδήποτε παρέχει φιλοξενία ή μεταδίδει πληροφορίες να αφαιρεί περιεχόμενο ή να περιορίζει την πρόσβαση σε επιγραμμική διεπαφή ή να προβεί σε ρητή αναγραφή προειδοποίησης προς τους καταναλωτές κατά την πρόσβαση τους σε επιγραμμική διεπαφή·

(η) να διατάσσει, κατά περίπτωση, πάροχο υπηρεσιών υποδοχής και/ή οποιοδήποτε τρίτο μέρος, όπως παρόχους υπηρεσιών διαδικτύου και οποιονδήποτε παρέχει φιλοξενία ή μεταδίδει πληροφορίες να διαγράψει, να απενεργοποιήσει ή να περιορίσει την πρόσβαση σε επιγραμμική διεπαφή· και/ή

(θ) να διατάσσει, κατά περίπτωση, καταχωρητές ή μητρώα τομέα να διαγράψουν ένα πλήρως εγκεκριμένο όνομα τομέα και να ζητεί από την αρμόδια εποπτική αρχή να προβεί σε σχετική καταχώρηση.

Νοείται ότι για την εφαρμογή των παραγράφων (ζ) μέχρι (θ) ο Διευθυντής δύναται, κατά περίπτωση, να ζητήσει από κάθε αρχή του δημόσιου τομέα ή άλλο φορέα να εφαρμόσει τα μέτρα που προβλέπονται στις παραγράφους αυτές, ενεργώντας στο πλαίσιο άσκησης των αρμοδιοτήτων τους και χωρίς επηρεασμό των αρμοδιοτήτων αυτών· και/ή

(ι) να διατάσσει τους προμηθευτές μέσω των επικοινωνιών εξ αποστάσεως και οποιαδήποτε πρόσωπα δημοσιεύουν ή διευθετούν τη δημοσίευση διαφημίσεων, να τερματίσουν, εφόσον είναι σε θέση να το πράξουν, τις πρακτικές εκείνες που έχουν κηρυχθεί ως παράνομες δυνάμει δικαστικής απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 62. ή τις διαφημίσεις που η Εντεταλμένη Υπηρεσία έχει διαπιστώσει ότι παραβαίνουν πρόνοιες του παρόντος Νόμου· και/ή

(ια) να επιβάλλει διοικητικό πρόστιμο, ανάλογα με τη φύση, τη βαρύτητα και τη διάρκεια της παράβασης, ύψους μέχρι και το πέντε τοις εκατόν (5%) του κύκλου εργασιών του παραβάτη κατά το αμέσως προηγούμενο της παράβασης έτος ή πρόστιμο ύψους μέχρι πεντακόσιες χιλιάδες ευρώ (€500.000).

Νοείται ότι, αναφορικά με ίδρυμα ή οργανισμό που κρίνεται ότι δεν έχει κύκλο εργασιών, για τον υπολογισμό του πιο πάνω διοικητικού προστίμου χρησιμοποιείται, ως βάση, αντί του κύκλου εργασιών, το πέντε τοις εκατόν (5%) του συνόλου του ενεργητικού του.

Νοείται περαιτέρω ότι, αναφορικά με ασφαλιστική εταιρεία, ως βάση για τον υπολογισμό του πιο πάνω διοικητικού προστίμου, χρησιμοποιείται, αντί του κύκλου εργασιών, η αξία των κατά το τελευταίο οικονομικό έτος ανεκκαθάριστων ασφαλίσεων, που περιλαμβάνουν όλα τα εισπραχθέντα και προς είσπραξη χρηματικά ποσά, δυνάμει των ασφαλιστηρίων συμβολαίων που έχουν εισπραχθεί από την ασφαλιστική εταιρεία ή για λογαριασμό της, συμπεριλαμβανομένων των ασφαλίσεων που έχουν εκχωρηθεί σε αντασφαλιστές, μετά την έκπτωση του φόρου προστιθέμενης αξίας και άλλων φόρων που συνδέονται άμεσα με τον κύκλο εργασιών.

Νοείται περαιτέρω ότι, σε καμία περίπτωση το διοικητικό πρόστιμο

δε θα υπερβαίνει τις πεντακόσιες χιλιάδες ευρώ (€500.000)· και/ή

(ιβ) σε περίπτωση συνέχισης της παράβασης να επιβάλλει διοικητικό πρόστιμο μέχρι και πέντε χιλιάδες ευρώ (€5.000), για κάθε μέρα συνέχισης της παράβασης, ανάλογα με τη βαρύτητα αυτής·

(ιγ) Να διατάσσει τον παραβάτη να καταβάλει στην Εντεταλμένη Υπηρεσία οποιαδήποτε διοικητική επιβάρυνση, η οποία περιλαμβάνει το κόστος αγοράς και τα έξοδα που αυτή έχει υποστεί για την εξέταση ή/και δοκιμή του προϊόντος ή/και της υπηρεσίας ή/και τον έλεγχο εγγράφων, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα της εξέτασης ή/και δοκιμής του προϊόντος ή/και της υπηρεσίας ή/και τον έλεγχο εγγράφων που δεν υπερβαίνει τις τρεις χιλιάδες ευρώ (€3.000) και, σε περίπτωση υποβολής παρόμοιου αιτήματος κατά το παρελθόν, σε διοικητική επιβάρυνση που δεν υπερβαίνει τις έξι χιλιάδες ευρώ (€6.000).

(2) Κατά την επιβολή του διοικητικού προστίμου, ο Διευθυντής δύναται να λάβει υπόψη του οποιαδήποτε ανάληψη δέσμευσης από τον παραβάτη, ή εκ μέρους αυτού, που παρέχεται δυνάμει των παραγράφων (ε) και (στ) του εδαφίου (1) και του άρθρου 58., αναφορικά με τη γενόμενη παράβαση και την προοπτική άρσης ή αποκατάστασης αυτής, καθώς και να λάβει υπόψη του οποιαδήποτε άλλη κύρωση έχει επιβληθεί σε αυτόν δυνάμει του εδαφίου (1) για την ίδια ή οποιαδήποτε άλλη παράβαση του παρόντος Νόμου.

Ανάληψη
δεσμεύσεων

58.- (1) Εάν ο Διευθυντής έχει λόγο να πιστεύει ότι ένας εμπορευόμενος διαπράττει ή έχει διαπράξει παράβαση ή πρόκειται να διαπράξει παράβαση του παρόντος Νόμου, τότε, δύναται να αποδεχθεί από τον εμπορευόμενο γραπτή ανάληψη δέσμευσης, η οποία υπογράφεται από τον εμπορευόμενο στο έντυπο το οποίο περιέχεται στο Παράρτημα V, με τις ανάλογες προσθήκες ή αφαιρέσεις, με βάση το οποίο ο εμπορευόμενος αναλαμβάνει να πληροί τους όρους και προϋποθέσεις των υποχρεώσεων που ανέλαβε.

(2) Σε περίπτωση ανάληψης δέσμευσης, ο Διευθυντής δύναται να

δημοσιεύει ή απαιτεί από τον εμπορευόμενο να δημοσιεύσει την εν λόγω ανάληψη δέσμευσης με οποιαδήποτε μορφή ή τρόπο που κρίνει κατάλληλους ο Διευθυντής.

(3) Χωρίς περιορισμό του εδαφίου (1) του παρόντος άρθρου, η ανάληψη δέσμευσης δύναται να περιλαμβάνει έναν ή περισσότερους από τους ακόλουθους όρους και προϋποθέσεις:

(α) ότι θα συμμορφώνεται με τις πρόνοιες και/ή συγκεκριμένες πρόνοιες του παρόντος Νόμου·

(β) ότι θα απέχει από οποιαδήποτε πρακτική ή ενέργεια, η οποία απαγορεύεται με βάση τον παρόντα Νόμο·

(γ) ότι θα παύσει οποιαδήποτε παράβαση του παρόντος Νόμου·

(δ) ότι θα αποζημιώσει οποιουδήποτε καταναλωτές ή ότι θα επιστρέψει οποιαδήποτε χρήματα ή άλλα περιουσιακά στοιχεία τα οποία κατέβαλαν καταναλωτές αναφορικά με παράβαση του Νόμου ή/και θα προβεί σε άλλες ικανοποιητικές θεραπείες προς καταναλωτές που έχουν επηρεαστεί από την παράβαση του Νόμου·

(ε) ότι θα προβεί σε δημοσίευση διορθωτικής δήλωσης αναφορικά με οποιαδήποτε παράβαση του Νόμου.

(4) Σε περίπτωση ανάληψης δέσμευσης από τον εμπορευόμενο, ο Διευθυντής δύναται να αναστείλει τη διερεύνηση της υπόθεσης ή, σε περίπτωση που κατόπιν έρευνας ήδη διαπιστώθηκε παράβαση, να αναστείλει τη λήψη οποιωνδήποτε μέτρων με βάση το εδάφιο (1) του άρθρου 57. εναντίον του εμπορευόμενου.

~~(5) Σε περίπτωση που ο εμπορευόμενος παραβεί την ανάληψη δέσμευσης, τότε η Εντεταλμένη Υπηρεσία δύναται να ολοκληρώσει την έρευνα της υπόθεσης ή σε περίπτωση που κατόπιν έρευνας ήδη διαπιστώθηκε παράβαση, ο Διευθυντής να προβεί σε μία ή περισσότερες ενέργειες, από τις ενέργειες που περιγράφονται στο εδάφιο (1) του άρθρου 57, στις οποίες δεν είχε προηγουμένως προβεί λαμβάνοντας υπόψη την ανάληψη δέσμευσης εκ μέρους του παραβάτη.~~

(6) Σε περίπτωση που, πριν ή μετά την ανάληψη δέσμευσης από τον εμπορευόμενο με βάση το εδάφιο (3)(δ) του παρόντος άρθρου,

καταναλωτής απαιτήσει αποζημιώσεις από τον εμπορευόμενο βάσει ατομικής αξίωσης, τότε αφαιρείται από τις αποζημιώσεις αυτές το ποσό που θα ανακτήσει με βάση το εδάφιο (3)(δ).

Ιεραρχική
Προσφυγή

59.- (1) Κατά της απόφασης του Διευθυντή, επιτρέπεται η άσκηση ιεραρχικής προσφυγής ενώπιον του Υπουργού, μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης στον παραβάτη.

(2) Κατά την εκδίκαση της ιεραρχικής προσφυγής, ο Υπουργός δύναται:

(α) Να ζητά από τον εμπορευόμενο να προσκομίσει σε τακτή προθεσμία, αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την ακρίβεια των πραγματικών ισχυρισμών που αναφέρονται στην ιεραρχική προσφυγή, εφόσον αυτό κρίνεται αναγκαίο, επί τη βάσει των δεδομένων της συγκεκριμένης υπόθεσης λαμβάνοντας υπόψη τα έννομα συμφέροντα του εμπορευόμενου και των λοιπών επηρεαζόμενων, και

(β) να θεωρεί ανακριβείς τους πραγματικούς ισχυρισμούς, εφόσον τα αποδεικτικά στοιχεία που ζητούνται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου (α) δεν προσκομιστούν έγκαιρα ή θεωρηθούν ανεπαρκή από τον Υπουργό.

(3) Ο Υπουργός εξετάζει αμέσως κάθε προσφυγή που γίνεται σ' αυτόν, και αν σε οποιαδήποτε συγκεκριμένη περίπτωση θεωρήσει αυτό αναγκαίο ή σκόπιμο, ακούει ή με άλλο τρόπο δίνει την ευκαιρία στον προσφεύγοντα να υποστηρίξει τους λόγους στους οποίους στηρίζεται η προσφυγή. Ο Υπουργός αποφασίζει για κάθε προσφυγή το ταχύτερο και κοινοποιεί την απόφαση του στον προσφεύγοντα εντός ενενήντα (90) ημερολογιακών ημερών από την ημερομηνία άσκησης της προσφυγής.

(4) Κατόπιν εξέτασης της προσφυγής, ο Υπουργός δύναται:

(α) να επικυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση· ή

(β) να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση· ή

(γ) να τροποποιήσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

Νοείται ότι, σε περίπτωση ακύρωσης της απόφασης, ο Υπουργός

δύναται να προβεί στην έκδοση νέας απόφασης σε αντικατάσταση της προσβαλλόμενης.

(5) Σε περίπτωση που ο Υπουργός δεν έχει αποφανθεί επί της προσφυγής εντός της προθεσμίας του εδαφίου (3), τότε η προσβαλλόμενη απόφαση θεωρείται ότι επικυρώνεται με τα ίδια ευρήματα, τις ίδιες αιτιολογίες και το ίδιο διατακτικό.

(6) Πρόσωπο το οποίο δεν ικανοποιείται από την απόφαση που εκδίδεται από τον Υπουργό, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης του εδαφίου (5), δύναται να προσφύγει εντός εβδομήντα πέντε (75) ημερών στο Διοικητικό Δικαστήριο.

Επίδοση
απόφασης και
επικοινωνία

60.- (1) Οποιαδήποτε έγγραφη επικοινωνία, περιλαμβανομένης της απόφασης του Διευθυντή ή του Υπουργού, δυνάμει του παρόντος Νόμου, δύναται να επιδοθεί σε κάθε επηρεαζόμενο πρόσωπο:

(α) με ιδιόχειρη παράδοση ή με την παράδοση του εγγράφου στην προσήκουσα διεύθυνση ή με αποστολή διά συστημένου ταχυδρομείου ή μέσω τηλεομοιότυπου ή ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ή

(β) αν το πρόσωπο αυτό είναι νομικό πρόσωπο, με επίδοση του εγγράφου σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου (α) στο γραμματέα ή στο διευθυντή ή σε οποιοδήποτε διευθύνοντα σύμβουλο, ή

(γ) αν πρόκειται για ομόρρυθμη ή ετερόρρυθμη εταιρεία, με επίδοση του εγγράφου σύμφωνα με την παράγραφο (α) σε έναν από τους εταίρους ή σε πρόσωπο το οποίο έχει τον έλεγχο ή τη διεύθυνση των εργασιών της εταιρείας αυτής.

(2) Για τους σκοπούς εφαρμογής των διατάξεων της παραγράφου (α) του εδαφίου (1), η προσήκουσα διεύθυνση οποιουδήποτε προσώπου στο οποίο μπορεί να επιδοθεί έγγραφη επικοινωνία δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου, είναι η τελευταία γνωστή διεύθυνση αυτού, εξαιρουμένων των επόμενων περιπτώσεων:

(α) στην περίπτωση επίδοσης σε νομικό πρόσωπο είναι η διεύθυνση του εγγεγραμμένου ή του κεντρικού γραφείου του νομικού προσώπου,

(β) στην περίπτωση επίδοσης σε ομόρρυθμη ή ετερόρρυθμη εταιρεία, η προσήκουσα διεύθυνση είναι το κεντρικό γραφείο της εταιρείας αυτής. Νοείται ότι το κεντρικό γραφείο ενός νομικού προσώπου εγγεγραμμένου εκτός της Δημοκρατίας ή μιας εταιρείας η οποία διεξάγει εργασία εκτός της Δημοκρατίας είναι το κεντρικό γραφείο αυτών στη Δημοκρατία.

(4) Κατά την επίδοση απόφασης, η Εντεταλμένη Υπηρεσία ενημερώνει τον ενδιαφερόμενο για το δικαίωμά του να ασκήσει ιεραρχική προσφυγή ενώπιον του Υπουργού, εντός της προθεσμίας που καθορίζεται στις διατάξεις του εδαφίου (2) του άρθρου 59. και για το δικαίωμά του να ασκήσει έφεση κατά της απόφασης του Διευθυντή εντός της προθεσμίας που προβλέπει το άρθρο 146 του Συντάγματος της Δημοκρατίας.

Είσπραξη
διοικητικών
προστίμων

61.- (1) Το επιβληθέν διοικητικό πρόστιμο καθίσταται άμεσα πληρωτέο και η διαδικασία είσπραξης του δεν αναστέλλεται λόγω της ενδεχόμενης άσκησης ιεραρχικής προσφυγής ενώπιον του Υπουργού, ούτε λόγω καταχώρησης προσφυγής στο Διοικητικό Δικαστήριο ή καταχώρησης έφεσης στο Ανώτατο Δικαστήριο κατά της απόφασης του Διευθυντή. Νοείται ότι σε περίπτωση τελεσίδικης επιτυχίας της ιεραρχικής προσφυγής, ή της προσφυγής ενώπιον του Διοικητικού Δικαστηρίου, ο φερόμενος ως παραβάτης δικαιούται την άμεση επιστροφή του καταβληθέντος διοικητικού προστίμου από την Εντεταλμένη Υπηρεσία.

(2) Σε περίπτωση άρνησης ή παράλειψης προσώπου, στο οποίο επιβλήθηκε διοικητικό πρόστιμο δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου, να καταβάλει στην Εντεταλμένη Υπηρεσία πρόστιμο, η Εντεταλμένη Υπηρεσία λαμβάνει δικαστικά μέτρα και εισπράττει το οφειλόμενο ποσό ως αστικό χρέος οφειλόμενο στη Δημοκρατία

(3) Η διαδικασία είσπραξης προστίμου δεν αναστέλλεται από οποιαδήποτε παράλληλη διαδικασία η οποία εγείρεται από ή κατά της Εντεταλμένης Υπηρεσίας, και/ή του Διευθυντή, και/ή του Υπουργού.

ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ/ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ

Έκδοση 62.- (1) Πρόσωπα που έχουν έννομο συμφέρον κατά την έννοια του Διαταγμάτων παρόντος άρθρου, δύνανται με αίτηση τους στο δικαστήριο στα πλαίσια διαδικασίας, η οποία εγείρεται αναφορικά με τον παρόντα Νόμο, να αιτούνται διάταγμα με βάση το οποίο απαγορεύεται σε οποιοδήποτε εμπορευόμενο συμπεριλαμβανομένου ιδιοκτήτη κώδικα, να παραβεί ή να συνεχίσει να παραβαίνει τον παρόντα Νόμο.

(2) Έννομο συμφέρον δυνάμει του εδαφίου (1) έχουν:

(α) ο Διευθυντής δυνάμει της παραγράφου (δ) του άρθρου 57·

(β) οργανώσεις και /ή ενώσεις καταναλωτών που θεμελιώνουν επαρκώς έννομο συμφέρον για την προστασία των συμφερόντων του καταναλωτικού κοινού·

(γ) καταναλωτές οι οποίοι επηρεάζονται άμεσα από την παράβαση του Νόμου·

(δ) ανταγωνιστές του καταγγελλόμενου προσώπου, εναντίον του οποίου ζητείται η έκδοση διατάγματος, σε περίπτωση κατά την οποία η παράβαση αφορά τα Μέρη II και III.

Κεφ. 6. (3) Το Δικαστήριο, ενώπιον του οποίου εκδικάζεται οποιαδήποτε αίτηση δυνάμει του εδαφίου 1, έχει εξουσία, τηρουμένων των διατάξεων του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, του περί Δικαστηρίων Νόμου του 1960 και των περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικών Κανονισμών, καθώς και οποιωνδήποτε άλλων νόμων ή κανονισμών που καθώς και οποιωνδήποτε άλλων νόμων ή κανονισμών που τροποποιούν ή αντικαθιστούν αυτούς, να εκδώσει απαγορευτικό ή προστακτικό διάταγμα, συμπεριλαμβανομένου και προσωρινού διατάγματος, με το οποίο να διατάσσει:

N. 14 του 1960

N. 11 του 1965

N. 161 του 1989

N. 228 του 1989

N. 51(I) του 1999

N. 134(I) του 1999

N. 58(I) του 2003

N. 66(I) του 2004

N. 138(I) του 2006

N. 62(I) του 2014

N. 101(I) του 2014

N. 138(I) του 2014

N. 50 του 1962

N105(I)/2018

N. 11 του 1963

N. 8 του 1969

(α) Την άμεση παύση και/ή μη επανάληψη της γενόμενης παράβασης,

(β) την εντός ορισμένης προθεσμίας λήψη τέτοιων διορθωτικών, κατά την κρίση του Δικαστηρίου μέτρων, προς άρση της παράνομης κατάστασης που δημιουργήσε η σχετική παράβαση,

(γ) τη δημοσίευση του συνόλου ή μέρους της σχετικής απόφασης του Δικαστηρίου, ή τη δημοσίευση επανορθωτικής ανακοίνωσης με σκοπό

- N. 40 του 1970 την απάλειψη των τυχόν συνεχιζόμενων επιπτώσεων της παράβασης,
 N. 58 του 1972 και /ή
 N. 1 του 1980 (δ) οποιαδήποτε άλλη ενέργεια ή μέτρο ήθελε κριθεί αναγκαίο ή εύλογο
 N. 35 του 1982 υπό τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης.
 N. 29 του 1983
 N. 91 του 1983
 N. 16 του 1984 (4) Το διάταγμα, που εκδίδεται δυνάμει του εδαφίου (2), δύναται να
 N. 51 του 1984 αφορά όχι μόνο τις συγκεκριμένες πράξεις, παραλείψεις ή τη
 N. 83 του 1984 συμπεριφορά του παραβάτη, αλλά και παρόμοιες μελλοντικές πράξεις ή
 N. 93 του 1984 παραλείψεις ή συμπεριφορά αυτού.
 N. 18 του 1985
 N. 71 του 1985 (5) Οι διατάξεις του περί Δικαστηρίων Νόμου, του περί Πολιτικής
 N. 89 του 1985 Δικονομίας Νόμου και των περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικών
 N. 96 του 1986 Κανονισμών που εφαρμόζονται σχετικά με αιτήσεις έκδοσης
 N. 317 του 1987 διαταγμάτων σε πολιτικές υποθέσεις, εφαρμόζονται κατ' αναλογίαν
 N. 49 του 1988 αναφορικά με τον τύπο, τη σύνταξη, την καταχώριση και την εκδίκαση
 N. 64 του 1990 της αίτησης που προβλέπεται στο εδάφιο (1) του άρθρου 62.
 N. 136 του 1991
 N. 149 του 1991
 N. 237 του 1991
 N. 42(I) του 1992
 N. 43(I) του 1992
 N. 102(I) του 1992
 N. 26(I) του 1993
 N. 82(I) του 1995
 N. 102(I) του 1996
 N. 4(I) του 1997
 N. 53(I) του 1997
 N. 90(I) του 1997
 N. 27(I) του 1998
 N. 53(I) του 1998
 N. 110(I) του 1998
 N. 34(I) του 1999
 N. 146(I) του 1999
 N. 41(I) του 2000
 N. 32(I) του 2001
 N. 40(I) του 2002
 N. 80(I) του 2002
 N. 140 (I) του 2002
 N. 206(I) του 2002

N. 17(I) του 2004
N. 165(I) του 2004
N. 268(I) του 2004
N. 21(I) του 2006
N. 99(I) του 2007
N. 170(I) του 2007
N. 76(I) του 2008
N. 81(I) του 2008
N. 118(I) του 2008
N. 119(I) του 2008
N. 36(I) του 2009
N. 129(I) του 2009
N. 138(I) του 2009
N. 19(I) του 2010
N. 166(I) του 2011
N. 30(I) του 2013
N. 46(I) του 2014
N. 191(I) του 2014
N. 29(I) του 2017
N. 109(I) του 2017
N. 5(I) του 2020
N. 102(I) του 2020.

Θεραπείες 63.- (1) Καταναλωτής του οποίου τα οικονομικά συμφέροντα έχουν
θιγεί, συνεπεία οποιασδήποτε παράβασης των προνοιών του
παρόντος Νόμου, έχει δικαίωμα καταχώρισης αγωγής ενώπιον
αρμόδιου Δικαστηρίου ατομικά για καταβολή αποζημίωσης και/ή για
~~υπαναχώρηση από τη σύμβαση και/ή για μείωση του τιμήματος του~~
~~προϊόντος και/ή της υπηρεσίας το οποίο αποτελεί το αντικείμενο της~~
σύμβασης και/ή για οποιαδήποτε άλλη εύλογη απαίτηση ως θεραπεία
και/ή ως αποκατάσταση και/ή ως επανόρθωση της βλάβης που έχει
υποστεί.

(2) Η αγωγή ως ορίζεται στο εδάφιο (1) δύναται να καταχωρηθεί
εναντίον οποιουδήποτε εμπορευόμενου παραβαίνει τις διατάξεις του
παρόντος Νόμου.

- Κεφ. 6.
- (3) Το Δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκδικάζεται οποιαδήποτε αγωγή, όπως ορίζεται στο εδάφιο (1), έχει εξουσία, τηρουμένων των διατάξεων του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, του περί Δικαστηρίων Νόμου και των περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικών Κανονισμών, καθώς και οποιωνδήποτε άλλων νόμων ή κανονισμών που τροποποιούν ή αντικαθιστούν αυτούς, να διατάξει τον εναγόμενο όπως προβεί στις ακόλουθες ενέργειες, ως θεραπεία και/ή ως αποκατάσταση και/ή ως επανόρθωση της βλάβης και/ή ζημίας που έχει υποστεί ο ενάγων:
- (α) να κηρύξει τη σύμβαση ως παράνομη και/ή
 - (β) να μειώσει το τίμημα πώλησης του προϊόντος και/ή της υπηρεσίας που αποτελεί το αντικείμενο της σύμβασης· και/ή
 - (γ) να καταβάλει στον ενάγοντα τέτοιο χρηματικό ποσό το οποίο ήθελε θεωρηθεί από το Δικαστήριο ως εύλογη αποζημίωση· και/ή
 - (δ) να προβεί σε οποιαδήποτε άλλη ενέργεια, η οποία ήθελε θεωρηθεί από το Δικαστήριο ως εύλογη.
- N. 14 του 1960
- N. 11 του 1965
- N. 161 του 1989
- N. 228 του 1989
- N. 51(I) του 1999
- N. 134(I) του 1999
- N. 58(I) του 2003
- N. 66(I) του 2004
- N. 138(I) του 2006
- N. 62(I) του 2014
- N. 101(I) του 2014
- N. 138(I) του 2014
- 105(I)/2018
- N. 50 του 1962
- N. 11 του 1963
- N. 8 του 1969
- N. 40 του 1970
- N. 58 του 1972
- N. 1 του 1980
- N. 35 του 1982
- N. 29 του 1983
- N. 91 του 1983
- N. 16 του 1984
- N. 51 του 1984
- N. 83 του 1984
- N. 93 του 1984
- N. 18 του 1985
- N. 71 του 1985
- N. 89 του 1985
- N. 96 του 1986
- N. 317 του 1987
- N. 49 του 1988
- N. 64 του 1990
- N. 136 του 1991
- N. 149 του 1991
- N. 237 του 1991
- N. 42(I) του 1992

N. 43(I) του 1992
N.102(I) του 1992
N. 26(I) του 1993
N. 82(I) του 1995
N. 102(I) του 1996
N. 4(I) του 1997
N. 53(I) του 1997
N. 90(I) του 1997
N. 27(I) του 1998
N. 53(I) του 1998
N. 110(I) του 1998
N. 34(I) του 1999
N. 146(I) του 1999
N. 41(I) του 2000
N. 32(I) του 2001
N. 40(I) του 2002
N. 80(I) του 2002
N. 140 (I) του 2002
N. 206(I) του 2002
N. 17(I) του 2004
N. 165(I) του 2004
N. 268(I) του 2004
N. 21(I) του 2006
N. 99(I) του 2007
N. 170(I) του 2007
N. 76(I) του 2008
N. 81(I) του 2008
N. 118(I) του 2008
N. 119(I) του 2008

N. 36(I) του 2009

N. 129(I) του 2009
N. 138(I) του 2009
N. 19(I) του 2010
N. 166(I) του 2011
N. 30(I) του 2013
N. 46(I) του 2014
N. 191(I) του 2014
N. 29(I) του 2017
N. 109(I) του 2017
5(I)/2020

102(I)/2020

ΜΕΡΟΣ Χ
ΠΟΙΝΙΚΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ

- Παράλειψη 64.- (1) Πρόσωπο το οποίο:
- συμμόρφωσης, (α) σκοπίμως παρακωλύει την Εντεταλμένη Υπηρεσία κατά την παρακώληση ενάσκηση των εξουσιών του παρόντος Νόμου· ή
- Εντεταλμένης (β) παρέχει ψευδή ή παραπλανητικά ή ανακριβή στοιχεία, Υπηρεσίας και πληροφορίες ή έγγραφα ή έντυπα στην Εντεταλμένη Υπηρεσία ή εντός παροχή ψευδών στοιχείων οποιασδήποτε άλλης διαδικασίας που προβλέπεται στον παρόντα Νόμο· ή
- (γ) χωρίς εύλογη αιτία αρνείται ή παραλείπει να παρέχει στην Εντεταλμένη Υπηρεσία συνδρομή ή πληροφορίες οι οποίες εύλογα απαιτούνται δυνάμει των προνοιών του παρόντος Νόμου αναφορικά με την ενάσκηση των εξουσιών του παρόντος Νόμου·
- διαπράττει ποινικό αδίκημα τιμωρούμενο με ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη ή σε χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις επτακόσιες χιλιάδες ευρώ (€ 700.000,00) ή και στις δύο αυτές ποινές.
- (2) Ποινική ευθύνη για τα προβλεπόμενα στο παρόν άρθρο αδικήματα που διαπράττονται από νομικό πρόσωπο υπέχει, εκτός από το ίδιο το νομικό πρόσωπο, και οποιοδήποτε από τα μέλη των διοικητικών, διευθυντικών, εποπτικών ή ελεγκτικών του οργάνων που αποδεικνύεται ότι συναίνεσε ή συνέπραξε στη διάπραξη του αδικήματος.
- (3) Πρόσωπο που, κατά τα οριζόμενα στο εδάφιο (2), υπέχει ποινική ευθύνη για τα τελούμενα από νομικό πρόσωπο αδικήματα, ευθύνεται αλληλεγγύως με το νομικό πρόσωπο ή/και κεχωρισμένως για κάθε ζημιά σε βάρος τρίτων εξαιτίας της πράξεως ή της παραλείψεως που στοιχειοθετεί το αδίκημα.
- (4) Ποινική δίωξη σε σχέση με οποιοδήποτε αδίκημα δυνάμει του παρόντος Νόμου ασκείται μόνο από το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ή με τη συγκατάθεσή του.

Ευθύνη φυσικών 65. Όταν οποιαδήποτε παράβαση του παρόντος Νόμου διαπράττεται
προσώπων για από νομικό πρόσωπο ή από πρόσωπο που ενεργεί εκ μέρους νομικού
παραβάσεις προσώπου και αποδεικνύεται ότι αυτή έχει διαπραχθεί με τη
νομικών συγκατάθεση, συνενοχή ή έγκριση ή έχει διευκολυνθεί από την
προσώπων επιδειχθείσα αμέλεια συμβούλου, διευθυντή, γραμματέα ή
οποιοδήποτε άλλου αξιωματούχου του νομικού προσώπου ή
οποιοδήποτε άλλου φυσικού προσώπου που φαίνεται ότι ενεργεί υπό
τέτοια ιδιότητα, το φυσικό αυτό πρόσωπο είναι επίσης ένοχο της
προαναφερθείσας παράβασης.

ΜΕΡΟΣ ΧΙ

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Εκχώρηση 66. Ο Διευθυντής δύναται, όταν το κρίνει σκόπιμο ή αναγκαίο, να
εξουσιών του εκχωρεί γραπτώς σε οποιονδήποτε λειτουργό της Εντεταλμένης
Διευθυντή Υπηρεσίας οποιεσδήποτε από τις εξουσίες που του ανατίθενται από
τον παρόντα νόμο.

Εξουσία 67. Η Εντεταλμένη Υπηρεσία μεριμνά για τη διάδοση τέτοιων
Εντεταλμένης πληροφοριών και συστάσεων, περιλαμβανομένων των αποφάσεων του
Υπηρεσίας για Διευθυντή, αναφορικά με την εφαρμογή του παρόντος Νόμου,
διάδοση εξαιρουμένων των πληροφοριών που κρίνονται ως εμπιστευτικές, τις
πληροφοριών οποίες αυτή θεωρεί χρήσιμες για την εξυπηρέτηση ή την ενημέρωση
των καταναλωτών, καθώς και όλων των προσώπων που ενδεχομένως
να επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.

Εφαρμογή άλλων 68. (1) Ο παρών Νόμος δε θίγει τον περί Συμβάσεων Νόμο και ειδικά
Νόμων και τους κανόνες εγκυρότητας, διαμόρφωσης ή αποτελέσματος μιας
ευνοϊκότερων σύμβασης, στο βαθμό που στον παρόντα Νόμο δεν προνοείται
διατάξεων διαφορετικά.
Κεφ. Νοείται επίσης, ότι, εκτός όπου διαφορετικά αναφέρεται στον παρόντα
Νόμο, εγκυρότητα σύμβασης δεν επηρεάζεται για μόνο το λόγο ότι ο
εμπορευόμενος παραβαίνει οποιαδήποτε διάταξη του παρόντος Νόμου.

(2) Ο παρών Νόμος δεν εμποδίζει τους εμπορευόμενους ή τους πωλητές να προσφέρουν στους καταναλωτές συμβατικές διευθετήσεις με ευνοϊκότερη προστασία από αυτήν που παρέχει ο παρών Νόμος.

(3) Ο παρών Νόμος δεν επηρεάζει οποιοδήποτε αγωγήσιμο δικαίωμα ή άλλη νομική διαδικασία που δυνατό να απορρέει δυνάμει των διατάξεων οποιουδήποτε άλλου νόμου.

Αναγκαστικός
χαρακτήρας των
διατάξεων

69. Οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση παραίτηση, κατάργηση ή περιορισμός του καταναλωτή από τα δικαιώματα που του παρέχονται από τις διατάξεις του παρόντος Νόμου δυνάμει συμφωνίας, συμβατικού όρου ή με άλλο τρόπο είναι άκυρη.

Εφαρμοστέο δίκαιο

70. Ανεξάρτητα από την εφαρμογή δικαίου άλλου από αυτού της Δημοκρατίας (είτε με βάση συμβατική ρήτρα είτε άλλως πως), ο καταναλωτής δε στερείται της παρεχόμενης από τον παρόντα Νόμο προστασίας αν η εφαρμογή του δικαίου αυτού έχει ως αποτέλεσμα την εφαρμογή δικαίου που παρέχει στον καταναλωτή μικρότερη προστασία από την προστασία που παρέχεται με τον παρόντα Νόμο.

Υπολογισμός
προθεσμιών

71. Οι προθεσμίες που περιέχονται στον παρόντα Νόμο αναφέρονται σε ημερολογιακές ημέρες. Οι προθεσμίες αρχίζουν την επομένη της ημέρας στην οποία συντελέστηκε το γεγονός που αποτελεί την αφετηρία τους. Προθεσμίες των οποίων η περίοδος συμπληρώνεται σε μη εργάσιμη ημέρα λήγουν την αμέσως επόμενη εργάσιμη ημέρα από αυτήν.

Περιορισμός
ευθύνης

72. Το Υπουργικό Συμβούλιο, ο Υπουργός, ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Ενέργειας, Εμπορίου, Βιομηχανίας, ο Διευθυντής και οι λειτουργοί της Υπηρεσίας Προστασίας Καταναλωτή του Υπουργείου Ενέργειας, Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού, οι εκπρόσωποι και οποιοσδήποτε σύμβουλος αυτών, δεν υπέχουν οποιαδήποτε ευθύνη σε

περίπτωση αγωγής, αίτησης ή άλλης νομικής διαδικασίας για αποζημιώσεις σχετικά με οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη κατά την άσκηση των καθηκόντων, των αρμοδιοτήτων ή εξουσιών τους δυνάμει του παρόντος Νόμου, εκτός εάν αποδειχθεί ότι η πράξη ή η παράλειψη δεν έγινε με καλή πίστη ή είναι αποτέλεσμα βαριάς αμέλειας.

Κανονισμοί 73.- (1) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδίδει Κανονισμούς για τον καθορισμό ή τη ρύθμιση οποιουδήποτε θέματος, το οποίο είναι δυνατό ή πρέπει να καθοριστεί ή να ρυθμιστεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου, με εξαίρεση τα θέματα σε σχέση με τα οποία ρητά αναφέρεται στον παρόντα Νόμο ότι ρυθμίζονται με διαδικαστικούς κανόνες.

(2) Χωρίς επηρεασμό της γενικότητας του εδαφίου (1), οι Κανονισμοί δύνανται να καθορίζουν τον τρόπο αναγραφής της μοναδιαίας τιμής σε διάφορες κατηγορίες προϊόντων.

74. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 75., με την έναρξη ισχύος του παρόντος Νόμου καταργούνται οι ακόλουθοι Νόμοι:

N.103(I) του 2007 N.81(I) του 2013 N.135(I) του 2013	(α) Ο περί των Αθέμιτων Εμπορικών Πρακτικών των Επιχειρήσεων προς τους Καταναλωτές Νόμος του 2007 (N. 103(I)/2007).
N.92(I) του 2000 N.98(I) του 2007 N.42(I) του 2008	(β) Ο περί Ελέγχου των Παραπλανητικών και Συγκριτικών Διαφημίσεων Νόμος του 2000.
N.93(I) του 1996 N.69(I) του 1999 N.95(I) του 2007 N.136(I) του 2014 N.49(I) του 2016	(γ) Ο περί Καταχρηστικών Ρητρών σε Καταναλωτικές Συμβάσεις Νόμος του 1996.
N.133(I) του 2013 N.187(I) του 2017	(δ) Ο περί των Δικαιωμάτων των Καταναλωτών Νόμος του 2013 (·
N.112(I) του 2000 N.119(I) του 2005 N.136(I) του 2005	(ε) Ο περί της Αναγραφής της Τιμής Πώλησης και της Μοναδιαίας Τιμής των Προϊόντων που προσφέρονται στους Καταναλωτές Νόμος του 2000.

N.7(I) του 2000	(στ) Ο περί Ορισμένων Πτυχών της Πώλησης Καταναλωτικών Αγαθών
N.90(I) του 2007	και των Συναφών Εγγυήσεων Νόμος του 2000.
N. 34 του 1990	(ζ) Ο περί των Προϋποθέσεων Πώλησης των Εμπορευμάτων σε Τιμές
N.140 του 1990	Έκπτωσης Νόμος του 1990.
N.72(I) του 1992	
N.55(I) του 1994	
N.77(I) του 1995	
N.57(I) του 1997	
N.65(I) του 1998	
N.25(I) του 2016	

Μεταβατικές 75. (1) Ο παρών Νόμος εφαρμόζεται μόνο σε συμβάσεις που
διατάξεις συνάπτονται, ή σε εμπορικές πρακτικές όπως αυτές ορίζονται στο
Μέρος II, που λαμβάνουν χώρα μετά την έναρξη ισχύος του.

(2) Διοικητικές έρευνες και λοιπές διαδικασίες που βρίσκονται σε
εξέλιξη κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος Νόμου διέπονται από το
προϊσχύον νομικό καθεστώς.

Νέες διοικητικές έρευνες που αφορούν συμβάσεις που
συνήφθησαν, ή εμπορικές πρακτικές όπως αυτές ορίζονται στο Μέρος
II, που έλαβαν χώρα πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος Νόμου
διέπονται από το προϊσχύον νομικό καθεστώς.

(3) Διαδικαστικοί κανονισμοί που είχαν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση
των νόμων που καταργούνται δυνάμει του παρόντος Νόμου
εξακολουθούν να ισχύουν, εφόσον δεν αντιτίθενται σε διατάξεις του
παρόντος Νόμου.

Νοείται ότι αναφορές των ως άνω Κανονισμών σε διατάξεις των
καταργούμενων νόμων θα θεωρούνται ως αναφορές στις αντίστοιχες
διατάξεις του παρόντος Νόμου.

Έναρξη ισχύος 76. Ο παρών Νόμος τίθεται σε ισχύ από τη Δημοσίευση στην Επίσημη
Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι
ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΑΘΕΜΙΤΕΣ ΥΠΟ ΟΠΟΙΕΣΔΗΠΟΤΕ
ΣΥΝΘΗΚΕΣ
(Άρθρο 5.(4))

Α. ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΤΙΚΕΣ ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ.

(1) Ισχυρισμός ότι πρόκειται για συμβαλλόμενο σε κώδικα συμπεριφοράς, ενώ ο εμπορευόμενος δεν είναι συμβαλλόμενος.

(2) Χρησιμοποίηση σήματος «trust», ποιοτικού σήματος ή αντίστοιχου διακριτικού, χωρίς την αντίστοιχη άδεια.

(3) Ισχυρισμός ότι ένας κώδικας συμπεριφοράς έχει την έγκριση δημόσιου ή άλλου φορέα, ενώ δεν την έχει.

(4) Ισχυρισμός ότι ο εμπορευόμενος (συμπεριλαμβανομένων των εμπορικών πρακτικών του) ή ένα προϊόν έχει την έγκριση, την επικύρωση ή την άδεια δημόσιου ή ιδιωτικού φορέα, ενώ δεν την έχει, ή παρόμοιος ισχυρισμός ο οποίος δεν ανταποκρίνεται στους όρους της έγκρισης, της επικύρωσης ή της άδειας.

5) Πρόσκληση για αγορά προϊόντων σε μια καθορισμένη τιμή, χωρίς να γίνεται γνωστή η ύπαρξη των οποιωνδήποτε εύλογων λόγων μπορεί να έχει ο εμπορευόμενος να πιστεύει ότι δε θα μπορέσει να προμηθεύσει ή να αναθέσει σε άλλον εμπορευόμενο να προμηθεύσει τα προϊόντα αυτά ή ισοδύναμά τους στην τιμή αυτή μέσα σε εύλογο διάστημα και σε εύλογες ποσότητες, λαμβανομένου υπόψη του προϊόντος, της κλίμακας διαφήμισης του προϊόντος και της τιμής που προσφέρεται (διαφήμιση «δόλωμα»).

(6) Πρόσκληση για αγορά προϊόντων σε καθορισμένη τιμή και στη συνέχεια :

(α) άρνηση επίδειξης του διαφημιζόμενου προϊόντος στους καταναλωτές, ή

(β) άρνηση λήψης παραγγελιών για το προϊόν ή παράδοσή του σε εύλογο χρόνο, ή

(γ) επίδειξη ενός ελαττωματικού δείγματός του με πρόθεση προώθησης ενός άλλου προϊόντος («δόλωμα και μεταστροφή»).

(7) Ψευδής δήλωση ότι το προϊόν θα είναι διαθέσιμο για πολύ περιορισμένο χρονικό διάστημα ή ότι θα διατίθεται μόνο υπό ειδικούς όρους για πολύ περιορισμένο χρονικό διάστημα, έτσι ώστε να προκληθεί η λήψη άμεσης απόφασης και να στερηθεί από τους καταναλωτές η δυνατότητα ή ο χρόνος να προβούν σε τεκμηριωμένη επιλογή.

(8) Ανάληψη της υποχρέωσης παροχής υπηρεσιών υποστήριξης, μετά την πώληση σε καταναλωτές, με τους οποίους ο εμπορευόμενος είχε επικοινωνήσει πριν από τη συναλλαγή σε γλώσσα που δεν είναι επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται ο εμπορευόμενος και στη συνέχεια διάθεση αυτής της υπηρεσίας μόνο σε άλλη γλώσσα, χωρίς αυτό να έχει καταστεί γνωστό στον καταναλωτή πριν να δεσμευθεί για τη συναλλαγή.

(9) Δήλωση ή με άλλο τρόπο δημιουργία της εντύπωσης ότι ένα προϊόν μπορεί να πωλείται νόμιμα, ενώ δεν μπορεί.

(10) Παρουσίαση των δικαιωμάτων που παρέχει ο Νόμος στον καταναλωτή ως ειδικό χαρακτηριστικό της προσφοράς του εμπορευόμενου.

N.7(I) του 1998
N.88(I) του 1998
N.13(I) του 1999
N.159(I) του 1999
N.23(I) του 2000
N.55(I) του 2000
N.134(I) του 2000
N.18(I) του 2001
N.53(I) του 2001
N.65(I) του 2001
N.78(I) του 2001
N.126(I) του 2001

(11) Χρήση ανακοινώσεων στα μέσα, για την προώθηση ενός προϊόντος, πληρωμένων από τον εμπορευόμενο, χωρίς αυτό να γίνεται σαφές από το περιεχόμενο της ανακοίνωσης ή από εικόνα ή ήχο σαφώς αναγνωρίσιμα από τον καταναλωτή (κεκαλυμμένη διαφήμιση), με την επιφύλαξη του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Οργανισμών Νόμου.

Ν.102(Ι) του 2002
 Ν.186(Ι) του 2002
 Ν.24(Ι) του 2003
 Ν.97(Ι) του 2004
 Ν.84(Ι) του 2006
 Ν.85(Ι) του 2006
 Ν.170(Ι) του 2006
 Ν.117(Ι) του 2008
 Ν.17(Ι) του 2009
 Ν.136(Ι) του 2009
 Ν.118(Ι) του 2010
 Ν.73(Ι) του 2011
 Ν.88(Ι) του 2012
 Ν.46(Ι) του 2013
 Ν.86(Ι) του 2014
 Ν.94(Ι) του 2015
 Ν.201(Ι) του 2015
 Ν.77(Ι) του 2016
 Ν.81(Ι) του 2017
 Ν.64(Ι)/2018
 Ν.53(Ι)/2019
 Ν.92(Ι)/2019
 Ν.75(Ι)/2020.

(12) Διατύπωση ουσιαδώς ανακριβούς ισχυρισμού όσον αφορά τη φύση ή την έκταση του κινδύνου για την προσωπική ασφάλεια του καταναλωτή ή της οικογένειάς του, αν ο καταναλωτής δεν αγοράσει το προϊόν.

~~(13) Προώθηση παρόμοιου προϊόντος με εκείνο που προσφέρει συγκεκριμένος κατασκευαστής, με τέτοιο τρόπο ώστε να παραπλανάται σκοπίμως ο καταναλωτής ότι έχει κατασκευασθεί από το συγκεκριμένο κατασκευαστή, ακόμα και όταν δε συμβαίνει αυτό.~~

(14) Δημιουργία, λειτουργία ή προώθηση ενός πυραμιδωτού συστήματος πωλήσεων, όπου ο καταναλωτής θεωρεί ότι έχει την ευκαιρία να έχει όφελος περισσότερο με την εισαγωγή άλλων καταναλωτών στο σύστημα παρά με την πώληση ή την

κατανάλωση προϊόντων.

(15) Ισχυρισμός ότι ο εμπορευόμενος πρόκειται να σταματήσει τη δραστηριότητά του ή να μετακομίσει, ενώ αυτό δεν ισχύει.

(16) Ισχυρισμός ότι τα προϊόντα μπορούν να διευκολύνουν το κέρδος σε τυχερά παιχνίδια.

(17) Αναληθής ισχυρισμός ότι προϊόν είναι σε θέση να θεραπεύει ασθένεια, δυσλειτουργίες ή δυσμορφίες.

(18) Διάδοση ουσιαδώς ανακριβών πληροφοριών σχετικά με τις συνθήκες της αγοράς ή τη δυνατότητα εύρεσης του προϊόντος, προκειμένου να παροτρυνθεί ο καταναλωτής να αποκτήσει το προϊόν υπό όρους λιγότερο ευνοϊκούς από ότι στις κανονικές συνθήκες της αγοράς.

(19) Ισχυρισμός σε εμπορική πρακτική διεξαγωγής διαγωνισμού ή καταβολής επάθλων, χωρίς τη χορήγηση των περιγραφόμενων επάθλων ή του ισοδύναμου τους.

(20) Περιγραφή του προϊόντος ως «δωρεάν», «χωρίς επιβάρυνση» ή με άλλους παρόμοιους όρους, αν ο καταναλωτής οφείλει να καταβάλει άλλη πληρωμή πλην του αναπόφευκτου κόστους για την απάντηση στην εμπορική πρακτική ή για την παραλαβή ή την παράδοση του αντικειμένου.

(21) Προσθήκη στο υλικό μάρκετινγκ τιμολογίου ή αντίστοιχου εγγράφου με το οποίο ζητείται πληρωμή και το οποίο παρέχει στον καταναλωτή την εντύπωση ότι έχει ήδη παραγγείλει το προϊόν, ενώ αυτό δεν ισχύει.

(22) Ψευδής ισχυρισμός ή δημιουργία της εντύπωσης ότι ο εμπορευόμενος δεν ενεργεί για σκοπούς που συνδέονται με την εμπορική δραστηριότητά του, την επιχείρηση, την τέχνη ή το επιτήδευσμά του ή υποδυόμενος ψευδώς τον καταναλωτή.

(23) Δημιουργία της ψευδούς εντύπωσης ότι οι υπηρεσίες μετά την πώληση του προϊόντος διατίθενται σε κράτος μέλος άλλο από αυτό στο οποίο πωλείται το προϊόν.

Β. ΕΠΙΘΕΤΙΚΕΣ ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ

(24) Δημιουργία της εντύπωσης ότι ο καταναλωτής δεν μπορεί να εγκαταλείψει το χώρο έως ότου συναφθεί η σύμβαση.

Κεφ.149
Ν. 22(Ι) του 1995
Ν. 99(Ι) του 2013

(25) Προσωπικές επισκέψεις στο σπίτι του καταναλωτή κατά τις οποίες αγνοείται το αίτημα του καταναλωτή για αποχώρηση ή μη επάνοδο, εκτός από περιστάσεις και στο βαθμό που αυτό δικαιολογείται, δυνάμει του περί Συμβάσεων Νόμου, για να επιβληθεί η εκπλήρωση συμβατικής υποχρέωσης.

Κεφ.149
Ν. 22(Ι) του 1995
Ν. 99(Ι) του 2013
Ν.112(Ι) του 2004
Ν.84(Ι) του 2005
Ν.149(Ι) του 2005
Ν.67(Ι) του 2006
Ν.113(Ι) του 2007
Ν.134(Ι) του 2007
Ν.46(Ι) του 2008
Ν.113(Ι) του 2009
Ν.94(Ι) του 2011
Ν.51(Ι) του 2012
Ν.160(Ι) του 2013
Ν.77(Ι) του 2014
Ν.104(Ι) του 2016
Ν.112(Ι) του 2016
Ν.76(Ι) του 2017
Ν.90(Ι)/2020.

(26) Συνεχής και ανεπιθύμητη άγρα πελατών μέσω τηλεφώνου, τηλεομοιότυπου (φαξ) ή ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ή άλλων μέσων εξ αποστάσεως, εκτός από περιστάσεις και στο βαθμό που αυτό δικαιολογείται, δυνάμει του περί Συμβάσεων Νόμου, για να επιβληθεί εκπλήρωση συμβατικής υποχρέωσης. Αυτό ισχύει υπό την επιφύλαξη του Γενικού Κανονισμού για την Προστασία Δεδομένων και του περί Ρυθμίσεως Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και Ταχυδρομικών Υπηρεσιών Νόμου.

(27) Απαίτηση από τον καταναλωτή που επιθυμεί να προβάλει απαίτηση δυνάμει ασφαλιστήριου συμβολαίου να προσκομίσει έγγραφα που δε θα μπορούσαν εύλογα να θεωρηθούν συναφή για την απόδειξη της αξίωσης ή συστηματική

αποφυγή απάντησης στη σχετική αλληλογραφία, έτσι ώστε να αποθαρρυνθεί ο καταναλωτής από την άσκηση των συμβατικών του δικαιωμάτων.

N.7(I) του 1998	(28) Ένταξη σε διαφήμιση άμεσης πιεστικής πρόσκλησης
N.88(I) του 1998	προς τα παιδιά να αγοράσουν ή να πείσουν τους γονείς τους ή
N.13(I) του 1999	άλλα ενήλικα άτομα να τους αγοράσουν διαφημιζόμενα προϊόντα.
N.159(I) του 1999	Η διάταξη αυτή ισχύει υπό την επιφύλαξη του άρθρου 30Ε
N.23(I) του 2000	παράγραφος (ζ) του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών
N.55(I) του 2000	Οργανισμών Νόμου.
N.134(I) του 2000	
N.18(I) του 2001	
N.53(I) του 2001	
N.65(I) του 2001	
N.78(I) του 2001	
N.126(I) του 2001	
N.102(I) του 2002	
N.186(I) του 2002	
N.24(I) του 2003	
N.97(I) του 2004	
N.84(I) του 2006	
N.85(I) του 2006	
N.170(I) του 2006	
N.117(I) του 2008	
N.17(I) του 2009	
N.136(I) του 2009	
N.118(I) του 2010	
N.73(I) του 2011	
N.88(I) του 2012	
N.46(I) του 2013	
N.86(I) του 2014	
N.94(I) του 2015	
N.201(I) του 2015	
N.77(I) του 2016	
N.81(I) του 2017	
N.64(I)/2018	
N.53(I)/2019	
N.92(I)/2019	
N.75(I)/2020	

(29) Απαίτηση άμεσης ή μεταγενέστερης πληρωμής ή επιστροφής ή φύλαξης για προϊόντα που έχει προμηθεύσει ο εμπορευόμενος, αλλά δεν έχουν παραγγελθεί από τον καταναλωτή.

(30) Ρητή ενημέρωση του καταναλωτή ότι αν δεν αγοράσει το προϊόν ή την υπηρεσία τίθεται σε κίνδυνο το επάγγελμα ή η ζωή του εμπορευόμενου.

(31) Δημιουργία της ψευδούς εντύπωσης ότι ο καταναλωτής έχει ήδη κερδίσει, πρόκειται να κερδίσει, ή αν προβεί σε συγκεκριμένη ενέργεια, θα κερδίσει έπαθλο ή θα αποκομίσει άλλο αντίστοιχο όφελος, ενώ στην πραγματικότητα:

- (1) Δεν υφίσταται έπαθλο ή άλλο αντίστοιχο όφελος, ή
 - (2) η δυνατότητα διεκδίκησης του επάθλου ή άλλου οφέλους προϋποθέτει την καταβολή χρημάτων από τον καταναλωτή ή συνεπάγεται δαπάνη.
-
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II
ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΟΥ ΚΑΘΟΡΙΖΟΥΝ ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗ
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ
(Άρθρο 7.(5))

Άρθρο 17. εδάφιο (1), άρθρο 19., 20., 21., 24., 25., 27., 26. του
 Παρόντος Νόμου

N. 186(I) του 2017 Άρθρα 4 και 5 του περί Οργανωμένων Ταξιδίων και Συνδεδεμένων
 Ταξιδιωτικών Διακανονισμών Περιηγήσεων Νόμου.

N. 34(I) του 2011 Άρθρα 4, 5, 6, 7, 8 και 9 του περί Χρονομεριστικών Συμβάσεων
 Νόμου.

N. 70(I)/2001 Άρθρα 60 έως 76 του περί Φαρμάκων Ανθρώπινης Χρήσης
 N. 83(I) του 2002 (Έλεγχος Ποιότητας, Προμήθειας και Τιμών) Νόμου.
 N. 35(I) του 2004
 N. 78(I) του 2004
 N. 100(I) του 2004
 N. 263(I) του 2004
 N. 13(I) του 2005
 N. 28(I) του 2005
 N. 97(I) του 2005
 N. 122(I) του 2005
 N. 20(I) του 2006
 N. 75(I) του 2006
 N. 104(I) του 2006
 N. 20(I) του 2007
 N. 76(I) του 2007
 N. 25(I)/2010
 N. 116(I)/2010
 N. 92(I)/2011
 N. 63(I)/2012
 N. 209(I)/2012
 N. 121(I)/2013
 N. 146(I)/2013
 N. 114(I)/2014

- N. 142(I)/2017
 N.54(I)/2018
 N.2(I)/2015
 N.3(I)/2015.
- N.156(I) του 2004 Άρθρα 8, 9, 10 και 11 του περί Ορισμένων Πτυχών των Υπηρεσιών
 N. 97(I) του 2007 της Κοινωνίας της Πληροφορίας και ειδικά του Ηλεκτρονικού
 Εμπορίου καθώς και για Συναφή Θέματα Νόμου.
- N.106(I) του 2010 Άρθρο 5 του περί των Συμβάσεων Καταναλωτικής Πίστης Νόμου.
 N.176(I) του 2012
 N. 40(I) του 2013
 N. 50 (I) του 2013
 N. 42(I) του 2017
- N.242(I) του 2004 Άρθρα 4, 5, 6, 7, 8 και 9 του περί της εξ Αποστάσεως Εμπορίας
 N. 94(I) του 2007 Χρηματοοικονομικών Υπηρεσιών προς τους Καταναλωτές Νόμου.
 N.127(I) του 2009
 N. 29(I) του 2018
- N. 78(I) του 2012 Άρθρα 56 και 58 του περί των Ανοικτού Τύπου Οργανισμών
 N. 88(1) του 2015 Συλλογικών Επενδύσεων Νόμου
 N. 52(I) του 2016
- N. 38(I)/2016 Άρθρα 225 έως 227 του περί Ασφαλιστικών και Αντασφαλιστικών
 N. 88(I)/2017 Εργασιών και Άλλων Συναφών Θεμάτων Νόμου και Κανονισμοί 26,
 N.155(I)/2018 27, 28 και 50 των περί της Ασκήσεως Ασφαλιστικών Εργασιών και
 Κ.Δ.Π. 192/2002 Άλλων Συναφών Θεμάτων Κανονισμών.
 Κ.Δ.Π. 758/2003
 Κ.Δ.Π. 806/2004
 Κ.Δ.Π. 391/2009
- N. 87(I) του 2017 Άρθρα 25 και 26 του περί Επενδυτικών Υπηρεσιών και
 N.44(I)/2020 Δραστηριοτήτων και Ρυθμιζόμενων Αγορών Νόμου
- N. 114(I)/2005 Άρθρα 8 έως 15 και 25 του περί Δημόσιας Προσφοράς και
 N.144(I) του 2012 Ενημερωτικού Δελτίου Νόμου

N. 63(I) του 2013

N.166(I) του 2014

N. 86 (I) του 2015

N. 33(I) του

2016N.133(I)/2018

N.57(I)/2015

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

(Άρθρο22.)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΥΠΑΝΑΧΩΡΗΣΗΣ

(Ανατρέξτε στο έντυπο «Οδηγίες για τη συμπλήρωση του εντύπου υπαναχώρησης» που επεξηγεί τις σημειώσεις 1 έως 6 του υποδείγματος υπαναχώρησης που ακολουθεί και συμπληρώστε ανάλογα)

Α. Υπόδειγμα οδηγιών για την υπαναχώρηση**Δικαίωμα υπαναχώρησης**

Έχετε το δικαίωμα να υπαναχωρήσετε από την παρούσα σύμβαση εντός 14 ημερών χωρίς να δώσετε οποιαδήποτε εξήγηση.

Η προθεσμία υπαναχώρησης λήγει 14 ημέρες από την επομένη της ημέρας.
[Σημείωση 1]

Προκειμένου να ασκήσετε το δικαίωμα υπαναχώρησης, οφείλετε να μας [Σημείωση 2] ενημερώσετε για την απόφασή σας να υπαναχωρήσετε από την παρούσα σύμβαση με μια ξεκάθαρη δήλωση (π.χ. επιστολή που θα σταλεί με ταχυδρομείο, φαξ ή ηλεκτρονικό ταχυδρομείο). Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε το συνημμένο υπόδειγμα εντύπου υπαναχώρησης, χωρίς τούτο να είναι υποχρεωτικό. [Σημείωση 3].

Για να τηρήσετε την προθεσμία υπαναχώρησης, είναι αρκετό να στείλετε τη δήλωσή σας περί άσκησης του δικαιώματος υπαναχώρησής σας πριν την εκπνοή της προθεσμίας υπαναχώρησης.

Σημειώνεται ότι η ευθύνη της απόδειξης αναφορικά με την ημερομηνία αποστολής της επιστολής βαραίνει τον καταναλωτή. Ως εκ τούτου ο καταναλωτής συμβουλεύεται όπως στην περίπτωση αποστολής της επιστολής υπαναχώρησης μέσω ταχυδρομείου, η επιστολή να αποστέλλεται μέσω συστημένου ταχυδρομείου.

Συνέπειες της υπαναχώρησης

Εάν υπαναχωρήσετε από την παρούσα σύμβαση, θα σας επιστρέψουμε όλα τα χρήματα που λάβαμε από εσάς, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων παράδοσης (εξαιρουμένων των συμπληρωματικών εξόδων που οφείλονται στη δική σας επιλογή να χρησιμοποιηθεί τρόπος παράδοσης άλλος από τον φθηνότερο τυποποιημένο τρόπο παράδοσης που εμείς προσφέρουμε), χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση και οπωσδήποτε εντός 14 ημερών από την ημέρα που θα πληροφορηθούμε την απόφασή σας να υπαναχωρήσετε από την παρούσα σύμβαση. Θα εκτελέσουμε την ανωτέρω επιστροφή

χρημάτων χρησιμοποιώντας το ίδιο μέσο πληρωμής που εσείς χρησιμοποιήσατε για την αρχική συναλλαγή, εκτός κι αν εσείς έχετε συμφωνήσει ρητώς για κάτι διαφορετικό. Σε κάθε περίπτωση, δεν θα σας χρεωθούν έξοδα για τέτοια επιστροφή χρημάτων. [Σημείωση 4]

[Σημείωση 5]

[Σημείωση 6]

Έντυπο «Οδηγίες για τη συμπλήρωση του εντύπου υπαναχώρησης» που αφορούν τις σημειώσεις 1-6

Σημείωση 1

Αναγράψτε ένα από τα ακόλουθα κείμενα που βρίσκονται εντός εισαγωγικών:

(α) σε περίπτωση σύμβασης υπηρεσιών ή σύμβασης παροχής νερού, φυσικού αερίου ή ηλεκτρικής ενέργειας, εάν δεν διατίθενται προς πώληση σε περιορισμένο όγκο ή σε καθορισμένη ποσότητα, παροχής τηλεθέρμανσης ή παροχής ψηφιακού περιεχομένου μη παραδιδόμενου επί υλικού μέσου:

«σύναψης της σύμβασης.»

(β) σε περίπτωση σύμβασης πώλησης:

«που εσείς αποκτήσατε ή ένα τρίτο πρόσωπο το οποίο εσείς ορίσατε και είναι διαφορετικό από τον μεταφορέα του εμπορευόμενου, απέκτησε τη φυσική κατοχή των αγαθών.»

(γ) σε περίπτωση σύμβασης που αφορά πολλά αγαθά παραγγελθέντα από τον καταναλωτή με μια παραγγελία και παραδιδόμενα χωριστά: «που εσείς αποκτήσατε ή ένα τρίτο πρόσωπο το οποίο εσείς ορίσατε και είναι διαφορετικό από τον μεταφορέα του εμπορευόμενου απέκτησε τη φυσική κατοχή του τελευταίου αγαθού.»

(δ) σε περίπτωση σύμβασης που αφορά την προμήθεια ενός αγαθού αποτελούμενου από πολλές παρτίδες ή από πολλά τεμάχια: «που εσείς αποκτήσατε ή ένα τρίτο πρόσωπο το οποίο εσείς ορίσατε και είναι διαφορετικό από τον μεταφορέα του εμπορευόμενου απέκτησε τη φυσική κατοχή της τελευταίας παρτίδας ή του τελευταίου τεμαχίου.»

(ε) σε περίπτωση σύμβασης τακτικής προμήθειας αγαθών για καθορισμένο χρονικό διάστημα:

«που εσείς αποκτήσατε ή ένα τρίτο πρόσωπο το οποίο εσείς ορίσατε και είναι διαφορετικό από τον μεταφορέα του εμπορευόμενου απέκτησε τη φυσική κατοχή του πρώτου αγαθού.»

Σημείωση 2

Αναγράψτε το ονοματεπώνυμό σας, τη γεωγραφική σας διεύθυνσή και, εάν υπάρχει, τον αριθμό του τηλεφώνου σας, τον αριθμό του τηλεομοιότυπου σας (φαξ) και τη διεύθυνση του ηλεκτρονικού σας ταχυδρομείου.

Σημείωση 3

Εάν από την ιστοσελίδα σας προσφέρετε στον καταναλωτή τη δυνατότητα να συμπληρώσει και να υποβάλει ηλεκτρονικά πληροφορίες για την υπαναχώρησή του από την παρούσα σύμβαση, αναγράψτε τα ακόλουθα:

«Μπορείτε επίσης από την ιστοσελίδα μας [αναγράψτε διεύθυνση ιστοσελίδας] να συμπληρώσετε και να υποβάλετε ηλεκτρονικά το υπόδειγμα εντύπου υπαναχώρησης ή οποιαδήποτε άλλη ξεκάθαρη δήλωση. Εάν χρησιμοποιήσετε αυτήν τη δυνατότητα, θα σας διαβιβάσουμε χωρίς καθυστέρηση πάνω σε σταθερό μέσο (π.χ. ηλεκτρονικό ταχυδρομείο) επιβεβαίωση λήψης της υπαναχώρησής σας.».

Σημείωση 4

Σε περίπτωση σύμβασης πώλησης με την οποία δεν έχετε προσφερθεί να παραλάβετε τα αγαθά σε περίπτωση υπαναχώρησης, αναγράψτε τα ακόλουθα: «Δικαιούμαστε να καθυστερήσουμε την επιστροφή χρημάτων μέχρις ότου λάβουμε πίσω τα αγαθά ή μέχρις ότου εσείς παράσχετε αποδείξεις ότι στείλατε πίσω τα αγαθά, όποιο από τα δύο συμβεί πρώτο.».

Σημείωση 5

Εάν ο καταναλωτής έλαβε αγαθά συνδεδεμένα με τη σύμβαση:

α) να αναγραφεί:

— «Θα συλλέξουμε εμείς τα αγαθά.» ή

— «Εσείς οφείλετε να στείλετε πίσω τα αγαθά ή να τα παραδώσετε σε εμάς ή στ ...

~~[αναγράψτε ονοματεπώνυμο και γεωγραφική διεύθυνση, εάν υπάρχει, του προσώπου που~~

~~έχετε εξουσιοδοτήσει να παραλάβει τα αγαθά], χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση και~~

οποσδήποτε εντός 14 ημερών από την ημέρα που μας δηλώσατε ότι υπαναχωρείτε από την παρούσα σύμβαση. Η προθεσμία θεωρείται ότι έχει τηρηθεί εάν στείλετε πίσω τα αγαθά πριν από την εκπνοή της περιόδου των 14 ημερών.»

β) να αναγραφεί:

— «Εμείς θα επιβαρυνθούμε με τη δαπάνη επιστροφής των αγαθών.»,

— «Εσείς θα επιβαρυνθείτε με την άμεση δαπάνη επιστροφής των αγαθών.»,

— Εάν, σε εξ αποστάσεως συναπτόμενη σύμβαση, δεν προσφέρεστε να επιβαρυνθείτε με τη δαπάνη επιστροφής των αγαθών και τα αγαθά από τη φύση τους δεν μπορούν κανονικά να επιστραφούν ταχυδρομικώς: «Εσείς θα επιβαρυνθείτε με την άμεση δαπάνη επιστροφής των αγαθών, ύψους ... ευρώ [αναγράψτε ποσόν].» ή, εάν η δαπάνη επιστροφής των αγαθών ευλόγως δεν μπορεί να υπολογιστεί εκ των προτέρων: «Εσείς θα επιβαρυνθείτε με την άμεση δαπάνη επιστροφής των αγαθών. Η δαπάνη αυτή εκτιμάται κατά το μέγιστο όριο σε περίπου ... ευρώ [αναγράψτε ποσόν].», ή

— Εάν, σε εκτός εμπορικού καταστήματος συναπτόμενη σύμβαση, τα αγαθά από τη φύση τους δεν μπορούν κανονικά να επιστραφούν ταχυδρομικώς και είχαν παραδοθεί στην κατοικία του καταναλωτή τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης: «Εμείς θα συλλέξουμε τα αγαθά με δική μας δαπάνη.» και

γ) να αναγραφεί: «Εσείς φέρετε ευθύνη μόνο για οποιαδήποτε μείωση της αξίας των αγαθών προκύψει από χειρισμό που δεν ήταν απαραίτητος για να προσδιορίσετε τη φύση, τα χαρακτηριστικά και τη λειτουργία των αγαθών.».

Σημείωση 6

Σε περίπτωση σύμβασης για την παροχή υπηρεσιών ή την παροχή νερού, φυσικού αερίου ή ηλεκτρικής ενέργειας, εάν δεν διατίθενται προς πώληση σε περιορισμένο όγκο ή σε καθορισμένη ποσότητα, ή παροχής τηλεθέρμανσης, αναγράψτε τα ακόλουθα:

«Εάν εσείς ζητήσατε να ξεκινήσει η παροχή υπηρεσιών ή η παροχή νερού/ φυσικού αερίου/ηλεκτρικής ενέργειας/ τηλεθέρμανσης [να διαγραφούν οι περιττές μνείες] στη διάρκεια της προθεσμίας υπαναχώρησης, υποχρεούστε να μας καταβάλετε, σε σύγκριση με την πλήρη κάλυψη της σύμβασης, ένα ποσό ανάλογο προς τα παρασχεθέντα μέχρι τη στιγμή που μας ενημερώσατε ότι θα ασκήσετε το δικαίωμα υπαναχώρησης. Το αναλογούν ποσό που οφείλετε να μας καταβάλετε υπολογίζεται βάσει της συνολικής τιμής που είχε συμφωνηθεί στη σύμβαση.»

B. Υπόδειγμα εντύπου υπαναχώρησης

(συμπληρώστε και επιστρέψτε το παρόν έντυπο μόνο εάν επιθυμείτε να υπαναχωρήσετε από τη σύμβαση)

— Προς [ο Εμπορευόμενος οφείλει να αναγράψει εδώ το όνομά του, τη γεωγραφική του διεύθυνση και, εάν υπάρχει, τον αριθμό της τηλεμοιοτυπίας του και τη διεύθυνση του ηλεκτρονικού του ταχυδρομείου]:

— Γνωστοποιώ/ Γνωστοποιούμε (*) με την παρούσα ότι υπαναχωρώ/υπαναχωρούμε (*) από τη σύμβασή μου/μας (*) πώλησης των ακόλουθων αγαθών (*)/παροχής της ακόλουθης υπηρεσίας

— Που παραγγέλθηκε(-αν) στις (*)/που παρελήφθη(-σαν) στις (*)

— Όνομα καταναλωτή(-ών)

— Διεύθυνση καταναλωτή(-ών)

— Υπογραφή καταναλωτή(-ών) (μόνο εάν το παρόν έντυπο κοινοποιηθεί σε χαρτί)

— Ημερομηνία

(*) Διαγράψτε ανάλογα με την περίπτωση

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΡΗΤΡΕΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΘΕΩΡΗΘΟΥΝ ΩΣ ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΙΚΕΣ

(Άρθρο 50.(4))

1. Ρήτρες που έχουν σκοπό ή αποτέλεσμα-

(α) Να αποκλείουν ή να περιορίζουν την εκ του νόμου ευθύνη του εμπορευόμενου σε περίπτωση θανάτου ή σωματικής βλάβης καταναλωτή, που προκύπτει από πράξη ή παράλειψη του ίδιου του εμπορευόμενου.

(β) να αποκλείουν ή να περιορίζουν κατά τρόπο ανάρμοστο τα εκ του νόμου δικαιώματα του καταναλωτή έναντι του εμπορευόμενου ή άλλου συμβαλλόμενου μέρους σε περίπτωση μη πλήρους ή μερικής εκτέλεσης ή πλημμελούς εκτέλεσης οποιασδήποτε από τις συμβατικές υποχρεώσεις εκ μέρους του εμπορευόμενου, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας συμψηφισμού οφειλής έναντι του εμπορευόμενου με απαίτηση που θα είχε ο καταναλωτής έναντι αυτού.

(γ) να αποκλείουν το δικαίωμα υπαναχώρησης του καταναλωτή, ενώ η εκτέλεση των υποχρεώσεων του εμπορευόμενου υπόκειται σε όρο, η εκπλήρωση του οποίου εξαρτάται από τη βούληση του και μόνο.

(δ) να επιτρέπουν στον εμπορευόμενο να παρακρατεί τα ποσά που έχει καταβάλει ο καταναλωτής όταν ο καταναλωτής υπαναχωρώντας δε δέχεται να συνάψει ή να εκτελέσει

τη σύμβαση, χωρίς να προβλέπεται δικαίωμα του καταναλωτή να λάβει ισοδύναμη αποζημίωση από τον εμπορευόμενο όταν ο τελευταίος είναι το μέρος που υπαναχωρεί.

(ε) να επιβάλλουν στον καταναλωτή που δεν εκτελεί τις υποχρεώσεις του δυσανάλογα ψηλή αποζημίωση.

(στ) να επιτρέπουν στον εμπορευόμενο να καταγγέλλει τη σύμβαση κατά την κρίση του, ενώ η ίδια ευχέρεια δεν αναγνωρίζεται στον καταναλωτή, καθώς και να επιτρέπουν στον εμπορευόμενο να παρακρατεί τα ποσά που έχουν καταβληθεί για παροχές που δεν έχουν ακόμα παρασχεθεί από αυτόν στην περίπτωση που τη σύμβαση καταγγέλλει ο ίδιος ο εμπορευόμενος.

(ζ) να επιτρέπουν στον εμπορευόμενο να καταγγέλλει χωρίς εύλογη προειδοποίηση σύμβαση αόριστης διάρκειας, εκτός αν συντρέχει σοβαρός λόγος.

(η) να παρατείνεται αυτομάτως η ισχύς σύμβασης ορισμένης διάρκειας στην απουσία αντίθετης δήλωσης του καταναλωτή, ενώ ως προθεσμία για τη δήλωση αυτής της βούλησης του καταναλωτή περί μη παράτασης έχει οριστεί μια ημερομηνία που απέχει υπερβολικά από τη λήξη της σύμβασης.

(θ) να συνάγουν αμετάκλητα την εκ μέρους του καταναλωτή αποδοχή ρητρών τις οποίες δεν είχε καμία πραγματική δυνατότητα να γνωρίζει πριν συνάψει τη σύμβαση.

(ι) να επιτρέπουν στον εμπορευόμενο να τροποποιεί μονομερώς τους όρους της σύμβασης χωρίς σοβαρό λόγο ο οποίος να προβλέπεται στη σύμβαση.

(ια) να επιτρέπουν στον εμπορευόμενο να τροποποιεί μονομερώς και χωρίς σοβαρό λόγο τα χαρακτηριστικά του προς παράδοση προϊόντος ή της προς παροχή υπηρεσίας.

(ιβ) να προβλέπουν ότι η τιμή των αγαθών καθορίζεται κατά τη στιγμή της παράδοσης ή να παρέχουν στον εμπορευόμενο το δικαίωμα να αυξάνει τις τιμές του, χωρίς ο καταναλωτής να έχει, και στις δύο περιπτώσεις, αντίστοιχο δικαίωμα που να του επιτρέπει

να λύει τη σύμβαση στην περίπτωση που η τελική τιμή είναι πολύ ψηλή σε σχέση με την τιμή που συμφωνήθηκε κατά τη σύναψη της σύμβασης·

(ιγ) να παρέχουν στον εμπορευόμενο το δικαίωμα να καθορίζει αν τα εμπορεύματα που παραδίδονται ή οι υπηρεσίες που παρέχονται είναι σύμφωνες με τους όρους της σύμβασης, ή να του παρέχουν το αποκλειστικό δικαίωμα να ερμηνεύει μια οποιαδήποτε ρήτρα της σύμβασης·

(ιδ) να περιορίζουν την υποχρέωση του εμπορευόμενου να τηρεί τις υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει οι εντολοδόχοι ή οι αντιπρόσωποι του ή να εξαρτά την τήρηση των υποχρεώσεων του από την τήρηση ειδικής τυπικής διαδικασίας·

(ιε) να υποχρεώνουν τον καταναλωτή να εκπληρώνει όλες τις υποχρεώσεις του, ενώ ο εμπορευόμενος δεν εκπληρώνει τις δικές του·

(ιστ) να προβλέπουν τη δυνατότητα εκχώρησης της σύμβασης από τον εμπορευόμενο, όταν αυτή ενδέχεται να δημιουργεί ελάττωση των εγγυήσεων για τον καταναλωτή, χωρίς αυτός να είναι σύμφωνος·

(ιζ) να καταργούν ή να παρεμποδίζουν την προσφυγή ενώπιον δικαστηρίου ή την άσκηση ένδικων μέσων από τον καταναλωτή, ιδίως με το να υποχρεώνουν τον καταναλωτή να καταφεύγει αποκλειστικά σε διαιτησία μη καλυπτόμενη από νομικές διατάξεις, με το να περιορίζουν μη προσηκόντως τα αποδεικτικά μέσα του καταναλωτή, ή με το να επιβάλλουν σ' αυτόν το βάρος της απόδειξης το οποίο, σύμφωνα με το εφαρμοστέο δίκαιο, φέρει κανονικά άλλος συμβαλλόμενος.

(ιη) να επιτρέπουν σε πιστωτικό ίδρυμα να απαιτεί μονομερώς άμεση εξόφληση πιστωτικής διευκόλυνσης χωρίς οποιεσδήποτε συγκεκριμένες προϋποθέσεις που καθορίζονται στη σύμβαση πιστωτικής διευκόλυνσης και/ή σε οποιαδήποτε νομοθεσία:

Νοείται ότι εξαιρούνται όλες οι συμβάσεις πιστωτικής διευκόλυνσης που προνοούν όρια υπερανάληψης, αφού δοθεί προειδοποίηση τριάντα (30) ημερών:

(ιθ) να επιφέρουν χρεώσεις επιπρόσθετες των επιτοκιακών χρεώσεων και/ή άλλες χρεώσεις συναφείς με τη λειτουργία της πιστωτικής διευκόλυνσης και οι οποίες προνοούν την ένταξη των εν λόγω χρεώσεων στη δόση αποπληρωμής της πιστωτικής διευκόλυνσης: Νοείται ότι σε περίπτωση που οι εν λόγω χρεώσεις προβλέπονται στη σύμβαση πιστωτικής διευκόλυνσης επιβαρύνουν τον οφειλέτη και καθίστανται πληρωτέες κατά τη χρέωση:

Νοείται περαιτέρω ότι σε περίπτωση που η ως άνω χρέωση δεν καταβάλλεται κατά τη χρέωση από τον οφειλέτη, το πιστωτικό ίδρυμα χρεώνει το λογαριασμό της πιστωτικής διευκόλυνσης ή άλλο λογαριασμό του οφειλέτη και επιβάλλεται σε αυτή χρεωστικό επιτόκιο ίσο με το επιτόκιο της πιστωτικής διευκόλυνσης.

2.Πεδίο εφαρμογής των υποπαραγράφων (ζ), (ι) και (ιβ)-

(α) οι υποπαραγράφοι (ζ), (ι) και (ιβ) δεν εφαρμόζονται όταν πρόκειται για:

- συναλλαγές που αφορούν κινητές αξίες και προϊόντα ή υπηρεσίες η τιμή των οποίων υπόκειται στις διακυμάνσεις επιτοκίου της χρηματαγοράς που δεν ελέγχει ο εμπορευόμενος· και
- συμβάσεις αγοράς ή πώλησης συναλλάγματος, ταξιδιωτικών επιταγών ή διεθνών ταχυδρομικών ενταλμάτων που έχουν εκδοθεί σε συνάλλαγμα·

(β) η υποπαραγράφος (ιβ) δεν επηρεάζει τις ρήτρες τιμαριθμικής αναπροσαρμογής της τιμής, εφόσον οι ρήτρες αυτές είναι νόμιμες και ο τρόπος μεταβολής της τιμής περιγράφεται επακριβώς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V
ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΝΑΛΗΨΗΣ ΔΕΣΜΕΥΣΗΣ

(Αρθ. 58.)

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΝΑΛΗΨΗΣ ΔΕΣΜΕΥΣΗΣ

Η παρούσα Συμφωνία Ανάληψης Δέσμευσης (στο εξής « η Συμφωνία») γίνεται σήμερα την20..... στην Λευκωσία

ΜΕΤΑΞΥ

Του Διευθυντή Υπηρεσίας Προστασίας Καταναλωτή (στο εξής «ο Διευθυντής»)

ΚΑΙ

..... (στο εξής «ο

Εμπορευόμενος»).

Οι ως άνω συμβαλλόμενοι θα αναφέρονται μαζί στο εξής ως «τα Μέρη»

ΕΠΕΙΔΗ:

A. Η Υπηρεσία Προστασίας Καταναλωτή διερευνά κατά πόσο υφίσταται εκ μέρους του Εμπορευόμενου / έχει διαπιστώσει (διαγράφεται κατά περίπτωση) παράβαση του άρθρου του Περί της Προστασίας των Καταναλωτών Νόμου του 2018 αναφορικά με τα ακόλουθα ζητήματα:

(α)

(β)

(γ)

(δ)

B. Ο Εμπορευόμενος έχει συνεργαστεί πλήρως με την Υπηρεσία Προστασίας Καταναλωτή για τους σκοπούς της διερεύνησης.

Γ. Από την διερεύνηση προκύπτουν στοιχεία για *εικαζόμενη* παράβαση/παράβαση (διαγράφεται κατά περίπτωση) εκ μέρους του Εμπορευόμενου του άρθρου του περί Προστασίας των Καταναλωτών Νόμου του 2018 αναφορικά με τα ακόλουθα ζητήματα:

(α)

(β)

(γ)

Δ. ΤΑ ΜΕΡΗ ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ

1. Ο Εμπορευόμενος αναλαμβάνει τις ακόλουθες υποχρεώσεις:

(α)

(β)

(γ)

(δ)

.....

2. Ο Εμπορευόμενος θα προβεί μέχρι την20..... σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες για συμμόρφωση με τις πιο πάνω υποχρεώσεις του και οι υποχρεώσεις παραμένουν δεσμευτικές για τον Εμπορευόμενο μέχρι την 20.....

3. Σε περίπτωση που οι εργασίες ή η επιχείρηση του Εμπορευόμενου μεταφερθούν ή πωληθούν σε άλλο φυσικό ή νομικό πρόσωπο, οι υποχρεώσεις παραμένουν δεσμευτικές για το πρόσωπο αυτό και ο Εμπορευόμενος θα λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για να βεβαιωθεί ότι θα ισχύσει η εν λόγω δέσμευση του προσώπου και ότι το πρόσωπο αυτό θα συμμορφωθεί με τις εν λόγω υποχρεώσεις.

4. Σε αντάλλαγμα για την ανάληψη των πιο πάνω υποχρεώσεων, ο Διευθυντής δεσμεύεται ότι η Υπηρεσία Προστασίας Καταναλωτή :

(α)

(β)

(γ)

(δ)

για όσο χρονικό διάστημα ο Εμπορευόμενος τελεί σε συμμόρφωση με τις ως άνω υποχρεώσεις του.

5. Ο Διευθυντής διατηρεί την εξουσία που του δίνει το εδάφιο (2) του άρθρου 58 του περί Προστασίας του Καταναλωτή Νόμου του 2018 να δημοσιεύει την παρούσα ανάληψη δέσμευσης με οποιαδήποτε μορφή ή τρόπο που κρίνει κατάλληλο.
6. Η Εντεταλμένη Υπηρεσία διατηρεί τις εξουσίες για έρευνα και έλεγχο που τις παρέχει ο περί Προστασίας του Καταναλωτή Νόμου του 2018, προκειμένου να διερευνήσει εάν ο Εμπορευόμενος τηρεί ή έχει τηρήσει τις δεσμεύσεις που έχει ή είχε αναλάβει.
7. Η παρούσα Συμφωνία είναι δεσμευτική για τα Μέρη και τυχόν παράβαση της αποκλειστική αρμοδιότητα έχουν τα Δικαστήρια της Κυπριακής Δημοκρατίας.
8. Η παρούσα Συμφωνία είναι δεσμευτική για τον Εμπορευόμενο, τους διαδόχους, τους υπαλλήλους και αντιπροσώπους του.
9. Η παρούσα Συμφωνία συνομολογείται άνευ βλάβης των δικαιωμάτων του Εμπορευόμενου σε σχέση με οποιαδήποτε υφιστάμενη ή μελλοντική Δικαστική, Διοικητική, Πειθαρχική ή άλλη διαδικασία και καμία πρόνοια της παρούσας Συμφωνίας δεν δύναται να ερμηνευθεί ως παραδοχή εκ μέρους του Εμπορευόμενου αναφορικά με την ύπαρξη άλλης παράβασης του παρόντος ή οποιουδήποτε άλλου Νόμου.

ΟΙ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΟΙ

Ο Διευθυντής

Για τον Εμπορευόμενο

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΥ

II. ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΕΕ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

Γενικές Οδηγίες

- ❖ Συμβουλευτείτε τον Οδηγό Ανάλυσης Αντίκτυπου (ΑΑ) για σκοπούς διεξαγωγής της ανάλυσης και συμπλήρωσης του παρόντος ερωτηματολογίου (www.reform.gov.cy)
- ❖ Επιβεβαιώστε ότι το θέμα δεν εμπίπτει στις περιπτώσεις που εξαιρούνται της διαδικασίας ΑΑ βάση του πιο πάνω Οδηγού ΑΑ
- ❖ Για σχετική βοήθεια / καθοδήγηση απευθυνθείτε στον αρμόδιο για θέματα Έξυπνης Ρύθμισης, Λειτουργό Σύνδεσμο του Υπουργείου σας
- ❖ Για περαιτέρω βοήθεια μπορείτε να απευθύνεστε στο αρμόδιο Γραφείο Υποστήριξης (HelpDesk) υπό την Ομάδα Έξυπνης Ρύθμισης- email: impactassessment@presidency.gov.cy
- ❖ Συμπληρώστε το έντυπο στην ηλεκτρονική του μορφή και αποστείλετε μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στην Ομάδα Έξυπνης Ρύθμισης- email: impactassessment@presidency.gov.cy

Υπό εξέταση η δυνατότητα ανάπτυξης ηλεκτρονικού εργαλείου για online συμπλήρωση και υποβολή του ερωτηματολογίου

- ❖ Το συμπληρωμένο και κατάλληλα υπογεγραμμένο ερωτηματολόγιο ΑΑ θα πρέπει να συνοδεύει τη νομοθετική πρόταση η οποία υποβάλλεται στη Νομική Υπηρεσία για νομοτεχνικό έλεγχο και παράλληλα να κοινοποιείται στην Ομάδα Έξυπνης Ρύθμισης. Σε περίπτωση εφαρμογής του SMETest, το συμπληρωμένο ερωτηματολόγιο θα προωθείται στη Μονάδα Αξιολόγησης για το SMETest για ποιοτική αξιολόγηση της ανάλυσης των επιπτώσεων στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις.
- ❖ Κατά την υποβολή του προτεινόμενου νομοθετικού μέτρου στο Υπουργικό Συμβούλιο (ΥΣ) για έγκριση, αυτό θα πρέπει να συνοδεύεται από το συμπληρωμένο ερωτηματολόγιο ΑΑ και τη σχετική γνωμάτευση της Μονάδας Αξιολόγησης για το SMETest, όπου εφαρμόζεται.

ΕΝΟΤΗΤΑ Α: ΒΑΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ		
Τίτλος Προτεινόμενης Νομοθεσίας Σημ.: Σε περίπτωση που δεν εξυπακούεται να καταγραφεί και ο τίτλος της σχετικής ευρωπαϊκής νομοθεσίας	Ο περί Προστασίας του Καταναλωτή Νόμος 2018	
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ		
Αρμόδιο Υπουργείο	Υπουργείο Ενέργειας, Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού	
Αρμόδιο Τμήμα/ Υπηρεσία/ Γραφείο εφαρμογής της προτεινόμενης νομοθεσίας	Υπηρεσία Προστασίας Καταναλωτή	
Στοιχεία επικοινωνίας λειτουργού αρμόδιου για διεξαγωγή ΛΑ	Όνομα: Έλενα Παπαχριστοφόρου	
	Τίτλος: Λειτουργός Εμπορίου και Βιομηχανίας	
	e-mail: epapachristoforou@mcit.gov.cy	
	Τηλέφωνο: 22200922	
ΤΥΠΟΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ	Επέλεξε (v)	Προσδιορίστε συνοπτικά, τις σημαντικότερες διατάξεις ¹ της νέας νομοθεσίας ή, κατά περίπτωση, τις κύριες διατάξεις που τροποποιούνται, αντικαθίστανται, καταργούνται ή κωδικοποιούνται ²
Νέα νομοθεσία	v	Σκοπός της νέας νομοθεσίας είναι η ενοποίηση/κωδικοποίηση επτά υφιστάμενων οριζόντιων νομοθεσιών. Σημειώνεται ότι οι έξι από τις επτά εν

¹Σε περίπτωση νέας νομοθεσίας, να γίνεται αναφορά στις σημαντικότερες διατάξεις του νομοσχεδίου όπου διαφαίνεται το βασικό αντικείμενο, η στόχευση, η ρυθμιζόμενη ομάδα στόχος και οι βασικές ρυθμίσεις που εισάγει το νομοσχέδιο. Σε περίπτωση πλήρους κατάργησης υφιστάμενης νομοθεσίας δεν απαιτείται ο προσδιορισμός των επιμέρους διατάξεων.

²Σε περίπτωση εναρμονιστικής με το ευρωπαϊκό δίκαιο νομοθεσίας πρέπει να υποβάλλεται συγκριτικός πίνακας αντιστοιχίας των προνοιών της ευρωπαϊκής νομοθεσίας και των ανίσοτικων στο προτεινόμενο νομοσχέδιο

	λόγω νομοθεσίες είχαν υιοθετηθεί για σκοπούς εναρμόνισης με τις ακόλουθες Ευρωπαϊκές Οδηγίες: -«Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου» και -"Οδηγία 2006/114/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006 , για την παραπλανητική και τη συγκριτική διαφήμιση (κωδικοποίηση)» και -«Οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου» και - «Οδηγία 98/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Φεβρουαρίου 1998 περί της προστασίας των καταναλωτών όσον αφορά την αναγραφή των τιμών των προϊόντων που προσφέρονται στους καταναλωτές» και -«Οδηγία 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες
--	--

	πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών» και -«Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 5ης Απριλίου 1993 σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές». Η εν λόγω ενοποίηση/κωδικοποίηση έχει επίσης σκοπό τη μερική εναρμόνιση της υφιστάμενης νομοθεσίας στο τομέα προστασίας των καταναλωτών με τον Κανονισμό (ΕΕ) 2017/2394 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2017, σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών (βλ. Συνημμένο 1 «Πίνακας Αντιστοιχίας»). Κύριες αλλαγές/τροποποιήσεις/εισαγωγές: • Κωδικοποίηση των κυριότερων οριζόντιων νομοθεσιών προστασίας καταναλωτή σε ενιαίο κείμενο. • Ενοποίηση διαδικαστικών διατάξεων και συμπλήρωση διαδικαστικών κενών. • Εισαγωγή ενιαίου μέρους καθηκόντων, εξουσιών και αρμοδιοτήτων της Εντεταλμένης Υπηρεσίας. • Θέσπιση δυνατότητας επιβολής διοικητικού προστίμου για όλες τις παραβάσεις του Νόμου. • Κατάργηση της αυτοδίκαιης αναστολής της είσπραξης του προστίμου σε περίπτωση άσκησης προσφυγής. • Εισαγωγή της εξουσίας λήψης μέτρων για έκδοση απαγορευτικού διατάγματος. • Διευκρίνιση της δυνατότητας ανάληψης δεσμεύσεων εκ μέρους των
--	---

		εμπορευομένων προς την ΥΠΚ σχετικά με την παύση των διαπιστωθεισών παραβάσεων και την άρση των επιβλαβών συνεπειών για τους καταναλωτές. • Εισαγωγή δυνατότητας ενημέρωσης, κατά περίπτωση και με τα κατάλληλα μέσα, των καταναλωτών οι οποίοι ισχυρίζονται ότι έχουν υποστεί ζημία ως συνέπεια παράβασης του παρόντος Νόμου, σχετικά με τη διαδικασία διεκδίκησης αποζημίωσης. • Εισαγωγή πρόνοιας σχετικά με την εξουσία της Εντεταλμένης Υπηρεσίας να διατάσσει, κατά περίπτωση, τον εμπορευόμενο και/ή οποιοδήποτε τρίτο μέρος, όπως παρόχους υπηρεσιών διαδικτύου και οποιονδήποτε παρέχει φιλοξενία ή μεταδίδει πληροφορίες να αφαιρέσει περιεχόμενο ή να περιορίσει την πρόσβαση σε επιγραμμική διεπαφή ή να προβεί σε ρητή αναγραφή προειδοποίησης προς τους καταναλωτές κατά την πρόσβαση τους σε επιγραμμική διεπαφή. • Εισαγωγή πρόνοιας σχετικά με την εξουσία της Εντεταλμένης Υπηρεσίας να διατάσσει, κατά περίπτωση, πάροχο υπηρεσιών υποδοχής και/ή οποιοδήποτε τρίτο μέρος, όπως παρόχους υπηρεσιών διαδικτύου και οποιονδήποτε παρέχει φιλοξενία ή μεταδίδει πληροφορίες να διαγράψει, να απενεργοποιήσει ή να περιορίσει την πρόσβαση σε επιγραμμική διεπαφή. • Εισαγωγή πρόνοιας σχετικά με την εξουσία της Εντεταλμένης Υπηρεσίας να διατάσσει, κατά περίπτωση, καταχωρητές ή μητρώα τομέα να διαγράψουν ένα πλήρως εγκεκριμένο όνομα τομέα και όπως ζητήσει από την αρμόδια εποπτική αρχή να προβεί σε σχετική καταχώρηση. • Εισαγωγή δυνατότητας αγοράς
--	--	---

	αγαθών ή υπηρεσιών ως δοκιμαστικές αγορές, κατά περίπτωση, ακόμη και με καλυμμένη ταυτότητα, με σκοπό τον εντοπισμό τυχόν παραβάσεων του παρόντος Νόμου και την συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων. • Εισαγωγή δυνατότητας άσκησης ιεραρχικής προσφυγής ενώπιον του Υπουργού, μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης στον παραβάτη και υποχρέωσης λήψης απόφασης από αυτόν εντός 90 ημερών. • Διατήρηση της δυνατότητας προσώπων με έννομο συμφέρον υποβολής αίτησής τους στο δικαστήριο για έκδοση απαγορευτικού διατάγματος. • Θέσπιση δυνατότητας καταναλωτή, του οποίου τα οικονομικά συμφέροντα έχουν θιγεί, συνεπεία οποιασδήποτε παράβασης των προνοιών του Νόμου, να εγείρει αγωγή ενώπιον αρμόδιου Δικαστηρίου για καταβολή αποζημίωσης και/ή για υπαναχώρηση από τη σύμβαση και/ή για μείωση του τιμήματος του προϊόντος και/ή της υπηρεσίας, το οποίο αποτελεί το αντικείμενο της σύμβασης και/ή για οποιαδήποτε άλλη εύλογη απαίτηση ως θεραπεία και/ή ως αποκατάσταση και/ή ως επανόρθωση της βλάβης που έχει υποστεί. • Θέσπιση ποινικής ευθύνης για μη συμμόρφωση προς το περιεχόμενο των διοικητικών αποφάσεων που διαπιστώνουν παραβάσεις. • Διευκρίνιση των εξουσιών του Δικαστηρίου σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του παρόντος Νομοσχεδίου, π.χ. δικαίωμα ατομικής αποζημίωσης του θιγόμενου καταναλωτή και παράλληλη θέσπιση νέων θεραπειών. • Θέσπιση υποχρέωσης από το Δικαστήριο αυτεπάγγελτης εξέτασης
--	--

		παραβίασης των προνοιών του Νόμου. • Διόρθωση πλημμελειών των εναρμονιστικών νομοθεσιών. • Ενοποίηση ορισμών, παράθεση γενικών ορισμών στην αρχή του Νομοσχεδίου και ειδικών ορισμών σε κάθε Μέρος. • Εισαγωγή υποχρέωσης γραπτής ενημέρωσης του καταναλωτή (με σήμανση) για την πολιτική επιστροφών/αλλαγών των καταστημάτων, καθώς και για το δικαίωμα νόμιμης εγγύησης. • Σε σχέση με τη νόμιμη εγγύηση: επέκταση του χρονικού διαστήματος εντός του οποίου η έλλειψη συμμόρφωσης τεκμαίρεται ότι υφίσταται κατά την παράδοση, από έξι (6) μήνες σε ένα (1) χρόνο, • εισαγωγή πρόνοιας, βάσει της οποίας το χρονικό διάστημα κατά το οποίο το προϊόν βρίσκεται στην κατοχή του πωλητή για σκοπούς επισκευής εξαιρείται της χρονικής διάρκειας της νόμιμης εγγύησης, • θέσπιση υποχρέωσης πωλητή να χορηγεί στον καταναλωτή απόδειξη παραλαβής και παράδοσης, όταν λαμβάνει/επιστρέφει ένα προϊόν για σκοπούς επισκευής ή αντικατάστασης και, επιπρόσθετα, χορήγηση δικαιώματος στον καταναλωτή να ζητά από τον πωλητή γραπτή αναφορά του πορίσματος του τεχνικού ελέγχου που διεξήχθη επί του αγαθού. • Θέσπιση υποχρέωσης παραχώρησης της δήλωσης εμπορικής εγγύησης γραπτώς στον καταναλωτή ή με άλλο σταθερό μέσο (με την υφιστάμενη νομοθεσία πρέπει να ζητηθεί από τον καταναλωτή). • Απλοποίηση αναγραφής μοναδιαίας τιμής, μέσω: -της κατάργησης του Παραρτήματος του Νόμου που αφορά στον τρόπο αναγραφής της μοναδιαίας τιμής σε
--	--	---

		συγκεκριμένα προϊόντα, και -της κατάργησης της υποχρέωσης της αναγραφής δύο μοναδιαίων τιμών σε προϊόντα με στραγγισμένο καθαρό βάρος. • Τροποποίηση του τρόπου αναγραφής τιμών σε εκπτώσεις, με τρόπο ώστε: · να εφαρμόζεται σε όλα τα προϊόντα και όχι μόνο σε συγκεκριμένες κατηγορίες προϊόντων που προβλέπει ο υφιστάμενος νόμος, · σε όλες τις περιπτώσεις, η τιμή στην οποία πωλείτο αμέσως προηγούμενος το προϊόν, να εξακολουθεί να αναγράφεται στο προϊόν προς ενημέρωση των καταναλωτών, · να υπάρχει υποχρέωση αναγραφής -πέραν της προηγούμενης τιμής- είτε της τρέχουσας τελικής τιμής είτε του ποσοστού ή κλάσματος μείωσης της προηγούμενης τιμής, γεγονός που διευκολύνει τις επιχειρήσεις στην ανακοίνωση εκπτώσεων, ενισχύει τον ανταγωνισμό και κατ' επέκταση ευνοεί τους καταναλωτές. • Υποχρέωση καταστημάτων παροχής υπηρεσιών να αναρτούν εντός του καταστήματος τιμοκατάλογο με τις τιμές των βασικών υπηρεσιών που προσφέρουν και -εφόσον είναι τεχνικά εφικτό- στην πρόσοψη του καταστήματος.
Κατάργηση (πλήρης) υφιστάμενης νομοθεσίας	✓	(α) Ο περί των Αθέμιτων Εμπορικών Πρακτικών των Επιχειρήσεων προς τους Καταναλωτές Νόμος του 2007 (Ν. 103(Ι)/2007). (β) Ο περί Ελέγχου των Παραπλανητικών και Συγκριτικών Διαφημίσεων Νόμος του 2000. (γ) Ο περί Καταχρηστικών Ρητρών σε Καταναλωτικές Συμβάσεις Νόμος του 1996 (Ν. 93(Ι)/1996

		(δ) Ο περί των Δικαιωμάτων των Καταναλωτών Νόμος του 2013 (Ν. 133(Ι)/2013). (ε) Ο περί της Αναγραφής της Τιμής Πώλησης και της Μοναδιαίας Τιμής των Προϊόντων που προσφέρονται στους Καταναλωτές Νόμος του 2000 (Ν. 112(Ι)/2000). (στ) Ο περί Ορισμένων Πτυχών της Πώλησης Καταναλωτικών Αγαθών και των Συναφών Εγγυήσεων Νόμος του 2000 (Ν. 7(Ι)/2000). (ζ) Ο περί των Προϋποθέσεων Πώλησης των Εμπορευμάτων σε Τιμές Έκπτωσης Νόμος του 1990.
Τροποποίηση/αντικατάσταση / εκσυγχρονισμός/ κατάργηση προνοιών υφιστάμενης νομοθεσίας		
Κωδικοποίηση υφιστάμενης νομοθεσίας	ν	Ενοποιούνται οι ακόλουθες υφιστάμενες οριζόντιες νομοθεσίες: • Ο περί των Αθέμιτων Εμπορικών Πρακτικών των Επιχειρήσεων προς τους Καταναλωτές Νόμος του 2007 (103(Ι)/2007) ως τροποποιήθηκε. • Ο περί Ελέγχου των Παραπλανητικών και Συγκριτικών Διαφημίσεων Νόμος του 2000 (92(Ι)/2000) ως τροποποιήθηκε. • Ο περί των Δικαιωμάτων των Καταναλωτών Νόμος του 2013 (133(Ι)/2013) ως τροποποιήθηκε. • Ο περί Ορισμένων Πτυχών της Πώλησης Καταναλωτικών Αγαθών και των Συναφών Εγγυήσεων Νόμος του 2000 (7(Ι)/2000) ως τροποποιήθηκε. • Ο περί της Αναγραφής της Τιμής Πώλησης και της Μοναδιαίας Τιμής των Προϊόντων που προσφέρονται στους Καταναλωτές Νόμος του 2000 (112(Ι)/2000) ως τροποποιήθηκε. • Ο περί Καταχρηστικών

		Ρητρών σε Καταναλωτικές Συμβάσεις Νόμος του 1996 (93(Ι)/1996) ως τροποποιήθηκε. Οι περί των Προϋποθέσεων Πώλησης Εμπορευμάτων σε Τιμές Εκπτώσεων Νόμος του 1990 (34/1990) ως τροποποιήθηκε.
ΥΙΟΘΕΤΗΣΗ / ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ	Παρακαλώ εξηγήστε	
Πότε λήγει η προθεσμία υιοθέτησης της Οδηγίας;	Σχετικά με τον Κανονισμό (ΕΕ) 2017/2394 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2017, σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών η προθεσμία υιοθέτησης του λήγει στις 17/1/2020.	
Να επισημανθούν τυχόν προβλήματα / εμποδία για έγκαιρη εφαρμογή της προτεινόμενης νομοθεσίας και τυχόν συνέπειες από τη μη έγκαιρη υιοθέτηση της ευρωπαϊκής νομοθεσίας.	Θεωρούμε πως δε θα υπάρξουν προβλήματα για την έγκαιρη εφαρμογή της προτεινόμενης νομοθεσίας. Σε περίπτωση μη έγκαιρης υιοθέτησης της, δε θα είναι δυνατή η συνδρομή σε διασυννοριακές παραβάσεις του δικαίου προστασίας του καταναλωτή.	
Εκκρεμούν τυχόν νομικά μέτρα εναντίον της Κυπριακής Δημοκρατίας σε σχέση με την υπό αναφορά ευρωπαϊκή νομοθεσία; Παρακαλώ εξηγήστε και επισυνάψτε τυχόν σχετική αλληλογραφία (EURilot).	Όχι	

ΕΝΟΤΗΤΑ Β: ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΥ		
B1	ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ	Περιγραφή της ευρωπαϊκής νομοθεσίας στην εναρμόνιση με την οποία στοχεύει η προτεινόμενη ρύθμιση (να περιληφθούν σχετικοί ηλεκτρονικοί σύνδεσμοι τόσο για την ευρωπαϊκή νομοθεσία όσο και για την ΑΑ σε επίπεδο ΕΕ, αν υπάρχει)

B1.1	Αντικείμενο / στόχευση / επιδιωκόμενα αποτελέσματα από την εφαρμογή της νομοθεσίας	Σχετικά με τον Κανονισμό 2017/2394, αυτός καθορίζει τους όρους υπό τους οποίους οι αρμόδιες αρχές οι οποίες έχουν οριστεί από τα κράτη μέλη ως αρμόδιες για την επιβολή της ενωσιακής νομοθεσίας για την προστασία των συμφερόντων των καταναλωτών, συνεργάζονται και συντονίζουν τις δράσεις μεταξύ τους και με την Επιτροπή, προκειμένου να επιβάλλουν τη συμμόρφωση με τη νομοθεσία αυτή, να εξασφαλίζουν την ομαλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και να ενισχύουν την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των καταναλωτών. Ο εν λόγω Κανονισμός στοχεύει στην ενίσχυση της προστασίας των καταναλωτών από τις απάτες και την ταχύτερη ανίχνευση των εμπορών που εφαρμόζουν αθέμιτες πρακτικές. (https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX:32017R2394&from=EN)
B1.2	Έχει διεξαχθεί Ανάλυση Αντίκτυπου για τη νομοθεσία σε επίπεδο ΕΕ και ποια τα κύρια συμπεράσματά της?	Σχετικά με τον Κανονισμό (ΕΕ) 2017/2394 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2017, σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών βλέπε https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX:52016SC0165&from=EN 25.5.2016 - SWD(2016) 165 final
B2	ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ ΕΠΙΛΟΓΩΝ	Περιγραφή νομοθετικής ή / και άλλης ρύθμισης που έχει εξεταστεί για τον ίδιο σκοπό, αν εφαρμόζεται
B2.1	Πρώτη επιλογή (προτεινόμενη)	Δεν εφαρμόζεται
B2.2	Δεύτερη επιλογή	
B2.3	Τρίτη επιλογή	
...	...	

B2α	Αιτιολόγηση της προτεινόμενης επιλογής	
B3	ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ	Περιγραφή της διαδικασίας διαβούλευσης
B3.1	Έχει πραγματοποιηθεί διάλογος κατά την διαμόρφωση της προτεινόμενης νομοθεσίας ή/και διεξαγωγής της σχετικής ΑΑ με τη Δημόσια Υπηρεσία (άλλα εμπλεκόμενα υπουργεία/ υπηρεσίες / τμήματα);	Ναι
B3.2	Σε ποιο στάδιο πραγματοποιήθηκε ο διάλογος με Δημόσια Υπηρεσία, με ποιους φορείς και ποια τα κύρια αποτελέσματά του (συνοπτικά); [Παρακαλώ επισυνάψετε τυχόν διαθέσιμα σχετικά έγγραφα]	Ο διάλογος με Δημόσια Υπηρεσία πραγματοποιήθηκε μετά την ολοκλήρωση της σύνταξης του προσχεδίου νομοσχεδίου. Επισυνάπτεται σχετικός κατάλογος αποδεκτών και λοιπά σχετικά έγγραφα. (βλ. Συνημμένο 2)
B3.3	Έχει πραγματοποιηθεί διαβούλευση κατά την διαμόρφωση της προτεινόμενης νομοθεσίας ή/και διεξαγωγής της σχετικής ΑΑ με άλλους άμεσα εμπλεκόμενους φορείς(Stakeholders);	Ναι
B3.4	Σε ποιο/α στάδιο/α πραγματοποιήθηκε η διαβούλευση με άλλους άμεσα εμπλεκόμενους φορείς(Stakeholders);	Ο διάλογος με άλλους άμεσα εμπλεκόμενους φορείς πραγματοποιήθηκε μετά την ολοκλήρωση της σύνταξης του προσχεδίου νομοσχεδίου.
B3.5	Με ποιους φορείς πραγματοποιήθηκε η διαβούλευση με άλλους άμεσα εμπλεκόμενους φορείς(Stakeholders); Σε περίπτωση που εκτιμάται ότι η πρόταση αναμένεται να έχει	Επισυνάπτεται σχετικός κατάλογος αποδεκτών και λοιπά σχετικά έγγραφα. (βλ. Συνημμένο 2)

	οικονομικές επιπτώσεις για τις επιχειρήσεις, να εξηγηθεί κατά πόσο έχει διεξαχθεί διαβούλευση με εκπροσώπους της επιχειρηματικής κοινότητας και κυρίως των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.		
B3.6	Τι μέθοδοι χρησιμοποιήθηκαν για τη διεξαγωγή της διαβούλευσης με άλλους άμεσα εμπλεκόμενους φορείς(Stakeholders);σε κάθε στάδιο και ποια η χρονική διάρκεια της διαβούλευσης στην κάθε περίπτωση;	Αποστάληκε επιστολή σε ηλεκτρονική μορφή σε όλους τους φορείς, με την οποία επισυνάφθηκε το Νομοσχέδιο με την παράκληση όπως υποβληθούν οι οποιεσδήποτε απόψεις. Η χρονική διάρκεια της διαβούλευσης ήταν ένας μήνας. Περαιτέρω, έγινε ανάρτηση της ανακοίνωσης της διαβούλευσης τόσο στην ιστοσελίδα όσο και μέσω των ΜΚΔ της ΥΠΚ.	
B3.7	Ποια τα κύρια αποτελέσματα της διαβούλευσης με άλλους άμεσα εμπλεκόμενους φορείς(Stakeholders);; [Παρακαλώ επισυνάψετε τυχόν διαθέσιμα σχετικά έγγραφα]	Τα αποτελέσματα της διαβούλευσης παρατίθενται στο <u>Συνημμένο 3</u> .	
B4	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ	[Σε περίπτωση τυχόν επιπτώσεων για τις επιχειρήσεις να επισημανθεί αν αυτές αναμένεται να είναι σημαντικές και δυσανάλογα βαρύτερες για τις Μικρομεσαίες και κυρίως για τις Πολύ Μικρές ή/και Μικρές επιχειρήσεις- {SMETest}]	
Έχει εκπονηθεί ειδική οικονομική μελέτη για το αντικείμενο / σκοπό της προτεινόμενης νομοθεσίας;		Nαι	Όχι
[Αν Ναι, να επισυναφθεί]			✓
B4.1	Από την εφαρμογή της προτεινόμενης νομοθεσίας αναμένεται να προκύπτει οποιοσδήποτε σημαντικός οικονομικός αντίκτυπος για τους πολίτες / νοικοκυριά, τις επιχειρήσεις ή αντίκτυπος στο	Nαι / Όχι	Εξηγείστε
		Όχι	Οι πλείστες των προνοιών της προτεινόμενης νομοθεσίας ήδη εφαρμόζονται μέσω των νομοθεσιών

	μακροοικονομικό περιβάλλον της χώρας? [Αν Ναι εξηγήστε συνοπτικά, αν Όχι προχωρήστε στην ερώτηση B5]		που καταργούνται.			
B4.2	Η προτεινόμενη νομοθεσία οδηγεί σε αύξηση του ΔΦ και του κόστους συμμόρφωσης για τους πολίτες μέσω πρόσθετων νομικών υποχρεώσεων συμμόρφωσης; [Αν Ναι δώστε εκτίμηση κόστους και εξηγήστε συνοπτικά, αν Όχι προχωρήστε στην ερώτηση B4.4]	Όχι	(Απάντηση σε € + εξηγήσεις)			
B4.3	Να αιτιολογηθεί σε περίπτωση που προκύπτει αλλά δεν μπορεί να ποσοτικοποιηθεί ο ΔΦ και να αναλυθούν εν συντομία οι σχετικές αναμενόμενες επιπτώσεις, βάση ποιοτικής προσέγγισης	Δεν εφαρμόζεται				
B4.4	ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΣΤΙΣ ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ³ {SMETest}	Πολύ Μικρές (1-9)	Μικρές (10-49)	Μεσαίες (50-249)	Μεγάλες (250+)	
B4.4α	Η προτεινόμενη νομοθεσία οδηγεί σε αύξηση του ΔΦ και του κόστους συμμόρφωσης για τις επιχειρήσεις μέσω πρόσθετων νομικών υποχρεώσεων συμμόρφωσης; [Απαντήστε Ναι/Όχι για κάθε κατηγορία. Αν Όχι σε όλες	Όχι	Όχι	Όχι	Όχι	

³ Μικρομεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ) θεωρούνται αυτές που εργοδοτούν λιγότερους από 250 υπαλλήλους και των οποίων ο ετήσιος κύκλος εργασιών δεν υπερβαίνει τα €50 εκ. ή το σύνολο του ετήσιου ισολογισμού τους δεν υπερβαίνει τα €43 εκ..

	προχωρήστε στην ερώτηση B5.6]				
B4.4β	Πληθυσμός επιχειρήσεων που επηρεάζονται				
B4.4γ	Εκτίμηση ΔΦ για κάθε κατηγορία	(Απάντηση σε € + εξηγήσεις)			
B4.4δ	Να αιτιολογηθεί σε περίπτωση που προκύπτει αλλά δεν μπορεί να ποσοτικοποιηθεί ο ΔΦ για τις επιχειρήσεις και να αναλυθούν εν συντομία οι σχετικές αναμενόμενες επιπτώσεις, λαμβανομένου υπόψη του μεγέθους των επιχειρήσεων, βάση ποιοτικής προσέγγισης				
ΜΕΤΡΙΑΣΜΟΣ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΥ (SMETest)		Να απαντηθεί αν Ναι στη B4.4α για Μικρές και Πολύ Μικρές επιχειρήσεις (δεν εξαιρούνται) και προκύπτει σημαντικός και δυσανάλογος ΔΦ βάση εκτιμήσεων στη B4.4γ ή B4.4δ ή άλλη δυσανάλογη επιβάρυνση μεταξύ επιχειρήσεων βάση της B4.1 (να διευκρινιστεί πιο κάτω)			
B4.5	Έχουν αξιολογηθεί/προωθούνται μέτρα μετριασμού του αντίκτυπου ή αντισταθμιστικά μέτρα για τις μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις; Αν Ναι, ποια είναι αυτά και γιατί; Αν Όχι, να αιτιολογηθεί.				
B5	ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ				
B5.1	Από την εφαρμογή της προτεινόμενης νομοθεσίας αναμένεται να προκύπτει οποιοσδήποτε σημαντικός αντίκτυπος ως προς τη δομή, οργάνωση και λειτουργία της δημόσιας υπηρεσίας?	Ναι / Όχι	Εξηγήστε		
		Όχι			

	[Αν Ναι εξηγήστε συνοπτικά, αν Όχι προχωρήστε στην ερώτηση B6]		
B5.2	Η προτεινόμενη νομοθεσία οδηγεί σε αύξηση του ΔΦ για τη δημόσια υπηρεσία μέσω πρόσθετων διαδικασιών; [Αν Ναι δώστε εκτίμηση κόστους και εξηγήστε συνοπτικά, αν Όχι προχωρήστε στην ερώτηση B6]	Όχι	(Απάντηση σε € + εξηγήσεις)
B5.3	Να αιτιολογηθεί σε περίπτωση που προκύπτει αλλά δεν μπορεί να ποσοτικοποιηθεί ο ΔΦ και να αναλυθούν εν συντομία οι σχετικές αναμενόμενες επιπτώσεις, βάση ποιοτικής προσέγγισης		
B6	ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ		
B6.1	Από την εφαρμογή της προτεινόμενης νομοθεσίας αναμένεται να προκύπτει οποιοσδήποτε σημαντικός κοινωνικός αντίκτυπος? [Αν Ναι εξηγήστε συνοπτικά, αν Όχι προχωρήστε στην ερώτηση B7]	Ναι / Όχι Ναι	Εξηγήστε Η ενοποίηση των προαναφερθεισών νομοθεσιών αποσκοπεί κυρίως στην αποτελεσματικότερη προστασία του καταναλωτή.
B7	ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ		
B7.1	Από την εφαρμογή της προτεινόμενης νομοθεσίας αναμένεται να προκύπτει οποιοσδήποτε σημαντικός περιβαλλοντικός αντίκτυπος? [Αν Ναι εξηγήστε συνοπτικά, αν Όχι προχωρήστε στην Ενότητα Γ]	Ναι / Όχι Όχι	Εξηγήστε
B8	ΕΠΙΧΡΥΣΩΣΗ" ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ (Gold-Plating)	Να απαντηθεί στη βάση σύγκρισης της νομοθετικής πρότασης που προωθείται με το περιεχόμενο της νομοθεσίας όπως αυτή έχει εγκριθεί σε επίπεδο ΕΕ	

B8.1	Η προτεινόμενη νομοθεσία περιλαμβάνει πρόνοιες πέραν των ελάχιστων απαιτήσεων της Ευρωπαϊκής Νομοθεσίας; Αν Ναι, ποιες είναι αυτές και γιατί;	Όχι		
8.2	Εκτίμηση τυχόν πρόσθετου ΔΦ που προκύπτει ως αποτέλεσμα των πρόσθετων προνοιών	Πολίτες	Επιχειρήσεις	Δημόσια Υπηρεσία
		Κανένα πρόσθετο ΔΦ	Κανένα πρόσθετο ΔΦ	Κανένα πρόσθετο ΔΦ

Γ. ΣΥΝΟΨΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΥ

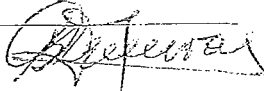
[Το παρόν Τμήμα μπορεί να αξιοποιηθεί για σκοπούς δημοσίευσης των αποτελεσμάτων της ΑΑ]

Συμπληρώστε βάση των απαντήσεων που έχουν δοθεί στις σχετικές ερωτήσεις πιο πάνω

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΕΕ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

Ενότητες ΑΑ	Σχετικές ερωτήσεις	Συνοπτικά τα κύρια αποτελέσματα της ανάλυσης (μεγιστο 10 γραμμές ανά ενότητα)	Δ/Ε
1. Αξιολόγηση εναλλακτικών επιλογών	B1-B2	Δεν εφαρμόζεται.	
2. Διαδικασίες Διαβούλευσης	B3	Έχουν ολοκληρωθεί οι απαιτούμενες διαδικασίες της δημόσιας διαβούλευσης.	
3. Καταγραφή βασικών οικονομικών, κοινωνικών ή/και περιβαλλοντικών επιπτώσεων	B4-B7	Δεν υπάρχουν.	
4. Εκτίμηση ΔΦ	B4.2-B4.4 B5.2-B5.3	Δεν εφαρμόζεται.	
5. Ειδική ανάλυση επιπτώσεων για Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις {Σύνοψη SMETest}	B4.4 B4.5	Δεν εφαρμόζεται.	
6. Εκτίμηση «Επιχρύσωσης» νομοθεσίας (goldplating)	B8	Δεν εφαρμόζεται.	

--	--	--	--

ΕΛΕΓΧΟΣ ΣΕ ΕΠΙΠΕΔΟ ΑΡΜΟΔΙΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ	
Επιβεβαιώνεται ότι το περιεχόμενο της πιο πάνω ΑΑ έχει ελεγχθεί και τα αποτελέσματα αυτής επικυρώνονται από τον/η Γενικό Διευθυντή/ρια του Υπουργείου	
Υπογραφή	
Ονοματεπώνυμο	
Τίτλος/Υπουργείο	
Ημερομηνία	

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ SMETEST (όπου εφαρμόζεται)					
<i>[Το παρόν Τμήμα συμπληρώνεται από εκπρόσωπο της Μονάδας Αξιολόγησης για το SMeTest]</i>					
Συμπληρώστε βάση σχετικής αξιολόγησης για το επίπεδο/ποιότητα ανάλυσης στην κάθε υπο-ενότητα και συνολικά [Επιλέξτε με V το καταλληλότερο μεταξύ ΜΕ – Μη Επαρκής, Ι- Ικανοποιητική, Π – Πλήρης και επεξηγήστε αν κρίνεται αναγκαίο]					
Ενότητα	ΜΕ	Ι	Π	Δ/Ε	Σχόλιο / Επεξήγηση
1. Αναγκαιότητα πρότασης και αξιολόγηση εναλλακτικών επιλογών ρύθμισης					
2. Διαδικασίες διαβούλευσης – εμπλοκή επιχειρηματικής κοινότητας					
3. Ανάλυση Αντίκτυπου στο σύνολο και στις επιμέρους κατηγορίες					

επιχειρήσεων					
4. Προώθηση ή αιτιολόγηση της μη προώθησης μέτρων μετριασμού (όπου εφαρμόζεται)					
Συνολική Αξιολόγηση του SMETest					
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ SME TEST					
Ημερομηνία παραλαβής του συμπληρωμένου ερωτηματολογίου					
Ημερομηνία ολοκλήρωσης ελέγχου SMETest					
ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ / ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ					
Συστάσεις προς το αρμόδιο Υπουργείο:					
Επισημάνσεις προς το Υπουργικό Συμβούλιο:					
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ					
Στοιχεία επικοινωνίας εκπροσώπου Μονάδας Αξιολόγησης για το SMETest	Όνομα:				
	Email:				
	Τηλέφωνο:				
Υπογραφή					

ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ 1
ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Ο Περί Προστασίας του Καταναλωτή Νόμος του 2018

Κανονισμός (ΕΕ) 2017/2394 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12 ^{ης} Δεκεμβρίου 2017, σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών.	Άρθρα νομοσχεδίου
Άρθρο 9(3)(α)	Άρθρο 54
Άρθρο 9(3)(β)	Άρθρο 54
Άρθρο 9(3)(γ)	Άρθρο 54
Άρθρο 9(3)(δ)	Άρθρο 54
Άρθρο 9(4)(α)	Άρθρο 57
Άρθρο 9(4)(β)	Άρθρο 57
Άρθρο 9(4)(γ)	Άρθρο 57
Άρθρο 9(4)(δ)	Άρθρο 57
Άρθρο 9(4)(ε)	Άρθρο 57
Άρθρο 9(4)(στ)	Άρθρο 57
Άρθρο 9(4)(ζ)	Άρθρο 57
Άρθρο 9(4)(η)	Άρθρο 57

ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ 2
ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΠΟΔΕΚΤΩΝ

Υπουργείο Αμυνας
Εμμανουήλ Ροΐδη 4,
1432 Λευκωσία
Τηλέφωνο: 22 807500
Φαξ: 22 676182
defence@mod.gov.cy

Υπουργείο Γεωργίας, Αγροτικής Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος
Αμφιπόλεως 6
2025 Στρόβολος
Λευκωσία.
Τηλέφωνο: 22 408326
Φαξ: 22 780623
registry@moa.gov.cy

Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξεως
Λεωφόρος Αθαλάσσης 125
1461 Λευκωσία
Τηλέφωνο: 22 805955
Φαξ: 22 518356
registry@mipo.gov.cy

Υπουργείο Εξωτερικών
Λεωφόρος Προεδρικού Μεγάρου
1447 Λευκωσία
Τηλέφωνο: 22 651000
Φαξ: 22 661881
info@mfa.gov.cy

Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων
Λεωφόρος Βύρωνος 7
1463 Λευκωσία
Τηλέφωνο : 22 401600
Φαξ: 22 670993
administration@mlsi.gov.cy

47

Υπουργείο Εσωτερικών

1453, Λευκωσία

Τηλέφωνο: 22 867800

Φαξ: 22 671465

info@moi.gov.cy

Υπουργείο Μεταφορών, Επικοινωνιών και Έργων

Αχαιών 28,

1424 Λευκωσία

Τηλέφωνο: 22 800100

Φαξ: 22 776266

permsec@mcw.gov.cy

Υπουργείο Οικονομικών

Γωνία Μιχαήλ Καραολή & Γρηγόρη Αυξεντίου

1439 Λευκωσία

Τηλέφωνο: 22 601010

Φαξ: 22 602723

registry@mof.gov.cy

Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού

Γωνία Κίμωνος και Θορυκιδίδου

Ακρόπολη, 1434 Λευκωσία

Τηλέφωνο: 22 800600/700

Φαξ: 22 426349

registry@moec.gov.cy

Υπουργείο Υγείας

Γωνία Προδρόμου Ι & Χείλωνος 17

1448 Λευκωσία, Κύπρος

Τηλέφωνο: 22 605300

Φαξ: 22 605301

perm.sec@moh.gov.cy

Κεντρική Τράπεζα της Κύπρου

Τ.Θ. 25529

1395 Λευκωσία

Τηλέφωνο: 22714100

Φαξ: 22714959

humanresource@centralbank.cy

Κυπριακός Οργανισμός Τουρισμού

T.Θ. 24535

1390 Λευκωσία

Τηλέφωνο: 22691100

Φαξ: 22334696

cytour@visitcyprus.com

Ενιαίος Φορέας Εξώδικης Επίλυσης Διαφορών Χρηματοοικονομικής Φύσης

T.Θ.25735, 1311 Λευκωσία

T.Θ.26722, 1647 Λευκωσία

Τηλέφωνο: 22848900

Φαξ: 22660584, 22660118

enquiries@financialombudsman.gov.cy

Επίτροπο Διοικήσεως και Προστασίας Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Era House, Διαγόρου 2, 1097 Λευκωσία

T.Θ.: 22166, 1518 Λευκωσία

Τηλέφωνο : 22 405500 / 501

Φαξ: 22 672881

ombudsman@ombudsman.gov.cy

Επίτροπο Νομοθεσίας

Γωνία Απελλή και Παύλου Νιρβάνα

Άγιοι Ομολογητές

1492 Λευκωσία

Τηλέφωνο: 22 873002, 22 873003

Φαξ: 22 667055

olcommissioner@olc.gov.cy

Επίτροπο Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα

T.Θ. 23378, 1682 Λευκωσία

Τηλέφωνο: 22818456

Φαξ: 22 304565

commissioner@dataprotection.gov.cy

Επιτροπή Προστασίας Ανταγωνισμού

Λεωφόρος Στροβόλου 53,

T.Θ. 23467, 1683 Λευκωσία

Τηλέφωνο: 22 606660

Φαξ: 22 304944

chairman@competition.gov.cy

45

Γραφείο Επιτρόπου Ρυθμίσεως Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και Ταχυδρομείων
Ηλιουπόλεως 12, 1101 Λευκωσία,
Τ.Θ. 24412, 1704 Λευκωσία
info@ocecpr.org.cy

Σύνδεσμος Τραπεζών Κύπρου
Τ.Θ. 16113
2086 Λευκωσία
Τηλέφωνο: 22664293
Φαξ: 22665135
info@acb.com.cy

Σύνδεσμος Ασφαλιστικών Εταιρειών Κύπρου
Τ.Θ. 22030
1516 Λευκωσία
Τηλέφωνο: 22452990
Φαξ: 22374288
info@iac.org.cy

Παγκύπριος Σύνδεσμος Ξενοδόχων
Τ.Θ. 24772
1303 Λευκωσία
Τηλέφωνο: 22452820
Φαξ: 22375460
cha@cyprus hotellassociation.org

Παγκύπριος Δικηγορικός Σύλλογος
Τ.Θ. 21446,
1508 Λευκωσία
Τηλέφωνο: 22 873300
Φαξ: 22 87 3013
info@cybar.org.cy

Κυπριακός Σύνδεσμος Καταναλωτών
Τ.Θ. 24874, 1304 Λευκωσία
Τηλέφωνο: 700 00 700
Φαξ: 22 516118
info@katanalotis.org.cy

Παγκύπρια Ένωση Καταναλωτών και Ποιότητας Ζωής

Τ.Θ. 16033, 2085 Στρόβολος

Τηλέφωνο: 22 313111

Φαξ: 22 463077

consumersunion@cytanet.com.cy

Σύνδεσμος Προστασίας Δανειοληπτών Κύπρου

Θέκλας Λυσιώτης 21,

Τ.Κ: 3030,

Λεμεσός, Κύπρος

Τηλέφωνο: 25 746565

debtorsassociation@gmail.com

Σύνδεσμος Προστασίας Πρώτης Κατοικίας

Αισχύλου 11, 4525 Μονή, Λεμεσός

Τηλέφωνο: 7000 6474

Φαξ: 2502 8087

info@sppk.org.cy

Φορέας Ελέγχου Διαφήμισης Κύπρου

Τηλέφωνο: 99198954

info@fed.org.cy

Πανεπιστήμιο Κύπρου

Κτήριο Συμβουλίου-Συγκλήτου «Αναστάσιος Γ. Λεβέντης»

Λεωφ. Πανεπιστημίου 1

2109 Αγλαντζιά, Λευκωσία

Τ.Θ. 20537, 1678 Λευκωσία, Κύπρος

Τηλέφωνο: 22 894000

info@ucy.ac.cy

Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο Κύπρου

Τ.Θ.: 22006, 1516 Λευκωσία-Κύπρος

Τηλέφωνο: 22 713000

Φαξ: 22662051

a.beka@euc.ac.cy

Πανεπιστήμιο Λευκωσίας

Μακεδονιτίσσης 46, Έγκωμη

Τ.Θ. 24005

43

1700 Λευκωσία, Κύπρος
Τηλέφωνο: 22 841528
admissions@unic.ac.cy

Πανεπιστήμιο Νεάπολις Πάφου
Λεωφόρος Δανάης 2
8042 Πάφος
Κύπρος
Τ.Θ. 61744
8042 Πάφος
Τηλέφωνο: 26 843300
Φαξ: 26 931944
info@nup.ac.cy

Πανεπιστήμιο Frederick
Γιάννη Φρειδερίκου 7
Παλουριώτισσα,
1036, Λευκωσία
Τηλέφωνο: 22 394394
Φαξ: 22 22438234
info@frederick.ac.cy

University of Central Lancashire
Λεωφόρος Πανεπιστημίου 12-14
Πύλα, 7080 Λάρνακα
Τηλέφωνο: 24 694000
Φαξ: 24 812120
info@uclancypus.ac.cy

Ομοσπονδία Εργοδοτών & Βιομηχάνων (ΟΕΒ)
Τ. Θ. 21657,
1511 Λευκωσία
Τηλέφωνο: +357 22 665 102
Φαξ: +357 22 669 459
info@oeb.org.cy

Κυπριακό Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο
Τ.Θ. 21455,
1509 Λευκωσία
Τηλέφωνο: 22 889800

Φαξ: 22 669048
chamber@ccci.org.cy

Παγκύπρια Οργάνωση
 Βιοτεχνών Επαγγελματιών Καταστηματαρχών
 Μέγαρον ΠΟΒΕΚ, Μπουμπουλίνας 15,
 Λευκωσία, Κύπρος
 Τηλέφωνα: 22 753862, 99617340
 Φαξ: 22 753849
povekcy@cytanet.com.cy

Σύνδεσμος Ταξιδιωτικών Πρακτόρων Κύπρου
 Τ.Θ. 22369
 1521 Λευκωσία
 Τηλέφωνο: 22 666435
 Φαξ: 22 660330
acta@acta.org.cy

Γενικός Γραμματέας της Συνομοσπονδίας Εργαζομένων Κύπρου
 κ. Ανδρέας Μάτσας
 Λεωφ. Στροβόλου 11,
 2018 Στρόβολος
 Τηλέφωνο: 22 849613
 Φαξ: 22 849850
sek@sek.org.cy
christos.karydis@sek.org.cy

Γενικός Γραμματέας της Παγκύπριας Εργατικής Ομοσπονδίας
 κ. Πάμπης Κυρίτσης
 Αρχέρμιου 29,
 1045 Λευκωσία
 Τηλέφωνο: 22 866485
 Φαξ: 22 346828/
peo@peo.org.cy
nikos.grigoriou@peo.org.cy

Γενικός Γραμματέας της Δημοκρατικής Εργατικής Ομοσπονδίας Κύπρου
 κ. Ιωσήφ Αναστασίου (Πρόεδρος – Γραμματέας Συμβουλίου ΔΕΟΚ)
 Λεωφ. Λόρδου Βύρωνος 40,
 1096 Λευκωσία

✓
Τηλέφωνο: 22872194
Φαξ: 22 441896
deok@cytanet.com.cy
anastasiou_i@deok.org.cy

Πρόεδρος του Παγκύπριου Συνδέσμου Υπεραγορών
κ. Χαράλαμπος Παπαντωνίου
Λεωφ. Ελλάδος 1,
8020 Πάφος
Τηλέφωνο: 99 310475
Φαξ : 26 819778
pambos.papantoniou@papantoniou.com.cy
andreasahadamou@gmail.com

Γενικός Γραμματέας της Παγκύπριας Συντεχνίας Δημοσίων Υπαλλήλων
κ. Γλαύκος Χατζηπέτρου
Δημοσθένη Σεβέρη 3,
1066 Λευκωσία
Τηλέφωνο: 22 844454
Φαξ : 22 668639/
pasysy@pasydy.org

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ, ΕΜΠΟΡΙΟΥ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΥΕΕΒΤ: 08.13.001.028.002

Τηλ: + 357 22200922

Φαξ: + 357 22200975

e-mail: epapachristoforou@mcit.gov.cy

ccps@mcit.gov.cy

29 Ιουνίου 2018

Προς Κατάλογο Αποδεκτών

Θέμα: Έναρξη διαβούλευσης σχετικά με την ετοιμασία νέου ενοποιημένου νομοθετήματος με τίτλο «Ο περί Προστασίας του Καταναλωτή Νόμος 2018»

Έχω οδηγίες να αναφερθώ στο πιο πάνω θέμα και να φέρω σε γνώση σας τα ακόλουθα:

2. Στο πλαίσιο ενοποίησης/κωδικοποίησης συγκεκριμένων νομοθεσιών, που ρυθμίζουν θέματα προστασίας των οικονομικών συμφερόντων των καταναλωτών, καθώς και ενίσχυσης και ενδυνάμωσης των εξουσιών και αρμοδιοτήτων της Εντεταλμένης Υπηρεσίας με σκοπό την καλύτερη και αποτελεσματικότερη εφαρμογή των εν λόγω νομοθεσιών, καταρτίστηκε προσχέδιο νομοσχεδίου με τίτλο «Ο Περί της Προστασίας του Καταναλωτή Νόμος του 2018», στο οποίο ενοποιούνται οι ακόλουθες υφιστάμενες οριζόντιες νομοθεσίες:

- Ο περί των Αθέμιτων Εμπορικών Πρακτικών των Επιχειρήσεων προς τους Καταναλωτές Νόμος του 2007 (103(I)/2007) ως τροποποιήθηκε.
- Ο περί Ελέγχου των Παραπλανητικών και Συγκριτικών Διαφημίσεων Νόμος του 2000 (92(I)/2000) ως τροποποιήθηκε.
- Ο περί των Δικαιωμάτων των Καταναλωτών Νόμος του 2013 (133(I)/2013) ως τροποποιήθηκε.

Αγαπήνορος 2, Μέγαρο ΙΡΙΣ - 1421 Λευκωσία

www.consumer.gov.cy

ΕΠ/08.13.001.028.002

Σελίδα 1 από 7

- 39
- Ο περί Ορισμένων Πτυχών της Πώλησης Καταναλωτικών Αγαθών και των Συναφών Εγγυήσεων Νόμος του 2000 (7(I)/2000) ως τροποποιήθηκε.
 - Ο περί της Αναγραφής της Τιμής Πώλησης και της Μοναδιαίας Τιμής των Προϊόντων που προσφέρονται στους Καταναλωτές Νόμος του 2000 (112(I)/2000) ως τροποποιήθηκε.
 - Ο περί Καταχρηστικών Ρητρών σε Καταναλωτικές Συμβάσεις Νόμος του 1996 (93(I)/1996) ως τροποποιήθηκε.
 - Οι περί των Προϋποθέσεων Πώλησης Εμπορευμάτων σε Τιμές Εκπτώσεων Νόμος του 1990 (34/1990) ως τροποποιήθηκε.

3. Η εν λόγω ενοποίηση/κωδικοποίηση έχει επίσης σκοπό τη μερική εναρμόνιση της υφιστάμενης νομοθεσίας στο τομέα προστασίας των καταναλωτών με τον Κανονισμό (ΕΕ) 2017/2394 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2017, σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών.
4. Στο εν λόγω προσχέδιο νομοσχεδίου προβλέπονται συνολικά οι αρμοδιότητες και εξουσίες της αρμόδιας αρχής, ήτοι της Υπηρεσίας Προστασίας Καταναλωτή (ΥΠΚ), συμπεριλαμβανομένων της επιβολής διοικητικών προστίμων και της δυνατότητας καταχώρησης αιτήσεων στο δικαστήριο για έκδοση απαγορευτικών διαταγμάτων. Επιπρόσθετα, περιλαμβάνεται σχετική πρόνοια, η οποία διασφαλίζει τη δυνατότητα σε καταναλωτές να εγείρουν αγωγή ενώπιον αρμόδιου δικαστηρίου για αποκατάσταση και/ή καταβολή αποζημίωσης.
5. Η ενοποίηση των προαναφερθεισών νομοθεσιών αποσκοπεί κυρίως στην αποτελεσματικότερη προστασία του καταναλωτή, στην ενδυνάμωση της συνεργασίας και του συντονισμού μεταξύ των αρμόδιων αρχών, καθώς και στην ενίσχυση του νομοθετικού πλαισίου και των εξουσιών της αρμόδιας αρχής με

σκοπό την ορθότερη και καλύτερη εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας, η οποία χρήζει εκσυγχρονισμού και απλοποίησης.

6. Ως εκ των άνω, η ΥΠΚ δια της παρούσης ανακοινώνει την έναρξη Διαβούλευσης, έχοντας ως κύριο μέλημα την επιδίωξη μιας όσο το δυνατό πιο ευρείας και κυρίως εποικοδομητικής αλληλεπίδρασης μεταξύ των αρμόδιων αρχών, οι οποίες εμπλέκονται στη διαμόρφωση της νομοθετική πρότασης, καθώς επίσης και όλων των ενδιαφερόμενων μερών τα οποία ενδεχομένως να επηρεαστούν από την εφαρμογή της.
7. Πιο κάτω παρατίθενται συνοπτικά οι κύριες τροποποιήσεις και προσθήκες ως έχουν συμπεριληφθεί στο ενοποιημένο νομοσχέδιο:
 - Κωδικοποίηση των κυριότερων οριζόντιων νομοθεσιών προστασίας καταναλωτή σε ενιαίο κείμενο.
 - Ενοποίηση διαδικαστικών διατάξεων και συμπλήρωση διαδικαστικών κενών.
 - Εισαγωγή ενιαίου μέρους καθηκόντων, εξουσιών και αρμοδιοτήτων της Εντεταλμένης Υπηρεσίας.
 - Θέσπιση δυνατότητας επιβολής διοικητικού προστίμου για όλες τις παραβάσεις του Νόμου.
 - Κατάργηση της αυτοδίκαιης αναστολής της είσπραξης του προστίμου σε περίπτωση άσκησης προσφυγής.
 - Εισαγωγή της εξουσίας λήψης μέτρων για έκδοση απαγορευτικού διατάγματος.
 - Διευκρίνιση της δυνατότητας ανάληψης δεσμεύσεων εκ μέρους των εμπορευομένων προς την ΥΠΚ σχετικά με την παύση των διαπιστωθεισών παραβάσεων και την άρση των επιβλαβών συνεπειών για τους καταναλωτές.
 - Εισαγωγή δυνατότητας ενημέρωσης, κατά περίπτωση και με τα κατάλληλα μέσα, των καταναλωτών οι οποίοι ισχυρίζονται ότι έχουν υποστεί ζημία ως

συνέπεια παράβασης του παρόντος Νόμου, σχετικά με τη διαδικασία διεκδίκησης αποζημίωσης.

- Εισαγωγή πρόνοιας σχετικά με την εξουσία της Εντεταλμένης Υπηρεσίας να διατάσσει, κατά περίπτωση, τον εμπορευόμενο και/ή οποιοδήποτε τρίτο μέρος, όπως παρόχους υπηρεσιών διαδικτύου και οποιονδήποτε παρέχει φιλοξενία ή μεταδίδει πληροφορίες να αφαιρέσει περιεχόμενο ή να περιορίσει την πρόσβαση σε επιγραμμική διεπαφή ή να προβεί σε ρητή αναγραφή προειδοποίησης προς τους καταναλωτές κατά την πρόσβαση τους σε επιγραμμική διεπαφή.
- Εισαγωγή πρόνοιας σχετικά με την εξουσία της Εντεταλμένης Υπηρεσίας να διατάσσει, κατά περίπτωση, πάροχο υπηρεσιών υποδοχής και/ή οποιοδήποτε τρίτο μέρος, όπως παρόχους υπηρεσιών διαδικτύου και οποιονδήποτε παρέχει φιλοξενία ή μεταδίδει πληροφορίες να διαγράψει, να απενεργοποιήσει ή να περιορίσει την πρόσβαση σε επιγραμμική διεπαφή.
- Εισαγωγή πρόνοιας σχετικά με την εξουσία της Εντεταλμένης Υπηρεσίας να διατάσσει, κατά περίπτωση, καταχωρητές ή μητρώα τομέα να διαγράψουν ένα πλήρως εγκεκριμένο όνομα τομέα και όπως ζητήσει από την αρμόδια εποπτική αρχή να προβεί σε σχετική καταχώρηση.
- Εισαγωγή δυνατότητας αγοράς αγαθών ή υπηρεσιών ως δοκιμαστικές αγορές, κατά περίπτωση, ακόμη και με καλυμμένη ταυτότητα, με σκοπό τον εντοπισμό τυχόν παραβάσεων του παρόντος Νόμου και την συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων.
- Εισαγωγή δυνατότητας άσκησης ιεραρχικής προσφυγής ενώπιον του Υπουργού, μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση της απόφασης στον παραβάτη και υποχρέωσης λήψης απόφασης από αυτόν εντός 90 ημερών.
- Διατήρηση της δυνατότητας προσώπων με έννομο συμφέρον υποβολής αίτησής τους στο δικαστήριο για έκδοση αιταγορευτικού διατάγματος.
- Θέσπιση δυνατότητας καταναλωτή, του οποίου τα οικονομικά συμφέροντα έχουν θιγεί, συνεπεία οποιασδήποτε παράβασης των προνοιών του Νόμου, να

εγείρει αγωγή ενώπιον αρμόδιου Δικαστηρίου για καταβολή αποζημίωσης και/ή για υπαναχώρηση από τη σύμβαση και/ή για μείωση του τιμήματος του προϊόντος και/ή της υπηρεσίας, το οποίο αποτελεί το αντικείμενο της σύμβασης και/ή για οποιαδήποτε άλλη εύλογη απαίτηση ως θεραπεία και/ή ως αποκατάσταση και/ή ως επανόρθωση της βλάβης που έχει υποστεί.

- Θέσπιση ποινικής ευθύνης για μη συμμόρφωση προς το περιεχόμενο των διοικητικών αποφάσεων που διαπιστώνουν παραβάσεις.
- Διευκρίνιση των εξουσιών του Δικαστηρίου σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του παρόντος Νομοσχεδίου, π.χ. δικαίωμα ατομικής αποζημίωσης του θιγόμενου καταναλωτή και παράλληλη θέσπιση νέων θεραπειών.
- Θέσπιση υποχρέωσης από το Δικαστήριο αυτεπάγγελτης εξέτασης παραβίασης των προνοιών του Νόμου.
- Διόρθωση πλημμελειών των εναρμονιστικών νομοθεσιών.
- Ενοποίηση ορισμών, παράθεση γενικών ορισμών στην αρχή του Νομοσχεδίου και ειδικών ορισμών σε κάθε Μέρος.
- Εισαγωγή υποχρέωσης γραπτής ενημέρωσης του καταναλωτή (με σήμανση) για την πολιτική επιστροφών/αλλαγών των καταστημάτων, καθώς και για το δικαίωμα νόμιμης εγγύησης.
- Σε σχέση με τη νόμιμη εγγύηση:
 - επέκταση του χρονικού διαστήματος εντός του οποίου η έλλειψη συμμόρφωσης τεκμαίρεται ότι υφίσταται κατά την παράδοση, από έξι (6) μήνες σε ένα (1) χρόνο,
 - εισαγωγή πρόνοιας, βάσει της οποίας το χρονικό διάστημα κατά το οποίο το προϊόν βρίσκεται στην κατοχή του πωλητή για σκοπούς επισκευής εξαιρείται της χρονικής διάρκειας της νόμιμης εγγύησης,
 - θέσπιση υποχρέωσης πωλητή να χορηγεί στον καταναλωτή απόδειξη παραλαβής και παράδοσης, όταν λαμβάνει/επιστρέφει ένα προϊόν για σκοπούς επισκευής ή αντικατάστασης και, επιπρόσθετα, χορήγηση

3.5

δικαιώματος στον καταναλωτή να ζητά από τον πωλητή γραπτή αναφορά του πορίσματος του τεχνικού ελέγχου που διεξήχθη επί του αγαθού.

- Θέσπιση υποχρέωσης παραχώρησης της δήλωσης εμπορικής εγγύησης γραπτώς στον καταναλωτή ή με άλλο σταθερό μέσο (με την υφιστάμενη νομοθεσία πρέπει να ζητηθεί από τον καταναλωτή).
- Απλοποίηση αναγραφής μοναδιαίας τιμής, μέσω:
 - της κατάργησης του Παραρτήματος του Νόμου που αφορά στον τρόπο αναγραφής της μοναδιαίας τιμής σε συγκεκριμένα προϊόντα, και
 - της κατάργησης της υποχρέωσης της αναγραφής δύο μοναδιαίων τιμών σε προϊόντα με στραγγισμένο καθαρό βάρος.
- Τροποποίηση του τρόπου αναγραφής τιμών σε εκπτώσεις, με τρόπο ώστε:
 - να εφαρμόζεται σε όλα τα προϊόντα και όχι μόνο σε συγκεκριμένες κατηγορίες προϊόντων που προβλέπει ο υφιστάμενος νόμος,
 - σε όλες τις περιπτώσεις, η τιμή στην οποία πωλείτο αμέσως προηγουμένως το προϊόν, να εξακολουθεί να αναγράφεται στο προϊόν προς ενημέρωση των καταναλωτών,
 - να υπάρχει υποχρέωση αναγραφής –πέραν της προηγούμενης τιμής– είτε της τρέχουσας τελικής τιμής είτε του ποσοστού ή κλάσματος μείωσης της προηγούμενης τιμής, γεγονός που διευκολύνει τις επιχειρήσεις στην ανακοίνωση εκπτώσεων, ενισχύει τον ανταγωνισμό και κατ' επέκταση ευνοεί τους καταναλωτές.
- Υποχρέωση καταστημάτων παροχής υπηρεσιών να αναρτούν εντός του καταστήματος τιμοκατάλογο με τις τιμές των βασικών υπηρεσιών που προσφέρουν και -εφόσον είναι τεχνικά εφικτό- στην πρόσοψη του καταστήματος.

8. Παρακαλείσθε το αργότερο μέχρι τις 30/7/2018 όπως αποστείλετε γραπτώς τις απόψεις, σχόλια και εισηγήσεις σας αναφορικά με το επισυναπτόμενο νομοσχέδιο στις ηλεκτρονικές διευθύνσεις ccps@mcit.gov.cy και

eparachristoforou@mcit.gov.cy. Για οποιεσδήποτε διευκρινίσεις μπορείτε να
αποτείνεσθε στην κα. Έλενα Παπαχριστοφόρου, τηλ. 22200922/22200900.

ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ 3

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΣ ΑΠΟΨΕΩΝ ΟΡΓΑΝΟΜΕΝΩΝ ΣΥΝΟΛΩΝ

1. Σχολιασμός απόψεων ΠΟΒΕΚ

Άποψη 1: Με την πρόταση προτείνεται η ενοποίηση επτά Νομοθεσιών. Το ερώτημα είναι αν θα ήταν ποιο ορθό και αποτελεσματικό να ενσωματωθούν- ενοποιηθούν και άλλες συναφείς Νομοθεσίες όπως π.χ. «Ο Περί Εμπορικών Περιγραφών Νόμος» ή και άλλων.

Σχολιασμός: οι επτά νομοθεσίες, οι οποίες ενοποιούνται με το παρόν νομοθέτημα αποτελούν οριζόντιες νομοθεσίες ρυθμίζουσες την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των καταναλωτών και η επιλογή συμπερίληψης των εν λόγω νομοθεσιών, έγινε με γνώμονα την ορθότερη και αποτελεσματικότερη εφαρμογή των βασικότερων νομοθεσιών στον τομέα προστασίας του καταναλωτή.

Άποψη 2: Εγείρονται βασικά ερωτηματικά που αφορούν ουσιαστικές διευκρινίσεις σε σημαντικές πρόνοιες του ενοποιημένου Νομοσχεδίου. Επίσης διερωτόμαστε για τις πρακτικές δυνατότητες ουσιαστικού ελέγχου, τήρησης και επιβολής των διοικητικών ποινών, λαμβανομένου υπόψη και τις δυνατότητες και την στελέχωση της αρμόδιας Υπηρεσίας Προστασίας του Καταναλωτή στο Υπουργείο σας.

Σχολιασμός: Εφόσον δεν συγκεκριμενοποιούνται τα βασικά ερωτηματικά που αφορούν ουσιαστικές διευκρινίσεις σε σημαντικές πρόνοιες του νομοσχεδίου, όπως αυτολεξεί αναφέρεται στην επιστολή σας, δυστυχώς δεν είμαστε και σε θέση να προβούμε σε οποιοδήποτε σχολιασμό. Όσον αφορά το σχόλιο σας για τις πρακτικές δυνατότητες ουσιαστικού ελέγχου, τήρησης και επιβολής των διοικητικών ποινών, σας διαβεβαιώνουμε ότι δεν υφίσταται κανένα κώλυμα ως προς την ορθή και ουσιαστική εφαρμογή της σχετικής πρόνοιας, είτε λόγω περιορισμένων δυνατοτήτων είτε λόγω μη επαρκούς στελέχωσης της Υπηρεσίας.

2. Σχολιασμός απόψεων Συνδέσμου Τραπεζών Κύπρου

Άποψη 1 : Στην ερμηνεία της "Εντεταλμένης Υπηρεσίας" θα μπορούσε να προστεθεί ότι οποιαδήποτε εξουσία του Διευθυντή της εν λόγω Υπηρεσίας με σκοπό να ενεργεί για λογαριασμό του θα πρέπει να γίνεται γραπτώς.

Σχολιασμός :Θα συμπεριληφθεί σχετική πρόνοια.

Άποψη 2: Ο τίτλος του άρθρου 36 θα μπορούσε να τροποποιηθεί και να φέρει τον νέο τίτλο "Δικαιώματα του Καταναλωτή".

Σχολιασμός: Τα δικαιώματα του καταναλωτή είναι ευρύτερα από τα οριζόμενα στο άρθ. 36. Το άρθ. 36 ρυθμίζει μόνο τα δικαιώματα που παρέχει ευθέως ο Νόμος, σε εναρμόνιση με το άρθ. 3 Οδηγίας 99/44/EK, στον καταναλωτή έναντι του πωλητή. Δικαιώματα στον καταναλωτή παρέχονται όμως και μέσω της εμπορικής εγγύησης του κατασκευαστή, πωλητή ή άλλου προσώπου, η οποία πρέπει να πληροί κάποιες ελάχιστες προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθ. 39 του νομοσχεδίου, σε εναρμόνιση με το άρθ. 6 της Οδηγίας 99/44/EK. Σημειωτέον ότι σε μεταγενέστερα ενωσιακά νομοθετήματα, π.χ. Οδηγία 83/2011/EE, γίνεται διάκριση μεταξύ νόμιμης και εμπορικής εγγύησης, η οποία διάκριση έχει επικρατήσει ορολογικά.

Άποψη 3: Διαφωνούμε με την εξουσία που παρέχεται στον Διευθυντή δυνάμει του άρθρου 58(2) για την δημοσίευση ή απαίτηση δημοσίευσης εκ μέρους του εμπορευόμενου της ανάληψης δέσμευσης. Οι όροι τέτοιας δέσμευσης, η παραχώρηση της οποίας δεν είναι υποχρεωτική, θα πρέπει να παραμένουν μόνο μεταξύ της Υπηρεσίας και του Εμπορευόμενου. Εξάλλου η δέσμευση είναι υπό τύπον συμφωνίας παρά δέσμευσης μεταξύ της Υπηρεσίας και του Εμπορευόμενου.

Σχολιασμός: Η δημοσιοποίηση της δέσμευσης έγκειται στη διακριτική ευχέρεια του Διευθυντή, άρα δε θα πραγματοποιείται σε κάθε περίπτωση. Η πρόνοια δεν είναι καινούρια, απλώς διασαφηνίζει τις δυνατότητες που παρέχονται ήδη από την υφιστάμενη νομοθεσία, π.χ. άρθ. 11(3) σε συνδυασμό με άρθ. 17 Ν. 103(I)/2007, άρθ. 24(3) σε συνδυασμό με το άρθ. 30 Ν. 133(I)/2013. Αντίστοιχες πρόνοιες υπάρχουν επίσης στο αγγλικό νόμο περί προστασίας καταναλωτή (Consumer Protection Act 2015), π.χ. Schedule 3, s. 7(1). Σημειωτέον επίσης ότι πρόνοια περί δημοσίευσης των δεσμεύσεων περιέχεται

και στο άρθρο 9(7) του Κανονισμού (ΕΕ) αρ. 2017/2394 ως ελάχιστη εξουσία των εθνικών εποπτικών αρχών. Διευκρινίζεται ότι η συμφωνία ανάληψης δέσμευσης γίνεται μεν μεταξύ της Υπηρεσίας και του εμπορευόμενου, αλλά αφορά τη διασφάλιση των συλλογικών συμφερόντων των καταναλωτών. Ως εκ τούτου, η δημοσίευσή της, εφόσον την κρίνει απαραίτητη ο Διευθυντής, αποσκοπεί στην ενημέρωση των καταναλωτών για την πληρέστερη προστασία των δικαιωμάτων τους.

Άποψη 4: Στο τέλος του άρθρου 54 θα μπορούσε να προστεθεί παρόμοιο λεκτικό ως προτείνεται κατωτέρω:

"Νοείται ότι οι εν λόγω εξουσίες της Εντεταλμένης Υπηρεσίας δύναται να ασκηθούν νοουμένου ότι υπάρχει εύλογη αιτία να πιστεύουν ότι τελείται παράβαση και ή επέρχεται παράβαση του παρόντος Νόμου. Η κατάσχεση και ή εξέταση οποιονδήποτε στοιχείων και ή πληροφοριών και ή εγγράφων δύναται να πραγματοποιείται νοουμένου ότι η Εντεταλμένη Υπηρεσία έχει εύλογη αιτία να πιστεύει ότι τα εν λόγω στοιχεία και ή πληροφορίες και ή έγγραφα ενδεχομένως να περιέχουν σχετική πληροφόρηση και να χρειαστούν για αποδεικτικούς σκοπούς αναφορικά με οποιαδήποτε παράβαση και ή πιθανή παράβαση του παρόντος Νόμου."

Σχολιασμός: Η ενάσκηση των εξουσιών της Εντεταλμένης Υπηρεσίας γίνεται πάντοτε υπό την επιφύλαξη της αρχής της αναλογικότητας κατ' άρθ. 52 του περί των Γενικών Αρχών του Διοικητικού Δικαίου Νόμου του 1999 (Ν. 158(Ι)/1999), η οποία εμπερικλείει τα στοιχεία που αναφέρονται στο ανωτέρω σχόλιο.

Άποψη 5: Αναφορικά με το άρθρο 54 (γ) πρέπει να διευκρινιστεί πώς θα γίνεται η ειδοποίηση των εκπροσώπων και ή μελών του εμπορευόμενου με σκοπό την παροχή πληροφοριών. Νοείται ότι πρέπει να διευκρινιστεί που και πως θα πραγματοποιείται η εν λόγω διαδικασία και που θα καταγράφονται οι απαντήσεις αυτών (πρέπει να τεθεί σχετική διαδικασία που να διασφαλίζει τα δικαιώματα όλων των επηρεαζόμενων προσώπων). Ο ορθότερος τρόπος είναι η Υπηρεσία να αποτελείται στον εμπορευόμενο και αυτός θα διορίζει το κατάλληλο μέλος του προσωπικού του ή τον εκπρόσωπό του. Δεν ενδείκνυται η Υπηρεσία να αποτελείται μόνη της σε μέλη του προσωπικού.

30

Σχολιασμός: Για λόγους αποτελεσματικότερης εφαρμογής των εν λόγω διατάξεων, σύμφωνα πάντα και με την μέχρι σήμερα αποκομισθείσα εμπειρία της Υπηρεσίας, κρίνεται σκόπιμο όπως η υφιστάμενη διατύπωση παραμείνει ως έχει.

Άποψη 6: Να δοθούν περαιτέρω διευκρινίσεις σε σχέση με το άρθρο 54 (ζ) και (η). Σημειώνεται ότι πρακτικά θα υπάρχει πρόβλημα σε σχέση με το άρθρο 54 (η). Για παράδειγμα πως θα προβαίνει η Εντεταλμένη Υπηρεσία, με καλυμμένη ταυτότητα, σε αγορά υπηρεσιών από την Τράπεζα, τι στοιχεία θα προσκομίζει στην τελευταία κλπ? Σημειώνεται ότι οι τράπεζες δεν δύνανται να προσφέρουν υπηρεσίες αν δεν έχουν προβεί πρώτα σε ταυτοποίηση του πελάτη.

Σχολιασμός: Οι συγκεκριμένες διατάξεις αντικατοπτρίζουν το περιεχόμενο των διατάξεων του άρθρου 9(3)(β) και (δ) του Κανονισμού (ΕΕ) 2017/2394 σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών. Οι διατάξεις αυτές αφορούν ελάχιστες εξουσίες έρευνας που παρέχει ο Κανονισμός στις εθνικές αρχές που είναι αρμόδιες για την εφαρμογή της καταναλωτικής νομοθεσίας. Οι διατάξεις είναι γενικές εφαρμογής και δεν περιορίζονται στον τραπεζικό τομέα.

Άποψη 7: Πρέπει να υπάρξει διαβούλευση αναφορικά με την απόκτηση και ή αποδοχή δεσμεύσεων από τον εμπορευόμενο, τη σχετική διαδικασία και τις συνέπειες τέτοιας δέσμευσης. Για παράδειγμα, πως θα ξεκινάει η εν λόγω διαδικασία, θα υπάρχει διαπραγμάτευση σε σχέση με το περιεχόμενο της δέσμευσης κλπ.

Σχολιασμός: Σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθ. 58(1), «Εάν ο Διευθυντής έχει λόγο να πιστεύει ότι ένας εμπορευόμενος διαπράττει ή έχει διαπράξει παράβαση ή πρόκειται να διαπράξει παράβαση του παρόντος Νόμου, τότε, δύναται να αποδεχθεί από τον εμπορευόμενο γραπτή ανάληψη δέσμευσης, η οποία υπογράφεται από τον εμπορευόμενο στο έντυπο το οποίο περιέχεται στο Παράρτημα V, με τις ανάλογες προσθήκες ή αφαιρέσεις, με βάση το οποίο ο εμπορευόμενος αναλαμβάνει να πληροί τους όρους και προϋποθέσεις των υποχρεώσεων που ανέλαβε» (υπογράμμιση δική μας). Επομένως, όταν ο Διευθυντής διερευνά ενδεχόμενη παράβαση ή έχει αποφανθεί ότι υπάρχει παράβαση, ο εμπορευόμενος μπορεί να προτείνει στο Διευθυντή την ανάληψη δεσμεύσεων. Στη βάση της πρότασης του εμπορευομένου, μπορεί να ξεκινήσουν διαπραγματεύσεις, χωρίς όμως

κάτι τέτοιο να είναι πάντοτε αναγκαίο. Εφόσον ο Διευθυντής ικανοποιείται από το περιεχόμενο των δεσμεύσεων συνάπτεται η συμφωνία ως το Παράρτημα V.

Άποψη 8: Περαιτέρω, φέρουμε ένσταση αναφορικά με την εξουσία της Εντεταλμένης Υπηρεσίας να διατάσσει τρίτα πρόσωπα να διαγράφουν, να απενεργοποιήσουν, να περιορίσουν την πρόσβαση σε συγκεκριμένη πληροφορία (βλέπετε άρθρα 57(ζ), (η) και (θ)) – πως θα γίνεται κάτι τέτοιο; μονομερώς; χωρίς την συγκατάθεση και ή εμπλοκή του εμπορευόμενου;

Σχολιασμός: Οι διατάξεις του άρθρου 57(ζ), (η) και (θ) αντικατοπτρίζουν το περιεχόμενο του άρθρου 9(4)(ζ) του Κανονισμού (ΕΕ) 2017/2394 σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών. Οι σχετικές διατάξεις του Κανονισμού αφορούν τις ελάχιστες εξουσίες επιβολής που πρέπει να διαθέτουν οι εθνικές αρχές που είναι αρμόδιες για την εφαρμογή της νομοθεσίας προστασίας καταναλωτή. Αφού πρόκειται για εξουσίες επιβολής, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης του εμπορευόμενου, οι εξουσίες αυτές θα ασκούνται μονομερώς με τη συνδρομή της αρμόδιας αρχής (ΓΕΡΗΕΤ).

Άποψη 9: Σε σχέση με το εν λόγω σημείο θα πρέπει να υπάρξει περαιτέρω διαβούλευση σε σχέση με το περιεχόμενο της Συμφωνίας Ανάληψης Δέσμευσης ως αυτή επισυνάπτεται ως Παράρτημα V στο εν λόγω νομοσχέδιο. Στα πλαίσια της διαδικασίας η οποία πρέπει να καθοριστεί σε σχέση με το αποδοχή δεσμεύσεων θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η Συμφωνία Ανάληψης Δέσμευσης θα τυγχάνει σχετικής διαβούλευσης και/ή πιθανής τροποποίησης (προσθήκη και/ή αφαίρεση όρων) αναλόγως των περιστατικών της κάθε υπόθεσης.

Σχολιασμός: Σύμφωνα με το άρθρο 58(1) του νομοσχεδίου «(1) Εάν ο Διευθυντής έχει λόγο να πιστεύει ότι ένας εμπορευόμενος διαπράττει ή έχει διαπράξει παράβαση ή πρόκειται να διαπράξει παράβαση του παρόντος Νόμου, τότε, δύναται να αποδεχθεί από τον εμπορευόμενο γραπτή ανάληψη δέσμευσης, η οποία υπογράφεται από τον εμπορευόμενο στο έντυπο το οποίο περιέχεται στο Παράρτημα με τις ανάλογες προσθήκες ή αφαιρέσεις, με βάση το οποίο ο εμπορευόμενος αναλαμβάνει να πληροί τους όρους και προϋποθέσεις των υποχρεώσεων που ανέλαβε» (σήμανση δική μας).

28

Άποψη 10: Αναφορικά με τα άρθρα 57(ια) και (ιβ) το διοικητικό πρόστιμο έχει καθοριστεί μέχρι €500.000 καθώς επίσης και το πρόστιμο για κάθε μέρα παράβασης μετά την επιβολή διοικητικού προστίμου έχει καθοριστεί μέχρι τις €5.000. Ως φαίνεται παρά την ενοποίηση των νομοθεσιών τα εν λόγω ποσά δεν διαφοροποιούνται. Παλαιότερα το μέγιστο ποσό διοικητικού προστίμου και το πρόστιμο επιπρόσθετης παράβασης ήταν διαφορετικό αναλόγως της νομοθεσίας και θα πρέπει και στο παρόν νομοσχέδιο να διαφοροποιηθούν αναλόγως της παράβασης στην βάση των μέγιστων ποσών διοικητικών προστίμων που προνοούνταν στις νομοθεσίες που θα ενοποιηθούν. Περαιτέρω, σημειώνουμε ότι η επιβολή διοικητικού προστίμου μέχρι σήμερα γίνεται κατόπιν έγκρισης του Γενικού Διευθυντή του αρμόδιου Υπουργείου ενώ τώρα με βάση το νομοσχέδιο θα άπτεται της απόλυτης κρίσης της Εντεταλμένης Υπηρεσίας. Συνεπώς, θα πρέπει να παραμείνει το ίδιο καθεστώς, ήτοι κάτι τέτοιο να γίνεται κατόπιν έγκρισης του Γενικού Διευθυντή του αρμόδιου Υπουργείου.

Σχολιασμός : Οι διατάξεις των άρθρων 57(ια) και (ιβ) προνοούν για ανώτατα όρια, όχι για ακριβές ποσό επιβολής προστίμου. Το ακριβές ποσό του προστίμου θα επιβάλλεται εντός των ορίων αυτών. Δεν υπάρχει λόγος διαφοροποίησης των ορίων ανάλογα με την παραβιαζόμενη νομοθεσία. Με βάση την ισχύουσα νομοθεσία το πρόστιμο επιβάλλεται με αιτιολογημένη κρίση της Εντεταλμένης Υπηρεσίας, χωρίς έγκριση του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου – βλ. άρθ. 12(1) Ν. 103(Ι)/2007 για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές και άρθ. 6Β Ν. 92(Ι)/2000 σχετικά με τις παραπλανητικές και συγκριτικές διαφημίσεις.

Άποψη 11: Αναφορικά με το άρθρο 58 (4) θεωρούμε ότι πρέπει να διαφοροποιηθεί το λεκτικό αυτού καθώς πρέπει να είναι δεδομένο ότι σε περίπτωση ανάληψης δέσμευσης ο Διευθυντής θα αναστείλει την διερεύνηση της υπόθεσης ή εάν διαπιστώθηκε παράβαση θα πρέπει να αναστείλει την λήψη οποιονδήποτε μέτρων και όχι κάτι τέτοιο να αποτελεί επιλογή του Διευθυντή.

Σχολιασμός: Η ανάληψη δέσμευσης μπορεί να αφορά μερικές μόνο από τις διαφαινόμενες ή διαπιστωθείσες παραβάσεις. Για τις υπόλοιπες παραβάσεις ή πτυχές αυτών, ο Διευθυντής επιφυλάσσεται του δικαιώματός του για περαιτέρω έρευνα και/ή λήψη μέτρων.

Άποψη 12: Διαφωνούμε σε σχέση με το άρθρο 59 (5) το οποίο θα πρέπει να διαγραφεί. Για ποιους λόγους δεν θα αποφανθεί επί της προσφυγής ο Υπουργός; Και γιατί σε περίπτωση που δεν αποφανθεί ο Υπουργός θα επικυρώνεται η προσβαλλόμενη απόφαση;

Σχολιασμός: Η εμπειρία μέχρι σήμερα έχει καταδείξει ότι η διαδικασία ενώπιον του Υπουργού μπορεί να είναι πολύ χρονοβόρα. Προκειμένου να επισπευσθεί το σύνολο του διοικητικού και δικαστικού ελέγχου της προσβαλλόμενης απόφασης, προτείνεται η εισαγωγή της εν λόγω διάταξης. Η διάταξη περί επικύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης εισήχθη, για να μπορεί ο διοικούμενος να αποταθεί στη συνέχεια στο διοικητικό δικαστήριο μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα από την έκδοσή της και να μην παραμένει τελματωμένη η υπόθεση ενώπιον του Υπουργού. Οι μακροχρόνιες διαδικασίες ελέγχου υπονομεύουν την αποτελεσματικότητα των αποφάσεων της Υπηρεσίας, την προστασία των καταναλωτών, αλλά και τη διασφάλιση των δικαιωμάτων του εμπορευόμενου.

Άποψη 13: Διαφωνούμε σε σχέση με το άρθρο 61 (1) το οποίο αφορά την κατάργηση της αυτοδίκαιης αναστολής της είσπραξης του διοικητικού προστίμου σε περίπτωση άσκησης προσφυγής. Πρέπει να υιοθετηθεί ως αυτό ήταν προηγουμένως.

Σχολιασμός: Η διάταξη αποσκοπεί στην ενίσχυση της αποτρεπτικότητας των αποφάσεων της Υπηρεσίας. Οι επιβαλλόμενες κυρώσεις θα πρέπει να αναστέλλονται μόνο αν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου που έπilaμβάνεται της προσφυγής, πληρούνται οι προϋποθέσεις αναστολής της εκτελεστότητας και να μην επέρχεται άσκοπος διαχωρισμός μεταξύ της είσπραξης του προστίμου και των υπολοίπων μέτρων που επιβάλλονται στον παραβάτη.

Άποψη 14: Αναφορικά με το άρθρο 62 (2) θεωρούμε ότι πρέπει να περιοριστεί σημαντικά το εύρος των προσώπων (το εύρος ως αυτό έχει διατυπωθεί στο νομοσχέδιο είναι αρκετά παρατεταμένο) που θα δύνανται με αίτηση τους στο Δικαστήριο να αιτούνται την έκδοση απαγορευτικού ή προστακτικού διατάγματος, συμπεριλαμβανομένου προσωρινού διατάγματος, με βάση το οποίο θα απαγορεύεται στον εμπορευόμενο να παραβεί ή να συνεχίσει να παραβαίνει τον παρόντα Νόμο. Αυτή η εξουσία θα πρέπει να ασκείται μόνο από τον Διευθυντή της Εντεταλμένης Υπηρεσίας ή τον αρμόδιο Υπουργό.

Σχολιασμός: Οι σχετικές πρόνοιες υπάρχουν ήδη στην ισχύουσα νομοθεσία προς εναρμόνιση με ενωσιακές διατάξεις, βλ.

- άρθρο 16 Ν. 103(I)/2007 προς εναρμόνιση με το άρθρο 11(1) της Οδηγίας 2005/29/ΕΚ για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές,

- άρθ. 8 Ν. 92(I)/2000 προς εναρμόνιση με το άρθρο 5(1) της Οδηγίας 2006/114/ΕΚ για την παραπλανητική και συγκριτική διαφήμιση,

- άρθ. 29 Ν. 133(I)/2013 προς εναρμόνιση με το άρθρο 23 της Οδηγίας 2011/83/ΕΕ για τα δικαιώματα των καταναλωτών.

Άποψη 15: Διαφωνούμε με το περιεχόμενο του άρθρου 63 ως αυτό έχει διατυπωθεί στον εν λόγω νομοσχέδιο (θέσπιση δικαιώματος καταχώρησης αγωγής από καταναλωτές). Το δικαίωμα προσφυγής στη δικαιοσύνη υπάρχει έτσι και αλλιώς και είναι κατοχυρωμένο από το Σύνταγμα. Τι προσφέρει το εν λόγω άρθρο; Η απόφαση της Υπηρεσίας δεν γεννά η ίδια το αγωγίμο δικαίωμα, αλλά η αρχική παράβαση του εμπορευόμενου και αυτή είναι η ορθή βάση της αγωγής. Όπως έχει διατυπωθεί αφήνει να νοηθεί ότι η απόφαση της Υπηρεσίας είναι η βάση της αγωγής.

Σχολιασμός : Η διάταξη διευκρινίζει ότι η παράβαση των προνοιών του νόμου παρέχει ατομικό αγωγίμο δικαίωμα στους θιγόμενους καταναλωτές για αποζημίωση και άλλες θεραπείες. Βάση της αγωγής είναι η παράβαση του Νόμου, όχι η απόφαση του Διευθυντή, η οποία δεν αναφέρεται πουθενά ούτε στο σχετικό άρθρο ούτε στο σχετικό Τμήμα του Νόμου και επομένως δεν υπάρχει κίνδυνος παρανόησης. Η διάταξη αποσκοπεί στην ενίσχυση της πρακτικής αποτελεσματικότητας των διατάξεων προστασίας καταναλωτή ως προς του μεμονωμένου καταναλωτές. Τόσο στην Κύπρο όσο και σε επίπεδο ΕΕ διατυπώνεται έντονη κριτική ότι σε πολλές περιπτώσεις είναι ελλιπής η προστασία των μεμονωμένων καταναλωτών έναντι παράνομων εμπορικών συμπεριφορών, διότι οι υφιστάμενοι μηχανισμοί ενίοτε δεν επαρκούν για την πραγματική αποκατάσταση των επελθόντων αποτελεσμάτων σε βάρος των καταναλωτών. Σημειώνεται ότι αντίστοιχες διατάξεις υπάρχουν και σε νομοθεσίες άλλων κρατών μελών της ΕΕ, π.χ. s. 74 ιρλανδικού Consumer Protection Act 2007, άρθ. 90(η) του ελληνικού νόμου 2251/1994, Part 4Α των αγγλικών Consumer Protection from Unfair Trading Regulations 2008, όπως εισήχθη από τους The Consumer Protection (Amendment) Regulations 2014.

Άποψη 16 : Επίσης, σε συνέχεια του πιο πάνω, δεν είναι ορθό ο Νόμος να προκαθορίζει εναντίον ποιων προσώπων θα καταχωρείται η αγωγή. Ειδικά η αναφορά σε Διευθυντή ή

Γραμματέα εταιρείας είναι παντελώς λανθασμένη, αφού το νομικό πρόσωπο έχει την ευθύνη και με αυτόν συμβλήθηκε ο πελάτης και όχι προσωπικά με τον Διευθυντή ή τον Γραμματέα αυτής! Συνεπώς ζητείται η διαγραφή του άρθρου 63(2)(β) από τις πρόνοιες του Νομοσχεδίου.

Σχολιασμός: Επανεξετάζοντας το συγκεκριμένο Άρθρο, θα συμφωνήσουμε με το πιο πάνω σχόλιο, καθότι στις αστικές υποθέσεις, εν αντιθέσει με τις ποινικές, η εταιρεία, ως αυτοτελής νομική οντότητα, φέρει οποιαδήποτε τυχόν αστική ευθύνη, ανεξάρτητα από τους διευθυντές και άλλους αξιωματούχους της.

Άποψη 17 : Διαφωνούμε με το περιεχόμενο του Μέρους Χ του εν λόγω νομοσχεδίου (ποινικά αδικήματα). Η περίληψη στο Νόμο άρθρου δια του οποίου να ποινικοποιείται η όποια παράλειψη συμμόρφωσης με τις διατάξεις του Νόμου, θεωρείται υπερβολική και δεν εξυπηρετεί τον σκοπό του Νόμου. Σκοπός του Νόμου είναι η προστασία των δικαιωμάτων των καταναλωτών και εκείνο που πρέπει να διασφαλιστεί είναι ότι σε περίπτωση παράβασης, τα δικαιώματα τους θα αποκατασταθούν. Τα εν λόγω δικαιώματα διασφαλίζονται δυνάμει του άρθρου 57(1)(ια) του Νομοσχεδίου, με διοικητικές κυρώσεις οι οποίες μπορεί να επιβληθούν από την Εντεταλμένη Υπηρεσία. Ως εκ τούτου ότι ο καθορισμός ποινικών ευθυνών θα πρέπει να παραμείνει εκτός Νόμου.

Σχολιασμός: Οι πλείστες σχετικές πρόνοιες είναι ήδη σε ισχύ, π.χ. άρθ. 6Ε Ν. 92(Ι)/2000 για τις παραπλανητικές και συγκριτικές διαφημίσεις, άρθ. 18 Ν. 103(Ι)/2007 για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, άρθ. 31 Ν. 133(Ι)/2013 για τα δικαιώματα των καταναλωτών. Αντίστοιχες πρόνοιες υπάρχουν και στο αγγλικό δίκαιο – βλ. s. 15 Consumer Protection from Unfair Trading Regulations 2008. Διευκρινίζεται ότι οι πρόνοιες αυτές αποσκοπούν στην ενίσχυση της πρακτικής αποτελεσματικότητας του Νόμου και των αποφάσεων του Διευθυντή ΥΠΚ. Στην πράξη έχει παρατηρηθεί ότι οι εμπορευόμενοι ελάχιστα συμμορφώνονται με τις αποφάσεις του Διευθυντή, ενώ οι δυνατότητες εξαναγκασμού τους μέσω διαταγμάτων δεν είναι επαρκώς αποτελεσματικές λόγω του απαιτούμενου χρόνου έκδοσής τους και λοιπών διαδικαστικών ζητημάτων. Περαιτέρω, η προσωπική ευθύνη των διοικούντων εταιρείες υπάρχει ως πρόσθετο κίνητρο συμμόρφωσης, δεδομένου ότι σε πολλές περιπτώσεις έχει παρατηρηθεί ότι εταιρείες που είχαν προβεί σε παράνομες συμπεριφορές δεν είναι πλέον ενεργές ή είναι υπό εκκαθάριση.

2.4
Άποψη 18: Διαφωνούμε με το περιεχόμενο των άρθρων 71, 72 και 73 του εν λόγω νομοσχεδίου (αυτεπάγγελτη εξέταση κατά πόσο πρόσωπο θεωρείται καταναλωτής/αυτεπάγγελτη εξέταση παράβασης του παρόντος Νόμου/αυτεπάγγελτη έκδοση διατάγματος). Πως γίνεται εάν η βάση αγωγής ενός φυσικού προσώπου αφορά συγκεκριμένη παράβαση που εμπίπτει εντός συγκεκριμένης νομοθεσίας να δίδεται η δυνατότητα στο Δικαστήριο αυτεπάγγελτα να εξετάζει κατά πόσο ο Ενάγοντας θεωρείται καταναλωτής, εάν υπάρχει παράβαση του παρόντος Νόμου και να εκδίδει αυτεπάγγελτα διατάγματα για τέτοιες παραβάσεις εάν αυτές δεν είναι οι βάσεις της αγωγής.

Σχολιασμός: Η διάταξη αυτή εισάγεται προς ευθυγράμμιση με σχετική νομολογία του Δικαστηρίου της ΕΕ, η οποία υπογραμμίζει την ανάγκη διαφύλαξης της πρακτικής αποτελεσματικότητας της νομοθεσίας προστασίας καταναλωτή – βλ. ενδεικτικά C-243/08 *Ranon*, ECLI:EU:C:2009:350, σκέψεις 30-32, C-618/10 *Banco Español de Crédito*, ECLI:EU:C:2012:349, σκέψεις 41-43 με περαιτέρω παραπομπές.

3. Σχολιασμός απόψεων ΕΠΑ

Άποψη 1: Αναφορικά με το άρθρ. 54(1) του νομοσχεδίου, παράγραφοι (α) και (ζ), η ΕΠΑ παρατηρεί ότι η Εντεταλμένη Υπηρεσία δύναται να ζητεί από άλλες δημόσιες αρχές να προβαίνουν σε επιτόπιες επιθεωρήσεις και έρευνες και να ζητούν την αποστολή δεδομένων και εγγράφων. Αυτό όμως κατά την άποψη της ΕΠΑ παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας. Επιπρόσθετα μια τέτοια εξουσία δε λαμβάνει υπ' όψιν τους διαδικαστικούς περιορισμούς που απορρέουν από το θεσμικό πλαίσιο που διέπει άλλες δημόσιες αρχές. Επίσης, η εν λόγω διάταξη ενδεχομένως να δημιουργήσει προβλήματα κι αμφιβολίες σχετικά με τη νομιμότητα της διεξαγωγής αυτεπάγγελτων ερευνών και γενικότερα οποιωνδήποτε ερευνών δυνατό να διεξαχθούν από την ΕΠΑ στο πλαίσιο των περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμων του 2008 και 2014 ή του περί Ελέγχου Συγκεντρώσεων μεταξύ Επιχειρήσεων Νόμου του 2014, καθότι οι ελεγχόμενες επιχειρήσεις δύνανται να ισχυριστούν ότι η ΕΠΑ κατά τη συμμετοχή της στις έρευνες της Εντεταλμένης Υπηρεσίας ταυτόχρονα προέβαινε σε fishing expedition. Συνακόλουθα η ΕΠΑ εισηγείται την απάλειψη της διάταξης αυτής.

Σχολιασμός : Οι σχετικές πρόνοιες ενσωματώνουν το άρθρο 9(3) του Κανονισμού (ΕΕ) 2017/2394 σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών. Οι εν λόγω διατάξεις του Κανονισμού αφορούν τις ελάχιστες εξουσίες έρευνας που πρέπει να παρέχονται στις εθνικές αρχές αρμόδιες για την εφαρμογή της νομοθεσίας προστασίας του καταναλωτή. Ο σεβασμός της αρχής της αναλογικότητας κρίνεται κατά περίπτωση. Θα πρέπει να προνοείται η σχετική δυνατότητα και ενδεχόμενες επιφυλάξεις να συζητούνται *ad hoc*, προκειμένου να διασφαλιστεί η όσο το δυνατόν αποτελεσματικότερη προστασία του καταναλωτικού κοινού. Αναφορικά με το θέμα απαίτησης από άλλες δημόσιες αρχές να προβαίνουν στις εν λόγω ενέργειες κατ' άρθ. 54(1)(α) του νομοσχεδίου, σημειώστε ότι θα εισαχθεί η ακόλουθη διευκρινιστική πρόνοια, ".....ή να υποβάλλει αίτημα λήψης συνδρομής από άλλες αρχές δημόσιου τομέα που θα ενεργούν στα πλαίσια ενάσκησης των δικών τους αρμοδιοτήτων, εφόσον η Εντεταλμένη Υπηρεσία κρίνει τέτοια συνδρομή εύλογη και αναγκαία για τη διερεύνηση ενδεχόμενων παραβάσεων του παρόντος".

Άποψη 2: Επιπρόσθετα η διάταξη του άρθ. 54(1)(ζ) του νομοσχεδίου περί δυνατότητας της Εντεταλμένης Υπηρεσίας να ζητεί έγγραφα και δεδομένα από άλλες δημόσιες αρχές ενδεχομένως να συγκρούεται με τις υποχρεώσεις εχεμύθειας που βαραίνουν την ΠΕΑ δυνάμει του άρθ. 33 των περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμων του 2008 και 2014 και του άρθ. 48 του περί Ελέγχου Συγκεντρώσεων μεταξύ Επιχειρήσεων Νόμου του 2014 και άλλων συναφών διατάξεων των εν λόγω Νόμων. Ως εκ τούτου, η ΕΠΑ εισηγείται να προστεθεί στην παράγραφο (ζ) του άρθρου 54(1) η ακόλουθη διάταξη, η οποία προνοείται και στον οικεί Νόμο περί της Προστασίας του Ανταγωνισμού:

«Νοείται ότι οι δημόσιοι φορείς δύνανται να αρνηθούν την παροχή αιτούμενων πληροφοριών σε περίπτωση που η παροχή θα προσέκρουε σε διάταξη του δικαίου της Ένωσης ή νόμου ή δευτερογενούς νομοθεσίας, που αποσκοπεί στην εναρμόνιση με το δίκαιο της Ένωσης.».

Σχολιασμός: Η εισήγηση για προσθήκη νέου εδαφίου στο Άρθρο 54 (ζ) γίνεται αποδεκτή και συγκεκριμένα θα εισαχθεί η ακόλουθη επιφύλαξη: "Νοείται ότι αρχές δημόσιου τομέα δύνανται να αρνηθούν την παροχή των αιτούμενων πληροφοριών σε περίπτωση που η

2.2
παροχή θα προσέκρουε σε διάταξη του δικαίου της Ένωσης ή νόμου ή δευτερογενούς νομοθεσίας, που αποσκοπεί στην εναρμόνιση με το δίκαιο της Ένωσης.

4. Σχολιασμός απόψεων ΓΕΡΗΕΤ

‘Αποψη 1: Δεν συμπεριλαμβάνεται στο πιο πάνω Μέρος στο άρθρο του Νομοσχεδίου που αφορά τους ορισμούς ο ορισμός του «ιδιοκτήτης κώδικα» που συμπεριλαμβάνεται στο άρθρο 2 της πιο πάνω Οδηγίας.

Σχολιασμός : Οι ορισμοί «ιδιοκτήτης κώδικας» και «διαφήμιση» θα μεταφερθούν από το Μέρος II και Μέρος III αντίστοιχα, στους γενικούς Ορισμούς στο Μέρος I, καθότι αναφέρονται σε διάφορα Μέρη του νομοσχεδίου.

‘Αποψη 2: Το άρθρο 15 του Νομοσχεδίου έχει βάλει μικρότερο όριο – χρηματικό ποσό από αυτό που συμπεριλαμβάνεται στο άρθρο 3(4) της εν λόγω Οδηγίας. Σε αυτήν αναφέρονται ως threshold τα 50 Ευρώ ενώ στο συγκεκριμένο Νομοσχέδιο αναφέρεται το ποσό των 20 Ευρώ. Σημειώνουμε ότι στο πιο πάνω άρθρο της συγκεκριμένης Οδηγίας, δίδεται στα Κράτη Μέλη η διακριτική ευχέρεια να ορίσουν μικρότερο ποσό από αυτό που συμπεριλαμβάνεται στην Οδηγία. Υπό αυτή την προοπτική η εισαγωγή μικρότερου ποσού καλύπτει και προσφέρει μεγαλύτερη προστασία, αφού αποτελεί και αυστηρότερη ρύθμιση του εσωτερικού δικαίου σε μεγαλύτερο εύρος πολιτών- καταναλωτών που έχουν θιγεί.

Σχολιασμός : Προφανώς αναφέρεστε στο Άρθρο 14 (3)(ιδ) και όχι στο Άρθρο 15.

‘Αποψη 3: Στο άρθρο 16(5) του Νομοσχεδίου που αναφέρεται στην χρήση γλώσσας, αναγράφεται ότι η γλώσσα που χρησιμοποιείται πρέπει να είναι μια από τις επίσημες γλώσσες της Δημοκρατίας. Εισηγούμαι ότι θα έπρεπε να προστεθεί η κάτωθι επιφύλαξη « με την επιφύλαξη των όσων ισχύουν βάσει του Δικαίου της Ανάγκης της Δημοκρατίας που είναι θεσμοθετημένη και σύμφωνα με τις αποφάσεις των Κυπριακών Δικαστηρίων και του Ανωτάτου Δικαστηρίου σχετικά με το θέμα αυτό. Δεν είναι δυνατόν ως γλώσσα προσιτή και ως γλώσσα χρήσης να θεωρηθεί ότι είναι η τουρκική στην πλευρά της Δημοκρατίας, όπως και το αντίστροφο στα κατεχόμενα. Εισηγούμαστε όπως ερωτηθεί η Νομική Υπηρεσία για

21
το θέμα αυτό, δεδομένου ότι αυτή πρωτοστάτησε κατά την ένταξη της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Ε.Ε.

Σχολιασμός: Το άρθρο 16 (5) αναφέρει ότι «Η ενημέρωση που προβλέπεται στο εδάφιο (4) παρέχεται με σαφή, εύκολα αναγνωρίσιμο, ευδιάκριτο και ευανάγνωστο τρόπο και συντάσσεται τουλάχιστον σε μια από τις επίσημες γλώσσες της Δημοκρατίας, νοουμένου ότι πρόκειται για επίσημη γλώσσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης...» (σήμανση δική μας). Η διευκρίνιση αυτή έχει εισαχθεί για να ληφθούν υπ' όψιν οι ιδιαιτερότητες της Κυπριακής Δημοκρατίας στις οποίες αναφέρεστε, δεδομένου ότι τα τουρκικά δεν είναι επίσημη γλώσσα της ΕΕ.

Αποψη 4: Το άρθρο 17 (7) του Νομοσχεδίου δεν είναι σωστά διατυπωμένο αφού, μεταξύ άλλων αναφέρει: «.....σε τουλάχιστον μια από τις επίσημες γλώσσες της Δημοκρατίας ή την γλώσσα επιλογής του καταναλωτή εφόσον ο εμπορευόμενος και ο καταναλωτής συμφωνούν προς τούτο.» Αναφέρουμε ότι το άρθρο 6(7) της Οδηγίας αναφέρει ότι, τα Κράτη Μέλη πρέπει να εισάγουν ή να διατηρούν γλωσσικές υποχρεώσεις στην εθνική νομοθεσία, ώστε να διασφαλίζουν ότι ο καταναλωτής θα κατανοεί εύκολα αυτές τις πληροφορίες.

Σχολιασμός: Η λέξη «τουλάχιστον» υποδηλώνει ότι υπάρχει δυνατότητα να συντάσσεται και σε άλλες γλώσσες. Το άρθ. 6 (7) της Οδηγίας αναφέρει επί λέξει:

«Τα κράτη μέλη δύνανται να διατηρούν ή να εισάγουν στην εθνική νομοθεσία τους γλωσσικές υποχρεώσεις ως προς τις πληροφορίες σχετικά με τη σύμβαση, ώστε να διασφαλίζουν ότι ο καταναλωτής θα κατανοεί εύκολα αυτές τις πληροφορίες» (σήμανση δική μας). Πρόκειται επομένως για δυνατότητα και όχι για υποχρέωση των κρατών μελών.

Αποψη 5: Η προσθήκη στο κείμενο « σε μια από της επίσημες γλώσσες της Δημοκρατίας» δεν διασφαλίζει ούτε το γράμμα ούτε το πνεύμα του Νομοθέτη της Οδηγίας. Σημειώνουμε ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη το Δίκαιο της Ανάγκης που ισχύει στην Κ.Δ και να υπάρξει ανάλογη εφαρμογή του, αφού ισχύει την στιγμή στο παρόν στάδιο και δεν έχει αλλάξει η κατάσταση της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Σχολιασμός : Θα εισαχθεί σχετική διευκρίνιση, όμοια με αυτή του άρθ. 16(5) του νομοσχεδίου για αποφυγή τυχόν παρερμηνειών.

Άποψη 6: Δεν συμπεριλαμβάνεται στους ορισμούς του Νομοσχεδίου η έννοια της εμπορικής εγγύησης που συμπεριλαμβάνεται στην Οδηγία 2011/83/ΕΕ.

Σχολιασμός: Ο ορισμός της «εμπορικής εγγύησης» βρίσκεται στο Μέρος Ι, διότι αφορά περισσότερα τμήματα του Νομοσχεδίου.

Άποψη 7: Στο άρθρο 3 του Νομοσχεδίου δεν συμπεριλαμβάνεται ο ορισμός «χρηματοοικονομικές υπηρεσίες»

Σχολιασμός: Ο ορισμός της «χρηματοοικονομικής υπηρεσίας» βρίσκεται στο άρθ. 15 Μέρος IV του νομοσχεδίου.

Άποψη 8: Στο άρθρο 3(4) του Νομοσχεδίου δεν συμπεριλαμβάνεται η παράγραφος που υπάρχει στην Οδηγία και αποτελεί επιφύλαξη, της οποίας την ενσωμάτωση επιζητεί το συγκεκριμένο Νομοσχέδιο που αναφέρεται στην 2005/29/ΕΚ και συγκεκριμένα το σημείο αυτής «εκτός αν προνοείται ειδικά περί του αντιθέτου».

Σχολιασμός: Θα προβούμε σε αναδιατύπωση για αποφυγή τυχόν παρερμηνειών.

Άποψη 9: Στο άρθρο 35 του Νομοσχεδίου δεν έχει συμπεριληφθεί το άρθρο 1(3) της Οδηγίας που αναφέρει τι δεν θεωρείται «καταναλωτικά αγαθά».

Σχολιασμός: Ο σχετικός ορισμός προβλέπεται στο άρθρο 34, σε συνάρτηση με το λεκτικό του Άρθρο 33 του νομοσχεδίου.

Άποψη 10: Στο άρθρο 35 που κάνει αναφορά σε «μια από τις επίσημες γλώσσες της Δημοκρατίας» ισχύει ότι προαναφέραμε.

Σχολιασμός: Υπάρχει διευκρίνιση «νοουμένου ότι πρόκειται για επίσημη γλώσσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Η διευκρίνιση αυτή έχει εισαχθεί για να ληφθούν υπ' όψιν οι ιδιαιτερότητες της Κυπριακής Δημοκρατίας στις οποίες αναφέρεστε, δεδομένου ότι τα τουρκικά δεν είναι επίσημη γλώσσα της ΕΕ.

Άποψη 11: Το άρθρο 38(3) του Νομοσχεδίου έχει καθορίσει ως χρόνο απόδειξης σε περίπτωση έλλειψης συμμόρφωσης το ένα έτος, ενώ η σχετική Οδηγία έχει καθορίσει ως χρονικό όριο, το διάστημα των 6 μηνών (δες άρθρο 5(3) της Οδηγίας).

Σχολιασμός: Η Οδηγία 99/44/ΕΚ είναι ελάχιστης εναρμόνισης (βλ. άρθ. 8(2) της Οδηγίας) και ως εκ τούτου επιτρέπει τη θέσπιση διατάξεων ευνοϊκότερων για τον καταναλωτή.

Άποψη 12: Σε σχέση με την χρήση της γλώσσας, ισχύουν τα όσα προαναφέραμε, σε σχέση με τα αναγραφόμενα στο άρθρο 39(4) του Νομοσχεδίου.

Σχολιασμός: Υπάρχει διευκρίνιση «νοουμένου ότι πρόκειται για επίσημη γλώσσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Η διευκρίνιση αυτή έχει εισαχθεί για να ληφθούν υπ' όψιν οι ιδιαιτερότητες της Κυπριακής Δημοκρατίας στις οποίες αναφέρεστε, δεδομένου ότι τα τουρκικά δεν είναι επίσημη γλώσσα της ΕΕ.

Άποψη 13: Στο Νομοσχέδιο σας στο σημείο του προοιμίου και συγκεκριμένα με τον τίτλο «Επίσημη Εφημερίδα Ε.Ε L 304, 22.11.2011. σ.64-88 αναφέρουμε ότι η τελευταία παράγραφος αυτού πρέπει να διαγραφεί από το σημείο «και την κατάργηση της Οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου ως και του Συμβουλίου ..» για να είναι σύμφωνη με το περιεχόμενο του άρθρου 31 της Οδηγίας 2011/83/ ΕΕ. Σύμφωνα με αυτό η Οδηγία 85/577/ΕΟΚ έχει ήδη καταργηθεί από την προαναφερόμενη Οδηγία.

Σχολιασμός: Στο προοίμιο παρατίθεται ο πλήρης τίτλος της Οδηγίας 2011/83/ΕΕ, όπως αυτή είναι δημοσιευμένη στην Επίσημη Εφημερίδα ΕΕ.

Άποψη 14: Ο τρόπος που είναι διατυπωμένο το άρθρο 3(4) του Ενοποιημένου Νομοσχεδίου στο προαναφερόμενο Μέρος, υπό τον ως άνω τίτλο, έρχεται σε αντίθεση με

18
το άρθρο 3(4) της Οδηγίας 2005/29/Εκ που ρυθμίζει το θέμα των αθέμιτων εμπορικών πρακτικών. Συγκεκριμένα και σύμφωνα με αυτή, σε περίπτωση σύγκρουσης των διατάξεων της συγκεκριμένης Οδηγίας με άλλους κοινοτικούς κανόνες, που ρυθμίζουν συγκεκριμένες πτυχές αθέμιτων εμπορικών πρακτικών, οι τελευταίοι (δηλαδή οι κοινοτικοί κανόνες που ρυθμίζουν συγκεκριμένες πτυχές αθέμιτων εμπορικών πρακτικών) επικρατούν και εφαρμόζονται επί των πτυχών αυτών. Ως εκ τούτου ο τρόπος που είναι διατυπωμένος αφήνει να εννοηθεί ακριβώς το αντίθετο, που είναι λάθος και παρανόηση της Οδηγίας και του περιεχομένου της στο συγκεκριμένο άρθρο.

Σχολιασμός: Το νόημα της διάταξης είναι αυτό που αναφέρεται στην Οδηγία. Θα προβούμε σε αναδιατύπωση για την αποφυγή τυχόν παρερμηνειών.

Άποψη 15: Στο άρθρο 25(3) του συγκεκριμένου ενοποιημένου Νομοσχεδίου εισηγούμαστε όπως γίνουν οι πιο κάτω αλλαγές που εμφανίζονται με track changes και διαφορετικό χρώμα προς διευκόλυνση σας « Εάν ο καταναλωτής ασκήσει το δικαίωμα υπαναχώρησης , αφού έχει κάνει αίτηση σύμφωνα με το άρθρο 18 εδάφιο (3) ή το άρθρο 19 εδάφιο (8), ο καταναλωτής οφείλει να καταβάλει στον εμπορευόμενο , , ποσό ανάλογο με τα παραχθέντα, σε σύγκριση με την πλήρη κάλυψη της σύμβασης, μέχρι την στιγμή που ο καταναλωτής ενημέρωσε τον εμπορευόμενο ότι θα ασκήσει το δικαίωμα υπαναχώρησης.Εάν η τιμή είναι υπερβολική πως καθορίζεται ο όρος υπερβολική; Σε σύγκριση με τι καθορίζεται; δεν αναφέρεται σε σύγκριση με τι καθορίζεται το υπερβολική;

Σχολιασμός: Δε θεωρούμε ότι είναι αναγκαία η αναδιατύπωση της διάταξης. Η διάταξη αυτή ενσωματώνει το άρθρ. 14(3) της Οδηγίας 2011/83/ΕΕ, υιοθετώντας το λεκτικό του εν λόγω Άρθρου. Από την τελευταία πρόταση του άρθρ. 14(3), προκύπτει, αν και όχι ιδιαίτερα ξεκάθαρα, ότι η συνολική τιμή θεωρείται «υπερβολική» σε περίπτωση που υπερβαίνει κατά πολύ την αγοραία αξία αντίστοιχων προϊόντων/υπηρεσιών.

Άποψη 16: Είναι διαφοροποιημένο στο άρθρο 40 και επομ. το τελικό σημείο της έννοιας του « μοναδιαία τιμή » που περιλαμβάνεται στο άρθρο 2 της εν λόγω Οδηγίας.

Σχολιασμός: Ο ορισμός αυτός εφαρμόζεται ήδη στο άρθρο 2 του Ν. 112(Ι)/2000. Η σχετική διαφοροποίηση από την Οδηγία 98/6/ΕΚ αποσκοπεί στην παροχή ευρύτερης προστασίας

των καταναλωτών, δυνατότητα που παρέχεται βάσει του άρθ. 10 της Οδηγίας. Ίδιο περιεχόμενο έχει και ο ορισμός του αντίστοιχου αγγλικού νόμου (βλ. S.2 Price Marking Order 2004).

Άποψη 17: Δεν αναγράφεται ποια είναι η Εντεταλμένη Υπηρεσία στους ορισμούς για να γνωρίζει ο ενδιαφερόμενος ποια είναι η αρμόδια υπηρεσία και φορείς. Το Μέρος αυτό του Νομοσχεδίου από ποια οδηγία η Νομοθέτημα πηγάζει;

Σχολιασμός: Ο ορισμός της Εντεταλμένης Υπηρεσίας περιέχεται στο Μέρος Ι του Νόμου. Κάποιες εκ των προνοιών του Μέρους αυτού υπάρχουν στις υφιστάμενες νομοθεσίες, οι οποίες ενοποιούνται με τον παρόν νομοσχέδιο. Η ενοποίηση των προαναφερθεισών νομοθεσιών αποσκοπεί μεταξύ άλλων στην ενίσχυση του νομοθετικού πλαισίου και η διεύρυνση των εξουσιών της αρμόδιας αρχής με σκοπό την ορθότερη και αποτελεσματικότερη εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας. Περαιτέρω, η εν λόγω ενοποίηση/κωδικοποίηση έχει σκοπό τη μερική εναρμόνιση της υφιστάμενης νομοθεσίας στο τομέα προστασίας των καταναλωτών με τον Κανονισμό (ΕΕ) 2017/2394 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2017, σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών.

Άποψη 18: Στο άρθρο 57(θ) υπάρχει προβληματισμός κατά πόσο αυτή η πρόνοια μπορεί να εφαρμοστεί και σε άλλους φορείς ή δημόσιες ή ανεξάρτητες αρχές. Αναφέρεται στο δικαίωμα του Διευθυντή να διατάσσει κατά περίπτωση καταχωρητές και μητρώα τομέα να διαγράψουν ένα πλήρες εγκεκριμένο όνομα τομέα και ζητά από την αρμόδια εποπτική αρχή να προβεί σε σχετική καταχώρηση. Όσον αφορά το Γραφείο μας κάτι τέτοιο θα δημιουργήσει πρόβλημα στον τομέα της Αδειοδότησης. Σημειώνουμε ότι η Οδηγία 2011/83/ΕΚ, καθώς και άλλες Οδηγίες που προαναφέρθηκαν και αποτελούν ενσωμάτωση του παρόντος Νομοσχεδίου αναφέρουν ρητά ότι για θέματα που ρυθμίζονται από άλλους ειδικότερους κοινοτικούς Νόμους του οικείου τομέα αυτές και υπερισχύουν των εναρμονιστικών (πχ δείτε το άρθρο 3(2) του προαναφερόμενης Οδηγίας). Σε σχέση με το θέμα της Αδειοδότησης παροχέα Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και Ταχυδρομικών

Υπηρεσιών, αρμόδιος για αυτές, είναι ο Επίτροπος Ρύθμισης Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών και Ταχυδρομείων. Σύμφωνα με τα άρθρα 37 και επομ. του Νόμου 112(Ι) 2004 ως ισχύει, η αδειοδότηση είναι ελεύθερη και το πρόσωπο που επιθυμεί αν παρέχει δίκτυα και υπηρεσίες, υπό καθεστώς γενικής εξουσιοδότησης, μπορεί να προβεί στην έναρξη των δραστηριοτήτων του αμέσως με την υποβολή επίσημης κοινοποίησης στον Επίτροπο. Ως εκ τούτου, από πού απορρέει η διαγραφή και η δυνατότητα της εντεταλμένης υπηρεσίας, που δεν είναι αρμόδια για την εποπτεία και τον τομέα ηλεκτρονικών επικοινωνιών και ταχυδρομείων να ζητήσει και να προχωρήσει στην διαγραφή του εγγεγραμμένου παροχέα (που είναι αδειοδοτημένος από το ΓΕΡΗΕΤ) η δυνατότητα θα έπρεπε, αν μη τι άλλο, να υπάρχει, ως πρόνοια, με τον οικείο φορέα.

Θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι σε περίπτωση σύγκρουσης δυο ενωσιακών νομοθετημάτων υπερτερεί ο ειδικότερος Νόμος και νομοθέτημα, ως προνοεί το Ευρωπαϊκό κεκτημένο και το άρθρο 3(2) της Οδηγίας 2011/83/ΕΚ. Πολύ δε περισσότερο το συγκεκριμένο Μέρος VIII του Νομοσχεδίου- Καθήκοντα, αρμοδιότητες και εξουσίες της εντεταλμένης υπηρεσίας και ιεραρχική προσφυγή θα πρέπει να λάβει υπόψη του τον Κανονισμό 2017/2394 προοίμιο 48 που αναφέρει ότι ο παρόντας κανονισμό δεν θίγει τους κανόνες της Ένωσης που εφαρμόζονται σχετικά με την αρμοδιότητα των εθνικών ρυθμιστικών φορέων που έχουν θεσπιστεί από την ενωσιακή τομεακή νομοθεσία.»

Ως εκ τούτου ως είναι διατυπωμένο το συγκεκριμένο μέρος παραβιάζει τον συγκεκριμένο κανονισμό που ισχύει αυτόματα έναντι οποιασδήποτε νομοθεσίας και εσωτερικού Νόμου ή και οδηγίας που αφορά το συγκεκριμένο θέμα.

Σχολιασμός: Η σχετική εξουσία πηγάζει από το άρθρ. 9(4)(ζ) Κανονισμού 2017/2394. Η αιτιολογική σκέψη (48) του προοιμίου του Κανονισμού αναφέρει κατά λέξη ότι «Ο παρών κανονισμός δεν θίγει τους κανόνες της Ένωσης που εφαρμόζονται σχετικά με την αρμοδιότητα των εθνικών ρυθμιστικών φορέων που έχουν θεσπισθεί από την ενωσιακή τομεακή νομοθεσία. Εφόσον ενδείκνυται και είναι δυνατόν, οι εν λόγω φορείς θα πρέπει να χρησιμοποιούν τις εξουσίες που διαθέτουν δυνάμει του ενωσιακού και του εθνικού δικαίου για την παύση ή την απαγόρευση παραβάσεων που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, και να βοηθούν τις αρμόδιες αρχές να το πράττουν». (σήμανση δική μας). Η αρμοδιότητα του ΓΕΡΗΕΤ και των άλλων τομεακών αρχών είναι πλήρως σεβαστή. Για το λόγο αυτό έχει εισαχθεί σχετική διευκρίνιση στο άρθρ. 57(1)(θ): «Νοείται ότι για την

15.

εφαρμογή των παραγράφων (ζ) μέχρι (θ) ο Διευθυντής δύναται, κατά περίπτωση, να ζητήσει από κάθε αρχή του δημόσιου τομέα ή άλλο φορέα να εφαρμόσει τα μέτρα που προβλέπονται στις παραγράφους αυτές». Περαιτέρω θα γίνει αναδιατύπωση ως εξής:

«Νοείται ότι για την εφαρμογή των παραγράφων (ζ) μέχρι (θ) ο Διευθυντής δύναται, κατά περίπτωση, να ζητήσει από κάθε αρχή του δημόσιου τομέα ή άλλο φορέα να εφαρμόσει τα μέτρα που προβλέπονται στις παραγράφους αυτές, οι οποίοι θα ενεργούν στο πλαίσιο άσκησης των αρμοδιοτήτων τους και χωρίς επηρεασμό των αρμοδιοτήτων αυτών».

Άποψη 19 : Το άρθρο 57(1) του Νομοσχεδίου και απόσπασμα που αναφέρει τα εξής: « ή επικείμενη παράβαση των Διατάξεων του Νόμου, έστω και αν δεν αποδεικνύεται πραγματική ζημία και/ή βλάβη, και/ή δόλος και/ή αμέλεια εκ μέρους του εμπορευόμενου...» έρχεται σε αντίθεση με το προοίμιο 14 του Κανονισμού 2017/2394 που ισχύει αυτόματα σε όλα τα κράτη μέλη και δεν χρήζει ενσωμάτωσης. Αυτό συγκεκριμένα αναγράφει ότι οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να επιτυγχάνουν την παύση των παραβάσεων (άρα να είναι διαπιστωμένες και όχι πιθανολογώντας), υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις (π.χ. αποκρύπτει την ταυτότητα του ο εμπορευόμενος ή μετεγκαθίσταται εντός της Ένωσης ή σε τρίτη χώρα με σκοπό να αποφύγει την επιβολή της νομοθεσίας). Μόνο σε περιπτώσεις που υπάρχει κίνδυνος σοβαρής βλάβης στα συλλογικά συμφέροντα των καταναλωτών οι αρμόδιες αρχές μπορούν και πρέπει να λαμβάνουν προσωρινά μέτρα. Τόσο τα προσωρινά μέτρα της τελευταίας περίπτωσης όσο και τα μέτρα που έχουν πιο μόνιμο χαρακτήρα της περίπτωσης ένα (υπό προϋποθέσεις) δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου παύσης ή της απαγόρευσης της παράβασης που καλύπτεται από τον προαναφερόμενο Κανονισμό. Ο τρόπος και το περιεχόμενο του Νομοσχεδίου στην συγκεκριμένη περίπτωση έρχεται σε αντίθεση με το περιεχόμενο του κανονισμού αφού δεν χρειάζεται σύμφωνα με το περιεχόμενο του νομοσχεδίου αποδεδειγμένη ζημία ή βλάβη, η δόλος η αμέλεια εκ μέρους των εμπορευόμενων.

Σχολιασμός: Η αρχή της αναλογικότητας που αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 14 του προοιμίου του Κανονισμού 2017/2394 ισχύει σε κάθε περίπτωση. Ο σεβασμός της αρχής αυτής δεν προϋποθέτει πάντοτε την ύπαρξη πραγματικής ζημίας ή αμέλειας εκ μέρους του εμπορευομένου, π.χ. παύση προβολής έντονα παραπλανητικής διαφήμισης. Σημειωτέον

14
ότι αντίστοιχη διάταξη υπάρχει ήδη στο άρθρο 11(2) Οδηγίας 2005/29/ΕΚ και στο άρθρο 5(1) και (3) της Οδηγίας 2006/114/ΕΚ.

Άποψη 20: Στο ίδιο πνεύμα κινείται και το προοίμιο σημείο 18 με την λέξη « συμβαίνει» , αφού τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν από την αρμόδια αρχή πρέπει να είναι αναλογικά και κατάλληλα. Η πιο πάνω διάταξη του νομοσχεδίου (57) (1) ως είναι γραμμένη είναι δυσανάλογη και ακατάλληλη.

Σχολιασμός: Δείτε τα σχόλια μας ανωτέρω.

Άποψη 21: Θα πρέπει να διευκρινιστεί σε περίπτωση που γίνει δεκτό το εν λόγω περιεχόμενο του άρθρου 57(1) συγκεκριμένο σημείο «η επικείμενη παράβαση....εμπορευόμενου...» από πού προκύπτει και πηγάζει η εν λόγω εξουσία.

Σχολιασμός: Είναι καθαρά θέμα απόδειξης η επικείμενη παράβαση. Η σχετική υποχρέωση προβλέπεται στο άρθρ. 5(3)(β) της Οδηγίας 2006/114/ΕΚ και στο άρθρο 11(2)(β) της Οδηγίας 2005/29/ΕΚ.

Άποψη 22: Παρακαλούμε όπως διευκρινιστεί το άρθρο 57(1)(η) από πού προκύπτει και που υπάρχει αυτό.

Σχολιασμός: Υποχρέωση υιοθέτησης των προνοιών του άρθρ. 9(4)(ζ) του Κανονισμού (ΕΕ) 2017/2394.

Άποψη 23: Στο άρθρο 54(ζ) του Νομοσχεδίου στην τελευταία γραμμή αυτού εισηγούμαστε όπως αντικατασταθεί η λέξη «επέρχεται» με την λέξη « συμβαίνει» αφού η πιστή μετάφραση από τον εν λόγω κανονισμό 2017/2394 (βλ. 9β) είναι από το ρήμα "Occurred or occurring".

Σχολιασμός: Η λέξη «επέρχεται» χρησιμοποιείται στην ελληνική έκδοση του Κανονισμού 2017/2394 στην αιτιολογική σκέψη (9) του προοιμίου του.

Άποψη 24: Τα σχόλια που προαναφέρθηκαν στο άρθρο 57 του Νομοσχεδίου ποιο πάνω για λόγους αποφυγής επαναλήψεων ισχύουν και στο άρθρο 58 αυτού.

Σχολιασμός: Παρακαλούμε δείτε τα σχόλιά μας ανωτέρω σχετικά με το άρθρο 57.

5. Σχολιασμός απόψεων ΠΕΟ

Άποψη 1: Όσον αφορά σε ορισμένα επί μέρους ζητήματα εντοπίζουμε ότι το χρονικό περιθώριο του τεκμηρίου της εγγύησης χρειάζεται να επεκταθεί στα δύο χρόνια.

Σχολιασμός: Η σχετική πρόνοια στο νομοσχέδιο (βλ Άρθρο 38(3)) αναφέρεται στην έλλειψη συμμόρφωσης, η οποία εκδηλώνεται εντός ενός έτους από την παράδοση του αγαθού και η οποία τεκμαίρεται ότι υφίσταται κατά την παράδοση, και όχι στη διάρκεια της εγγύησης. Δίδεται δηλαδή, σε σχέση με την υφιστάμενη σχετική νομοθεσία, επέκταση του χρονικού διαστήματος εντός του οποίου η έλλειψη συμμόρφωσης τεκμαίρεται ότι υφίσταται κατά την παράδοση, από έξι (6) μήνες σε ένα (1) χρόνο.

6. Σχολιασμός απόψεων ΚΟΤ

Άποψη 1: Εκφράστηκαν προβληματισμοί αναφορικά με τις περιπτώσεις εκείνες που εμπορευόμενοι διενεργούν συναλλαγές σε μη συστηματική βάση στα πλαίσια της συνεργατικής οικονομίας.

Σχολιασμός: Είναι όντως ιδιάζουσα η περίπτωση της συνεργατικής οικονομίας, όπου ο παρέχων κατάλυμα μπορεί να εμφανίζεται σαν ιδιώτης, αλλά στην πραγματικότητα να ενεργεί σαν εμπορευόμενος. Όπως έχουμε ήδη προαναφέρει, στοιχεία όπως συστηματική προσφορά καταλύματος, αποκόμιση σημαντικού εισοδήματος από την εκμίσθωση, εκτενείς και συνεχείς διαφημίσεις σε μέσα κοινωνικής δικτύωσης κλπ. συνηγορούν υπέρ της έννοιας του εμπορευόμενου και η τελική απόφαση κατά πόσο ο παρέχων κατάλυμα ενεργεί ως ιδιώτης ή ως εμπορευόμενος, εξαρτάται από το σύνολο των δεδομένων κάθε υπόθεσης. Ουσιαστικά, εξετάζεται κατά πόσο ο προσφέρων κατάλυμα πραγματοποιεί συστηματική δραστηριότητα με σκοπό βιοπορισμού.

7. Σχολιασμός απόψεων Τμήματος Επιθεώρησης Εργασίας.

Άποψη 1: Στο Άρθρο 11 να προστεθεί στα χαρακτηριστικά γνώρισμα των αγαθών το κείμενο "πληροφορίες για τους πιθανούς κινδύνους των προϊόντων".

Σχολιασμός: Η απαρίθμηση του άρθ. 11 είναι ενδεικτική, όπως προκύπτει από το λεκτικό της α' περιόδου του άρθρου («ιδίως»). Οι πληροφορίες για πιθανούς κινδύνους των προϊόντων μπορούν να συνεκτιμηθούν ούτως ή άλλως.

Άποψη 2: Στο Άρθρο 17 (1)(α) να προστεθεί στα χαρακτηριστικά γνώρισμα των αγαθών ή των υπηρεσιών και το κείμενο "κατά περίπτωση οι ενδείξεις επικινδυνότητας".

Σχολιασμός: Το άρθ. 17(1)(α) ενσωματώνει το άρθρο 6(1)(α) της Οδηγίας 2011/83/ΕΕ, που είναι πλήρους εναρμόνισης. Σε κάθε περίπτωση οι ενδείξεις επικινδυνότητας συμπεριλαμβάνονται στα «χαρακτηριστικά του προϊόντος».

Άποψη 3: Να αντικατασταθεί το 54(ι)(iii) με το νέο 54 (ια):

"να λαμβάνει δωρεάν δείγματα προϊόντων και οποιαδήποτε άλλα τεκμήρια που κρίνει αναγκαία για οποιοδήποτε σκοπό για τον οποίο ασκεί εξουσία δυνάμει του παρόντος Νόμου».

Αιτιολογία:

Η εξουσία υπάρχει στο Άρθρο 14 της νέας πρότασης Ευρωπαϊκού Κανονισμού με τίτλο «Proposal for a Regulation laying down rules and procedures for compliance with and enforcement of Union harmonization legislation on products and amending Regulations and Directives».

<https://eur.lex.europa.eu/legalcontent/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX:52017PC0795&from=EN>

Σχολιασμός: Θα γίνει η προσθήκη της λέξης «δωρεάν» αμέσως πριν από τη λέξη «δείγματα προϊόντων». Σημείωση: Πρόκειται για το άρθ. 14(3)(στ) του COM (2017) 795 τελικό.

Άποψη 4: Να προστεθεί η ακόλουθη εξουσία ως νέο 54 (ιβ):

"Να διατάσσει στον φερόμενο ως παραβάτη να καταβάλει στην Εντεταλμένη Υπηρεσία οποιαδήποτε διοικητική επιβάρυνση, η οποία περιλαμβάνει έξοδα που αυτή έχει υποστεί

για την εξέταση ή/και δοκιμή του προϊόντος ή/και τον έλεγχο εγγράφων ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα της εξέτασης ή/και δοκιμής του προϊόντος ή/και τον έλεγχο εγγράφων που δεν υπερβαίνει τις τρεις χιλιάδες ευρώ (€3.000) και, σε περίπτωση υποβολής παρόμοιου αιτήματος κατά το παρελθόν, σε διοικητική επιβάρυνση που δεν υπερβαίνει τις έξι χιλιάδες ευρώ (€6.000).”

Αιτιολογία: Ο παραβάτης πρέπει να πληρώνει το κόστος του ελέγχου. Ήδη έχει ζητηθεί από την Υπηρεσία Ανταγωνισμού και Προστασίας των Καταναλωτών αντίστοιχη τροποποίηση των περί των Βασικών Απαιτήσεων που πρέπει να πληρούν Καθορισμένες Κατηγορίες Προϊόντων Νόμων.

Σχολιασμός: : Η εισήγηση θα υιοθετηθεί με το ακόλουθο λεκτικό:

“Να διατάσσει τον φερόμενο ως παραβάτη να καταβάλει στην Εντεταλμένη Υπηρεσία οποιαδήποτε διοικητική επιβάρυνση, η οποία περιλαμβάνει το κόστος αγοράς και τα έξοδα που αυτή έχει υποστεί για την εξέταση ή/και δοκιμή του προϊόντος ή/και της υπηρεσίας ή/και τον έλεγχο εγγράφων, ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα της εξέτασης ή/και δοκιμής του προϊόντος ή/και της υπηρεσίας ή/και τον έλεγχο εγγράφων που δεν υπερβαίνει τις τρεις χιλιάδες ευρώ (€3.000) και, σε περίπτωση υποβολής παρόμοιου αιτήματος κατά το παρελθόν, σε διοικητική επιβάρυνση που δεν υπερβαίνει τις έξι χιλιάδες ευρώ (€6.000).”

8. Σχολιασμός απόψεων Κυπριακού Συνδέσμου Καταναλωτών.

Άποψη 1: Θεωρούμε ότι πέραν των 7 νόμων οι οποίο σύμφωνα με το προτεινόμενο νομοσχέδιο ενοποιούνται, θα πρέπει να περιληφθούν και άλλες νομοθεσίες οι οποίες σχετίζονται με αυτές που περιλαμβάνονται στο παρόν κείμενο.

Την ίδια στιγμή νομοθεσίες όπως για παράδειγμα οι Περί Εμπορικών Περιγραφών Νόμοι του 1987 μέχρι 2002, καθίστανται ουσιαστικά ανενεργές και θα πρέπει να ενσωματωθούν ή να καταργηθούν.

Σε κάθε περίπτωση και δεδομένης της ενδελεχούς εργασίας που φαίνεται ότι έχει γίνει για τον εν λόγω νομοσχέδιο παρακαλούμε όπως μας ενημερώσετε για τους λόγους που έχουν επιλεγεί οι συγκεκριμένες 7 νομοθεσίες.

Σχολιασμός: Πρόκειται για έξι εναρμονιστικές νομοθεσίες οι οποίες αποτέλεσαν αντικείμενο αξιολόγησης από της Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο του REFIT και μία

10
εθνική νομοθεσία που ρυθμίζει απόλυτα συναφή ζητήματα. Οι 7 νομοθεσίες αποτελούν οριζόντιες νομοθεσίες ρυθμίζουσες την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των καταναλωτών και η επιλογή συμπερίληψης των εν λόγω νομοθεσιών έγινε με γνώμονα την ορθότερη και αποτελεσματικότερη εφαρμογή των βασικότερων νομοθεσιών στον τομέα προστασίας του καταναλωτή. Ο περί Εμπορικών Περιγραφών Νόμος του 1987 (Ν. 5/1987) είναι πρακτικά δύσκολο να καταργηθεί καθότι έχει χρησιμοποιηθεί ως βάση για έκδοση αριθμού Κ.Δ.Π που θα πρέπει να συνεχίσουν να ισχύουν.

Άποψη 2: Ταυτόχρονα θέλουμε να τονίσουμε ότι αυτή η διαδικασία ενοποίησης των νομοθεσιών αυτών είναι μια πολύ καλή ευκαιρία για να περιληφθούν ρήτρες οι οποίες να επιτρέπουν στον καταναλωτή να μπορεί να προσφύγει συλλογικά και όχι ατομικά, όπως είναι και η αναφορά στο άρθρο 63 του παρόντος νομοσχεδίου, ώστε να ενισχυθεί ακόμη περισσότερο η προστασία του καταναλωτή στην Κύπρο, στα πρότυπα και άλλων κρατών μελών, αλλά και της προσπάθειας που γίνεται σε ευρωπαϊκό επίπεδο για εισαγωγή του δικαιώματος της συλλογικής προσφυγής στο ευρωπαϊκό δίκαιο.

Σχολιασμός: Ζητήματα συλλογικής προσφυγής ρυθμίζονται στο Νόμο για την έκδοση διαταγμάτων για την προστασία των συλλογικών συμφερόντων των καταναλωτών (Ν. 101(7)/2007). Συναφώς, επί του παρόντος βρίσκεται σε εξέλιξη διαδικασία διαβούλευσης στα θεσμικά όργανα της ΕΕ στη βάση πρότασης Κανονισμού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (COM 2018/184 τελικό). Κατά τα λοιπά, είναι σημαντικό να διευκρινίζεται στο Νόμο ότι αυτός παρέχει και ατομικό αγωγίμο δικαίωμα στους θιγόμενους καταναλωτές.

Άποψη 3: Εισήγηση του ΚΣΚ είναι όπως στους ορισμούς, ο ορισμός «παράπονο» τροποποιηθεί ως εξής: «παράπονο» σημαίνει δήλωση, η οποία υποστηρίζεται από εύλογα αποδεικτικά στοιχεία, ή εκ πρώτης όψεως στηρίζεται σε λογικούς ισχυρισμούς, ή τουλάχιστο δεν προβάλλονται παράλογοι ισχυρισμοί ότι εμπορευόμενος διέπραξε, διαπράττει ή ενδέχεται να διαπράξει παράβαση του παρόντος Νόμου.

Η πρόσθεση γίνεται γιατί μεγάλο μέρος των παραπόνων δεν μπορεί να συνοδεύεται από εύλογα αποδεικτικά στοιχεία ή είναι εξαιρετικά δύσκολο για τον παραπονούμενο να τα συγκεντρώσει, π.χ. στην περίπτωση που ο παραπονούμενος πήγε στο κατάστημα και δεν

βρήκε τα προϊόντα σε προσφορά, δεν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία τα οποία μπορεί να προσκομίσει.

Σχολιασμός: Πρόκειται για τον ορισμό που υιοθετεί το Άρθ. 3(13) του νέου Κανονισμού CPC (Καν. 2017/2394) για την "καταγγελία καταναλωτή", η οποία αποτελεί ταυτόσημη έννοια. Σε κάθε περίπτωση, η ΥΠΚ δύναται να διεξάγει έρευνα για τυχόν παραβάσεις του Νόμου και αυτεπαγγέλτως, ανεξαρτήτως των στοιχείων που προσκομίζονται από τον παραπονούμενο. Να σημειωθεί ότι η ΥΠΚ διαθέτει περιορισμένους πόρους και πρέπει να έχει διακριτική ευχέρεια στην εξέταση παραπόνων και στη διεξαγωγή αυτεπάγγελτων ερευνών, ώστε να διασφαλίζεται η αποτελεσματική λειτουργία της.

Άποψη 4: Στο άρθρο 14 παράγραφος (3)(ιδ) γίνεται αναφορά σε μη εφαρμογή της νομοθεσίας σε συναλλαγές που μπορεί να συνάψει ο καταναλωτής οι οποίες δεν υπερβαίνουν τα €20. Θεωρούμε ότι δεν υπάρχει λόγος να γίνει εξαίρεση στη βάση του ποσού και θα πρέπει η ρήτρα αυτή να διαγραφεί.

Σχολιασμός : Το άρθρο 14 εναρμονίζει την κυπριακή νομοθεσία με το Άρθρο 3 της Οδηγίας 2011/83/ΕΕ. Το άρθρο 3(4) της Οδηγίας επιβάλλει σε κάθε περίπτωση τη θέσπιση ελάχιστου ποσού.

Άποψη 5: Στο άρθρο 16 παράγραφος (1)(γ) γίνεται αναφορά στην υποχρέωση του εμπορευόμενου να ενημερώσει τον καταναλωτή ότι πιθανόν να υπάρξουν πρόσθετες επιβαρύνσεις αποστολής, οι οποίες δεν μπορούν να καθοριστούν κατά τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης. Θεωρούμε ότι το σημείο αυτό θα πρέπει να είναι με την ίδια διαδικασία που περιγράφεται μόλις πιο πριν στην ίδια παράγραφο για τον τρόπο ενημέρωσης του καταναλωτή για τον υπολογισμό της τιμής της υπηρεσίας ή του προϊόντος, δεδομένου ότι δεν μπορεί να υπολογιστεί τη στιγμή εκείνη. Άρα θα πρέπει και για τις περιπτώσεις πιθανών πρόσθετων χρεώσεων για έξοδα αποστολής ο καταναλωτής να ενημερώνεται για τον τρόπο υπολογισμού του ποσού, ώστε να μπορεί να υπολογίσει με τη λιγότερη δυνατή απόκλιση το ποσό που θα κληθεί να πληρώσει. Τα ίδια ισχύουν και για την ίδια αναφορά που υπάρχει στο άρθρο 17 παράγραφος (1)(ε).

3.
Σχολιασμός: Η διάταξη ενσωματώνει πρόνοια πλήρους εναρμόνισης της Οδηγίας 2011/83/ΕΕ (Άρθ. 5(1)(γ) της Οδηγίας).

Άποψη 6: Στο άρθρο 16 παράγραφος (4)(β) αναφέρεται ότι ο εμπορευόμενος ενημερώνει υποχρεωτικά τον καταναλωτή για την ύπαρξη νόμιμης εγγύησης για προϊόντα αξίας πέραν των €50. Θεωρούμε ότι η υποχρέωση αυτή θα πρέπει να είναι καθολική, χωρίς καμία εξαίρεση στη βάση της αξίας του προϊόντος, δεδομένου ότι το προϊόν καλύπτεται από τη νομοθεσία.

Σχολιασμός: Η υποχρέωση προφορικής ενημέρωσης του καταναλωτή για την ύπαρξη νόμιμης εγγύησης είναι καθολική (άρθρο 16(1)ε). Στο παρόν άρθρο προβλέπεται επιπρόσθετα ότι η γραπτή ενημέρωση του καταναλωτή για την ύπαρξη νόμιμης εγγύησης είναι υποχρεωτική για προϊόντα αξίας πέραν των €50. Αυτή η διαφοροποίηση γίνεται κυρίως για αποφυγή επιβολής υπέρμετρου φόρτου στους εμπορευόμενους. Επιπρόσθετα, ο καθορισμός του ορίου των €50 πρακτικά εξαιρεί από την υποχρέωση γραπτής ενημέρωσης για την ύπαρξη της νόμιμης εγγύησης 2 ετών τα προϊόντα καθημερινής/ευρείας κατανάλωσης (πχ. προϊόντα υπεραγορών/τρόφιμα), που αν ίσχυε, ενδεχομένως να δημιουργούσε σύγχυση.

Άποψη 7: Στο άρθρο 17 παράγραφος (1)(ι) γίνεται αναφορά για την υποχρέωση του καταναλωτή να καταβάλει λογικό κόστος στον εμπορευόμενο, όμως δεν υπάρχει κανένα κριτήριο που να καθορίζει, έστω και με ποσοστό τον υπολογισμό του λογικού κόστους. Αποτέλεσμα αυτού θα είναι αρκετοί καταναλωτές να καλούνται να πληρώσουν ποσά τα οποία ουδόλως λογικά είναι, με αποτέλεσμα να πλήττονται τα συμφέροντα τους και να δημιουργείται αδικαιολόγητα αριθμός υποθέσεων που θα πρέπει να επιλυθούν εξωδικαστικά ή και μέσω της δικαστικής οδού.

Σχολιασμός: Πρόκειται για εναρμόνιση με τη διάταξη του Άρθ. 6(1)(ι) της Οδηγίας 2011/83/ΕΕ, η οποία είναι πλήρους εναρμόνισης.

7.

Άποψη 8: Στο άρθρο 17(7) η διατύπωση θεωρούμε ότι πρέπει να είναι η εξής: «Οι πληροφορίες που αναφέρονται στο εδάφιο (1), συντάσσονται σε τουλάχιστον μια από τις επίσημες γλώσσες της Δημοκρατίας, νοουμένου ότι πρόκειται για επίσημη γλώσσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή στη γλώσσα επιλογής του καταναλωτή, εφόσον ο εμπορευόμενος και ο καταναλωτής συμφωνούν προς τούτο.»

Σχολιασμός: Σωστή η παρατήρηση. Θα γίνει η απαραίτητη διόρθωση.

Άποψη 9: το άρθρο 18 παράγραφος (4) γίνεται αναφορά για διαδικασία που αφορά ποσά που δεν υπερβαίνουν τα €200. Δεν γίνεται αναφορά για ποσά πέραν των €200.

Σχολιασμός: Η παράγραφος (4) του Άρθρου 18 εφαρμόζεται σε ειδικές περιπτώσεις και μόνο υπό τις προϋποθέσεις όπως αυτές παρατίθενται στην εν λόγω παράγραφο, μία εκ των οποίων είναι και ο καθορισμός του ύψους του τιμήματος στα 200 ευρώ. Σε κάθε άλλη περίπτωση, εφαρμόζονται τα εδάφια (1) έως (3) του άρθρου 18.

Άποψη 10: Στο άρθρο 25 παράγραφος (1) αναφέρεται ότι η προθεσμία τηρείται όταν ο καταναλωτής στείλει πίσω τα αγαθά πριν από την εκπνοή της προθεσμίας των 14 ημερών. Θεωρούμε ότι χρειάζεται διευκρίνιση το σημείο αυτό για το εάν η διαδικασία που περιγράφεται λήγει με την αποστολή από μέρους του καταναλωτή ή με την παραλαβή των εμπορευμάτων εντός των 14 ημερών από τον εμπορευόμενο.

Σχολιασμός: Η εν λόγω προθεσμία αφορά τη χρονική στιγμή της αποστολής και όχι της παραλαβής των εμπορευμάτων. Το ζήτημα διευκρινίζεται επαρκώς στη περίοδο της παραγράφου (1).

Άποψη 11: Στο άρθρο 25 παράγραφος (2) θεωρούμε ότι χρειάζεται διευκρίνιση. Δεδομένου ότι οι πλείστοι των εμπόρων θεωρούν ότι δεν μπορούν να αντικαταστήσουν προϊόντα των οποίων έχει ανοιχθεί η συσκευασία, με πιο τρόπο θα γίνεται η αξιολόγηση της ευθύνης του καταναλωτή για μείωση της αξίας του προϊόντος και ποια είναι η αναμενόμενη χρήση στα πλαίσια της διερεύνησης από τον καταναλωτή ότι το προϊόν είναι όντως κατάλληλο για τη χρήση που το προορίζει ή ότι είναι όντως σύμφωνο με την περιγραφή που του έχει δοθεί από τον εμπορευόμενο. (ως αποτέλεσμα της διαχείρισης των

6.

αγαθών άλλης πλην εκείνης που είναι αναγκαία για τη διαπίστωση της φύσης, των χαρακτηριστικών και της λειτουργίας των αγαθών).

Σχολιασμός: Πρόκειται για το λεκτικό που υιοθετεί το Άρθρο 14(2) της Οδηγίας 2011/83/ΕΕ, η οποία είναι πλήρους εναρμόνισης. Επιπρόσθετα και δεδομένου ότι η διάταξη είναι ευρείας εφαρμογής και καλύπτει πλήθος προϊόντων, το λεκτικό της δεν μπορεί να εξειδικευθεί.

Άποψη 12: Στο άρθρο 27 στα σημεία (ε), (ζ) και (θ) θεωρούμε ότι χρειάζονται επεξηγήσεις, δεδομένης της σύγκρουσης των σημείων αυτών με το άρθρο 25. Επίσης, ιδιαίτερα για το σημείο (ζ) του άρθρου 27 για τον λόγο της εξαίρεσης του από το δικαίωμα υπάναχώρησης.

Σχολιασμός: Πρόκειται για το λεκτικό που υιοθετεί το Άρθρο 16 της Οδηγίας 2011/83/ΕΕ, η οποία είναι πλήρους εναρμόνισης.

Άποψη 13: Στο άρθρο 28 παράγραφος (3) γίνεται αναφορά στο εδάφιο (1) ενώ φαίνεται ότι εννοείται το εδάφιο (2).

Σχολιασμός: Σωστή η παρατήρηση. Θα γίνει η απαραίτητη διόρθωση.

Άποψη 14: Στο άρθρο 28 παράγραφος (3) γίνεται αναφορά για το δικαίωμα του καταναλωτή να τερματίσει τη σύμβαση. Θεωρούμε ότι εκ των πραγμάτων, όπως δηλαδή περιγράφονται στο άρθρο αυτό, θα πρέπει η σύμβαση να τερματίζεται αυτόματα, αφού ο εμπορευόμενος θα αποτυγχάνει να παραδώσει τα προϊόντα ή των προϊόν εντός και της δεύτερης προθεσμίας και θα πρέπει να επιστρέφει τα χρήματα στον καταναλωτή, εκτός και εάν ο καταναλωτής συμφωνεί διαφορετικά. Το σημείο αυτό ουσιαστικά θα πρέπει να είναι γραμμένο με τρόπο ώστε ο εμπορευόμενος να υποχρεούται να τηρήσει τα χρονοδιαγράμματα, τα οποία συνήθως ορίζει ο ίδιος χωρίς να πρέπει ο καταναλωτής να κινήσει διαδικασίες για να του επιστραφούν τα χρήματα του σε περιπτώσεις που δεν τηρούνται αυτά τα χρονοδιαγράμματα εξ υπαιτιότητας του εμπορευόμενου ή των συνεργατών του.

5
Σχολιασμός: Πρόκειται για το λεκτικό που υιοθετεί το Άρθρο 18(2) α' παράγραφο της Οδηγίας 2011/83/ΕΕ, η οποία είναι πλήρους εναρμόνισης.

Άποψη 15 :Το άρθρο 30 θεωρούμε ότι πρέπει να διαγραφεί, δεδομένου ότι δεν υπάρχει διαφανής τρόπος υπολογισμού του ποσού αυτού που επιτρέπεται να χρεώνεται, έχοντας επίσης υπόψη ότι αυτή η πρακτική δεν εφαρμόζεται σε όλες τις χώρες μέλη της ΕΕ. Ο εμπορευόμενος έχει το δικαίωμα να καθορίσει ελεύθερα την τιμή πώλησης του κάθε προϊόντος του και σε αυτή να επιβάλει και πιθανό κόστος από το μέσο πληρωμής, πράγμα το οποίο ούτως άλλως μπορεί να συμβαίνει και σήμερα με την ύπαρξη αυτής της ρήτρας.

Σχολιασμός: Πρόκειται για εναρμόνιση με το Άρθρο 19 της Οδηγίας 2011/83/ΕΕ, η οποία είναι πλήρους εναρμόνισης.

Άποψη 16 : Στο άρθρο 36 παράγραφος (3)(γ) θα πρέπει να γίνει προσθήκη η οποία να λέει «συγκρινόμενος με τον τρόπο που εισηγείται ο καταναλωτής», αφού η σημαντική ενόχληση δεν ορίζεται και δεν ερμηνεύεται ούτε και στην μεταφορά του σημείου αυτού στο νέο νομοσχέδιο, όπως δηλαδή συμβαίνει και στον υφιστάμενο νόμο. Ουσιαστικά θεωρούμε ότι θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η εισήγηση του καταναλωτή και να μην αφήνεται ο εμπορευόμενος να αποφασίσει στη βάση των δικών του οικονομικών συμφερόντων για τη θεραπεία τέτοιας φύσης θεμάτων, με διαδικασίες οι οποίες σε κάποιες περιπτώσεις ξεπερνούν και τις 40 ημέρες.

Σχολιασμός :Το σημείο αυτό ξεκαθαρίζεται από την α' περίοδο της παραγράφου (3) του Άρθρου 36.

Γενικό σχόλιο όσον αφορά θέματα εγγυήσεων (σχόλια με Α/Α 17-20):

Η ΥΠΚ συμμαρρίζεται αρκετές από τις εισηγήσεις σας (πχ. καθορισμός ανώτατου ορίου επισκευής / το βάρος απόδειξης να είναι στον πωλητή και για τα δύο χρόνια). Υπενθυμίζεται ότι οι εισηγήσεις αυτές είχαν προταθεί/υιοθετηθεί από την ΥΠΚ σε τροποποιητικό νομοσχέδιο του περί Ορισμένων Πτυχών της Πώλησης Καταναλωτικών Αγαθών και των Συναφών Εγγυήσεων Νόμου, το οποίο η ΥΠΚ είχε θέσει σε δημόσια διαβούλευση τον Σεπτέμβριο 2016. Σημειώνεται ωστόσο ότι έκτοτε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έχει υιοθετήσει πρόταση για νέα Οδηγία που θα ρυθμίζει τα θέματα εγγυήσεων, η οποία

4.

πρόταση συζητείται στο παρόν στάδιο στα αρμόδια όργανα της ΕΕ. Σκοπός είναι η νέα Οδηγία να υιοθετηθεί –τουλάχιστον στο μεγαλύτερο μέρος της– ως Οδηγία πλήρους εναρμόνισης. Η ΥΠΚ θεωρεί ότι το παρόν νομοσχέδιο δεν θα πρέπει να περιλαμβάνει πρόνοιες οι οποίες θα υπερβαίνουν τις πρόνοιες της νέας Οδηγίας, καθώς σε τέτοια περίπτωση οι πρόνοιες αυτές θα πρέπει να καταργηθούν σε σύντομο χρονικό διάστημα μετά την υιοθέτηση τους, όταν θα γίνει εναρμόνιση με τη νέα Οδηγία (για τον ίδιο λόγο είχε αποσυρθεί και το νομοσχέδιο που είχε ετοιμαστεί τον Σεπτέμβριο 2016).

Προκειμένου να μην δημιουργηθεί σύγχυση στους καταναλωτές και τις επιχειρήσεις, η ΥΠΚ θεωρεί σκόπιμο όπως τέτοιες πρόνοιες, εξεταστούν όταν θα γίνει εναρμόνιση με τη νέα Οδηγία, ανάλογα με την ευελιξία που θα προσφέρει η νέα Οδηγία στα κράτη μέλη να υιοθετήσουν εθνικές διατάξεις.

Άποψη 17: Στο άρθρο 36 παράγραφος (4) θεωρούμε ότι θα πρέπει να προστεθεί ανώτατο όριο στο οποίο κατά βάση θα προτείνεται και θα υλοποιείται η θεραπεία η οποία προτείνει ο εμπορευόμενος στον καταναλωτή. Η οριοθέτηση αυτή μπορεί να γίνει μέσα από κανονισμούς οι οποίοι προβλέπονται από τη νομοθεσία στις διάφορες κατηγορίες προϊόντων.

Σχολιασμός: Δείτε γενικό σχόλιο για εγγυήσεις πιο πάνω. Από τις μέχρι σήμερα συζητήσεις, ο καθορισμός ανώτατου χρονικού διαστήματος για επισκευή ή αντικατάσταση του αγαθού, δεν φαίνεται ότι θα προβλέπεται στη νέα Οδηγία.

Άποψη 18: Στο άρθρο 36 παράγραφος (7)(α) θα πρέπει να γίνει διευκρίνιση για το πότε καταναλωτής δεν δικαιούται ούτε επιδιόρθωση ούτε αντικατάσταση.

Σχολιασμός: Θα εισαχθεί σχετική διευκρινιστική αναφορά. Παράλληλα, στους ορισμούς του Μέρους V του Νόμου θα προστεθεί ο ακόλουθος ορισμός: «αντικατάσταση» σημαίνει την παράδοση άλλου αγαθού ιδίας αξίας και ποιότητας με αυτή που θα είχε το αρχικώς αγορασθέν αγαθό, αν αυτό ήταν σύμφωνο προς τους όρους της σύμβασης πώλησης.

Άποψη 19: Στο άρθρο 36 παράγραφος (8) θα πρέπει να διευκρινιστεί πότε η έλλειψη συμμόρφωσης θεωρείται ασήμαντη και ποιος ορίζει/αποφασίζει το σημείο αυτό.

Σχολιασμός: Πρόκειται για το λεκτικό το οποίο υιοθετεί το Άρθ. 3(6) της Οδηγίας 99/44/ΕΚ. Λόγω της γενικής εφαρμογής, το «ασήμαντο» κρίνεται επί της βάσης των εκάστοτε

3
περιστάσεων. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των μερών, αποφασίζει το δικαστήριο ή Φορέας Εναλλακτικής Επίλυσης Διαφορών.

Άποψη 20: Στο άρθρο 38 παράγραφος (3) το βάρος της απόδειξης για την έλλειψη συμμόρφωσης θα πρέπει να είναι στον πωλητή καθ' όλη τη διάρκεια της νόμιμης εγγύησης, δηλαδή για δυο (2) χρόνια και όχι μόνο για ένα (1) χρόνο, όπως γίνεται αναφορά στο νομοσχέδιο.

Σχολιασμός: Δείτε γενικό σχόλιο για εγγυήσεις πιο πάνω. Από τις μέχρι σήμερα συζητήσεις, φαίνεται ότι στη νέα Οδηγία θα υπάρξει συμβιβασμός στο ένα έτος. Σημειώνεται ότι σε σχέση με την υφιστάμενη κυπριακή νομοθεσία, γίνεται επέκταση του χρονικού διαστήματος εντός του οποίου η έλλειψη συμμόρφωσης τεκμαίρεται ότι υφίσταται κατά την παράδοση, από έξι (6) μήνες σε ένα (1) χρόνο.

Άποψη 21: Στο άρθρο 41, στον ορισμό της «τιμής έκπτωσης» δεν δηλώνεται ξεκάθαρα ποια είναι η τιμή του προϊόντος πάνω στην οποία θα γίνει η έκπτωση, αφού γίνεται αναφορά στην τιμή που το εμπόρευμα πωλείτο «αμέσως προηγούμενως». Θεωρούμε ορθότερο να γίνεται αναφορά στη χρονική περίοδο, η οποία δεν μπορεί να είναι μικρότερη από τον ένα μήνα.

Σχολιάσμός: Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες θα εντοπίζεται παραπλάνηση αναφορικά με την έκπτωση, και το κατά πόσο αυτή είναι πραγματική ή παραπλανητική, θα εφαρμόζονται οι πρόνοιες του Άρθρου 5(2) (δ) του Νόμου των Αθέμιτων Εμπορικών Πρακτικών.

Άποψη 22: Στο άρθρο 45 παράγραφος (β) γίνεται αναφορά για κλάσμα ή ποσοστό μείωσης το οποίο μπορεί να αναγράφεται στα προϊόντα, προς ενημέρωση του καταναλωτή για την τιμή έκπτωσης. Θεωρούμε ότι αυτά τα σημεία δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται, αφού γενικότερα προκαλούν σύγχυση στον καταναλωτή. Στο προϊόν θα πρέπει να αναγράφεται η αρχική τιμή και η τιμή έκπτωσης, ώστε να είναι εμφανής και η τιμή η οποία θα πληρώσει ο καταναλωτής στο ταμείο, εννοείται στη βάση της αναφοράς του άρθρου 44 παράγραφος (2).

Σχολιασμός :Η εισήγηση του ΚΣΚ είναι εύλογη και είναι ουσιαστικά αυτό που προβλέπει η υφιστάμενη νομοθεσία (για 4 κατηγορίες προϊόντων). Ωστόσο, η υποχρέωση αναγραφής δύο τιμών σε κάθε προϊόν που διατίθεται σε έκπτωση έχει αποδειχθεί ότι είναι πολύ δύσκολο να εφαρμοστεί στην πράξη και ότι δεν ευνοεί την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς, ούτε εν τέλει τους καταναλωτές. Για τον λόγο αυτό, η ΥΠΚ πριν την ετοιμασία του νομοσχεδίου είχε εξετάσει τι ισχύει, σε σχέση με τη σήμανση των εκπτώσεων, στα υπόλοιπα κράτη μέλη της ΕΕ. Από την έρευνα διαπιστώθηκε ότι η συντριπτική πλειοψηφία των κρατών-μελών έχει πρόνοιες ίδιες/ανάλογες με αυτές που προτείνονται στο νομοσχέδιο (δηλ. αναγραφή είτε αρχικής-τελικής τιμής είτε ποσοστού/κλάσματος έκπτωσης – σχετικός πίνακας μπορεί να σταλεί προς ενημέρωσή σας). Ο πρακτικός και σημαντικός λόγος που προκρίνεται η συγκεκριμένη λύση, είναι ότι ενδεχόμενη υιοθέτηση αυστηρής υποχρέωσης αναγραφής τόσο της αρχικής όσο και της τελικής τιμής, αυξάνει σημαντικά το κόστος, τις διαδικασίες και το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την ανακοίνωση εκπτώσεων από μια επιχείρηση. Ιδιαίτερα για εκπτώσεις μικρής διάρκειας (πχ. «## ήμερο προσφορών» / black Friday, κλπ), καθίσταται ασύμφορο ειδικά για ορισμένα είδη καταστημάτων να ανακοινώσουν εκπτώσεις (για παράδειγμα, για πραγματοποίηση «2 ημέρου εκπτώσεων» ένα κατάστημα ρούχων θα πρέπει να κλείσει για κάποιο χρονικό διάστημα πριν για να αλλάξει όλες τις καρτέλες των προϊόντων με την προσθήκη της νέας τελικής τιμής και να κλείσει επίσης αμέσως μετά τη λήξη των εκπτώσεων για να επαναφέρει τις καρτέλες στην αρχική τιμή, ενώ με τις πρόνοιες που προτείνονται στο νομοσχέδιο, το κατάστημα θα μπορεί απλά να επικολλήσει στην πρόσοψη του ή/και μέσα στο κατάστημα σημάνσεις «##% έκπτωση»). Η αυστηρή υποχρέωση αναγραφής δύο τιμών λειτουργεί αποτρεπτικά στην πραγματοποίηση/ανακοίνωση εκπτώσεων από τις επιχειρήσεις, γεγονός που επηρεάζει τον ανταγωνισμό και συνεπώς δεν λειτουργεί προς όφελος των καταναλωτών. Επιπρόσθετα, η υιοθέτηση τέτοιων αυστηρών υποχρεώσεων δεν συμβαδίζει με τις σύγχρονες συνθήκες αγοράς (όπου οι εκπτώσεις πραγματοποιούνται τακτικά για μικρά χρονικά διαστήματα), ενώ παράλληλα στην πράξη ενθαρρύνει την παρανομία.

Τονίζεται επιπρόσθετα ότι η υποχρέωση που εισάγεται στο υπό αναφορά άρθρο θα ισχύει πλέον για όλα τα προϊόντα και όχι μόνο σε συγκεκριμένες κατηγορίες όπως ισχύει τώρα.

Άποψη 23: Στο άρθρο 53 γίνεται αναφορά στη δυνατότητα της Εντεταλμένης Υπηρεσίας να αποφασίσει ότι η διερεύνηση ενός παραπόνου είναι μη αναγκαία, χωρίς όμως να γίνεται αναφορά σε κριτήρια ή προϋποθέσεις κάτω από τις οποίες θα ληφθεί η απόφαση μη διερεύνησης πρέπει να υπάρξει σαφής αναφορά ότι η Εντεταλμένη Υπηρεσία θα πρέπει να αιτιολογήσει δεόντως την απόφαση της αυτή.

Σχολιασμός: Η υποχρέωση αιτιολογίας εξυπακούεται για όλες τις αποφάσεις της ΥΠΚ, ως διοικητικής αρχής, δυνάμει του περί των Γενικών Αρχών του Διοικητικού δικαίου Νόμου.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στο πλαίσιο ενοποίησης/κωδικοποίησης συγκεκριμένων νομοθεσιών, που ρυθμίζουν θέματα προστασίας των οικονομικών συμφερόντων των καταναλωτών, καθώς και ενίσχυσης και ενδυνάμωσης των εξουσιών και αρμοδιοτήτων της Εντεταλμένης Υπηρεσίας με σκοπό την καλύτερη και αποτελεσματικότερη εφαρμογή των εν λόγω νομοθεσιών, ετοιμάστηκε προσχέδιο νομοσχεδίου με τίτλο «Ο Περί της Προστασίας του Καταναλωτή Νόμος του 2020», στο οποίο ενοποιούνται οι ακόλουθες υφιστάμενες οριζόντιες νομοθεσίες:

- Ο περί των Αθέμιτων Εμπορικών Πρακτικών των Επιχειρήσεων προς τους Καταναλωτές Νόμος του 2007 (103(I)/2007) ως τροποποιήθηκε.
- Ο περί Ελέγχου των Παραπλανητικών και Συγκριτικών Διαφημίσεων Νόμος του 2000 (92(I)/2000) ως τροποποιήθηκε.
- Ο περί των Δικαιωμάτων των Καταναλωτών Νόμος του 2013 (133(I)/2013) ως τροποποιήθηκε.
- Ο περί Ορισμένων Πτυχών της Πώλησης Καταναλωτικών Αγαθών και των Συναφών Εγγυήσεων Νόμος του 2000 (7(I)/2000) ως τροποποιήθηκε.
- Ο περί της Αναγραφής της Τιμής Πώλησης και της Μοναδιαίας Τιμής των Προϊόντων που προσφέρονται στους Καταναλωτές Νόμος του 2000 (112(I)/2000) ως τροποποιήθηκε.
- Ο περί Καταχρηστικών Ρητρών σε Καταναλωτικές Συμβάσεις Νόμος του 1996 (93(I)/1996) ως τροποποιήθηκε.
- Οι περί των Προϋποθέσεων Πώλησης Εμπορευμάτων σε Τιμές Εκπτώσεων Νόμος του 1990 (34/1990) ως τροποποιήθηκε.

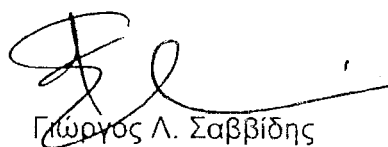
Η εν λόγω ενοποίηση/κωδικοποίηση έχει επίσης σκοπό τη μεταφορά της στην υφιστάμενη νομοθεσία όσον αφορά στον τομέα προστασίας των καταναλωτών του Κανονισμού (ΕΕ) 2017/2394 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της

Ε. 142

12ης Δεκεμβρίου 2017, σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών.

Επίσης στο εν λόγω νομοσχέδιο προβλέπονται οι αρμοδιότητες και εξουσίες της αρμόδιας αρχής, ήτοι της Υπηρεσίας Προστασίας Καταναλωτή (ΥΠΚ), συμπεριλαμβανομένων της επιβολής διοικητικών προστίμων και της δυνατότητας καταχώρησης αιτήσεων στο δικαστήριο για έκδοση απαγορευτικών διαταγμάτων. Επιπρόσθετα, περιλαμβάνεται σχετική πρόνοια, η οποία διασφαλίζει τη δυνατότητα σε καταναλωτές να εγείρουν αγωγή ενώπιον αρμόδιου δικαστηρίου για αποκατάσταση και/ή καταβολή αποζημίωσης.

Η ενοποίηση των προαναφερθεισών νομοθεσιών αποσκοπεί κυρίως στην αποτελεσματικότερη προστασία του καταναλωτή, στην ενδυνάμωση της συνεργασίας και του συντονισμού μεταξύ των αρμόδιων αρχών, καθώς και στην ενίσχυση του νομοθετικού πλαισίου και των εξουσιών της αρμόδιας αρχής με σκοπό την ορθότερη και καλύτερη εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας, η οποία χρήζει εκσυγχρονισμού και απλοποίησης.

Γιώργος Α. Σαββίδης

Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας

29 Οκτωβρίου 2020

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣΟ Περί Προστασίας του Καταναλωτή Νόμος του 2020

Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά	Άρθρα νομοσχεδίου
Άρθρο 1	—
Άρθρο 2	Άρθρο 2 & 4
Άρθρο 3	Άρθρο 3
Άρθρο 4	—
Άρθρο 5	Άρθρο 5
Άρθρο 6	Άρθρο 6
Άρθρο 7	Άρθρο 7
Άρθρο 8	Άρθρο 8(1)
Άρθρο 9	Άρθρο 8(2)
Άρθρο 10	—
Άρθρο 11	Άρθρα 53 – 62, 64 – 68, 70 – 76 & 78
Άρθρο 12	Άρθρο 54
Άρθρο 13	Άρθρα 57 & 62
Άρθρο 14	
Άρθρο 15	—

Άρθρο 16	—
Άρθρο 17	—
Άρθρο 18	—
Άρθρο 19	—
Άρθρο 20	Άρθρο 79
Άρθρο 21	—
Παράρτημα Ι	Παράρτημα Ι
Παράρτημα ΙΙ	Παράρτημα ΙΙ

Οδηγία 2006/114/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για την παραπλανητική και τη συγκριτική διαφήμιση (κωδικοποίηση)	Άρθρα νομοσχεδίου
Άρθρο 1	Άρθρο 9
Άρθρο 2	Άρθρο 2 & 10
Άρθρο 3	Άρθρο 11
Άρθρο 4	Άρθρο 12
Άρθρο 5	Άρθρα 53 – 62, 64 – 68, 70 – 76
Άρθρο 6	Άρθρο 56(3)
Άρθρο 7	Άρθρο 54
Άρθρο 8	Άρθρο 13
Άρθρο 9	—
Άρθρο 10	—

Άρθρο 11	Άρθρο 79
Άρθρο 12	—
Παράρτημα Ι	—

Οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών	Άρθρα νομοσχεδίου
Άρθρο 1	—
Άρθρο 2	Άρθρο 2 & 15
Άρθρο 3	Άρθρο 14
Άρθρο 4	—
Άρθρο 5	Άρθρο 16
Άρθρο 6	Άρθρο 17
Άρθρο 7	Άρθρο 18
Άρθρο 8	Άρθρο 19
Άρθρο 9	Άρθρο 20
Άρθρο 10	Άρθρο 21
Άρθρο 11	Άρθρο 22
Άρθρο 12	Άρθρο 23
Άρθρο 13	Άρθρο 24
Άρθρο 14	Άρθρο 25
Άρθρο 15	Άρθρο 26

Άρθρο 16	Άρθρο 27
Άρθρο 17(1)	Άρθρο 28(1)
Άρθρο 17(2)	Άρθρο 29
Άρθρο 18(1)	Άρθρο 28(2)
Άρθρο 18(2)	Άρθρο 28(3) & (4)
Άρθρο 18(3)	Άρθρο 28(5)
Άρθρο 18(4)	Άρθρο 28(6)
Άρθρο 19	Άρθρο 30
Άρθρο 20	Άρθρο 28(7)
Άρθρο 21	Άρθρο 31
Άρθρο 22	Άρθρο 32
Άρθρο 23	Άρθρα 53 – 55, 57 – 62, 64– 68, 70 – 76
Άρθρο 24	Άρθρο 57&62
Άρθρο 25	Άρθρο 69
Άρθρο 26	—
Άρθρο 27	—
Άρθρο 28	—
Άρθρο 29	—
Άρθρο 30	—
Άρθρο 31	—
Άρθρο 32	—
Άρθρο 33	—
Άρθρο 34	Άρθρο 79

Άρθρο 35	—
Παράρτημα I	Παράρτημα III

Οδηγία 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών	Άρθρα νομοσχεδίου
Προοίμιο – εδάφιο 23	Άρθρο 36(4)δεύτερη παράγραφος, 36(5), 36(7) δεύτερη παράγραφος, 36(9)
Άρθρο 1(1)	Άρθρο 33
Άρθρο 1 (2), (3)& (4)	Άρθρο 2 & 34
Άρθρο 2	Άρθρο 35
Άρθρο 3(1)	Άρθρο 36(1)
Άρθρο 3(2)	Άρθρο 36(2)
Άρθρο 3(3)	Άρθρο 36(3)& 36(4) πρώτη παράγραφος
Άρθρο 3(4)	Άρθρο 36(6)
Άρθρο 3(5)	Άρθρο 36(7)
Άρθρο 3(6)	Άρθρο 36(8)
Άρθρο 4	Άρθρο 37
Άρθρο 5	Άρθρο 38
Άρθρο 6	Άρθρο 39
Άρθρο 7(1) πρώτη	Άρθρο 69

παράγραφος	
Άρθρο 7(1) δεύτερη παράγραφος	Άρθρο 38(1) δεύτερη παράγραφος
Άρθρο 7(2)	Άρθρο 70
Άρθρο 8	Άρθρα 53 – 55, 57 – 62, 64 – 68, 70 – 76
Άρθρο 9	—
Άρθρο 10	—
Άρθρο 11	—
Άρθρο 12	—
Άρθρο 13	Άρθρο 79
Άρθρο 14	—

Οδηγία 98/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Φεβρουαρίου 1998, περί της προστασίας των καταναλωτών όσον αφορά την αναγραφή των τιμών των προϊόντων που προσφέρονται στους καταναλωτές	Άρθρα νομοσχεδίου
Προοίμιο – εδάφιο 2 & 5	Άρθρο 41
Προοίμιο – εδάφιο 12	Άρθρο 45
Προοίμιο – εδάφιο 2 & 12	Άρθρο 45, 46, 47
Άρθρο 1	Άρθρο 40(1)
Άρθρο 2	Άρθρο 2 & 41
Άρθρο 3(1)	Άρθρο 42(1) – πρώτη παράγραφος

Άρθρο 3(2)	Άρθρο 40(2)
Άρθρο 3(3)	Άρθρο 41(ορισμός)
Άρθρο 3(4)	Άρθρο 43
Άρθρο 4(1)	Άρθρο 44(2) & 44(3)(α)
Άρθρο 4(2) – πρώτη παράγραφος	Άρθρο 44(1)
Άρθρο 4(2) – δεύτερη παράγραφος	Άρθρο 42(1) – δεύτερη παράγραφος
Άρθρο 5(1)	Άρθρο 42(2)& 44(3)(β)
Άρθρο 5(2)	Άρθρο 44(3) – δεύτερη παράγραφος
Άρθρο 6	Άρθρο 47(1) – τελευταία παράγραφος
Άρθρο 7	—
Άρθρο 8	Άρθρα 53 – 55, 57 – 62, 64 – 68, 70 – 76
Άρθρο 9	—
Άρθρο 10	Άρθρα 45, 46, 47
Άρθρο 11	—
Άρθρο 12	—
Άρθρο 13	—
Άρθρο 14	—

Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 5ης Απριλίου 1993 σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές	Άρθρα νομοσχεδίου
Προοίμιο	Άρθρα 48(3), (4) & 50(3)
Άρθρο 1(1)	Άρθρο 48(1)
Άρθρο 1(2)	—
Άρθρο 2	Άρθρο 2 & 49
Άρθρο 3(1)	Άρθρο 50(1)
Άρθρο 3(2)	—
Άρθρο 3(3)	Άρθρο 50(4)
Άρθρο 4(1)	Άρθρο 50(2)
Άρθρο 4(2)	Άρθρο 48(2)
Άρθρο 5	Άρθρο 52
Άρθρο 6	Άρθρο 51
Άρθρο 7	Άρθρο 53 – 55, 57 – 62, 64 – 68, 70 – 76
Άρθρο 8	Άρθρο 50(5)
Άρθρο 9	—
Άρθρο 10	—
Άρθρο 11	—
Παράρτημα	Παράρτημα IV

Κανονισμός (ΕΕ) 2017/2394 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12 ^{ης} Δεκεμβρίου 2017, σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών	Άρθρα νομοσχεδίου
Άρθρο 9(3)(α)	Άρθρο 54
Άρθρο 9(3)(β)	Άρθρο 54
Άρθρο 9(3)(γ)	Άρθρο 54
Άρθρο 9(3)(δ)	Άρθρο 54
Άρθρο 9(4)(α)	Άρθρο 57
Άρθρο 9(4)(β)	Άρθρο 57
Άρθρο 9(4)(γ)	Άρθρο 57
Άρθρο 9(4)(δ)	Άρθρο 57
Άρθρο 9(4)(ε)	Άρθρο 57
Άρθρο 9(4)(στ)	Άρθρο 57
Άρθρο 9(4)(ζ)	Άρθρο 57
Άρθρο 9(4)(η)	Άρθρο 57

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΠΡΟΣΧΕΔΙΟ

Απόσπασμα από τα Πρακτικά της Συνεδρίας του Υπουργικού Συμβουλίου Ημερομηνίας 13/11/2020

Νομοσχέδιο με τίτλο: «Ο περί Προστασίας του Καταναλωτή Νόμος του 2020».

Αρ. Απόφασης

(Αρ. Πρότασης 1504/2020).

Το Συμβούλιο αποφάσισε:

- α) Να εγκρίνει το νομοσχέδιο με τίτλο «Ο περί Προστασίας του Καταναλωτή Νόμος του 2020», αντίγραφο του οποίου επισυνάπτεται στην Πρόταση ως Παράρτημα 1.
 - β) Να εξουσιοδοτήσει την Υπουργό Ενέργειας, Εμπορίου και Βιομηχανίας:
 - i) Να καταθέσει το πιο πάνω νομοσχέδιο στη Βουλή των Αντιπροσώπων για ψήφισή του σε Νόμο.
 - ii) Να επιφέρει στο εν λόγω νομοσχέδιο οποιεσδήποτε τροποποιήσεις κρίνει σκόπιμες κατά το στάδιο της επεξεργασίας και συζήτησής του στην Βουλή των Αντιπροσώπων, προ της ψήφισής του, εφόσον δεν αλλάζει η φιλοσοφία του, άνευ επαναφοράς του στο Συμβούλιο.
2. Σκοπός του πιο πάνω νομοσχεδίου είναι η ενοποίηση/κωδικοποίηση συγκεκριμένων νομοθεσιών, που ρυθμίζουν θέματα προστασίας των οικονομικών συμφερόντων των καταναλωτών, καθώς και ενίσχυσης και ενδυνάμωσης των εξουσιών και αρμοδιοτήτων της Εντεταλμένης Υπηρεσίας με σκοπό την καλύτερη και αποτελεσματικότερη εφαρμογή των εν λόγω νομοθεσιών.

ΠΡΟΣΧΕΔΙΟ

Απόσπασμα από τα Πρακτικά της Συνεδρίας του Υπουργικού Συμβουλίου Ημερομηνίας 13/11/2020

3. Η εν λόγω ενοποίηση/κωδικοποίηση έχει επίσης σκοπό τη μεταφορά στην υφιστάμενη νομοθεσία, όσον αφορά στον τομέα προστασίας των καταναλωτών, του Κανονισμού (ΕΕ) 2017/2394 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2017, σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ των Εθνικών Αρχών που είναι αρμόδιες για την επιβολή της νομοθεσίας για την προστασία των καταναλωτών.

4. Επίσης, στο εν λόγω νομοσχέδιο προβλέπονται οι αρμοδιότητες και εξουσίες της Αρμόδιας Αρχής, ήτοι της Υπηρεσίας Προστασίας Καταναλωτή, συμπεριλαμβανομένων της επιβολής διοικητικών προστίμων και της δυνατότητας καταχώρησης αιτήσεων στο δικαστήριο για έκδοση απαγορευτικών διαταγμάτων. Επιπρόσθετα, περιλαμβάνεται σχετική πρόνοια, η οποία διασφαλίζει τη δυνατότητα σε καταναλωτές να εγείρουν αγωγή ενώπιον αρμόδιου δικαστηρίου για αποκατάσταση και/ή καταβολή αποζημίωσης.

5. Η ενοποίηση των προαναφερθεισών νομοθεσιών αποσκοπεί κυρίως στην αποτελεσματικότερη προστασία του καταναλωτή, στην ενδυνάμωση της συνεργασίας και του συντονισμού μεταξύ των Αρμόδιων Αρχών, καθώς και στην ενίσχυση του νομοθετικού πλαισίου και των εξουσιών της Αρμόδιας Αρχής με σκοπό την ορθότερη και καλύτερη εφαρμογή της ισχύουσας νομοθεσίας, η οποία χρήζει εκσυγχρονισμού και απλοποίησης.

Θεοδόσης Α. Τσιόλας

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ